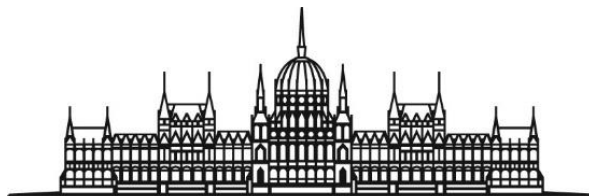

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István,
dr. Latorcai János és Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, dr. Steinmetz Ádám,
dr. Varga László, dr. Vinnai Győző*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	22557
Megemlékezés a Magyar Tudomány Ünnepeéről.....	22557
Napirend előtti felszólalások:	
Tordai Bence (Párbeszéd).....	22558
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	22560
Demeter Márta (LMP).....	22561
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	22563
Varju László (DK).....	22565
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár.....	22566
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	22568
Fülöp Attila , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	22570
Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik).....	22571
Zsigó Róbert , a Miniszterelnökség államtitkára.....	22573
Dr. Latorcai János (KDNP).....	22575
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára.....	22576
Halász János (Fidesz).....	22578
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár.....	22580
Farkas Félix nemzetiségi szószóló.....	22582
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár.....	22583
A szociális igazgatásról és szociális ellátásról szóló 1993. évi III. törvény és a Magyarország 2020. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2019. évi LXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	22585
A pénzügyi közvetítőrendszer egyes elemeit érintő törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	22586
Az ENSZ libanoni békefenntartó missziójában (UNIFIL) való magyar részvételről szóló 44/2006. (X. 10.) OGY határozat hatályon kívül helyezéséről szóló határozati javaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	22586
Az állattenyésztők napjáról szóló határozati javaslat zárószavazása.....	22586
A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	22587
Az ingatlanok közműsatlakozásának elősegítése érdekében egyes törvények módosításáról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig.....	22587
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	22587
Felszólalók:	
Barcza Attila , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	22589
Balczó Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	22590
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	22591
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről.....	22593
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	22596
Dr. Szakács László , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	22600
Dr. Varga-Damm Andrea (független).....	22603
Balczó Zoltán (Jobbik).....	22605
Nacsa Lőrinc (KDNP).....	22606
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP).....	22607
Dr. Varga László (MSZP).....	22608
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP).....	22610
Dr. Szakács László (MSZP).....	22610
Nacsa Lőrinc (KDNP).....	22611
Balczó Zoltán (Jobbik).....	22612
Mesterházy Attila (MSZP).....	22612

Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	22613
Schanda Tamás János innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előadói válasza	22614
A fogyasztóvédelemmel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló előterjesztés	
általános vitája a lezárásig	22617
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	22617
Felszólalók:	
Barcza Attila , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	22619
Dr. Szakács László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	22620
Juhász Hajnalka , a KDNP képviselőcsoportja részéről	22622
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről	22624
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	22627
Mesterházy Attila (MSZP)	22629
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előadói válasza	22629
Az állami projektértékelői jogviszonyról, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2016. évi XXXIII. törvény módosításáról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig	
.....	22632
Dr. Ágostházy Szabolcs Imre innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	22632
Felszólalók:	
Csöbör Katalin , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	22634
Dr. Szakács László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	22636
Juhász Hajnalka , a KDNP képviselőcsoportja részéről	22637
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről	22639
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	22642
Nacsa Lőrinc (KDNP)	22645
Balczó Zoltán (Jobbik)	22646
Varga Zoltán (DK)	22647
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	22647
Dr. Pósnán László (Fidesz)	22648
Nacsa Lőrinc (KDNP)	22648
Varju László (DK)	22649
Balczó Zoltán (Jobbik)	22651
Dr. Ágostházy Szabolcs Imre innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előadói válasza	22651
A foglalkoztatást elősegítő szolgáltatásokról és támogatásokról, valamint a foglalkoztatás felügyeletéről szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig	
.....	22656
Bodó Sándor innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	22656
Felszólalók:	
Ovádi Péter , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	22660
Balczó Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	22662
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	22665
Dr. Szakács László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	22667
Varga Zoltán , a DK képviselőcsoportja részéről	22671
Csárdi Antal (LMP)	22674
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	22679
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	22682
Varga Zoltán (DK)	22683
Varju László (DK)	22684
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	22688
Varju László (DK)	22693
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	22694
Nacsa Lőrinc (KDNP)	22695
Balczó Zoltán (Jobbik)	22697
Szabó Szabolcs (független)	22698
Bodó Sándor innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előadói válasza	22698

Egyes közlekedési tárgyú törvények módosításáról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig	22708
Dr. Mosóczy László innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	22708
Felszólalók:	
Ovádi Péter , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	22710
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	22712
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	22716
Molnár Gyula , az MSZP képviselőcsoportja részéről	22719
Varga Zoltán , a DK képviselőcsoportja részéről	22722
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	22725
Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik)	22730
Nacsa Lőrinc (KDNP)	22732
Dr. Pósnán László (Fidesz)	22733
Varga Zoltán (DK)	22733
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	22734
Dr. Mosóczy László innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár előadói válasza	22735
Az Eötvös Loránd Kutatási Hálózaton foglalkoztatottak jogállásváltozásához szükséges egyes törvények módosításáról szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig	22737
Bódis József innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	22737
Felszólalók:	
Dr. Pósnán László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	22740
Csányi Tamás , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	22743
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	22746
Dr. Hiller István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	22747
Varga Zoltán , a DK képviselőcsoportja részéről	22751
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	22753
Szabó Szabolcs (független)	22757
Dr. Pósnán László (Fidesz)	22761
Nacsa Lőrinc (KDNP)	22762
Szabó Szabolcs (független)	22764
Dr. Hiller István (MSZP)	22765
Balczó Zoltán (Jobbik)	22766
Dr. Pósnán László (Fidesz)	22766
Nacsa Lőrinc (KDNP)	22767
Szabó Szabolcs (független)	22768
Bódis József innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	22768
Napirend utáni felszólalások:	
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	22776
Balczó Zoltán (Jobbik)	22777
Az ülésnap bezárása	22780

Az ülésen jelen voltak:

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, ZSIGÓ RÓBERT államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter, FARKAS SÁNDOR államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, FÜLÖP ATTILA, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, SZABÓ ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. ÁGOSTHÁZY SZABOLCS IMRE innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, BODÓ SÁNDOR államtitkár, BÓDIS JÓZSEF államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER államtitkár, DR. MOSÓCZI LÁSZLÓ államtitkár, SCHANDA TAMÁS JÁNOS államtitkár, VARGHA TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
12. ülésnapja
2020. november 3-án, kedden
(9.01 óra - Elnök: Jakab István
Jegyzők: Földi László és dr. Varga László)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 12. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Varga László jegyző urak lesznek segítségemre. Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri a munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Széchenyi István 1825-ben ezen a napon, vagyis november 3-án ajánlotta fel egyévi jövedelmét a Magyar Tudós Társaság megalapítására, melynek nevét 1840-ben változtatták meg Magyar Tudományos Akadémiára. Az Országgyűlés a felajánlás napját a 2003. évi XCIII. törvénnyel tette a **magyar tudomány ünnepévé**.

Az ünnep alkalmából a hazai tudományos intézmények a Tudományos Akadémia vezetésével immár 17 éve rendeznek az egész hónap folyamán programokat, melyek a tudományos ismeretterjesztést és a tudomány népszerűsítését szolgálják.

A 2020-as ünnep mottója: a „jövőformáló tudomány”. Az idei rendezvénysorozat céljai közül kettőt szeretnék kiemelni. Az egyik a figyelemfelhívás annak fontosságára, hogy a társadalom alkalmazkodni tudjon a tudomány gyors és folyamatos fejlődéséhez. A másik pedig az anyanyelvre épülő, versenyképes tudás hirdetése, mely a nemzeti összetartozásunk egyik sarkköve. Ez a két cél a XXI. század egyik legnagyobb kihívására mutat rá.

Tisztelt Ház! A tudományos-technikai forradalmak mély nyomot hagynak a társadalom működésén és felépítésén. Az utóbbi évtizedben például az eszközök vagy az internet egyaránt radikális változásokat hoztak mindennapi életünkbe, az egymással való kapcsolattartásunk mikéntjébe. Az ilyen és ehhez hasonló változásokat pedig be kellett illesztenünk abba az értelmezési keretbe, aminek segítségével meghatározzuk helyünket a világban.

A jövő technológiai forradalmait csak akkor tudjuk igazán a javunkra fordítani, ha azok társadalmi hatásaira megfelelő kollektív válaszokat tudunk adni. Ezeknek a válaszoknak egyszerre kell biztosítani a tudományos fejlődésben rejlő jóléti többlet kihasználását és azon egyetemes emberi és nemzeti értékek megtartását, amelyek minket emberré és magyarrá tesznek.

Az egyre elképesztőbb tudományos eredmények mellett, amelyek mindinkább csak egy-egy terület szakértői számára érthetőek, szükséges, hogy mindenki számára elérhető értelmezések álljanak rendelkezésre az ember szerepéről és az emberi lét teljes értékű megéléséről. Ebben fontos szerep jut a társadalomtudományoknak, amelyek nemcsak a megfelelő

értelmezési keretek felállításában segíthetnek, hanem azok egyes helyi és nemzeti közösségek értékrendjéhez való igazításában is. Emellett a széles körű tudományos ismeretterjesztés is kiemelt fontosságú, beleértve a tudományos módszertan bemutatását is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk álló technológiai forradalmak soha nem látott mértékben javíthatják életünket, de komoly szellemi munkára, illetve gazdasági és társadalmi együttműködésre lesz szükség ahhoz, hogy ezek a társadalmi stabilitás és a legfontosabb értékeink megőrzése mellett menjenek végbe. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásokkal** folytatjuk munkánkat. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Tordai Bence képviselő úr, Párbeszéd-képviselőcsoport: „Aktuális ügyeinkről!” címmel. Ön a szó, képviselő úr.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Engedjék meg, hogy napirend előtt egy tegnap elhunyt kollegánkról, barátunkról emlékezzek meg. Balogh Lajos „Paci” volt az a 28 éves fiatalember, akit elvitt a koronavírus. Sokan ismerték, ismertétek talán, és aki ismerte, aki jól ismerte, mind szerette, hiszen tényleg fantasztikus tartással, fantasztikus küzdeni akarással segített nem magán, hanem azokon a polgártársain, azokon a szomszédain, akik nála is rosszabb helyzetben voltak. Nemcsak politikus volt, nemcsak mozgalmár volt, hanem folkzenész is, több területen alkotott nagyot, és ezért is különösen fájdalmas, hogy ilyen hamar félbeszakadt az ő életpályája. Kérem, hogy röviden, néma főhajtással közösen emlékezzünk meg róla. *(A teremben lévők néma felállással adóznak az elhunyt emlékének.)* Köszönöm szépen.

De nem csak őt gyászoljuk, hiszen a koronavírus áldozatainak száma már a napi 70-es mértéket verdesi. Többben haltak meg az elmúlt héten Magyarországon a koronavírus miatt, mint tavasszal az egész első hullám idején. És ezeknek az embereknek nem kellett volna mind meghalniuk. Sokkal kevesebb halállal kellene most szembenéznünk akkor, hogyha komolyan vette volna a feladatát a kormány, hogyha valóban igazak lettek volna azok a szavak, amiket a kormányfő mondott azzal kapcsolatban, hogy kihasználták a nyári időszakot, és felkészültek.

Azt kell sajnós látnunk, hogy már szeptember elején elengedték a vírust, szeptember első hete volna az, amikor még utoljára a megfelelő arányban sikerült teszteket végezni. És értem, hogy nem akarják leállítani az ország működését, értem, hogy féltik a gazdaságot, féltik a munkahelyeket, de értsék meg azt, hogy a tesztelés, a kontaktkutatás, a karantén-szabályok betartása nem igazán kerül pénzbe, az nem anyagi kérdés, és ez nem állítja meg az országot. De ezt nem most, hanem két hónappal ezelőtt kellett volna észben tartani és figyelembe venni. És ugyanígy, hogyha mondjuk, nem rendeznének több tízezer sporteseményeket Európában gyakorlatilag egyedülálló módon, akkor megint csak nem kellene

ilyen magas esetszámokkal és ennyi halálesettel szembenéznünk.

Van még most is tér, van még lehetőség arra, hogy úgy kezeljük a járványt, hogy az ország teljes lezárása nélkül, de mégis megvédjük Magyarországot polgárait, mert az nem védekezés, hogy áttolják rájuk a felelősséget, az nem védekezés, hogy azt mondják, hogy viseljenek maszkot, és akkor minden rendben lesz.

Orbán Viktor azt mondta néhány héttel ezelőtt, hogy aki megbetegszik, azt meggyógyítjuk. Azóta több mint ezren haltak meg. Ne tegyünk ilyen felelőtlen kijelentéseket! És ne tegyünk olyan felelőtlen kijelentéseket, mint amit a kormányfő most pénteken mondott, hogy Nyugat-Európában káosz van és zűrzavar, de Magyarországon még istenes a helyzet! Hát nem, a helyzet istentelenül rossz a járványkezelés tekintetében, hiszen a friss számokat nézve a harmadik legmagasabb a halálozási ráta egymillió főre vetítve Magyarországon.

Úgyhogy hagyjuk abba a számokkal való bővészkedést, hagyják abba a valóság tagadását, és gyorsan térjenek le Donald Trump útjáról, mert látjuk, hogy hova vezet az, hogyha egy ország vezetője gyakorlatilag tagadja a valóságot, és próbál a saját médiájában egy alternatív, megnyugtató valóságot felfesteni. Ez az út tragédiába vezet, és tudom, hogy önöknek más élete nem mindig annyira fontos, úgy veszem észre, de akkor legalább a saját politikai érdekeikre legyenek tekintettel.

(9.10)

Ha megnézik, hogy hová vezet Donald Trump útja ezzel a járványkezeléssel: politikai bukáshoz vezet.

Kedves hölgyeim és uraim a fideszes padosorokban, legyenek olyan kedvesek, legalább a saját politikai sorsukra legyenek tekintettel, ha már Magyarország polgárait nem tudnak tekintettel lenni! A valóságtagadás és az érdemi intézkedéseknek a halogatósa tragédiához vezet, nemcsak egészségügyi, gazdasági és emberi sorsok értelmében, hanem politikai értelemben is. Ahogy az amerikai elnök meg fog bukni, úgy fognak önök is megbukni, hogyha azonnal nem állítják át a váltókat, és nem kezdik meg a felelős válságkezelést.

Ez az, amire kérjük önöket, ez az, amire még tegnap napközben, úgy tűnt, hogy nem voltak nyitottak, de tegnap este már, néhány kormánytag nyilatkozata alapján talán mintha valami változás lenne. Kérem, hogy legyen változás! Kezdjék meg az érdemi, felelős válságkezelést! Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Államtitkár úr, öné a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Először is szeretném együttérzésünket kifejezni kollégájuk, képviselőtársunk halála miatt. Ebben a kérdésben, azt gondolom, hogy nincs helye pártpolitikának, osztozunk a család fájdalmában.

Ami a járvány elleni küzdelmet illeti, arról már a tegnapi napon beszéltünk, talán ön is itt volt, hogy ez a járvány nemcsak Magyarországot érinti, hanem szerte Európában tombol és szerte a világban, és éppen ezért több intézkedést meg kellett hozni - ön ezekről nem igazán ejtett szót. Tehát folyamatosan kiterjesztette a kormány a maszkviselést, a kötelező maszkviselést, a múlt héten is szigorodtak a szabályok, és ettől a héttől kezdődően szigorúbban fel lehet lépni azok ellen, akik nem tartják be ezeket a szabályokat. Ezúton is köszönet egyébként annak a többségnek, a magyarok túlnyomó többségének, akik a tavaszi hónapok óta folyamatosan tartják ezeket a szabályokat.

Szigorítottunk a karantén szabályokon is, a karantén szegés büntetési tétele emelkedett. Ingyenessé tettük az influenza elleni oltást; kétszer annyit rendelt a kormány, mint a tavalyi évben, és még többet rendel, hogyha ez szükséges. Hatósági árrássa tettük, így csökkentettük a tesztek árát - egyébként már több mint egymillió tesztet végeztek el Magyarországon. Nem mellékes az iskolák kérdése sem: sikerült elkerülni azt, hogy mindenhol digitális távoktatást kelljen bevezetni, de hogy ez így is maradjon, ezért ott is tartani kell a távolságtartási szabályokat és többek között a hőmérséklet-ellenőrzést is.

Azt azért sajnálom, hogy önök, amikor szavazni kellett itt a Házban, egyáltalán nem támogatták ezeket a lépéseket. Nem szavazták meg a koronavírus elleni törvényjavaslat gyorsított tárgyalását, majd nem szavazták meg az első hullám idején magát a törvényt sem. Helyette egyébként álhíreket kreáltak, többek között azzal kapcsolatban, hogy ez a Ház nem is ülésezik. Az Európai Parlamenttel ellentétben, mert azt már nem lehet ülésezésnek nevezni, ez a Ház végig ülésezett. A múlt héten sem szavazták meg a szigorítást célzó tervezeteket. Ehelyett voltak javaslatok, például a vásárlási időszáv visszaállítása, a távoktatás visszaállítása és a tömegközlekedés korlátozása: tehát nem járatbővítés, hanem a tömegközlekedés korlátozása. Itt csak egy dolgot vetnénk fel vagy egy dolgot kérdeznénk: egyeztetek-e előtte az érintettekkel?

Ami pedig a gazdasági vonatkozásokat illeti, az önök politikájáról mindent elmond, hogy Karácsony Gergely, miközben több mint százmillió forint, gyarapodó vagyonon ül a Fővárosi Önkormányzatban, egyáltalán nem költ a járvány elleni védekezésre érdemben. Mindenki költ, a kormány is költ, az önkormányzatok túlnyomó része költ - Karácsony Gergely erre nem hajlandó. Úgyhogy innen is kérdezzük, hogy miért teszi ezt. Szálljon be szerintünk a védekezésbe!

Szeretnék még egy dologra reagálni. Bécs városát az esti órákban terrortámadás rázta meg. A terror tehát 70 kilométerre közelítette meg Magyarország határait. Több tudósítás, több ottani tudósítás is úgy fogalmazott, hogy olyan dolog történt, amiről ők ott nem gondolták volna, hogy valaha bekövetkezik. Szeretnék együttérzésünket kifejezni az áldozatok családjainak és Ausztria népének, Magyarországra szövetségesként számíthatnak a terror elleni küzdelemben is.

Azt hiszem, hogy most nem annak az ideje van, hogy arról beszéljünk, hogy Magyarország már évekel ezelőtt felhívta a figyelmet a bevándorlás veszélyeire. De egy dologra, tisztelt képviselő úr, utalnunk kell, nem mehetünk el szó nélkül mellette. Önök folyamatosan sértegették azokat, akik kockázatnak tekintik azt, hogy tömegek érkeznek Európába. Önök idézem, úgy mondták, hogy „az igazi tudatlanság és az überostobaság mocsarában fetrengenek” - ezek az önök szavai. Ön személyesen pár napja jelentéktelen témának nevezte az ügyet - nyugodtan nézze vissza az ATV-t -, korábban pedig nem létező migránsokról beszélt. Ha nem léteznek, akkor kik támadtak az elmúlt napokban?

De ha még csak sértegetésekről lenne szó és valósgtagadásról - mert tettekről is! Önök támadták a határzár felépítését, támogatták a kötelező betelepítést, ugyanakkor a népszavazást hecckampánynak minősítették, de nem szavazták meg a betelepítést gátló alkotmánymódosítást. De ez nem minden, mert a használaton kívüli laktanyákat is meg akarták nyitni a tömegek előtt. Az a helyzet, hogy nincsenek önök egyedül ezzel a politikával, nagyon sok más liberális párt képviselt hasonlót Európában - ha az elmúlt napok támadásait nézzük, akkor meg is van az eredménye.

Úgyhogy, ha kicsit megpihennek két, kormány irányába indított gyűlöletcunami között, ha kicsit fülelnek, akkor egy egyre erőteljesebb kopogást hallanak: a valóság az. Ébresztő! Még nem késő, hogy változtassanak a politikájukon! Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm az államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Demeter Márta képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport: „Mi a fontosabb?” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy én is azzal kezdjem a felszólalásomat, hogy szeretnék kifejezni a részvétünket az Ausztriában történt tragikus, aljas terrortámadás áldozatai családjainak, és a sebesülteknek mielőbbi gyors felépülést kívánunk. Teljesen egyértelmű, hogy a terrorizmus ellen minden eszközzel a lehető legszigorúbban és legkeményebben kell fellépni.

Tisztelt Ház! Remélném, hogy vitán felül áll az, hogy mindent meg kell tennünk a gyermekeink biztonságáért, és azért, hogy megvédjük őket a sérelmekre elkövetett bűncselekményektől. Ezek közül talán a legsúlyosabbak a pedofil és a pornográf bűncselekmények. Ahelyett viszont, hogy a politika a létező legszigorúbb szabályokat állapítaná meg ezekre az esetekre, következetesen is a törvény legnagyobb szigorával lépne fel és a nyilvánosság erejével lesújtana az említett bűncselekményeket elkövető senkiházi pedofil bűnözőkre, a kormány részéről sajnos csak a titkolózás és a hallgatás a válasz, és azt kell mondjam, hogy sokadik alkalommal, hisz maga Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter is tovább titkolózik a pedofil Kaleta Gábor volt perui nagykövet ügyében.

Mielőtt felmentené magát a kormány a felelősség alól Kaleta-ügyben, szeretném felhívni a figyelmet néhány tényre és megválaszolatlan kérdésre, és csak remélem azt, hogy most már a kormány is érti, hogy teljesen másképp kellett volna fellépnie az ügyben, és nem követi el még egyszer ezeket a hibákat.

Az ügyet a külföldi szervek nyomozták ki. Hol voltak a magyar hatóságok? A magyar titkosszolgálatoknak nem sikerült észrevennie a Kaleta által vásárolt és a hivatali laptopján tárolt 19 ezer pedofil képet. Mint ahogyan a titkosszolgálatok munkájának gyengeségét jelzi az is, hogy egy pedofil ember ennyi éven keresztül tudott fontos és bizalmas állami munkaköröket betölteni.

Kaletát titokban hozták haza a magyar hatóságok, és az egész ügy újságírók oknyomozó munkája révén került a nyilvánosság elé. A botrányos ügyet a kormányzat zárt parlamenti bizottsági ülésen próbálta eldugni a nyilvánosság elől, tíz évre titkosítva a részleteket. A külgazdasági és külügyminiszter az ülés jegyzőkönyvének nyilvánosságra hozatalával kapcsolatos levelemet azóta sem méltatta válaszra. Sem akkor, sem azóta nem hajlandóak érdemben válaszolni a kormány képviselői egyetlen kérdésre sem az ügyben. Az ügyészség olyan vádiratot állított elő, amivel garantálható volt, hogy Kaleta a legenyhébb büntetést kapja majd. Az ügyészség nem fellebbezett az ítélet súlyosbításáért.

A Fidesz és a kormány a társadalmi felháborodást látva próbálta felmenteni magát a felelősség alól, közben sajnos a mai napig nem hajlandóak annak a megválaszolására, hogy mégis miért nem járt el a magyar állam szigorúan és következetesen a pedofil bűnözővel szemben. A kormányzati szervek nem hajlandóak azt sem megválaszolni, hogy a mai napig is rendelkezik-e a volt perui nagykövet érvényes és kockázatmentes nemzetbiztonsági szakvéleménnyel, vagyis megismerhet-e államtitkokat.

(9.20)

A magyarországi jogszabályi háttér hiányosságai és az ügyészség vádiratának eredményeképpen Kale-

tát pedig sem a közügyektől, sem pedig a gyermekekkel kapcsolatos munkaköröktől és munkavállalástól nem tiltották el. Ez felháborító!

Elfogadhatatlan a helyzet, és csak tovább súlyosbítja az, hogy a volt perui nagykövet mindösszesen 500 ezer forint pénzbüntetést kellett fizessen 19 ezer pornográf felvétel birtoklásáért. 500 ezer forintot, képviselőtársaim! Magyarországon ugyanebben az évben az is megtörténhet, hogy a szabad véleménynyilvánításért, azért, mert egy zsák krumplit akart a miniszterelnöknek átadni, a Jobbik frakcióvezetőjétől 4,4 millió forint büntetést szednek be. Önök szerint a szabad véleménynyilvánítás majd kilencszer súlyosabb megítélésű, mint egy pedofil bűncselekmény?

Képviselőtársaim! A Kaleta-ügy rámutatott, hogy a helyzet tarthatatlan. A jelenlegi jogbizonytalanságban a pornográf felvételeken szereplő gyermekek nem minősülnek sértettnek, így bár nem lehetetlen, a pedofil bűnözők közügyektől és gyermekekkel kapcsolatos munkaköröktől való eltiltása mégis nehezebben valósítható meg a gyakorlatban.

Azért, hogy változtassunk ezen a felháborítóan igazságtalan helyzeten, olyan törvénymódosítást nyújtunk be az Országgyűlésnek, amely szerint a gyermekek minden esetben sértettnek minősülnek, így garantálva mindenkor számukra az áldozatvédelmet, és azt, hogy a bűnözők ne úszhassák meg pénzbüntetéssel, azokat kötelező legyen mind a gyermekekkel kapcsolatos munkaköröktől, mind a közügyektől végérvényesen eltiltani. Önök támogatják-e ezt a törekvésünket? Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Völner Pál államtitkár úr, miniszterhelyettes kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó.

(Dr. Varga László elfoglalja helyét a jegyzői székben.)

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Azt hiszem, hogy a jelenlegi kormányzatnak a büntetőjog területén semmiféle takargatnivalója, szégyellnivalója nincs. Mi voltunk azok, akik a kormányzat 2010-es átvétele után 2013-tól folyamatosan szigorítjuk a büntető törvénykönyvet.

Ugyanakkor egy nagyon kettős álláspont az, amit az ellenzék ezekben az ügyekben képvisel, mert minden szigorításnál, talán a Jobbikot kivéve, felemelték a szavukat az ellen, hogy szigorúbban büntessük meg az elkövetőket. Mindenféle eljárásjogi akadályokat támasztottak a bíróságok például azoknak a leplezett eszközöknek a használatánál, amelyekkel az ilyen típusú bűncselekményeket fel lehet deríteni. Ugyanakkor önök is azt mondják, hogy itt egy diktatúra és rendőrállam épül, s minden olyan esetben, amikor az állam eszközöket akar szerezni ahhoz, hogy ezeket az

ügyeket minél könnyebben kiderítse, akkor ezeket önök nem támogatják.

Éppen ez a parlament fogadta el az új büntetőeljárás törvényt, amely szilárd alapokra helyezte a leplezett eszközök használatát bírósági engedélyezés alapján, tehát a jövőben a bíróságok minden esetben bizonyítékként kell hogy figyelembe vegyék azokat az eszközöket, azokat a dokumentumokat, amelyek begyűjtésre kerülnek.

Nem akarok eljárásjogi kérdésekbe belemerülni, de éppen az ön által említett esetben is nyilvánvaló, hogy azok a bizonyítékok, amelyek rendelkezésre álltak, nem feleltek meg a magyar büntetőeljárás törvény előírásainak, ezért korlátozottan voltak igénybe vehetők, és az ügyészségnek is ehhez kellett igazítani a vádiratban foglalt büntetési javaslatát, amelyet aztán sikerült büntetésbe átfordítani. Tehát amikor arról beszélünk, hogy milyen a magyar büntetőjog és milyen a fellépés a bűnözés, a pedofilbűnözés ellen, azért ne hagyjuk figyelmen kívül azt a jogi környezetet sem, amelynek a szigorítását önök folyamatosan akadályozzák.

De hogy néhány példát mondjak: ez a kormányzat volt az, amely az egyes törvényeknek a gyermekek fokozottabb védelme érdekében szükséges módosításáról szóló 2017. évi CXLIX. törvényt bevezette, amelynek értelmében azonnali hatállyal el kell tiltani mindenkit attól a tevékenységtől, amely a gyerek felügyeletére vonatkozik, a gyerekekkel való foglalkozás gyakorlásától, és ezek nem is helyezkedhetnek el ilyen munkakörben a jövőben. Ugyancsak szigorította azokat az elévülési szabályokat, amelyek szerint a nagykorúság után kezdődnek meg az elévülési idők az ilyen bűncselekmények esetében. A 12. életévüket be nem töltött gyermekek sérelmére elkövetett szexuális bűncselekményeknél pedig szigorította a 197. § szerinti szexuális erőszak tényállását. Ugyancsak a gyermekpornográfiára vonatkozó, 2013 júliusa óta hatályos magyar szabályozás szigorúbb, mint a korábbi, alapvetően az uniós elvárásoknál is szigorúbban bünteti ezeket a bűncselekményeket.

A másik aljas felvetés, ami az önök részéről folyamatosan elhangzik: egy külügyi pályán futó szakembert, aki a Medgyessy-, Gyurcsány-, Bajnai-kormányok alatt is folytatta a pályáivét, sőt külszolgálaton volt Amerikában, össze akarják mosni azzal, mintha egy fideszes bűnelkövető lett volna. Engedtessék már meg, de ha minden minisztériumban dolgozó embernél pártkötődést tételezünk fel, akkor 2010-ben nekünk ki kellett volna rúgnunk mindenkit, és gyakorlatilag egy teljesen új garnitúrával kellett volna kezdeni a működést. Nem tudom, mit szoltak volna ezekhez a lépésekhez, azt mondták volna-e, hogy ezek demokratikus viszonyok, és így kell eljárni minden esetben. Tehát vizsgáljuk ezeket az ügyeket.

S akkor nem is akarok utalni Vadai Ágnes képviselőtársuk tegnapi felszólalására, aki miután elkövet egy becsületsértést - amiért elégtételt akar kérni egy volt polgármesterük -, felmászik a pulpitusra és a mentelmi jog mögé behúzódva aljas módon megismétli a

becsületsértés bűncselekményi tényállását, olyanokkal vádolva őt egy szabályos eljárás esetén is, mintha ő eltitkolt volna bármit is. Ezt kikérjük magunknak.

S emellett még ráadásul a keresztény egyházakat támadják és gyalázzák, ami teljesen elfogadhatatlan.

Tessék visszazánni a szakmaiság szintjére! Mi minden olyan javaslatra nyitottak vagyunk, amely a pedofília megakadályozását szolgálja és azok megbüntetését, akik ilyen bűncselekményeket követnek el. A politikai hisztériát pedig fejezzék be! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Varju László képviselő úr, DK-képviselőcsoport: „Már az Orbán-kormány is elismeri, hogy válság van, mégsem tesznek semmit az emberekért, a vállalkozásokért” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Mielőtt elkezdeném a napirend előtti felszólalásomat, mindannyiunkat megdöbbsentett a tegnapi nap eseménye, illetve több eseménye is. Engedjék meg, hogy ezek közül Balogh Lajos „Paci”-ről emlékezzek meg, aki fiatal roma polgárjogi aktivistaként csatlakozott a Demokratikus Koalícióhoz, és mi benne láttuk azt a jövőt, aki Józsefvárosban képviselőként tud dolgozni. Távozásával valamennyien sokat veszítettünk, és köszönöm mindenkinek, ha ebben az ügyben egyetértve valóban egy jobb országot tudunk majd neki örökölni.

Tisztelt Országgyűlés! Kevesen vették észre azt a fontos pillanatot a Költségvetési bizottság ülésén, amikor Varga Mihály pénzügyminiszter kimondta a szót, elismerve azt, hogy válság van. A Demokratikus Koalíció álláspontja szerint a válság mélységét, a családi gazdálkodás sírjait az Orbán-kormány teremtette meg azzal, hogy elmulasztotta a felkészülést 2018-19-ben, az elmúlt években. Önök tudták, hogy mi fog következni, hiszen farkast kiáltottak már 2019 nyarán, de saját magukat sem vették komolyan, és az év végén eltapolták a többletbevételt és a maradványt.

Természetesen tisztában vagyunk a vírusjárvány okozta minden problémával, de Magyarországon a magyar kormány felkészületlensége után a gazdasági tétlensége mélyíti tovább a gazdasági válságot. Tavasszal kellett volna meghozni azokat az intézkedéseket, amelyek segíthettek volna a családokon, a kisvállalkozásokon, de a kormány nem tette meg, és 600 ezer önfoglalkoztató többségét magára hagyva mondta nekik, hogy boldoguljatok, ahogy tudtok. A dolgozókat szabadságra küldték, a családok, nyugdíjasok többségének a tartaléka elfogyott, és önök még mindig nem tesznek semmit.

Jött a nyár, mindenki a közelgő, még súlyosabb második vírushullámról beszélt, s önök még mindig nem tettek semmit, pedig idő is lett volna rá, de a jacht office-ből nem látszik a nyomorúság. Minden normálisan gondolkodó kormány azonnali anyagi

működési támogatást biztosított a vállalkozásoknak, és így létezési lehetőséget az embereknek. Önök viszont úgy döntöttek, hogy a pénzünket fejlesztési hitelként traktálják a baráti vállalatoknak, és a működést, a dolgozók problémáját oldják meg ők. Megoldották, elküldték őket, a bérmunkást, a nyugdíjast, a nyugdíj mellett dolgozót, a diákmunkást, majd bevétel híján a dolgozók egy jelentős részét is.

(9.30)

Hogy mindezt elfedjék, önök minden számot összevissza sorolnak, volt megint milliárdokért hazug médiakampány, de valójában a GDP alig pár százalékát mozdították meg, ráadásul ezt a mentést is a haverok kapták meg - ez jó, mert minden tőparton lesz Mészáros Lőrincnek szállodája. Az így kifosztott országunkban már nem maradt semmi az embereknek, a bérből és fizetésből élő dolgozóknak. Hitelmoratórium? Százvezrek gondolják ma azt, hogy ameddig nem kell törlesztést fizetni, addig majd ezt a későbbiekben nem is kell fizetni - pedig nem így van. Átmenetileg felfüggesztették a törlesztési kötelezettséget, kitolták a futamidőt, közben nő a visszafizetendő összeg.

A magyar gazdaság rossz állapotban van, zuhan a 8-10 százalékos bevételkiesés felé. Nincs ma olyan negatív gazdasági adat, amelynek birtokosa ne az Orbán-kormány lenne. Leggyengébb forintárfolyam? Orbán-kormány. Legdrágább benzinár? Orbán-kormány. Egyenesen Európa-rekord infláció? Orbán-kormány. Legnagyobb költségvetési hiány? Orbán-kormány. Leggyengébb forintárfolyam? Orbán-kormány. Önök Matolcsy György után tényleg azt gondolják, hogy ez a dobogós válságkezelés módszertana Európában? Miközben a jegybankelnök a tegnapi gazdasági bizottsági ülésen számolt be arról, hogy a Magyar Nemzeti Banknak 300 000 millió forint árfolyamnyeresége van. Ez közpénz, ezt a közpénzt ne csak befizessék végre a költségvetésbe, hanem azoknak az embereknek az érdekében használják fel, akiket egyébként magukra hagytak. De ha ezt az összeget egyébként, ami 300 ezer embernek is segítené 1 millió forinttal, de ha csökkentik, akkor több százezer családnak tudnak segíteni. Segítsenek végre az embereken! Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az MSZP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Schanda Tamás János államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Először is engedje meg, hogy a részvételem és együttérzésemet fejezzem ki Balogh

Lajos képviselő úr családjának, barátainak és politikai közösségének is. Veszteség- és együttérzésünket szeretnénk kifejezni.

Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy arra is reagáljak, amit elmondott, hiszen nagy vehemenciával, drámaisággal adta elő a Gyurcsány-párt elképzelését, és tette mindezt úgy, minthogyha ön nem lett volna egyébként részese annak a káros baloldali tevékenységnek, amely a tönk szélére juttatta hazánkat, amely megmutatta azt, hogy milyenek is gondolják önök a baloldali válságkezelést. Az önök munkáját vagy az önök tevékenységét - ne nevezzük munkának az önök tevékenységét - aztán egy évtizedig nyögte Magyarország.

Tisztelt Képviselő Úr! Nem lehet szó nélkül elmenni amellett, hogy az ön főnöke, Gyurcsány Ferenc kormányzása idején százezrek tengődtek Magyarországon segílyen, munkahelyteremtés helyett munkahelyek szűntek meg, aki pedig dolgozott, azt folyamatosan, amennyire csak bírták, agyonadóztatták; megszüntettek nyugdíjakat, elvették béreket, csökkentették a gyes időtartamát, növelték a nyugdíjkorhátart - ez az a válságkezelés, amit önök újra és újra, napról napra visszasírnak, és példaként akarnak számunkra állítani. Mi ebből nem kérünk, ebből az elfuserált válságkezelésből nem kérünk. Mi azt gondoljuk, hogy ehelyett az embereknek a támogatására és segítésére van szükség.

Tisztelt Képviselő Úr! Az a helyzet, hogy a magyar kormány ezt tette, és ezt is teszi; hosszasan lehet sorolni azokat a gazdasági intézkedéseket, amelyek a gazdaságvédelmi akcióterv keretében megfogalmazódtak. Ezek az intézkedések, tisztelt képviselő úr, a baloldal politikájával szemben a munkahelyek védelmére és az új munkahelyek teremtésére koncentrálnak. És, tisztelt képviselő úr, látszik is ennek az eredménye, hiszen szeptemberben az euróövezetben szezonális kiigazítással 8,3 százalék volt a munkanélküliségi ráta, ami meghaladta a tavaly szeptemberi 7,5 százalékot, és Magyarországon ennél jóval alacsonyabb a munkanélküliség, hála istennek és a magyar emberek tevékenységének. Azt látjuk, hogy a legalacsonyabb munkanélküliségű országok közé tartozik Magyarország a világ és Európa tekintetében is, a mi augusztusi értékünk a harmadik legalacsonyabb érték volt a 28 tagállam sorában.

Tisztelt Képviselő Úr! Az a helyzet, hogy hiába támadja a kormányzati intézkedéseket, látjuk azt, hogy azok valós segítséget tudtak nyújtani. A hitelek tőke- és kamatfizetési kötelezettségének a felfüggesztését, amire ön is utalt, kár támadni, az több ezer milliárd forintnyi segítséget biztosít mindazoknak, akik most nehezebb helyzetbe kerültek, legyenek ők akár magánszemélyek vagy akár vállalkozások; ráadásul a kormány döntése értelmében ez a moratórium meghosszabbításra kerül 2021. január 1-jétől további hat hónapra azok számára, akiknek különösen fontos az a segítség, amit a kormány ezen módon is biztosítani tud.

Ha továbbmegyünk, akkor volt itt adócsökkenés, volt járulékcsoökkentés, különböző tartozások elengedése, voltak járulékfizetési kedvezmények, és bizony beruházásfejlesztési, versenyképesség-növelő támogatások is voltak mindazok mellett, amelyek a munkahelyek megvédésére szolgáltak bértámogatás formájában, vagy amelyeket - akár szintén bértámogatás formájában - új munkahelyek teremtésére biztosítottunk és biztosítunk ezekben a napokban is.

Tisztelt Képviselő Úr! Ezek a támogatások több millió embert értek el, számukra valós segítséget nyújtanak, és sok-sok cég számára is. És, tisztelt képviselő úr, ne felejtkezzünk el arról sem, hogy ön volt a BIT vezetője, mostanra pedig eljutottak odáig önök a DK-ban, hogy a bitcoinból próbálnak meg önszegélyezéssel segíteni magukon. *(Derültség a kormánypártok soraiban.)* Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, MSZP-képviselőcsoport „Új világ? Hány embernek kell még meghalnia?” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Balogh István Lajos „Paci” 28 éves volt. Október 20-án a következő mondatokat posztolta közösségi oldalára: „Köszönöm, hogy ennyien hívtatok ma egész nap, de telefonálni nem nagyon bírok. Írjatok inkább. Jók a programok... csak...” - egy kis nevetős smiley - „Igen, létezik a Covid”. Ez volt az utolsó bejegyzése. Legyen könnyű neki a föld!

Nem vagyunk biztonságban. És tudják, hogy miért mondom? Mert a vírus nem válogat. Mindegy, hogy fiatal, mindegy, hogy nő, öreg, férfi, vallásos, nem vallásos, mindenkit utolér, látjuk az elmúlt időszakban, és ehhez képest döbbenet látjuk, hogy a kormány hogyan kommunikál. Ma Gulyás Gergely azt mondta, hogy a magyar halálozási arány nem olyan rossz, mint az európai átlag. A ma reggeli friss adatok: 3989 fővel emelkedett a fertőzöttek száma - soha nem volt még ennyi -, és 84 beteg hunyt el. Tudják, egyetlen embernek a halála is sok, nemhogy napi szinten 84 vagy 60 emberé! Az elmúlt 17 napban 348 beteg halálozott el Magyarországon.

De tegnap feltettem egy kérdést az azonnali kérdések órájában a védőoltásokkal kapcsolatban, mivel hogy Orbán Viktor azt nyilatkozta: mi magunk is biztatjuk az embereket, hogy az influenza ellen oltassák be magukat, sőt ezt ingyenessé tettük, ezért megdupláztuk a készleteket, tehát kétszer annyi influenza elleni védőoltásunk van, mint békeidőben szokott lenni, ez olyan 1 millió 400 ezer ember oltásához elegendő anyagot jelent.

Felhívnam a figyelmet, hogy ha nézik a statisztikai adatokat, hosszú évekre visszamenőleg mindig

1 millió 300 ezer vakcinát biztosított a kormány influenzaszakaszban, sőt egy másik tényre is felhívom a kormány figyelmét: hogyha dolgoztak volna a nyáron, és nem adriáznak meg jachtoznak, akkor tudtak volna készülni a mostani időszakra. Helyesen bementek, hogy mindenki oltassa be magát.

(9.40)

És akkor elmondanék egy tényt, amikor készül a kormány arra, hogy mit csinál. 2009 áprilisában egy új típusú influenza jelent meg a világban. Sokan meghaltak, de akkor a szocialista kormányzat készült arra, hogy ha a vakcinát le tudják gyártani, akkor az emberek be tudják magukat oltatni. Olvasom az ÁNTSZ akkori levelét, amit áprilisban készítettek: a háromévesnél idősebb kockázati csoportba tartozó személyek számára 1 millió 300 ezer vakcinát biztosítanak, és a három éven aluli gyerekeknek - térítésmentes ez az 1 millió 300 ezer - 10 ezer adag oltóanyag áll rendelkezésre.

És most figyeljenek, hogy mit csinált a kormány az új típusú influenzával kapcsolatban: a pandémiás influenza megelőzésére 6 millió vakcina áll rendelkezésre, amelyből 4 millió térítésmentesen felhasználható. Abban az évben több mint 3 millióan oltatták be Magyarországon ingyenes vakcinával magukat. Tudják, ha valaki dolgozik, és a kormány teszi a dolgát, akkor nem matematikából hazudik, államtitkár úr, hogy az 1 millió 300 duplája az 1 millió 300-nak, hanem ténylegesen felkészülnek arra, hogy az emberek a védőoltásukat meg tudják kapni, de önök nem ezt tették.

Nem vagyunk biztonságban. Tudják, hogy miért? Mert önök folyamatosan hazudnak. Orbán Viktor szeptember 16-án az alábbiakat mondta: arról is megnyugtatók mindenkit, ma a 10 ezer kórházi ágyat kétháromszorosára tudjuk növelni, egy vezénylési terv szerint pedig orvosokat és ápolókat is tudnak küldeni a megfelelő helyre. Mindenki megnyugodhat, ha valaki elkapja ezt a betegséget, meg fogjuk gyógyítani - hangsúlyozta a kormányfő.

Tudják, ilyen egy ép ésszel gondolkodó ember nem fog kiejteni, hogy ha megbetegszik valaki egy ilyen vírusban... - amikor látjuk a halálozási adatokat. Ilyeneket nem mondunk! Törekszünk arra, hogy aki kórházba kerül, és az orvosok bírják még ezt a túlterhelt rendszert, az ápolók, a műtősnők és mindenki, aki az egészségügyben dolgozik, mindent meg fognak azért tenni, hogy a betegek meggyógyuljanak.

Csak akkor hallgassák meg a számokat, én készítettem egy kis statisztikát. X. hó 17-én a napi elhunytak száma 24 volt; mára felemelkedett 84-re. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* Akkor még 185 beteg halálozott el, most már 348. Mikor hagyják abba a hazudozást, és mikor fognak konkrét intézkedéseket tenni *(Az elnök újból csenget.)* a betegek...

ELNÖK: Képviselő asszony!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): ...és a magyar emberek védelmében? Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Fülöp Attila államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Államtitkár úr, öné a szó.

FÜLÖP ATTILA, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony!

Először is engedje meg a hozzászólásának az elejéhez, hogy én magam is Balogh Lajos családja, hozzátartozói és együttgondolkodói részére őszinte részvételemet fejezzem ki.

Ami a hozzászólás további részét illeti, engedje meg, hogy tisztelettel az elején megjegyezzem, hogy megvan azért annak a diszkrét bája, ahogy a baloldali ellenzék mindennap azzal vádolja a kormányt, hogy nem tesz semmit, és azt kéri számon, hogy milyen intézkedéseket kellene tenni, holott az elmúlt időszakban bármilyen intézkedést tett a kormány, azt az önök részéről vagy nem szavazták meg, vagy nem támogatták, vagy gáncolták. *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)*

Ahányszor meg fogják támadni a kormányt, hogy nem tesz intézkedéseket, annyiszor vagyunk kénytelenek elmondani, hogy milyen intézkedések történtek az elmúlt időszakban. Az a helyzet, hogy amikor ránk köszöntött ez a járványhelyzet tavasszal, akkor önök voltak, akik a rendkívüli jogrend meghosszabbítását nem támogatták; önök voltak, akik a koronavírus-törvényt nem szavazták meg, és mindeközben arra jutott az időből, hogy mind belföldön, mind külföldön a kormánynak a rossz hírét keltsék. Én azt gondolom, hogy itt a számonkérés ebből a szempontból talán kevésbé hiteles.

Az egészségügy helyzetéről pedig ön számokat említett, hadd említsek egyet én is önnek azzal kapcsolatban, hogy Magyarországon mi a valós halálozási ráta, de még egyszer szeretném elmondani, hogy ezekkel a számokkal mindennap dobálózni... - azt gondolom, hogy nem biztos, hogy kegyeleti és humánus okokból ezt mindennap meg kéne tenni. De ha ön mond egy számot, akkor engedje meg, hogy reagáljak erre! Az a helyzet, ez november 2-ai adat, tehát ez tegnapi adat az Európai Betegségmegelőzési és Járványvédelmi Központtól, ami az EU-nak az ügynöksége, tehát ebből a szempontból ottani adat, hogy az európai átlag az 1 millió lakosra jutó elhunytak számában 393 fő, Magyarországon ez 193 fő. Tehát az a helyzet, hogy amit Gulyás miniszter úr is elmondott az adat szempontjából, az kiállja a hitelesség és a valóság próbáját, több mint kétszeres az EU-s átlag a magyar helyzethez képest, és akkor itt a többi, legrosszabb helyzetben lévő országok példáját hadd ne soroljam fel.

Az egészségügyben pedig az a helyzet, hogy minden olyan intézkedés, amely arra szolgál, hogy megerősítsük az egészségügyet és az emberek életét védjük, az megtörtént eddig is, és ezután is meg fog történni. Csak egy párat hadd említsek önnek, ami, azt gondolom, hogy elég fontos! Itt a kórházak tekintetében még tavasszal be lett vezetve egy kórházparancsnoki rendszer, ami abból a szempontból is újítás, hogy a megfelelő tárgyi és személyi feltételek vizsgálatára mindig sor kerül. Mindig, amikor a járvány előrehaladásáról beszél, akkor azt is tudja, mert láthatja jól, hogy mindig folyamatosan bővül a Covid-ellátásra kötelezett kórházak listája, és olyan ágyszám kerül felszabadításra, ami egyébként szolgálja a biztonságos betegellátást. A mintavétel ma sűrűbben történik, mint történt az korábban, és a laboratóriumi kapacitás is ennek megfelelően bővebben áll rendelkezésre.

Egy konkrét példát viszont hadd mondjak, mert ez szerintem sokat elárul. Május 5-én az operatív törzs arról döntött, hogy a 200 fő feletti idősotthonoknak noninvazív lélegeztetőgépek telepítését és a személyek képzését biztosítja. 15 olyan intézmény van az országban, amely 200 fő feletti; egyetlen szereplő volt, amelyik megtámadta ezt az intézkedést, Gy. Németh Erzsébet főpolgármester-helyettes asszony, aki megtámadta mind a kormányt, mind Kásler miniszter urat ebben a kérdésben. Az a helyzet, hogy a 15 intézményből 3 nem vette át összesen, és nem igényelte se a képzést, se az eszközt, ebből 2 fővárosi idősotthon.

Az a helyzet, hogy történik egy támadás, aminek se alapja nincsen, és egyébként az operatív törzs, a kormány biztosít olyan feltételt, amit igénybe lehet venni, ezért nem hitelesek ezek a mondatok. Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Steinmetz Ádám képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Hogyan tudunk örömet okozni a nyugdíjasoknak?” címmel. Öné a szó, képviselő úr!

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Hogyan tudunk örömet okozni a nyugdíjasoknak, teszem fel a kérdést, és mindjárt meg is válaszolom azt: egy kis odafigyeléssel; azzal, hogy odafigyelünk arra, amit mondanak, amit javasolnak; meghallgatjuk a kéréseiket, és lehetőség szerint meg is valósítjuk azokat.

Az elmúlt hetekben Somogyországban több nyugdíjasklub vezetőjével beszélgettem, és örülnének annak, ha megvalósulnának végre azok az elképzelések, amiket a Jobbik már évek óta hangoztat. Jelesül: a „Férfiak 40” és a differenciált nyugdíjmelés, ami azt jelenti, hogy a nők mellett a férfiaknak is legyen lehetőségük 40 év munkaviszony után nyugdíjba menni, valamint az, hogy az alacsonyabb nyugdíjat kereső honfitársaink körében a nyugdíjmelés magasabb mértékben valósuljon meg. Halkan jegyzem

meg, hogy a Somogy megyei nyugdíjasok közel háromnegyed része 100 ezer forint alatti nyugdíjból kénytelen megélni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Könnyű belátni azt, hogy 28 500 forintos minimál nyugdíjból meg 50-70 ezer forintos nyugdíjából ma Magyarországon nem lehet megélni. És szeretném felhívni a figyelmet arra is, hogy a nyugdíj nem ajándék, nem adomány. A régebb óta fiatal honfitársaink, jelesül szüleink, nagyszüleink azok, akik ezt az országot téglát téglára rakva építették fel. Magyarország erősödéséből, a gazdaság dübörgéséből ők is kiveszik a részüket azáltal, hogy segítenek a gyermekeiknek, az unokáiknak, terhet vesznek le az ő vállukról.

Tehát én azt mondom, hogy ha Magyarországon örömteli módon az átlagbérek növekednek, az életszínvonal növekedik, akkor abból igenis a nyugdíjasoknak is profitálniuk kell. Viszont mit látunk? Azt látjuk, hogy a jelenlegi inflációkövető nyugdíjrendszer, ki kell mondani: igazságtalan. A nyugdíjasok szervezetei Somogy megyei szövetségének számításai kimutatják, egyébként ez a KSH számításain alapuló tanulmány, hogy ez a rendszer igazságtalan, mert elméletileg a 2010-es életszínvonalat fagyasztja be a nyugdíjasok esetében. Gyakorlatilag, tisztelt képviselőtársaim, a helyzet még rosszabb, ugyanis a 127 ezer forint átlagnyugdíj alatt kereső másfél millió nyugdíjas ember esetében azt vehetjük észre, hogy ők évről évre elszegényednek.

(9.50)

Azt is könnyű belátni, hogy a nyugdíjaskosárba tartozó átlagélelmiszerek, jelesül a cukor, a kenyér, a szárazkolbász vagy a zöldség-gyümölcs mértéke jelentősebb módon drágul, mint az átlagos infláció mértéke. Ezért aztán, ha az a kormányzat célja, hogy annyi pénzt tegyünk vissza a nyugdíjasok zsebébe, amennyit az infláció kivesz, akkor azt úgy tudjuk megvalósítani, hogy minden nyugdíjas kapja meg az országos átlag-nyugdíjmelést forintosítva, tehát a nyugdíjak így tudják megőrizni a vásárlóértéküket. És akkor talán el tudjuk érni azt is, és jogos igény az is, hogy a nyugdíjasok igenis el tudjanak menni néha étterembe, el tudjanak menni színházba, tudjanak könyvet venni maguknak, illetőleg olyan csatornákra előfizetni, ahol nem csupán egyoldalú tájékoztatást kapnak. Ezt a tanulmányt egyébként, tisztelt képviselőtársaim, nagyon szívesen a felszólalásom után átadom önöknek. Kérem, tanulmányozzák, és fontolják meg a nyugdíjrendszer megreformálása érdekében.

Végezetül engedjék meg, hogy a tisztelt Ház elé hozzam Magdi néni és Jani bácsi kérését. Jani bácsi azt kéri tőlünk, országgyűlési képviselőktől, hogy hagyjuk a hangzatos dolgokat, hagyjuk a rezsicsökkentést, hagyjuk a nyugdíjprémiumot, hagyjuk az Erzsébet-utalványt, hagyjuk a korábban megígért, ám meg nem valósított tizenegyedik havi nyugdíjat.

Tisztességes nyugdíjat kér, azt, amiért megdolgozott. Magdi néni pedig ezen túlmenően egy konkrét kéréssel is fordul hozzánk. Az ő kérése az, hogy a tizenharmadik havi nyugdíjnak nevezett egyszeri juttatás jövő év elején esedékes egynegyed részét a nyugdíjasok már most, karácsony előtt megkaphassák, hogy ezáltal egy kicsit gazdagabb lehessen az ünnepi asztal, hogy tudjanak kedveskedni az unokáiknak egy kis ajándékkal. Úgy gondolom, hogy ez egy olyan apró gesztus, amit ha megteszünk, valóban örömet tudunk okozni a nyugdíjasoknak. Én ezt ezért jó szívvel tudom támogatni. Államtitkár úr, ön is tudja támogatni? Várjuk megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Zsigó Róbert államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Ön a szó, államtitkár úr.

ZSIGÓ RÓBERT, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ön azt mondta, hogy azt kéri öntől sokan, hogy hallgassuk meg az időseket. 2010 óta nem teszünk mást, mint ezt. Éppen tegnap volt egy Idősügyi Tanács-ülés, ahol megkérdeztük és meghallgattuk az idősek véleményét arról, hogy milyen intézkedéseket tegyünk az elkövetkezendő időszakban.

De az ön kérdésére, amely úgy szólt, hogy hogyan tudunk örömet szerezni a nyugdíjasoknak, hadd válaszoljak én is. Elsősorban azzal, hogy olyan támogatási rendszert építünk és működtetünk, amely segít a családoknak. Mi olyan országot építünk 2010 óta, ahol segítjük a fiatalok tanulását, támogatjuk őket a családalapításban, támogatjuk a gyermeknevelésben, támogatjuk őket abban, hogy önálló otthont szerezzenek, és abban tudjanak élni. Abban is támogatjuk őket, hogy munkájuk legyen, és a munkájukból megszerzett jövedelmükből tiszteséggel el tudják tartani a családjukat, és az időseknek is biztonságos életük legyen.

Tisztelt Képviselő Úr! Ön is tudja, ahogy én, hogy nem volt ez mindig így. 2010 előtt abban az időszakban eladósították az országot, és a családokat, benne egyébként az időseket is, nehéz helyzetbe hozták. 2010 előtt a Gyurcsány-Bajnai korszakban mindig mindenről az akkori kormánynak csak a megszorítás jutott eszébe. Elvettek egyhavi bért a közszféra dolgozóitól, elvettek egyhavi nyugdíjat, megemelték a nyugdíjkorhatárt, akármennyire is nem tetszik önöknek, 15-ször emelték meg az energia árát, háromszorosára a gáz árát és kétszeresére a villanyáram árát, megemelték az áfát, és megadóztatták a családi pótlékot, tisztelt képviselő úr.

Az a helyzet, hogy abban az időszakban, 2006-2010 között 4 százalékkal csökkent a nyugdíjak reálértéke, és amikor kormányváltás volt, akkor a Nyugdíjbiztosítási Alapot 357 milliárd - még egyszer mondom: háromszázötvenhétmilliárd - forint hiánnyal

vettük át. Ez azt jelentette, hogy amikor átvettük a kormányzást, az is nehézségekbe ütközött, hogy tudjunk nyugdíjat fizetni. *(Soltész Miklós az ellenzéki padsorok felé mutat. - Nunkovics Tibor: Ne mutogassál már! - Az elnök csenget.)* Képviselő úr, én is meghallgattam önöket, ha lehetséges, akkor ön is tegye ezt.

Tisztelt Képviselő Úr! Ezzel szemben 2010-ben mi kötöttünk egy megállapodást a nyugdíjasokkal. Az úgy szól, hogy amíg nemzeti kormánya van Magyarországnak, addig a nyugdíjak vásárlóértékét megtartjuk. Az elmúlt évek bizonyították, hogy álljuk a szavunkat, sőt a jövő év elejétől visszaépítjük a tizenharmadik havi nyugdíjat, nem egyszeri juttatásként, hanem rendszeresen, amit egyébként a baloldali kormányok elvettek tőlük. Tesszük ezt azért, mert mi tudjuk, hogy sokat köszönhetünk a nyugdíjasoknak, az időseknek, szüleinknek, nagyszüleinknek, hiszen amink van, azt tőlük kaptuk, ami körülvesz minket, azt tőlük kaptuk, a mi feladatunk az, hogy ezt továbbra is fejlesszük, és az ő áldozatos munkájukat pedig ne csak szavakban, hanem anyagilag is meg tudjuk becsülni.

Éppen ezért, tisztelt képviselő úr, 2010 óta a nyugdíjak értékének megőrzését törvény garantálja. A törvény szerint, ha a januári nyugdíjemelés alacsonyabb, mint az infláció szeptemberben várható éves mértéke, akkor a nyugdíjasok novemberben, januárra visszamenőleg egyébként, meg kell kapják a nyugdíjkiegészítést. Ezt most is megkapják, s a november-decemberi hónapban már az emelt összegű nyugdíjat fogják megkapni. Ezzel megőrizzük a nyugdíjak vásárlóértékét, és megvédjük a nyugdíjasokat az évközbéli gazdasági hatásoktól.

Arról is tájékoztatom a tisztelt képviselő urat, hogy ugyan ezt ön lebecsülte, de a nyugdíjasok az elmúlt négy évben több mint 220 milliárd forintnyi extrajuttatásban részesültek. Ez nyugdíjprémium, ez Erzsébet-utalvány, és egyébként a nyugdíjasok számára adott rezsziutalvány. A „nők 40” program keretében, amelyet önök nem támogattak, eddig közel 280 ezer hölgy mehetett nyugdíjba 40 év munkaviszony után, és többszöri rezsicsökkentéssel is érezhetően segítettek egyébként a nyugdíjasokat.

De ön, jobbikos képviselőként biztos emlékszik arra, hogy amikor így beszélnek itt a parlamentben szép szavakkal a nyugdíjasokról, akkor mit is mondanak akkor, amikor nem a parlamentben vannak. Vona Gábor, az önök korábbi elnöke egy bejegyzésben azt írta a nyugdíjasokról - idézem -: „Húzták maguk mögött a kis bevásárlókosarukat, és ne szépítsük, a szemükben gyűlölet lobogott, a szájukból pedig szennyvíz folyt.” *(Moraj és közbeszólások a Jobbik sorából.)* Ezt az önök akkori elnöke mondta az idősekről. *(Zaj. - Az elnök csenget.)* Egyébként a Jobbik alenőke és egy korábbi embere azt mondta: mi ezeket úgy hívtuk, hogy far-hát kommandó, ezek nagyrészt nyugdíjasok voltak.

Tisztelt Képviselő Úr! Itt, a parlamentben szép szavakat mondanak, amikor pedig az őszinte véleményük kiderül, akkor pedig csak szégyellhetik magukat.

(Közbeszólás a Jobbik soraiból. - Az elnök csenget.)
Tisztelt Képviselő Úr! A nyugdíjasok továbbra is számíthatnak ránk. Köszönöm figyelmüket. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Latorcai János képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke, KDNP-képviselőcsoport: „Mindig új élet lesz a vérből” címmel. Öné a szó, alelnök úr.

DR. LATORCAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm a szót. Igen tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Mindenekelőtt szeretném a KDNP és a saját nevemben is őszinte együttérzésemet kifejezni a 28 éves korában koronavírussal megfertőződött Balogh Lajos roma folklórzenész és VIII. kerületi önkormányzati képviselő megrendítő halála alkalmából. Valamennyien, de különösen azok, akiknek ilyen fiatal gyermeke, unokája van, mély megrendüléssel szembesülhetünk a járvány gonosz érték- és életmegsemmisítő hatásával. Ez a helyzet is figyelmeztessen valamennyiünket, különösen a vírustagadókat, hogy a járvány csakis összefogással és a védelmi szabályok következetes betartásával győzhető le.

Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Kevés népe van a világnak, amely nemzeti emlékezetében nemcsak sikereit, hanem kudarcai, tragédiáinak tanulságait is képes megőrizni, és azokból erőt, példát merítve jövőt építeni. Mint annyi mindenben, mi, magyarok ebben is a kevesek közé tartozunk, hiszen két nemzeti gyásznaphoz is emlékezünk. Ma, az 1956. októberi forradalom és szabadságharc vérbe fojtásának emléknapja előtt egy nappal azon ismert és ismeretlen hősök előtt tisztelgünk, akik életüket áldozták egy független és demokratikus jogállam reményében. Akkor, az 1950-es évek közepén a nagyhatalmi játszmák és a belső árulás árnyékában azonban hazánknak erre esélye sem volt. A szovjet tankok eltiporták '56 októberének csodálatos forradalmát. November 4-e után a terror soha nem látott hulláma következett.

(10.00)

Fiatalok sokaságát hurcolták el a Szovjetunióba, százaknak a bitófa jutott osztályrészül, több mint kétszáz ezren hagyták el hazánkat, akiknek az emigráció, az idegenbeli sors lett az osztályrészük, és sokak már csak holtukban érinthették meg újra a magyar földet.

1956 adventjén a forradalom vérbe fojtására emlékezve Márai Sándor ekként fogalmazott: „Mindig új élet lesz a vérből.” A magyarság történelmét és lelkét oly jól ismerő író tökéletesen látta, hogy '56 forradalma, akárcsak az elmúlt évszázadok véráldozatai, néhány évtized múlva majd élhetőbb jövőt biztosít a magyarság számára. Az igazi kérdés azonban ma már az, hogy mi, akiknek ez a jövő megadatott, megértettük-e 1956 forradalmának igaz üzenetét, mert ma is fel kell tennünk a kérdést, hogy kinek az örökségét

visszük tovább: a forradalmárokat vagy az őket elárulókat? Az áldozatokat vagy a hóhérokat? A sokszor csak harcok és lemondások árán biztosítható nemzeti függetlenség mellett kiálló vagy az idegen érdekeket mindig örömmel kiszolgáló politikusokat?

Tisztelt Ház! Az emberek és az eszközök ugyan változnak, de ez a feltétel nélküli szervilizmus sajnos változatlanul jelen van a mai magyar politikában is, és ez a valódi kádári örökség, amely a forradalom elárulásával nemcsak a szovjet birodalmi érdekek feltétel nélküli kiszolgálásának nyitott teret, hanem Nagy Imre és mártírtársai kivégzésével, valamint Bibó István és szellemi követői háttérbe szorításával a nemzetben gondolkodó baloldali politizálás létjogosultságát is megtagadta. Nemzetáruló döntésük súlya mind a mai napig olyan teher, amely alól a hazai baloldal csak ritka kivételekkel tud szabadulni.

A magyar nemzeti érdekek feladása és a nemzeti érdekek kritikátlan kiszolgálásának mai internacionalista, brüsszeli gyakorlata kísértetiesen emlékeztet a Kádár-rendszer moszkovita, konformista politikájára, amely ugyancsak nem volt képes elfogadni a másként, elsősorban a nemzeti, ne adj' isten, a kereszténydemokrata módon gondolkodókat.

Tisztelt Képviselőtársaim! 1956 forradalmának nagy tanulsága, hogy honfitársaink java képes volt politikai nézeteit meghaladva összefogni, és a nemzetért, a nemzeti függetlenségért cselekedni, és végül, ha kellett, mindent, a jövőjüket, még az életüket is feláldozni. Holnap, november 4-én, tisztelt képviselőtársaim, ne csak a gyásznak adjunk hangot, hanem emelt fővel, felemelt szívvel emlékezzünk is a hősökre. Áldozatvállalásuk mutasson valamennyiünknek példát a jövő felé haladó utunkban! Köszönöm a megtisztelő figyelmet. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Orbán Balázs államtitkár úr, miniszterhelyettes kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Alelnök Úr! Valóban szomorú gyásznaphoz érkezünk el holnap: 1956 novemberének 4. napján megszálló szovjet csapatok vérbe fojtották a világot is megrázó magyar forradalmat, azt a forradalmat, amely megannyi hőst és példaképet adott nekünk. Ezen hősök jussa saját korukban nem a megbecsülés, hanem az üldöztetés és a bitófa lett, személyüket, tetteiket és mártíromságukat a magyar nemzet örökre a közös emlékezetébe véste. Akkor, 1956-ban, a megszálló szovjet tankok csövétől védelmezve olyan hatalom épült ki Magyarországon, amely teljes fennállása alatt azon volt, hogy elhallgassa '56 valódi történetét: a helytállást, az áldozatvállalást, a nemzeti függetlenség eszméjét. Hogy célját elérje, a diktatúra nem válogatott az eszközökben: egzisztenciális ellehetetlenítés, börtön és halálbüntetés várt '56 hőseire.

Lukács György 1918-ban megjelent, A bolsevizmus mint erkölcsi probléma című írásában arról írt, hogy igenis létezik morális természetű probléma a szociáldemokrácia, az osztály nélküli társadalom megvalósításának útján. Lukács szerint a dilemma abban állt, hogy az osztályuralmat erőszakos, elnyomó, diktatórikus eszközökkel kell-e megvalósítani, vagy ideiglenesen kompromisszumot kell-e kötni más pártokkal, és így a demokrácia szükségszerűen hosszabb útján valósul meg a szocializmus.

Az 1945 utáni évek és '56 ősze azonban megmutatta, hogy a létező, bolsevik típusú szocializmus nem ismer sem erkölcsöt, sem dilemmát. Hamar kiderült, hogy nincs két út: ha valaki marxista alapú, szélsőségesen egyenlősítő osztályuralmat mint ideológiát áru, akkor annak megvalósítási formája, az erőszak is ott van a vásárolt áruk között. „Amikor a Moszkvából irányított magyarországi kommunista diktatúra keresztül akarta hazudni magát az igazságon” - ez idézet volt, és Lukács György szavaival élve szintén - „akkor a megvalósítás öncélúságot kapott.” Ez az öncélúság tisztán hatalmi logikán, katonai és fegyveres erőszakon, valamint a társadalom atomizálásán alapuló diktatúra kiépítésében és működtetésében öltött testet.

Ez egy olyan sötét korszaka a magyar történelemnek, amellyel szembe kell tudnunk nézni azért, hogy megadhassuk a tiszteletet az áldozatoknak, és ne engedjünk újra az ideológia ma is hallható szirénhangjainak. Ebben a munkában az értelmiségieknek is élen kell járniuk, jobboldali és baloldali értelmiségieknek egyaránt. Albert Camus mondta, hogy soha, sehol, még közvetve sem szabad igazolni a gyilkosokat - ezt az 1956-os forradalom egyéves évfordulóján írta Párizsban.

Camus sorai, nyilván a magyarság melletti kiálláson túl, azért is fontosak, mert egyértelművé teszik, hogy nem szabad semmilyen közösséget vállalni a magyarok hóhéraival, minden közösségvállalás ugyanis igazolást rejtene magában. Camus baloldali volt, és Nyugaton a korabeli baloldali értelmiség sajátos szimpátiával viseltetett a Szovjetunió iránt. Az ő eszéjére volt szükség ahhoz, hogy a nyugati baloldali értelmiség levonja a megfelelő konzekvenciát, hogy szimpátiával nem szabad igazolni a gyilkosokat. Meg kell tagadni, ha nem is saját baloldaliságukat, de az igazságos társadalommal összefüggésben jól hangzó szlogeneket, amelyek valójában erőszakot és elnyomást hozó, a nemzeti függetlenséget sárba tipró kezdeményezések.

Sajnos, ezzel a disztinkcióval, ahogy alelnök úr is említette, egyelőre többen adósak ma is, talán még itt, ezen Ház falai között is. A rossz lelkiismeret pedig tovább bűnöket szül: a vétkecs úgy akarja palástolni vétkeit, hogy újabb és újabb megkérdőjelezhető tetteket követ el. Ez a végzetes spirál csak egyféleképpen törhető meg: őszinte belátással és beismeréssel.

Alelnök úr kérdésében arra kereste a választ, hogy kinek az örökségét vigyük tovább. Természetesen a kérdés is költői, a válasz egyértelmű: '56 hősei-

nek öröksége imperatívusként jelöli ki a magyar politika irányát, a nemzeti függetlenség védelmét és a nemzeti érdek érvényesítésének követelményét; ez 1956 valódi üzenete. Akkor nem volt fontos a társadalmi státusz vagy politikai hovatartozás, a forradalom hőseinek csak a nemzet ügye számított.

Mindannyiunknak, baloldaliaknak és jobboldaliaknak közös feladata, hogy ki-ki a maga módján felnőjön ehhez az örökséghez - most is. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Halász János képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport: „Aktuális ügyeink” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

HALÁSZ JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Európa minden országában tart a koronavírus-járvány második hulláma, Magyarországon is folytatjuk a védekezést. Legutóbb itt az Országgyűlésben fogadtunk el egy törvényt többek között a maszkviselés szabályairól. Ez a törvény életbe is lépett, így hétfőn a védekezésben új korszak kezdődött, nőtték például a büntetési tételek: aki megszegi a karanténzabályokat, akár 150 ezer forintos bírságra is számíthat. Ezt a baloldal nem szavazta meg, sőt csökkentették volna a bírság összegét, ezzel is növelve a kockázatot. Szigorú büntetést kaphatnak azok is, akik az előírások ellenére nem hordják a maszkot. Arra kérjük a hatóságokat, hogy azokat a helyeket, ahol sorozatosan nem tartják be a szabályokat, zárássák be.

A magyar egészségügy jól teljesít, ezért tudjuk megvédeni a mindennapi életet, ezért nem kell leállítani a gazdaságot. Járványügyi készségség van, ezért az egészségügyben olyan intézkedéseket kellett meghozni, amelyeket békeidőben nem. Ezzel együtt a duplájára emeltük az orvosok bérét, és az ápolóké is újabb 20 százalékkal emelkedett november 1-jén.

(10.10)

Bízunk a szakembereinkben, akikre komoly terhelés fog hárulni még hónapokig, még akkor is, ha a hírek szerint már a következő hónapokban megérkezhet hazánkba is az első pár ezer adag vakcina.

Köszönjük az egészségügyben dolgozók áldozatos munkáját, számíthatunk rájuk, és ők is számíthatnak a Fidesz-KDNP vezette kormányra. És újra és újra bebizonyosodik, hogy csak ránk számíthatnak, a baloldal ugyanis ősszel is ott folytatja, ahol tavasszal abbahagyta. Tavasszal sem segítettek Magyarországnak, most sem. Akkor nem támogatták a rendkívüli jogrend meghosszabbítását, nem szavazták meg a koronavírus-törvényt, kamuvideókkal támadták az egész-

ségügyet, és még külföldön is próbálták lejáratni Magyarországot. Összevissza beszélnek most is, most is támadják az egészségügyet, és olyan abszurd dolgokat javasolnak, hogy ki kellene tiltani a nyugdíjasokat a buszokról és a villamosokról.

Tisztelt Ház! Nehéz időszak elé nézünk, az életünket továbbra is a járvány elleni védekezés határozza meg.

De sajnos egyéb, felfoghatatlan, tragikus események is borzolják a jóérzésű európai embereket. Tegnap Bécsben összehangolt terrortámadás történt. A leölt merénylő az Iszlám Állam követője volt, társait keresik. A merénylők négy embert megöltek, többen válságos állapotban vannak. Brutális, bestiális terrortámadás történt október 29-én Franciaországban is, ahol egy muszlim terrorista három embert gyilkolt meg. A 21 éves tunéziai elkövető illegális bevándorló, szeptember 20-án érkezett meg Olaszországba, Lampedusa szigetére egy tunéziai, migránsokkal teli hajóval.

Újra és újra bebizonyosodik tehát, hogy az illegális bevándorlás és a terrorizmus kéz a kézben jár. Ha nem zárjuk le a határokat a migránsok előtt, az emberi életetekbe kerülhet.

Tisztelt Ház! Emlékezhetünk rá, hogy a magyar határkerítés megépítése előtt több, később terrorcselekményt elkövető migráns is hazánkon keresztül ment Nyugat-Európába. (*Dr. Vadai Ágnes: Ez csak a titkosszolgálatok székelye!*) Ma már tény, hogy a 2015. novemberi párizsi és a 2016. márciusi brüsszeli merényleteket elkövető terrorista sejt több tagja tartózkodott hosszabb-rövidebb ideig Magyarországon. Ezért is fontos, hogy Magyarországon immár több mint öt éve áll a határkerítés. Annál is inkább, mert a nyomás egyre fokozódik: továbbra is aktív a balkáni migrációs útvonal; a magyar-szerb határon jelentős az ott tartózkodó illegális bevándorlók száma; múlt csütörtökön a határ mentén szolgálatot teljesítők a határvédelmi kerítés alatt átvezető alagutat fedeztek fel Ásotthalom külterületén, idén ez már több mint a huszadik ilyen alagút. Tudjuk továbbá, hogy idén már 320 embercsempészt fogtak el a tavalyi 150-nel szemben, és több mint 28 ezer határsértőt tartóztattak fel ebben az évben.

Tisztelt Ház! Látjuk, érezzük, hogy a járványon kívül az illegális migráció és a terrorizmus is tombol Európában. Ezért a járványügyi helyzetben határaink védelme minden eddiginél fontosabbá, életbevágóvá vált, hiszen a migránsok nemcsak nemzetbiztonsági, hanem erős járványügyi kockázatot is jelentenek. Tudjuk, hogy a baloldal 2015 óta folyamatosan támadja a kerítést is, és bírálja a szigorú jogi határozatot, sőt a baloldal még azt se szavazta meg, hogy a honvédség határvédelmi feladatokat láthasson el.

Látszik, hogy a magyarok továbbra is csak a Fideszre és a KDNP-re számíthatnak a migráció elleni védekezésben, a baloldalra nem. Köszönöm szépen a figyelmüket. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Kontrát Károly államtitkár úr, miniszterhelyettes válaszol. Öné a szó.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. (*Zaj. - Az elnök csenget.*) Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Legelőször is a tegnapi szörnyű bécsi terrortámadással kapcsolatban szeretném elmondani, hogy mély együttérzésünket és mély részvétünket fejezzük ki Ausztria népének (*Zaj. - Az elnök csenget.*), az áldozatok hozzátartozóinak, az áldozatok családjának. Ez a szörnyű terrortámadás, amely tegnap az esti órákban történt, 70 kilométerre közelítette meg Magyarország határait, több tudósítás is úgy fogalmazott, olyan dolog történt, amiről ők ott nem gondolták volna, hogy valaha is megtörténhet. Ennek a szörnyű terrortámadásnak több halálos áldozata van. A merénylő, akit a rendőrök lelőttek (*Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.*), az Iszlám Állam szimpatizánsa volt az osztrák belügyminiszter és a bécsi rendőrfőkapitány nyilatkozata szerint. A támadásban sokan megsérültek, többek súlyosan megsérültek, nekik mielőbbi felépülést, mielőbbi gyógyulást kívánunk.

Ki kell mondanunk, hogy Európa biztonsága és ezzel együtt az európai életforma áll támadás alatt. Osztrák barátaink mellett állunk, számíthatnak ránk. Európának, az európai nemzeteknek meg kell védeniük magukat az elharapózó esztelen erőszakkal szemben, mert különben nagy baj lesz.

A magyar hatóságok, a Terrorelhárítási Központ azonnal felajánlotta együttműködését az osztrák terrorellenes szervezetnek. Ez az együttműködés kiterjed az elkövetők elfogására, a nyomozás osztrák hatóságok által meghatározott szempontjainak végrehajtására. Az osztrák-magyar határon szigorított ellenőrzést vezettünk be, szűrjük a Magyarországra érkező személyeket. A Terrorelhárítási Központ több megerősített műveleti egységgel most is a határon van, páncélozott gépjárművekkel van a TEK a határon, és mindent megtesznek annak érdekében, hogy eredményesen tudjanak fellépni.

A magyar hatóságok és a magyar szolgálatok folyamatosan figyelemmel kísérik a Magyarország terrorfenyegetettségét befolyásoló információkat, és haladéktalanul megteszik a szükséges intézkedéseket Magyarország és a magyar emberek biztonsága érdekében. Jelenleg a legnagyobb veszélyt erre a biztonságra a magányos elkövetők jelenthetik; felderítésükre mesterséges intelligenciát is alkalmazunk, melyet a TIBEK és a TEK munkatársai működtetnek. Jelenleg ilyen veszélyről nincs tudomása a magyar hatóságoknak.

Azt is szeretném elmondani, hogy a nemzetközi együttműködés keretében vizsgáljuk a nemzetközi terrorcsoportok esetleges megjelenését Magyarországon és esetleges aktivitásukat. A további intézkedéseket a helyzethez igazodva hozzák meg a magyar hatóságok. Szeretném elmondani itt, a tisztelt Országgyűlés előtt,

hogy a magyar hatóságok együttműködnek az osztrák szervekkel, és mindent megtesznek Magyarország és a magyar emberek biztonsága érdekében.

Amit képviselő úr a migrációval kapcsolatban elmondott, azzal teljes mértékben egyetértünk, hiszen ennek a veszélyeire, tehát a migráció és a terrorizmus összefüggéseire többször felhívtuk a figyelmet. A nemzetközi fórumokon, az európai fórumokon is rámutattott Magyarországra, hogy a biztonság a legfontosabb közösségi érték és a biztonság a legfontosabb eleme, hogy a határokat meg kell védeni, Európa területére, az Európai Unió területére jogellenesen senki nem juthat be.

Ez egy olyan alapvető követelmény, amelynek betartása nélkülözhetetlen annak érdekében, hogy fel tudjunk lépni eredményesen a terrorizmus ellen. Úgy gondolom, hogy ez az igazi problémája Európának, és nem a mondvacsinált jogállami eljárások, tisztelt Országgyűlés.

Ami az illegális migrációt illeti, engedjék meg, hogy néhány számot mondjak: a magyar határoknál a 2020. január 1-jétől november 1-jéig terjedő időszakban 30 450 illegális határátlépési kísérletet regisztráltak, ami az elmúlt év azonos időszakában nem érte el a 9400-at, továbbá ezen időszak alatt az elfogott embercsempészek száma 341 fő volt, míg tavaly egész évben 155. Tehát több mint háromszorosára nőtt a Magyarországra illegális módon belépni akarók száma. Ezeket a magyar hatóságok elfogták, visszafordították, visszakísérték, Magyarország területéről ők kikerültek.

Az embercsempészet pedig olyan mértékben megerősödött, hogy naponta találkoznak a magyar hatóságok vele, és nemcsak a közúti határon, a vasúton, hanem az ország mélységében is hatalmas mennyiségű ez az illegális embercsempészeti tevékenység, amely ellen a magyar hatóságok eredményesen fellépnek.

Szeretném elmondani - és még egy mondatot a koronavírus elleni küzdelemről, amit képviselő úr említett -, most a járvány elleni védekezés sikerének a kulcsa a maszkviselési szabályok betartása. Arra kérek mindenkit, hogy ezeket saját érdekünkben, a családjaink érdekében, a szeretteink érdekében tartsuk be, viseljünk maszkot mindazokon a helyeken, ahol a kormány ezt előírta. Tehát kötelező a maszk használata üzletek és tömegközlekedési eszközök mellett a mozikban, a színházakban, a bevásárlóközpontok területén, egészségügyi és szociális intézményekben (*Dr. Vadai Ágnes: Osszátok ki az influenza elleni oltást a gyerekeknek! Nem lehet kapni!*), ügyfélfogadási irodákban, a szabadterei rendezvényeken, sportrendezvényeken, valamint a vendéglátó- és szórakozóhelyeken.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. Fogjunk össze, nemzeti érdek (*Dr. Vadai Ágnes: Osszátok ki az influenza elleni oltást!*), hogy a magyar emberek biztonságban legyenek. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt megadnám a szót Far-

kas Félix roma nemzetiségi szószóló úrnak, arra kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a magas alapzajt próbáljuk meg csökkenteni. Egyszerűen államtitkár úr hősiességét folytatott (*Dr. Vadai Ágnes: Na, azért ne túlozzunk!*), hogy el tudja mondani, mert akkora az alapzajt a teremben. Higgyék el, rettenetes hallgatni.

(10.20)

Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Farkas Félix roma nemzetiségi szószóló úrnak napirend előtti felszólalás céljából ötperces időtartamban. Felszólalásának címe: „Megemlékezés a roma gyilkosságsorozat áldozatairól”. Öné a szó, szószóló úr.

FARKAS FÉLIX nemzetiségi szószóló: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Engedjék meg, hogy innen, a magyar parlamentből őszinte részvétem küldjem Balogh Lajos „Paci” családjának. Nagy veszteség érte őket, és nagy veszteség érte természetesen a cigányságot is. Is-ten veled, Paci!

„A fák hiába rázták / kiszáradt öklüket, / szürke felhők terpeszkedtek ágaikra, / a holtak sem tudtak már / a varjúk fekete siratóénekeire felelni, / sötét szemgödrükből kibuggyant a vér.” Bari Károly roma származású költő Holtak arca fölé című verséből idézem. Ilyen a hangulatom ezen a napon. Minden romának ilyen a hangulata november 3-án. Tizenkét évvel ezelőtt kezdődött, hogy rasszista támadásokat indítottak cigány származású polgártársaink ellen. A mai nap nekünk, romáknak gyásznapi. Hat halálos áldozatot gyászolunk, hat család gyászában osztozunk. Kilen településen tesszük le koszorúinkat. Ezen a napon emlékezünk és emlékeztetünk a tizenkét évvel ezelőtti romagyilkosság súlyára.

Galgagyörkön kezdődött minden. 2008. július 21-ére virradóra golyós és sörétes fegyverekkel is rálőttek a település két cigánylakta házára. Nem halt meg senki, de az ott élők soha nem tudják elfelejteni azt az éjszakát. Aztán jött Piricse, Nyíradony, Tarnabod és Alsószolca. Mindegyik helyszínen megkíséreltek romákat ölni. Többen sebesültek meg a támadásokban, de itt még nem halt meg senki. Nem úgy, mint tizenkét évvel ezelőtt, 2008. november 3-án, Nagycsécson. Meghalt Nagy Tiborné és Nagy József. Megölték őket. Egyetlen bűnük roma származásuk volt. Ez volt az első olyan rasszista, antiszemita indítatású támadás, ahol már halálos áldozatok is voltak, Molotov-koktélok égtek és fegyverek dördültek. Nem volt elég a két halálos áldozat, Tatárszentgyörgyön egy 28 éves férfinak és ötéves kisfiának kellett meghalnia. Csorba Robikát és édesapját fegyverrel ölték meg, előtte pedig felgyújtották házukat. Ők is cigányok voltak. Szégyen és gyalázat, hogy ilyen megtörténhetett!

És még mindig nem volt elég! Kóka Jenő Tiszalökön halt meg 2009. április 22-én, munkába menet gyilkolták meg. A kislétai haláleset volt a rasszista gyilkosság sorozat kilencedik állomása. 2009-ben, éppen a roma holokauszt emléknapiján, augusztus 2-áról 3-ára virradó éjszakán ölték meg Balogh Máriát. Nem is értem, hogy vetemedhet valaki arra, hogy csak azért megöljön valakit, mert roma származású. A 45 éves anyát álmában ölték meg, a lánya nem halt meg, de őt is érték lövések.

Az elkövetők büntetésüket töltik - de esetleg voltak még mások is? Nincs az a büntetés, amely ellensúlyozni tudná azt, hogy 2008-2009-ben tizennégy hónap alatt kilenc támadásban hatan veszítették életüket, még inkább nem lehet ellensúlyozni azt, hogy ezekben az években attól rettegetek a roma származásúak, hogy rájuk is lesújt a méltatlan halál.

A kriminálisztika egyik legsúlyosabb bűncselekmény-sorozatának áldozataira emlékezünk minden évben november 3-án. Emlékezzünk együtt, és emlékeztessünk mindenkit a bűncselekmények súlyára! Soha többé nem fordulhat elő, hogy valakit származása megkülönböztessen embertársaitól! Különösen nem fordulhat elő, hogy emiatt meg kelljen halnia. Mindannyiunk közös gyásza az, hogy a szocialista kormányzás idején, 2008-ban ilyen tragédiák rázták meg hazánkat, és még csak együttérzést sem érezhetünk tőlük. Éppen abban az időben, amikor a Jobbik Magyar Gárdával masírozott, riogatott és félelmet keltett. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból, köztük Z. Kárpát Dániel: Szégyeld magad! - Közbeszólások a kormánypártok soraiból.)* Legyenek kedvesek! *(Az elnök csenget.)* Az elkövetők az eseményeket követően is hosszú ideig szabadon jártak-keltek.

Az Orbán-kormány a megalakulása után azonnal cselekedett, beszűntette a szélsőséges félkatonai szervezetet, így a Magyar Garda működését is. Ezzel egy időben felderítette a gyilkosság elkövetőit is. Elmondhatom, hogy ma Magyarország elkötelezett a rasszizmussal, a cigányellenességgel, az antiszemitizmussal, a gyűlöletkeltés valamennyi formájával szemben, a jelenlegi kormány óvja és védi nemzetiségeit, és érték-ként tekint ránk, cigányokra is. Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és köszönöm, hogy osztoznak a gyászban. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm szószóló úr felszólalását. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Kontrát Károly államtitkár úr, miniszterhelyettes válaszol. Őné a szó.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Nemzetiségi Szószóló Úr! Tizenkét évvel ezelőtt a Gyurcsány-kormány alatt történt, hogy rasszista támadásokat indítottak cigány származású polgártársaink ellen. A romagyilkosságok emléknapija van ma, november 3-án. Mélyen együtt-

érzünk az áldozatok hozzátartozóival, osztozunk gyászukban; a támadások során hat személy veszítette életét, köztük egy gyermek.

Nem feledkezhetünk meg arról, hogy akkor Magyarország olyan helyzetben volt, hogy saját polgárait nem tudta megvédeni. Ez azt jelentette, hogy valóban származásra tekintettel kellett sokaknak olyan cselekményeket, olyan bűncselekményeket elszenvedniük, amelyek a lehető legsúlyosabbak voltak, amelyek az életüket oltották ki. Azóta a bíróság ezekről a szörnyű bűncselekményekről ítéletet mondott. A harmadfokon eljáró Kúria 2016. január 12-én ítéletével jóváhagyta a korábban meghozott döntést, három elkövető esetében maradt a tényleges életfogytiglani szabadságvesztés, ami így jogerőre emelkedett, a negyedrendű vádlott tizenhárom éves fegyházbüntést kapott.

Idevetet egy politikai, társadalmi, morális válság, amelynek 2010 utáni megakadályozása érdekében nagyon sokat tett a jelenlegi kormány és kormánytöbbség, hogy olyan helyzet még egyszer ne alakuljon ki, hogy ilyet Magyarországon bárki is elkövethet. A baloldali szocialista kormányzás alatt történt bűncselekmények következményeinek enyhítésére az akkori politikai vezetés úgy, ahogy a szószóló úr elmondta, nem tett kísérletet. Az első, kormánytól jövő segítségre 2010-ig kellett várni, akkor Balog Zoltán, az emberi erőforrások korábbi minisztere még a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium államtitkáraként pénzübeli segítséget juttatott az áldozatok családjainak.

A bíróság nem ítelt kártérítést az ügyben, a magyar kormány önként vállalta a kárenyhítést és az ezzel kapcsolatos utókövetési, segítségnyújtási folyamat finanszírozását. Magyarország Kormánya tehát 2010-től kezdve kárenyhítést fizetett 11 településen 33 családnak. A kárenyhítést a támadásokkor az áldozatokkal egy háztartásban élők és családtagjaik kapták meg. Az eredményes, az érintettek érdekeit szem előtt tartó áldozatsegítési munka elvégzésére olyan civil szervezetet kért fel az Emberi Erőforrások Minisztériuma, amely megkérdőjelezhetetlen hazai és nemzetközi tapasztalatokkal rendelkezett. Ennek értelmében a harminc éve működő Fehér Gyűri Közhasznú Egyesület tett javaslatot a kárenyhítés formájára, kereteire. Az egyesület évekig követte az áldozatok utóéletét, segített a pszichés feldolgozásban, illetve praktikus dolgokban is segítségére volt az áldozatoknak, az áldozatok családtagjainak. Az egyesület a kárenyhítési folyamat során közvetlenül az áldozatokkal vette fel a kapcsolatot, lelki, pszichikai, jogi és anyagi segítséget is nyújtva. Az egyesület vállalta a sértettek és károsultak igényei alapján a személyes mentorálást, vállalta a tanácsadást a sértettek és károsultak igényei alapján a kárenyhítési összeg felhasználásában, adósságrendezésében, bankszámlanyitásban, ingatlanvásárlásban, felújításokban.

Soha többé nem fordulhat elő olyan helyzet, hogy az állam ne tudja megvédeni a polgárait. Éppen

ezért kell emlékeznünk az akkor történetekre, és közösen, a politikai közösség egészének örülni kell annak, hogy ma a magyar állam olyan állapotban van, hogy hasonló cselekmények nem ismétlődhetnek meg. Magyarország Kormánya mindent megtesz a polgárai biztonsága érdekében nemzetiségre, fajra, felekezetre tekintet nélkül. Megvédünk mindenkit, megvédjük a roma közösséget, számíthatnak ránk a jövőben is. Úgy, ahogy szószóló úr elmondta a mai napon is, de tegnap is napirend előtti hozzászólásában, hogy Magyarország Kormánya javaslatára a parlament olyan szigorú törvényeket hozott, hogy annak a bűnözésnek a forrásai, ami a romákkal szemben megnyilvánult, megszűntek.

(10.30)

Az az egyenruhás bűnözés, ami itt a különböző gárdafelvonulások, a romák megfélemlítése során tapasztalható volt, megszűnt. Magyarország biztonságos ország, Magyarországon rend van, biztonság van, és ennek az előnyeit élvezhetik a roma közösség tagjai is.

Még egyszer köszönöm nemzetiségi szószóló úr fölszólalását. Együttérzünk az áldozatok családtagjaival, hozzátartozóival, és mindent megteszünk annak érdekében, hogy a jövőben ilyen cselekmény soha többé ne fordulhasson elő Magyarországon. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Kérem, foglalják el helyüket!

Mivel ez megtörtént, a szavazás megkezdése előtt a szavazógépek működőképességének ellenőrzése érdekében jelenlét-ellenőrzést tartunk. Kérem, nyomják meg szavazógépük valamelyik gombját! *(Jelenlét-ellenőrzés. - Jelen van: 155; távol van: 44.)* Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy Bóna Zoltán képviselőtársunk gépe nem működik, ezért az eredmény kihirdetésénél az ő szavazatát mindig külön hozzáadjuk az eredményhez.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a szociális igazgatásról és szociális ellátásról szóló 1993. évi III. törvény és a Magyarország 2020. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló 2019. évi LXVI. törvény módosításáról** szóló T/13259. számú törvényjavaslat zárószavazása.

Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13259. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 157 egyhangú igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta. *(Jelzésre:)* 158, Bóna Zoltán szavazatával. Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a pénzügyi közvetítőrendszer egyes elemeit érintő törvények jogharmonizációs célú módosításáról** szóló T/13105. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/13105/4. számon, összegző jelentését pedig T/13105/5. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/13105/4. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 111 plusz 1, tehát 112 igen szavazattal, nem szavazat nélkül, 46 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13105/6. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 112 plusz 1, tehát 113 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 46 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az ENSZ libanoni békefenntartó missziójában (UNIFIL) való magyar részvételről szóló 44/2006. (X. 10.) OGY határozat hatályon kívül helyezéséről** szóló H/13107. számú határozati javaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát H/13107/5. számon, összegző jelentését pedig H/13107/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság H/13107/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 157 plusz 1, azaz 158 igen szavazattal, 1 ellenszavazat mellett, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/13107/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 157 plusz 1, azaz 158 igen szavazattal, 1 ellenszavazat mellett, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **az állattenyésztők napjáról** szóló H/13099. számú határozati javaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/13099. számú határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 158 plusz 1, azaz 159 egyhangú igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény módosításáról** szóló T/13109. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/13109. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 132 plusz 1, azaz 133 igen szavazattal, 4 ellenszavazattal, 22 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalok végére értünk. Most kétperces technikai szünetet rendeltek el. Köszönöm együttműködésüket. *(Rövid szünet. - Számos képviselő távozik a teremből.)*

(10.40)

Tisztelt Országgyűlés! Megkérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek helyüket elfoglalni, folytatjuk munkánkat. Most általános viták következnek. Felhívom figyelmüket, hogy az ülésteremben lehetőség szerint csak a soron következő felszólaló és az azt követő két, felszólalásra váró képviselőtársunk tartózkodjon.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az ingatlanok közműcsatlakozásának elősegítése érdekében egyes törvények módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13478. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Schanda Tamás János úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A családok otthonteremtése érdekében a magyar kormány az elmúlt években az ingatlanok *(Zaj. - Az elnök csenget.)* közművekre való csatlakozását több intézkedésével is igyekezett elősegíteni: lehetővé tette az ingyenes csatlakozást a villamosenergia-hálózat tekintetében a legfeljebb 32 amper, illetve a földgázhálózat tekintetében legfeljebb 4 köbméter/óra névleges teljesítményű fogyasztásmérő felszerelése esetén.

A villamos energia és földgáz ágazati szabályozásában a lehető legrövidebb eljárási határidőket határoztuk meg, továbbá a közcélú villamosenergia-hálózathoz történő csatlakozások gyorsítása érdekében kezdeményezte az úgynevezett előmunkálati jog szabályozásba történő beépítését, amely korábban a

T/13108. számon az egyes energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatban került az Országgyűlés elé.

2017 óta a csatlakozást igénylőknek lehetőségük van az illetékes hatósághoz fordulni abban az esetben, ha a szolgáltató megtagadja tőlük vagy indokolatlan műszaki feltételekhez köti a villamosenergia-, a földgáz-, valamint az ivóvíz- és szennyvízhálózatra való csatlakozást.

A hatályos szabályozásnak fontos eleme, hogy ha a szolgáltató a csatlakozási terveket nem fogadja el, abban az esetben a csatlakozást kérő a hatósághoz fordulhat annak érdekében, hogy a terv megfeleléseit kimondhassa, ha pedig az elkészült csatlakozás üzembe helyezését a szolgáltató megtagadja, a kérelmező szintén a hatósághoz forduljon.

Tisztelt Országgyűlés! Jelen törvénymódosítási javaslat az ingatlanok közműcsatlakozásának további könnyítése érdekében, elsősorban a lakosság körében megvalósuló építkezések bürokratikus akadályainak csökkentése miatt a következő szabályozási eszközök alkalmazására tesz javaslatot. Egyrészt a csatlakozást szolgáló tervek szolgáltató általi elfogadásának adminisztratív megkönnyítésére, amelynek értelmében a szolgáltató hallgatását a jövőben beleegyezésnek kell tekinteni. Másrészt pedig a szolgáltatói, kifejezetten anyagi természetű felelősség erősítésére, amely alapján a szolgáltató a megalapozatlanul visszautasított csatlakozások költségeit utóbb köteles megtéríteni a kérelmezőnek. Ennek érdekében az önök előtt fekvő törvényjavaslat a villamos energiáról, a földgázellátásról, valamint a víziközmű-szolgáltatásról szóló törvények érdemi módosítását tartalmazza.

Tisztelt Országgyűlés! A villamos energia, a földgáz és a vízi közmű ágazati rendelkezések törvényjavaslat szerinti módosításai a jelenlegi szabályozást egészítik ki két további, a díjmentes csatlakozást igénylők helyzetét jelentős mértékben könnyítő szabályozási elemmel. Ha a szolgáltató a csatlakozási terveket formálisan nem fogadja el, akkor azok hallgatással is elfogadottá válnak, vagyis a jelenlegi szabályozás logikáját megfordítva immár nem a fogyasztónak kell a tervek megfelelésével kapcsolatos igényével a hatósághoz fordulnia, hanem a szolgáltatónak, abban az esetben, ha a csatlakozás bemutatott módjával nem ért egyet. Ha pedig az ügyfél a csatlakozási tervek elfogadásától számított négy hónapon belül kivitelezni a csatlakozást, és azt bejelenti, azonban a szolgáltató annak üzembe helyezését visszautasítja, akkor az ezzel kapcsolatos kötelezésen felül a hatóságtól kérhető az is, hogy a szolgáltató térítse meg az ügyfél csatlakozással kapcsolatos igazolt költségeit. Az igényérvényesítés részletes tartalmi és eljárási szabályait kormányrendelet állapítja meg.

A tervezetben foglalt ösztönző, szankcionáló szabályozás kölcsönösen vonatkozik mind a szolgáltatóra, mind a felhasználóra, hiszen a felek kötelesek együttműködni a csatlakozás mihamarabbi kiépítése érdekében.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat szerinti intézkedések a jelenlegi szabályozáshoz képest a fogyasztó számára nyújtanak jól látható és fontos könnyítéseket. A díjmentes csatlakozások gyorsítását, egyszerűsítését és a családok otthonteremtését szolgálják az Országgyűlés előtt fekvő javaslatok. Ez egyúttal nemzetgazdasági érdek is, hiszen könnyebbé teszi a beruházások csatlakozási folyamatát is, tovább növelve ezzel Magyarország versenyképességét. Valójában azonban a javaslat a szolgáltatóknak is kedvez, mert elősegíti az ingyenes csatlakozást igénybe vevők mihamarabbi tényleges fogyasztóvá válását, így az elosztók által kiépített csatlakozások a továbbiakban nem fognak befagyott költségeket jelenteni.

Kérem éppen ezért a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot a magyar emberek érdekében támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Barcza Attila képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BARCZA ATTILA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő, az ingatlanok közműcsatlakozásának elősegítése érdekében egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat, ahogy azt az államtitkári expozéban is hallhatták, az ingatlanok energia-hálózati és közműcsatlakozásának könnyítése érdekében elsősorban a lakosság körében megvalósuló építkezések bürokratikus akadályainak csökkentése céljából tesz egy javaslatot.

Vezérszónoki felszólalásomban szeretném röviden kiemelni ennek a javaslatnak néhány elemét, melyekkel szemléltethető az, hogy mi ennek az indítványnak a célja, és miért fontos az, hogy itt az Országgyűlésben ezt minden párt elfogadja.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat módosítja a villamos energiáról szóló törvényt, módosítja a földgázellátásról szóló törvényt, valamint a víziközműszolgáltatásról szóló törvényben is módosításra tesz javaslatot.

2017 óta a villamosenergia-, a földgáz-, valamint az ivóvíz- és a szennyvízhálózatra való csatlakozás szabályozása már intézményes kereteket biztosít az igényjogosult számára a szolgáltató által megadott csatlakozási igény vagy indokolatlan műszaki feltételek megállapítása esetében is. Ezen csatlakozási szabályok 2021-től tovább egyszerűsödnek. A szabályozás legfontosabb eleme, hogy ha a szolgáltató a csatlakozási terveket nem fogadja el, abban az esetben az ügyfélnek lehetősége van a hatósághoz fordulni, hogy a tervek megfelelőségét kimondják, ha pedig az elkészült csatlakozás üzembe helyezését a szolgáltató megtagadja, akkor szintén lehetőség van arra, hogy a kérelmező a hatósághoz forduljon.

A törvénymódosítás az ingatlanok közműcsatlakozásának elősegítése érdekében a jelenlegi szabályozáshoz képest a hatályos szabályozás szerint díjmentes csatlakozásra jogosult fogyasztók számára nyújt további könnyítéseket.

Az intézkedés érdekében, ha a szolgáltató a csatlakozási terveket formálisan nem fogadja el, akkor azok hallgatással is elfogadottá válhatnak, vagyis nem a fogyasztónak kell a tervek megfelelésével kapcsolatos igényével a hatósághoz fordulni, hanem ezt a szolgáltatónak kell megtennie. És ahogy az expozéban részletesen hallhattuk, a legfontosabb eleme az, hogy a négy hónapon belüli kivitelezési csatlakozást is bejelentheti az ügyfél, és abban az esetben, ha a szolgáltató ezt visszautasítja, akkor az ezzel kapcsolatos kötelezésén felül a hatóságtól kérhető az is, hogy a szolgáltató térítse meg az ügyfélcsatlakozással kapcsolatos igazolt költségeit is.

(10.50)

A módosítás pedig nagyon jól illeszkedik a kormány bürokráciacsökkentő, illetve a magyar fogyasztókat középpontba állító politikájához.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország versenyképessége szempontjából fontos tényező a közműcsatlakozások, a villamos energia, a földgáz, a vízi közmű időtartamának rövidítése és ezáltal a hazai beruházási környezet javítása. Más EU-tagállamok eljárásának időigényével összehasonlítva a beruházásösztönzés egyik fontos feltételének tekintett közműcsatlakozási időtartam tovább csökkenthető, és a hazai beruházási környezet ezzel tovább javítható.

Az elhangzottak ismeretében megállapítható, hogy a törvényjavaslat előremutató célokat szolgál, ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan támogassák majd a javaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Balczó Zoltán képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

BALCZÓ ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Köszönöm a szót. A szóban forgó törvényjavaslat valóban érdemben megkönnyíti a fogyasztók, vételezők számára a közműcsatlakozást. Azt is mondhatnám, hogy egy új viszonyt hoz létre a szolgáltató és a fogyasztó összefüggésében, és hogyha erőteljesen akarok fogalmazni, akkor azt mondhatom, hogy megszünteti azt a gyakran tapasztalható kiszolgáltatottságot, amibe a fogyasztó kerülhetett a szolgáltató önkényes döntései miatt.

Az előttem felszólaló, az expozét elmondó államtitkár és a Fidesz vezérszónoka részletezte azokat a

pozitív intézkedéseket, amelyek jellemzik és támogatandóvá teszik ezt a javaslatot. Ezeket nem akarom megismételni, azonban kiemelek három tételt: első sorban azt a lehetőséget, hogy a szolgáltató döntése nem végleges, ahogy egy jogállamban illik, az ügyfél hatóságához fordulhat; ha a szolgáltató mulasztásából nem történik meg válasz, akkor a hallgatása elfogadottá válik; és a harmadik, hogy itt adott esetben az igazolt költségek megtérítésére is lehetőség lesz.

Valójában ennek a törvényjavaslatnak a részleteit a legpontosabban egy fogyasztóvédelemmel foglalkozó szakjogász tudná elemezni - én nem tartozom ezek közé -, lehet, hogy ő tudna tenni ebben pozitív javaslatot és módosítást. Én a magam felkészültségével, áttekintve ezt a javaslatot, azt tudom mondani, hogy a Jobbik-frakció nevében mindenképpen támogatandónak tartom. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A Fidesz-KDNP-kormány 2010 óta elkötelezett a magyar emberek, a magyar családok, a magyar dolgozók és a magyar nyugdíjasok életkörülményeinek a javítása iránt, a nemzeti kereszténydemokrata kormány 2010 óta a családalapítás, a gyermekvállalás és a családi otthonteremtés érdekében dolgozik.

Ezt jól mutatja, hogy 2010-hez képest duplájára nőtt a családok támogatására fordított összeg, ami idén így már meghaladta a 2300 milliárd forintot. A folyamatosan bővülő családtámogatási programokkal együtt a tavalyi évben került bevezetésre az Európa-szerte egyedülálló családvédelmi akcióterv számos eleme. Ennek megfelelően 2019-ben és aztán most idén, 2020-ban is sikerült eljutnunk oda, hogy minden eddiginél több támogatást kapnak a gyermeket nevelő családok és a gyermeket vállalók.

A Fidesz-KDNP-kormány a pandémia által okozott gazdasági visszaesés időszakában sem vonja vissza, nem csökkenti a családtámogatási programokat, azok költségvetési fedezetét, hanem ellenkezőleg, kiemelt prioritásként kezeli a családtámogatásokat, és jelentősen bővíti a családi otthonteremtési lehetőségeket.

Ezzel szemben a baloldali kormányzása alatt a családalapítás egyenlő volt a szegénység vállalásával. Gyurcsány Ferenc és Bajnai Gordon kormányzása idején megszüntették a családi adókedvezményt, az otthonteremtési kedvezményeket és még a kedvező lakáshiteleket is. A családi pótlék korhatárát csökkentették, a gyes és a gyed együttesen három helyett csak két évig járt. A baloldali kormányok háromszorosára emelték a gázárakat, megduplázták az élelmiszerárakat, a magyar családoknak a 15-szörös gáz- és villanyáremelés miatt

1060 milliárd forinttal többet kellett fizetniük 2004 és 2010 között.

A 2010 előtti időkből a baloldali liberális kormányok rablóprivatizációt folytattak, kiárúsították, szétbontták, elherdálták az állam, így a magyar emberek vagyonának jelentős részét, az állami vagyon nagy százalékban egyszerűen magánvagyonná vált. A nemzetstratégiaileg kiemelt vállalatok több mint kétharmadát magánkézre játszották, és ez érintette az energiaszektor, illetve a közművállalatokat is. Például Demszky Gábor, Budapest korábbi liberális főpolgármestere '97-ben aprópénzért külföldi tulajdonba adta a Fővárosi Vízműveket, valamint a Fővárosi Csatornázási Műveket, amit cinikus módon akkor nagyon jó üzletnek nevezett. A 10 000 milliárd forint értékű állami vagyon elherdálásával Gyurcsány Ferenc és elbarátai meggazdagodtak, a magyar emberek, a magyar családok pedig brutális mértékű megszorításokat, Európa legmagasabb rezsiköltségeit, legmagasabb adóit és adósrabszolgaságba taszító devizahitelkonstrukciókat kaptak cserébe.

2010 óta a nemzeti kormány folyamatosan visszaszerzi a korábban felelőtlen módon elherdált, nemzetstratégiai fontosságú közműveket, és az elmúlt évtizedben jelentős mértékben, másfélszeresére nőtt az állam, azaz mindannyiunk közös nemzeti vagyona, így az országot a válsággal szemben sokkal ellenállóbb helyzetben érintette a koronavírus-járvány. A nemzetstratégiai fontosságú közművek jelentős részét sikerült visszaszerezni, ami garantálja, hogy a magyar fogyasztók továbbra is biztonságosan jussanak hozzá a vízhez, a gázhoz és az áramhoz.

A magyar állami vagy önkormányzati tulajdon garantálja, hogy külföldi spekulánsok ne tudjanak oriai nyereségeket realizálni a magyar háztartások fogyasztásából, hogy továbbra is alacsony szinten tudjuk tartani a rezsiköltségeket, és meg tudjuk őrizni a rezsicsökkentés eredményeit. Különösen fontos számunkra, hogy ezekben a nehéz időkben a családok terhei ne növekedjenek meg, így a nemzeti kormány egy válsághelyzetben sem engedi, hogy a háztartások rezsiköltségei elszálljanak.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat a magyar családoknak, a magyar fogyasztóknak jelent újabb könnyítést és egyszerűsítést az ingatlanok közművekre csatlakozásának szabályozása tekintetében. A javaslat a magyar családok otthonteremtésének elősegítése érdekében nyújt további könnyítést, egyszerűbb ügyintézését és az adminisztrációs terhek csökkentését. Ennek következtében az új családi ingatlanok építésének folyamata egyszerűbbé és gyorsabbá válik, amellyel idő, pénz és energia takarítható meg.

A törvényjavaslat jól illeszkedik a kormány bürokráciacsökkentő, illetve a magyar fogyasztókat középpontba állító politikájához. Célunk a versenyképes, XXI. századi feltételeknek megfelelő, ügyfélbarát szolgáltató állam megvalósítása. A mostani törvényjavaslat tehát illeszkedik a kormány otthonteremtési és bürokráciacsökkentő politikájához, ugyanakkor

még nem értünk az út végére, folyamatban van a digitális eljárást megvalósító e-közműrendszer fejlesztése, amely a jövőben még jobban lecsökkenti a közműcsatlakozás időtartamát.

Ahogy az államtitkár úr és fideszes képviselőtársam is kérte, én is kérem önöket, hogy a megtárgyalás után támogassák ezt a törvényjavaslatot. A KDNP frakciója így fog tenni. Köszönöm, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. *(Jelzésre:)* A képviselő úr nem tartózkodik az ülésteremben.

Tehát, tisztelt Országgyűlés, megadom a szót Varju László képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. A képviselő úr pedig majd a beérkezését követően, utolsó felszólalóként mondja el a felszólalását mint vezérszónok, amennyiben megérkezik. Öné a szó, képviselő úr.

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Az ingatlanok közműcsatlakozásának elősegítése érdekében egyes törvények módosításáról szóló T/13478. számú törvényjavaslathoz kapcsolódóan örülök - vagy igazság szerint inkább szomorúnak kell lennem - annak a beismerésnek, miszerint Nacsá Lőrinc képviselő úr itt a Fidesz nevében elismerte, hogy csak 2010 óta fontos önöknek a családokkal való foglalkozás, azt megelőzően nem tettek meg ezért mindent. *(Moraj a kormánypártok soraiban. - Dr. Kovács Zoltán: Ti kormányoztatok!)*

Ha ön itt az ingatlanok csatlakoztatása mentén képes volt ezzel foglalkozni, akkor ezt az elkötelezettséget a baloldali pártok, köztük a Demokratikus Koalíció szempontjából tessék nyugodtan figyelembe venni és sok badarságot nem összehordani! Már csak azért is, mert öntől nagyon nehezen elviselhető - bár muszáj erőt venni magunkon -, hogy akkor, amikor a családi pótlékot ön a szájára veszi, amikor annak a problémaival foglalkozik, akkor nyugodtan tegye hozzá, hogy tíz éve ugyanazon az értéken tartják, nem hajlandók a családokat és nem hajlandók minden gyereket segíteni, hanem a kiválasztottakkal foglalkoznak, azokkal, akik egyébként önökhöz közel állnak.

(11.00)

Nem olyan régen itt hallgattuk végig önöket például a Debrecenben épülő elitiskolájukról, amelyben összesen négy debreceni kisiskolás található, de önök százmilliókat fordítanak arra, hogy ezt az elitképzőt fenntartsák.

S hogy még egy újabb hazugságával szembesítem önt, tisztelt képviselő úr: ebbe beletartozik az is,

hogy az a lakásépítési boom, ami megvolt 2010 előtt, össze nem hasonlítható azzal, amit önök csinálnak. Az önök időszakában több olyan év is volt, amikor az 1943-as időszaknak, a háború alatti építkezések használatbavételi engedélyének az átadásánál is kevesebbet tudtak építeni, miközben ez a terület az önök fő vadászterülete, és mindent megtesznek azért, hogy az építőiparban azokat a kapacitásokat, amelyeket bárati körben kiépítettek, fenn tudják tartani, és ezért sokat dolgoznak ezen. 2010 előtt, a válság előtt az emberek bíztak az euróhoz való csatlakozás lehetőségében, és volt olyan év, amikor 45 ezer lakás épült ebben az országban. S mivel önök később a devizahitelezés körülményeit úgy alakították, hogy tönkretették a gazdasági válság mentén, ezért nagyon sok embert hoztak nagyon nehéz helyzetbe. De ezért önök a felelősek.

S ha 2010 után mindezt megoldották és tettek ezért, az nagyon helyes, és gratulálok önöknek, ha ezt tovább szeretnék folytatni. De még egyszer kérem, vegye figyelembe, hogy nem az elitképzéssel, nem az elkülönített családokkal kell foglalkozni, hanem minden gyerek fontos ebben az országban, és igen, a Demokratikus Koalíció számára fontos minden gyerek, és őket kell segíteni.

Mindez persze nem mentesít bennünket attól, hogy foglalkozzunk az ingatlanok közműcsatlakozásának elősegítése érdekében benyújtott törvényjavaslattal. Már csak azért is, mert nem ismeretlen az a szándék, hogy önmagában az adminisztrációs terhet kelljen és lehessen csökkenteni. Azt egy kicsit furcsállom, hogy 2016-ban, amikor már egyszer foglalkoztak ezzel a területtel, ezt nem lépték meg, hiszen akkor is hasonló elvek mentén indultak el, aminek én örülök, mert 2010-ben a Gazdasági Minisztérium által átadott jegyzőkönyvekben szerepelt, az átadás-átvétel része volt az a 183 pontos javaslat, amelyben az adminisztráció csökkentése érdekében tett javaslatok szerepeltek.

Annak egyikét örömmel látom itt, noha tíz évnek kellett eltelti ahhoz, hogy szép lassan eljussanak odáig, hogy igen, érdemes a lakossági lehetőségeket bővíteni, és a lakosság számára azt a pozíciót megteremteni, hogy ne az önök által központosított szolgáltatók kénye-kedvének legyenek kitéve.

Bízom abban, amit képviselőtársaim is említettek, hogy elsődlegesen a lakosság számára szeretnék ezt biztosítani, de ebből következik az is, hogy akkor másodlagosan viszont kinek. Azoknak a haveroknak, akiknek százával próbálják a napelem-kapcsolódási lehetőséget megteremteni, hogy ez gyorsabb legyen? Hát, legyen így! Csak azért mondom ezt, mert a Demokratikus Koalíció elkötelezett abban, hogy a háztartások nap- és szélerőművekhez való kapcsolódásának a lehetősége meglegyen. Mi egyébként azt mondjuk, hogy 1 millió háztartásnál legyen erre lehetőség. Önök az 57 ezret talán már meg is haladták, tehát itt az ideje, hogy egy kicsit behúzzanak, illetve nagyobb támogatási lehetőséget biztosítsanak az állampolgárok számára.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tehát bízom abban, hogy nemcsak annak teremtenek lehetőséget és feltételt, hogy az önök barátai vagy a politika által kijelölt napelemművek tulajdonosai tudjanak könnyebben eljárni azokon a helyeken, ahol a szolgáltatásokat önök nem tudják kordában tartani, és ilyen módon segítik elő. De legyen! Mint ahogy mondtam, támogatni fogjuk, már csak azért is, mert a Demokratikus Koalíció programjában szerepel az, hogy ezt kiemelten kell kezelni, és biztosítani kell a háztartások nap- és szélenergiaforrásokhoz való kapcsolódási lehetőségét, létrehozatalát.

Ezzel együtt azt viszont már hiányolom, hogy a szabályozásban megint csak egy részterületre tértek ki, és nem tették meg azt, amit mi javasoltunk, mivel alapvető jognak tekintjük, hogy mindenki hozzáférhessen a vízhez, a villanyáramhoz, a fűtéshez, sőt még alapvetően az információs társadalomba való kapcsolódás lehetőségét is meg kell teremteni. A koronavírus-járvány idején különleges jelentősége van annak, hogy legyen egy olyan minimumprogram, amivel a családoknak akár az otthon végzett munkához, akár az otthoni tanuláshoz legyen meg az a minimumfeltétel, amivel ezt lehetne biztosítani. Sajnálom, hogy nem éltek azzal, hogy itt ennek a szabályozási feltételeit is megteremtsék, vagy hogy foglalkozzanak azzal, amit az ellenzéki pártok már régóta követelnek. Különböző megoldási javaslatokból meríthetnének, s akkor talán ebben is előrébb juthatnának.

Ilyen módon a díjképzés rendszerével és annak átalakításával azt a minimumot is kialakíthatnák, miszerint Magyarországon, egy európai tagállamban a létfenntartáshoz szükséges minimumenergia rendelkezésre álljon, a minimum 2 köbméter ivóvíz a családok rendelkezésére álljon. De önök ezt megtagadják tőlük, és nem akarják biztosítani. Sajnálom, hogy ez ebből a kezdeményezésből kimaradt. Önök nem tanulnak semmit az elmúlt időszakból! Ez többek között azért lehet, mert itt is, mint ahogy rendre figyelmen kívül hagyják, hatástanulmányt nem készítettek, és nem tudjuk pontosan azt, hogy igazából mi a szándékuk. Azt hallom, amit elmondtak. S bízom benne, hogy képviselőtársaim és az előterjesztők is hallották vagy a későbbiekben olvassák - a minisztérium részéről az államtitkár úr jelen van és meghallja - ezeket a jó szándékú kezdeményezéseket, és be tudják fogadni, tehát az ingatlan- és csatlakozások elősegítése érdekében az egyes törvények módosításáról szóló T/13478. számú javaslatához kapcsolódó véleményeket, javaslatokat befogadják. Tisztelettel köszönöm, hogy meghallgatták a véleményemet. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, és köszöntöm képviselőtársaimat. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr; őt Szakács László képviselő úr, az MSZP

vezérszónoka fogja követni. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Úgy készültem erre a vitára, mivel nem egy terjedős módosító javaslatról van szó, hogy Balczó Zoltán képviselő úrhoz hasonlóan igen röviden szóljak hozzá, de Nacsa Lőrinc képviselő úr felszólalása arra ösztönöz, hogy egy picit mélyebben menjünk bele ebbe a kérdésbe. *(Derűltség az ellenzéki oldalon. - Dr. Varga-Damm Andrea: Mindig megadja az alapot!)*

Szerintem fontos ez a téma. Egyébként köszönöm szépen képviselő úrnak, mert nagyon ritka mostanában, az elmúlt időszakban, hogy kormánypárti képviselők felkészülten érkeznek egy törvény vitájára, bár mintha egy kicsit más irányba vitte volna felszólalását a képviselő úr, de látom, hogy azzal a szándékkal jött, hogy ezekről a nagyon fontos rendszerproblémákról egy kicsit beszéljünk. Ezért kihasználom a lehetőséget, kihasználom, hogy a képviselő úr beleáll ebbe a vitába, s hogy itt van Schanda államtitkár úr, és akkor talán a Varju László képviselő úr által is említett rendszerproblémákról egy kicsit tudunk vitatkozni és ilyen módon információkhoz juttatni a lakosságot.

(11.10)

Konkrétan ez a törvényjavaslat meggyőződésünk szerint helyes, tehát támogatni fogjuk, valóban, itt adminisztratív akadályok leküzdéséről van szó, bár felmerülhet a kérdés, hogy miért csak most került az Országgyűlés elé; de most itt ne ragadjunk le, hanem akkor ezt szavazzuk meg, és bízunk benne, hogy ilyen módon ez a törvényjavaslat támogatni fogja azokat a mindannyiunk által támogatott célokat, amelyeket megfogalmaztak képviselőtársaim.

Ugyanakkor Nacsa képviselő úr beszélt arról, hogy mennyi mindent tett a kormány, és milyen elvek mentén gondolkodik, hogy például visszaszerezte a legfontosabb infrastruktúrákat, közműveket s a többi. Azt el tudom mondani, hogy nagyon határozott véleményünk az, hogy nemcsak a legfontosabb közszolgáltatásoknak, hanem a legfontosabb infrastruktúrais elemeknek is nemzeti tulajdonban kell lenniük, és kiemelten, amit említett a képviselő úr, a vízi közműveknek valóban nemzeti tulajdonban kell lenniük, tehát önkormányzati, állami fenntartásban kellene lennie nemcsak magának a víziközmű-hálózatnak, hanem az azokat működtető közmuzeológátató cégeknek is. Több körben folytattunk már kapcsolódó vitákat, én akkor mindig megpróbálom egyébként válasza bírni kormánypárti képviselőtársaimat, legutóbb egy hasonló törvényjavaslat vitájában Kósa képviselő

urat, hogy nagyon remélem, hogy a kormány a továbbiakban is kitarthat amellett, hogy ezeket a fontos köz-műelemeket nemzeti tulajdonban kell tartani.

Nagyon helyesen mondta a képviselő úr, hogy biztonságosan kell nyújtani ezeket a legfontosabb közszolgáltatásokat minden magyar ember számára, és itt elhangzott képviselőtársaimtól, hogy az egészséges ivóvízhez való hozzájutás alapvető joga mindenkinek. Ezzel kapcsolatban lennének kérdéseim - ugye, ez alapvetően eleme ennek a törvényjavaslatnak -, hogy akkor miért nem biztosítják ezt a tisztelt kormány tagjai, miért nem biztosítja ezt az Országgyűlés kormánypárti többsége. Ugye, az teljesen világos, vitán felül áll, hogy milyen nehéz helyzetben van ez az ágazat, és ez nem ellenzéki vélemény, ez alapvetően a szakmának a jelzése, a szakmának a véleménye. Én azt nem fogom vitatni, hogy a 2010 előtti balliberális kormányok sem tettek érdemi lépéseket, sőt egyébként rendkívül helyteleníthető módon valóban voltak olyan privatizációs törekvések, lépések - ez érintette az én városomat, Pécsét is -, amelyek semmiképpen nem támogathatók, tehát hogy idegen tulajdonba szerveznek ki ilyen alapvető közszolgáltatásokat biztosító cégeket. No, de 2010 után a Fidesz-KDNP-kormány konkrétan semmit nem tett, semmi érdemi lépést nem tett annak érdekében, hogy ne omoljon össze például a víziközmű-szolgáltatás.

Elmondhatjuk azt, hogy világos és mindenki számára hozzáférhető statisztikák alapján 2011 óta a duplájára nőtt a meghibásodások száma a víziközmű-rendszeren, és mára 20 százalék alá csökkent a megfelelő minősítéssel rendelkező vízrendszereknek az aránya. Hát, mikor néznek szembe ezzel a problémával? Önök tettek bizonyos adminisztratív intézkedéseket, például centralizálták a víziközmű-ágazatot, tehát 300-nál is több közműszolgáltató cégből végül is negyven-egynéhány maradt, és ez egy pozitív lépés - tehát ne tagadjuk el a pozitív elemeket -, hogy elkezdődött egy olyan folyamat, hogy összeírják magát az infrastruktúrát, tehát hogy a katalógizálás, ami egyébként egy nagyon hosszú, sok évtizedes örökség vagy sok évtizedes elmaradás, az tehát legalább megkezdődött. Ugyanakkor nemhogy elkezdtek volna ennek az óriási rendszerproblémának a felszámolását, hanem olyan intézkedéseket hoztak, amelyek súlyos csapást mértek az ágazatra, ilyen például a közmű-adónak a bevezetése. Erről egyébként tegnap a Gazdasági bizottság ülésén vitatkoztunk, és a Gazdasági bizottság elnöke, Bánki Erik is elismerte, hogy indokolatlan és igazságtalan a közműadó rendszere.

A szakma, a Víziközmű Szövetség évek óta kéri a megfelelő ágazati problémafeltáró anyagok beterjesztése mellett, hogy minimális lépésként ezt vonja ki a kormány, vagy tegyen javaslatot a közműadó kivezetésére, mert ez évente több tíz milliárd forintot tudna behozni a rendszerbe, és annyival is több maradna a karbantartási munkák elvégzésére. De jelen pillanatban az a helyzet, hogy ezeknek a közműszolgáltató cégeknek, illetve a legtöbb esetében a többségi tulajdonos önkormányzatoknak nincs lehetősége, nincs forrása, hogy a

megfelelő hozzájárulásokat biztosítsák, és ilyen módon elmaradnak a karbantartások, elmaradnak a fejlesztések, és nincs lehetőség a pótlási munkákat elvégezni.

Olyan szinten hiányzik a forrás ebből a rendszerből, hogy különböző becslések szerint 1500 és 3000 milliárd közé teszik azt az összeget, amely a tervezhető forrásokon felül hiányzik a rendszerből, tehát konkrétan a Víziközmű Szövetség 1500 milliárdról beszél, a Megyei Jogú Városok Szövetsége pedig 3000 milliárdot becsül, ennyi pénzt kéne 15 éves távlatban a jelenleg rendelkezésre álló tervezhető forrásokon felül valahonnan behozni a rendszerbe. Aki önkormányzati politikában tapasztalatot szerzett vagy járta, az hosszú-hosszú ideje tapasztalhatja, hogy a szolgáltatásra kötelezettnek, tehát alapesetben az önkormányzatnak kell egy ilyen gördülő fejlesztési tervben megfogalmaznia konkrétan a fejlesztési-karbantartási igényeket, problémákat, és mellé tenni a meglévő forrásokat, azt is, hogy milyen módon lehet pótolni a hiányzó forrásokat, és hosszú évek óta legtöbbször azt tudják beírni az önkormányzatok a határozatokba, hogy pályázati forrásból, ugyanakkor sehol, a kanyarban sincsenek ilyen pályázati források. De gondolkodjunk közösen! Több ezer milliárdról beszélünk 15 éves távlatban - hol is lennének ezek a pályázati források? Ez ügyben önök konkrétan semmit nem tettek, évek óta halogatják, hogy egyáltalán szembenézenek ezzel a problémával.

Egyébként némi pozitívum bekövetkezett idén - tíz év kormányzás után -, a miniszterelnök úr egy nyári interjúban elismerte, hogy valóban óriási, égető a probléma, és a problémamegoldás ezermilliárdos nagyságrend. Nem olyan régen egy azonnali kérdésben kérdeztem, akkor ő vitatta a 3000 milliárdot, azt mondta, hogy az 1000 milliárdot elismeri. Én nem javasolom, hogy vitassa a miniszterelnök úr, ez a Megyei Jogú Városok Szövetségének a becslése, és azt gondolom, hogy ők sokkal inkább rendelkeznek információkkal ezzel kapcsolatban. No, mégsem tettek semmit, és nem látjuk, hogy milyen forrásból lehetne ezt az ágazatot megmenteni. Emlékeztetek, hogy itt a legfontosabb közszolgáltatásról, tehát az ivóvízellátásról, a szennyvízelvezetésről, a vízbázisok védelméről van szó, és teljesen világos, hogy ez milyen összefüggésben van az emberek egészségével, ha pedig a vízbázisok védelme nem történik meg megfelelő mértékben, akkor azok olyan szennyeződést, olyan károsodást szenvednek, amelyek később helyrehozhatatlan károkat okoznak. Alapvető és óriási rendszerproblémákkal nézünk tehát szembe.

A másik oldalról mindennek van egy gazdasági vetülete is, ugyanis a víziközmű-szolgáltató cégek jelentős része konkrétan a csőd szélén van, és ezt is folyamatosan jelzik a kormány felé. Évek óta nemcsak parlamenti képviselőként, hanem önkormányzati képviselőként, szakpolitikusként is foglalkoztam ezzel a kérdéssel, és próbálunk valamilyen választ kapni arra, hogy mi fog történni. És pontosan ezt kapjuk mi is alapvetően az Innovációs és Technológiai Minisztériumtól, Schanda államtitkár úrtól is

ezeket a sablonválaszokat kapom nagyon régóta, hogy készül valamiféle ágazati stratégia. De ki felel azért, hogy ez a stratégia elkészüljön? Mikor készül el ez az ágazati stratégia? Mit fog tartalmazni? És mit fog mondani a forráshiányra? Semmi konkrét választ nem kapunk erre.

Tegnap egy érdekes jelzést kaptam - és ez kérdés is az államtitkár úr felé - a Gazdasági bizottság ülésén Bánki Erik elnök úrtól, aki azt mondta, hogy elismerik, hogy a közműadó igazságtalan, rossz, és most a kormány előtt van valamiféle szándék, hogy ezt átalakítják. Hogyha esetleg erről kaphatunk információt, hogy milyen irányba, hogyan és milyen módon alakítják át a közműadó rendszerét, az szerintem nagyon-nagyon fontos információ lenne. Hozzáteszem - ezt mindig hangsúlyozom -, alapvetően nem az ellenzéki képviselőknek kell hogy rendelkezésre álljon ez az információ, hanem a lakosoknak, illetve a szakmai szövetségeknek, a Víziközmű Szövetségnek, hogy ők is tudjanak kalkulálni. Rendszeres kapcsolatban vagyunk velük, és ők megerősítik, hogy nincs információ-áramlás érdemben a kormány részéről. Ők próbálták egyébként Palkovics miniszter urat is megkeresni, és igen erőteljesen lepattantak a megkeresésről, tehát a miniszter úr és a minisztérium nem igazán mutat kellő mélységű érdeklődést az ágazat problémái kapcsán. Én remélem, hogy a miniszterelnök úr nyári nyilatkozata egy olyasmit vetít előre, hogy esetleg változás lesz ebben, és legalább érdemben leülnek a szakmával.

Az is egy súlyos probléma, hogy van néhány állami többségi tulajdonú szolgáltató a dominánsan önkormányzati tulajdonú cégek mellett, amelyek most, az idei évben - és ez pozitív, ezt nyilván üdvözljük - kaptak egy 20 milliárdos mentőcsomagot, de semmilyen módon nem segítik meg az önkormányzati többségi tulajdonú cégeket. Egyfelől láthatjuk, hogy megszorításokkal sújtják az önkormányzatokat, az önkormányzatok amúgy sem rendelkeztek kellő erővel, forrásokkal, hogy ezeket a hozzájárulásokat megfizessék, és az szerintem egyértelmű, hogy a kistelepek főleg nincsenek felkészülve erre, és arra sem, hogy az irracionális, számukra megterhelő közműadót bármilyen módon kifizessék. Tudjuk azt, hogy egy periférikus helyzetű kistelepekre, ahol néhány száz lakos ellátásáról van szó, aránytalan és igazságtalan terheket ró a közműadó.

A kérdésem tehát konkrétan az, hogy milyen változásra számíthatunk a közműadó tekintetében, mikor kerül az Országgyűlés elé. Mikor kerül az Országgyűlés elé ez a bizonyos stratégia, amelyet már többször említett az Innovációs Minisztérium? Mit fog tartalmazni, ki felel érte, és mi a határideje annak, hogy ez elénk kerüljön? Azt gondolom, nyilván mindannyian hallottunk az Alföldvíz Zrt. esetéről, hogy gyakorlatilag a csőd szélén vannak.

Az is kérdésem, hogy a miniszterelnök úr az azonnali kérdésemre azt mondta, hogy Magyarország minden szegletében meg van oldva az ivóvízellátás. Na most, a hivatalos statisztikák szerint ez nem igaz,

a miniszterelnök úrnak ez egy nagyon komoly tárgyi tévedése volt, ugyanis a kormánytól kapott hivatalos statisztikák szerint a belterületi lakásállomány esetében is csak 95 százalék a vízellátás, tehát eleve még a belterületeken is 5 százalék az ivóvízzel el nem látott lakások aránya, de ezekben a statisztikákban nem szerepel az egyre nagyobb külterületi lakónépesség ellátása. Többször beszéltem már ilyen szimbolikus ügyekről, el nem látott vidéki térségekről. Például Tamási külterületén nemhogy ivóvízellátás, de szilárd burkolatú út, közvilágítás, szemétszállítás nincsen, a közösségi közlekedés sincs megoldva, a másik oldalról pedig még az ivóvíz lajtoskocsival történő kihordása is olyan módon történik meg, hogy amikor nincs otthon a lakosság, abszolút nem olyan módon történik, ami megfelel a lakosság igényének. Én akkor megkerestem a Belügyminisztériumot, és a belügyminiszter úr is egy levélben hívta fel egyébként a város fideszes önkormányzatát, hogy teljesítse a törvény adta kötelezettségét.

(11.20)

No, tehát a problémák, azt gondolom, rendszer-szintűek. Azzal egyetértünk, hogy ez a törvényjavaslat egy jó lépés. Hasonlóan néhány héttel ezelőtt vitatkoztunk egy másik törvényjavaslatról, az is egy aprócska, jó lépés. De mikor néznek végre olyan szinten is szembe ezeket az ágazatot sújtó rendszer-problémákkal, hogy bekerülne az Országgyűlés elé egy javaslat, és végre elindulhatna erről egy vita, és valóban a szakma bevonásával elkezdenék a problémákat felszámolni, és legalább lenne valamiféle kilátás, hogy szembenéznek ezzel? Hozzáteszem, ezzel kapcsolatban nagyon sok javaslatot nyújtottunk be.

Legutóbb, mint már említettem, a Gazdasági bizottság ülésén tegnap tették lehetetlenné az önök képviselőtársai, hogy ezek napirendre kerüljenek, és egyáltalán érdemben itt, a plenáris ülésen tudjunk vitatkozni. Nagyon bízom benne, hogy a képviselő úr vagy Schanda Tamás államtitkár úr ezekre a kérdésekre választ fog adni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Szakács László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Nagyobb-részt csatlakozva az előttem szólókhhoz, én is azt tudom mondani erről a javaslatról, ha ezt össze kellene foglalni, hogy alapvetően egy jó kezdet, egy lépés, nem feltétlenül a megfelelő irányba, valamit megpróbálnak könnyíteni, de nem azt látja az ember, hogy pontosan megtalálták volna a problémák fókuszát.

Idézek önöknek ennek a törvényjavaslatnak az indoklásából. Azt mondják, hogy a módosítás jól illeszkedik a kormány bürokráciacsökkentési erőfeszítéseire - ez itt biztosan így van -, az otthonteremtési programjához és a magyar fogyasztókat középpontba állító politikájához, ezzel is garantálva, hogy senki ne maradjon villany, víz és gáz nélkül. Na most, az adminisztratív akadályok elhárításától azért még nem várható, hogy senki ne maradjon víz, gáz és áram nélkül. Nem tartalmaz arra vonatkozó garanciákat ez az új módosítás, illetve ez a javaslat nem tartalmaz arra garanciát, hogy a megfelelő, a létfenntartáshoz szükséges egy köbméter havi vizet, ivóvizet, 30 kilowattóra áramot lehessen biztosítani, vagy éppen 15 köbméter gázt lehessen biztosítani a létfenntartáshoz akár alanyi jogon, akár jelképes összegért, azért, hogy a családok ne maradassanak ellátás nélkül.

Mi ezt vártuk volna, ezeket is vártuk volna ezektől a javaslatoktól, hiszen szociálisan érzékeny embereként, a rászorulóként érzett szolidaritásunk mellett úgy gondoljuk, a mostani különleges helyzetben a járvány elleni védekezés tekintetében különösen fontosnak tartjuk azt, hogy a családok az otthonukban biztonságban lehessenek, hiszen nem tudjuk, önök mikor fognak szigorításokat bevezetni, nem tudjuk, hogy mikor lesznek indokoltak a szigorítások, amikor újra otthon kell maradni, amikor újra megnő a családok otthoni rezsifogyasztása.

Azt viszont már most látjuk, hogy az első hullámban nagyon sokan elveszítették a munkájukat, megnőtték a költségeik, azokat pedig nem tudták kifizetni. Azt már most látjuk, hogy nagyon sokan tartoznak a rezsivel, nagyon sokan nem tudták kifizetni a rezsijüket. *(Nacsá Lőrinc felé fordulva:)* Hiába ingatja a fejét képviselőtársam, az erre vonatkozó felméréseket akkor olvassa el! Nagyon sokan nem tudták kifizetni a rezsijüket, és nem azért nem tudták kifizetni, mert azok... - arra is kitérhetünk egyébként, hogy mitől minek mennyi az ára, hanem azért nem tudták kifizetni, mert megnőtt a rezsijük, mert otthon kellett maradniuk, otthon kellett dolgozniuk, meg azért, mert elveszítették a munkájukat, és otthon kellett maradniuk, ezért veszítették el a munkájukat.

Ezt szeretnénk feloldani azzal a javaslattal, hogy alanyi jogon, főleg most, amikor pandémiás helyzet van, jusson az alapellátásban szociálisan érzékenyen, úgymond egy szociális sávban, alanyi jogon vagy éppen jelképes összegért egy köbméter víz, 30 kilowattóra áram, és 15 köbméter gáz minden egyes családnak. Azt gondolom, ez nem egy borzalmasan nagy kérés. Ha ehhez éppen az kell, amiről Keresztes képviselőtársam beszélt, hogy önök mondjanak le a közműadó egy részéről, vagy azt forgassák vissza ebbe, akkor kelljen hozzá ez, és akkor ezt finanszírozzák meg abból a családok biztonsága érdekében. Azt gondolom, hogy ez a javaslat egy jó javaslat. Mi, az MSZP- és a Párbeszéd-frakció benyújtotta erre a javaslatát. Ha ezt a kettőt tudják ötvözni, akkor, én azt gondolom, hogy úgy a családok is jobban járnak, mint ahogyan

ennek a javaslatnak a támogatása is könnyebbé és szélesebb körűvé válik.

Ugyancsak nem feltétlenül az adminisztratív terhek csökkentésétől fognak majd azok a családok hozzájutni ezekhez a közszolgáltatásokhoz, akiket kikapcsoltak, akiket már most kikapcsoltak. Nekik ez nemcsak adminisztratív terhet jelent egyébként, hanem anyagi terhet is jelent egyébként, úgy a kártyás órák felszerelése, mint ahogyan a visszakapcsolás jelentős, nemcsak bürokratikus, hanem anyagi terhet is jelent. Azt gondolom, természetesen ezen is lehetne változtatni.

Ha odaérünk, hogy mit miért, mennyiért kapnak a családok, akkor azért mindig az energiahordozók áránál ezt nagyon hosszú ideje mondjuk, és ez egy tendencia, a gázt nem annyiért veszik, mint amennyiért a magyaroknak adják. A magyarok egy köbméter gázt fizetnek 101 forintot. Az elmúlt fél évben a gáztózsén ez nem nagyon volt 30 forintnál több, de volt, amikor 19 forint volt egy köbméter gáz a gáztózsén. Én azt természetesen értem, hogy nem lehet lekövetni minden egyes napon a gáztózsdei árat a fogyasztói áraknak, ezt természetesen értem. De ez egy két és fél éve tartó tendencia, amikor nem volt egy hordó olaj ára 50-52 dollárnál több, és nem volt egy köbméter gáz ára több 50 forintnál az elmúlt 2-2,5 évben, de a magyarok akkor is 101 forintért kapják.

Tehát igen, itt lehet olcsóbban adni ezt az energiahordozót. Ha a gáz olcsóbb, akkor természetesen olcsóbb lehet a távfűtés, ha a gáz olcsóbb, akkor olcsóbb lehet a gázturbinával előállított villamos áram, akkor azokat lehet olcsóbban adni a magyaroknak. Azt gondolom, hogy akkor a közbeiktatott cégek - amely régen a MET volt - kicsit kevesebbet fognak keresni, meg egy-két oligarcha majd kevesebbet fog keresni, de a családok meg majd ki tudják fizetni a rezsijüket.

Azt gondolom, hogy akkor, amikor sokan elveszítették a munkájukat, most is tudjuk, hogy van 150-190 ezer ember, aki semmifajta ellátásban nem részesül, tudjuk, hogy lejárt már a 3 hónap álláskereső támogatás, sajnos a munkaerőpiac annyira nem erősödött meg, hogy rögtön munkát tudtak találni, ezért a családok lakhatási, anyagi biztonsága érdekében többet is lehetett volna tenni egy ilyen törvényjavaslattal, mint az adminisztratív vagy éppen bürokratikus terhek csökkentését. Ez egy jó lépés - túl kicsi. Mi azt gondoljuk, hogy ennél jobban kell tudni reagálni a mai magyar viszonyokra, amikor igenis gondot jelent a családoknak a rezsikifizetése, főleg úgy, ha esetlegesen jönnek a szigorítások, ami lehet indokolt, félreértés ne essék, lehet indokolt. Látjuk, hogy a pandémiás helyzetben ma naponta vannak olyan adatok, amelyek időnként az egész tavaszt jellemezték. Lehetnek indokoltak ezek a lépések, csak akkor a családoknak újra haza kell menni, újra otthon kell lenni. Akkor viszont az egészen biztosan nem megy anélkül, hogy nincsen megfelelő ivóvíz, tél van, megfelelő mennyiségű fűtés nem áll rendelkezésre, és nyilvánvalóan

elektromos áramot is kell nekik használni, még hozzá többet, ha többet vannak otthon.

Ezért én azt gondolom, lehetett volna többet is tenni ebben a javaslatban. Ha ehhez az kell, hogy a közműadónak egy részéről mondjon le a kormány, ennek örülni fognak egyébként a cégek is, tisztelt képviselőtársaim. A közműadó kivételével százmilliárdos adósságba verték azokat a cégeket, amelyeknek ezt ki kell fizetni. Természetesen nem csak a közműszolgáltatókról beszélünk. Beszéljünk itt az internetszolgáltatókról, a telekommunikációs szolgáltatókról, de általában ott, ahol az önök rezsicsökkentése miatt szabott áron lehet adni a szolgáltatásokat, rájuk ugyanazok a szabályok irányadóak, ki kell fizetni a közműadót, és igen, ahogyan ezt képviselőtársam is már helyesen elmondta, az utolsókat rúgják a víziközműszolgáltatók, az utolsókat rúgják a távhőszolgáltatók azért, mert iszonyatosan meg vannak adóztatva.

(11.30)

Én azt gondolom, hogy ha erről lemondanak és a családoknak segítenek inkább, az több jóhoz fog vezetni. Ez egy jó kezdeti lépés, hogy legalább a bürokrácia csökken; csökkenjenek a lakosság terhei is, nem utolsósorban a félelmei is. Köszönöm, hogy meghallgatták a véleményemet. *(Szórványos taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőnek bejelentkezett független képviselőnek van lehetősége felszólalni, ezért megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A T/13478. törvényjavaslatot tárgyalja az Országgyűlés, amelynek célja az, hogy a közműcsatlakozások iránt benyújtott tervek jóváhagyása vonatkozásában a szolgáltatók ne tudjanak időt húzni, és az ilyenfajta közműcsatlakozási terveket benyújtó és engedélyt kérő személyek, amennyiben hallgat a közműszervezet, úgy azt beleegyezésnek tekinthessék. Ezen túl természetesen ez a javaslat még több újdonságot vezet be.

Egyrészt azt, hogy abban az esetben, ha a szolgáltató elutasítja a tervek alapján a kérelmet, akkor húsznapos jogvesztő határidő alatt lehessen fordulni hatóságához, illetőleg abban az esetben, ha a szolgáltató jogalap nélkül tagadta meg a csatlakozást lehetővé tevő terveket, akkor azon túl, hogy a hatóság felülbírálja, a költségek megtérítésére is kötelezi a közműcsatlakozót. Gyakorlatilag ezek a legfontosabb rendelkezései ennek a javaslatnak.

Ha semmi olyan az elmúlt tíz évben nem történt volna, amelyből az ember úgy gondolja, hogy a Fidesz egyéni érdekek alapján alkottat az Országgyűléssel

törvényeket, akkor tulajdonképpen semmi mást nem kellene tenni egy ellenzéki képviselőnek, mint hogy elolvassa ezt a javaslatot, és azt mondja, hogy már nyomom is a gombot, és megszavazom.

Biztos vagyok abban, hogy a fideszes érdekkörökbe tartozó vállalkozók ütköztek az elmúlt időszakban különböző közműszolgáltatókhoz benyújtott tervek vonatkozásában olyan adminisztratív akadályokba, amelyek aztán eljutottak a kormányfőhöz, és aztán úgy gondolta a kormány és azon keresztül a tárca, amely ezt benyújtotta, hogy akkor ennek a problémának úgy vet gátat a jövőben, hogy a közműszolgáltatók általi elbírálást egy sokkal szigorúbb és szorosabb viszonyrendszerhez köti.

Nagyon komoly hátrányát látom ebben a javaslatban annak, hogy nincsenek megkülönböztetve a nagyberuházások és a lakossági igényt előterjesztők. Ugyanis erre azért van szükség, mert én sem gondolom, hogy komoly nagyberuházásoknál a különböző közműszolgáltatók ilyen rövid idő alatt képesek arra, hogy a benyújtott közműterveket hatásvizsgálatok alapján és az egyéb olyan körülmények feltárása mellett bírálják el, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a jövőben azokban a nagyberuházásokban megteremtett közműrendszerekben ne következhessek be olyan hiba, olyan komoly meghibásodás, ami a tervekből is látszódnakot volna, és a környezetükre ne gyakoroljon komoly negatív hatást.

Egy lakossági építkezésnél valóban egy hozzáértő szakember bármely közműszolgáltatónál egy-két óra alatt fel tudja tárnai, hogy a terv megfelelő-e az adott építkezéshez, a terv megfelelő-e ahhoz, hogy a közműrendszerek abban a leendő épületben hiba nélkül és a rendszert nem rongálva működjenek, illetőleg arra a célra, amelyért közművet igénybe vesznek az emberek, alkalmas-e. De egy több ezer lakásos nagyberuházásnál vagy egy komoly üzem építésénél nem gondolom, hogy ilyen rövid határidő elegendő egy közműszolgáltató számára, hogy valóban megalapozott döntést hozzon, és a terveket a megfelelő módon vizsgálja felül. Nagyon remélem, hogy ha ez a törvényjavaslat hatályba lép, akkor nem fogunk pár hónap múlva azzal találkozni, hogy ez a szoros határidő és a közműszolgáltatóknak e vonatkozásban való rendkívül komoly sarokba szorítása ilyen következményekkel járhatson.

Nem hiszem azt, hogy ez a javaslat kizárólagosan és elsősorban a lakosság és a lakossági építkezések érdekében született. Ha így lenne, akkor ez a kormány az elmúlt tíz évben nem hozott volna olyan nehézségeket a megújuló energiák igénybevétele elé, mint az adók kivétele, a különböző szélerőművek építésének leállítása olyan területeken, ahol azok a természeti veszélyek nem álltak fenn, amelyeket indokként előadtak, és egyáltalán ez a kormányzat nem úgy állt volna hozzá az elmúlt tíz évben a megújuló energiából eredő lakossági energiafelhasználáshoz, ahogy hozzáállt.

Aztán még idehoznám Paksot is, amely, azt gondolom, sokkal komolyabb súlyú annál, mintsem az a fajta gondolkodásmód érvényesüljön, amit ebben a

körben a kormányzat tesz. Erről ebben a Házban már sok-sok órát beszéltek a képviselőtársaim.

Tehát természetes, hogy én meg fogom szavazni ezt a javaslatot, de nagyon erőteljesen felhívom a kormányzat figyelmét arra, hogy abból eredően, hogy egy közműszolgáltató számára nem állt rendelkezésre a nagyberuházáshoz elegendő idő arra, hogy a benyújtott közműcsatlakozási tervek valóban hiba nélkül és azt a célt szolgálva, amiért azokat megépítik, működnek, és a környezetben ne váltsanak ki olyan negatív hatásokat, amelyek bármikor is bekövetkezhetnek, felhívom a figyelmet arra, hogy ne legyen ilyen, mert akkor mit mondanak megint a polgárok? Hogy az okos politikusok ülnek a parlamentben, eléjük kerül egy javaslat, és nem látják belőle azokat a kockázatokat, amelyek bizony benne lehetnek akkor, ha az emberi felelősség vagy felelőtlenség kiszámíthatóságát vagy kiszámíthatatlanságát nem veszik figyelembe. Tisztelettel köszönöm a figyelmüket. *(Dr. Keresztes László Lóránt tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Most van lehetőség kettőperces felszólalásokra. Elsőnek Balczó Zoltán képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Elnök úr, köszönöm a szót. Szeretném világossá tenni a képviselőtársak részére és netán azok részére, akik figyelemmel kísérik a munkánkat, hogy én melyik vitában veszek részt.

Én abban a vitában veszek részt, amely a közműcsatlakozások könnyítése érdekében segít javítani, és olyan javaslatok vannak, amelyek csökkentik a bürokráciát. Ez megítélésem szerint teljes mértékben támogatandó. Hogy e mögött egyébként milyen eredeti szándék, cél állt, az lehetséges, de az biztos, hogy a lakossági fogyasztóknak is segít.

Nacsa képviselő úr - most pozitívan fogalmazok - el akarta helyezni ezt az intézkedést egy tágabb körben, amit az ő kormánya tett. Ebben olyan dicsőítések is elhangoztak, amelyek arra inspiráltak képviselőket, hogy teljes politikai spektrumba szélesítve az ellenzéki véleménynek hangot adjanak, vagy talán, mint Keresztes képviselő úr, azért kicsit szűkebben, a víziközműről beszéljenek, ami részben idecsatlakoztatható; azért nem szólok róla, mert nem tudnék többet mondani, a képviselő úr ebben nagyon felkészült.

Nyilván én nem kívánom tágítani a továbbiakban ezt a vitát akár abba az irányba, hogy a jelenlegi nehéz helyzetben milyen támogatásokat kaptak a munkahelyek megőrzésére, mert nem tartozik ide. Lesz még egy ilyen napirendi pont, ahol erről lehet beszélni.

Tehát még egyszer mondom: a most, a vita második felében elhangzottak bármennyire is - így nevezném - inspirálnának ellenzéki politikai véleményem megfogalmazására, én arra a törvényre szorítkozom jelenleg, amelyről tulajdonképpen nekünk beszélni kell, és ezt változatlanul támogathatónak, támogatandónak tartom. Köszönöm szépen. *(Dr. Keresztes László Lóránt tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjából Nacsa Lőrinc képviselő úr következik kettőperces felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen, tisztelt elnök úr, és köszönjük szépen Balczó képviselő úr támogatását is.

Sajnálom, hogy Varju képviselő úr kiment a teremről, mert azt hittem a felszólalása alapján, hogy nála van a bölcsek köve, hogy hogyan kell a széleenergiát megregulázni, és hogyan kell azt egymilliárd háztartás számára elérhetővé tenni, hiszen a tudomány mai állása nem nagyon ismeri még pontosan ezt a kordában tartást, de azt hittem, hogy nála ez megvan, a felszólalása alapján úgy tűnt. Nyilván lelkiismeretfurdalása volt, mert azokra a vádakra, azokra az elhangzott állításokra nem tudott reagálni érdemben, hogy miért játszották ki egyébként a közművállalatokat külföldi tulajdonba.

Keresztes képviselő úr, engedjen meg egy politikai kiszólást: ön ezeket próbálja visszasegíteni hatalomra, akik ezt csinálták, és egyetértek önnel, hogy nemzeti tulajdonban kellene és kell hogy legyenek a közműszolgáltatók és a stratégiai cégek, önkormányzati vagy állami tulajdonban - az ön szövetségesei nem ezt teszik most.

Szakács képviselő úrnak nyilván nehéz lehet ellenzéki képviselőként, amikor olyan mondatokat mond, hogy ez egy jó lépés, csak a rossz irányba. Tehát értem én, hogy valami rosszat is kell mondania egy egyszeri ellenzéki képviselőnek a törvényről, de ez egy jó törvény.

(11.40)

Nincsen hátsó szándéka, ahogy ezt Varga-Damm Andrea próbálta sugallani, hanem ez egy jó törvény, ami a fogyasztóknak segít, hiszen a fogyasztókat állítja központba; egyszerűsíti és csökkenti a bürokráciát.

Keresztes képviselő úrnak szeretném mondani, nem igaz, hogy nem történt semmi a területen; az is igaz, hogy sok döntésre és sok jövőbeni cselekvésre van szükség a víziközmű-hálózat fejlesztése érdekében. Az, hogy az elmúlt tíz évben ne történt volna rengeteg felújítás: ön is említette például a 20 milliárd forintos kiegészítést, de egyébként számos helyen, ha megnézi, hogy állami tulajdonú vagy önkormányzati tulajdonú cégeknél mennyi hálózatfelújítás történt az elmúlt tíz évben, akkor az a mondat abszolút nem állja meg a helyét, hogy ezen a területen nem történt semmi.

És Varju Lászlónak csak arra akartam reagálni, hogy képviselő úr, ez az intézkedés a bitcoinbányákra nem fog vonatkozni, ennyire azért ne örüljenek! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsorai-ból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjából Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr következik kétperces felszólalásra, parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. Hát, igen érdekes fordulatokat vesz a vita, és ebben a zászlót Nacsa képviselő úr viszi.

Én köszönöm szépen Balczó képviselő úr higgadt, józan felszólalását, hogy valóban túlterjeszkedtünk kicsit konkrétan a törvényszövegen kívül, ugyanakkor a viták keretein belül maradtunk. Tehát itt felmerült képviselőtársaim részéről a legfontosabb közszolgáltatások biztosítása és a többi, én erre reagáltam.

És egy kérdésem is lenne akkor Nacsa képviselő úrhoz: egyetértünk abban, hogy az ágazatban nagyon komoly a probléma, mégis sorra szavazzák le a javaslatainkat, most már évek óta, hogy egyáltalán beszéljünk róla. Ön hajlandó lenne-e akár egy közös javaslatként megpróbálkozni azzal, hogy jöjjön be az Országgyűlés plenáris ülésére egy olyan napirendi pont, amikor ezek a tág keretek vannak, amikor mindenki el tudja mondani a saját szakpolitikai nézeteit, és el tudunk indítani egy olyan vitát, ami a mindannyiunk által elismert problémák esetleges megoldása irányába vinne minket, hogy partner lenne-e, vagy esetleg a minisztérium nem tudna-e egy ilyen vitát kezdeményezni? Én nagyon boldog lennék, és akkor megígérem, hogy többet egyéni képviselői indítványként nem próbálkozom ezzel, hanem megvárom, hogy ezt a problémahalmazt hozza az Országgyűlés elé vagy a kormány, vagy képviselőtársam, vagy akár közösen nyújtunk be egy ilyet.

A másik, hogy kit hogyan segítünk hatalomra, ezt mindig elmondja Nacsa képviselő úr. Az LMP eddig minden alkalommal önállóan jutott az Országgyűlésbe, nagyon világos és szilárd politikai elvek mentén dolgozik. És azt el tudom mondani, hogy ha a nemzeti érdekeket elárulja valaki, legyen az baloldali, legyen az kereszténydemokrata vagy Fidesz-akárkicsoda, mi mindig ugyanazokat a kritikákat ugyanolyan keményen meg fogjuk fogalmazni. *(Közbeszólások a kormánypártok padsoraiból.)*

És egyébként hogy ki kivel, hogyan és a többi hogyan kerül be egy oldalra, csak egy példát említenék, itt felmerült Paks ügye. 2009-ben Molnár Csaba jelenlegi DK-s EP-képviselő, akkori gazdasági miniszter terjesztette a paksi bővítés ügyét az Országgyűlés elé, és önök boldogan, vidáman, tapsikolva megszavazták, tehát gyakorlatilag egyhangú döntés született, a régi politikai oldalak összefogtak, és megszavazták a paksi bővítés kérdését. Akkor még a Jobbik és az LMP nem volt parlamenti párt; és utána is sorolhatnám a Budapest-Belgrád projektől kezdve mindazokat a projekteket, amelyek ellentétesek a nemzeti érdekekkel. Én ilyenkor nem azt nézem, hogy ki terjeszti elő, ki tesz indítványt ilyen javaslatokra; hogyha nemzeti érdekekkel ellentétes, akkor a

kritikákat ugyanúgy megfogalmazzuk balra is, jobbra is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Rendes felszólalásra az MSZP képviselőcsoportjából Varga László képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője következik. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, egy összetettebb vita kezd kibontakozni itt a közműszolgáltatások általános kérdéseiről is. Nyilván ezek nagyon fontos kérdések, és elég széles néprétegeket érintenek az országban. Szerintem helyes az, ha széles néprétegeket érintő kérdésekről szélesebb összefüggésben vitatkozunk.

Ennek kapcsán volt például Keresztes frakcióvezető úrnak helyesen itt a víziközmű-szolgáltatást boncolgató felszólalása, amit nem ismételnék ilyen értelemben, az ottani problémákat - Borsodból is jó párat tudnék felidézni -, és ennek kapcsán szólalt meg Szakács László vezérszónokként az MSZP-frakció képviselőjében, és nagyon helyesen hozta ide a vitába azt, hogy egyébként a gáz ára a világpiacon mennyivel alacsonyabb, mint amennyiért önök ezt a szolgáltatást a magyar embereknek biztosítják.

Itt bizony nagyon komoly árcsökkenésre volna lehetőség ilyen világpiacon árák mentén, ez rengeteg embernek jelentene Magyarországon megtakarítást, és ez egy ilyen nehéz válsághelyzetben bizony nagyon fontos döntés lenne, amit önök nem hoznak meg. Énszerintem egy ilyen vitában helyes ezt elmondani, úgyhogy ezúton is arra szólítom fel önöket, hogy haladéktalanul vegyék figyelembe a gáz világpiacon árnak alacsony voltát, és csökkentsék a gáz árát. Illetve, ahogy Szakács László helyesen elmondta, ez közvetve nyilván az áram árára is hatással van, és azt gondolom, hogy ez a nehéz helyzetbe jutott magyar vállalkozásoknak, cégeknek bizony nagy segítség volna ezekben a nehéz időkben.

Én egy másabb fajta széles összefüggést még azért idetennék az asztalra, ami ebből a szempontból fontos. Kevesen tudják, de egyes szakértők szerint a légszennyezés kapcsán a légszennyezésért felelőssé tehető a helytelen tüzelőanyag-használat, mintegy 80 százalékos mértékben. Nagyon sokan azt gondolják egyébként, hogy a gépjárműforgalom a domináns ebben, illetve a nem megfelelő motorokkal működő régi, elavult gépjárművek. Nyilván itt is van felelősség, tehát azt gondolom, hogy komoly járműcsereprogramok kellenek, és itt is van elmaradása a kormánynak, de most nem ezt tenném az asztalra, hanem kifejezetten azt a kérdést, ami szűkebb pátriámat érinti, Borsod megyét, Miskolcot és kifejezetten a Sajó völgyét.

Evek óta hallhatjuk, sőt hosszú évtizedek óta, hogy a legrosszabb adatok azokból az időszakokból, amelyek szmogosak Magyarországon - erre többször felhívtam a figyelmet -, a Sajó völgyéből érkeznek, Putnok, Kazincbarcika, Sajószentpéter, és egyébként Miskolc, a megyeszékhely az, ahol kifejezetten

egészségtelen a levegő. Ennek kapcsán több lépést lehet tenni. Egyrészt egyszerűbbé lehet tenni a környezetkímélőbb fűtési módok elérését a lakosság számára.

Ha úgy tetszik, ez a javaslat lehet egy ilyen lépés ebbe az irányba, mert azért jó páran voltunk már ebben a helyzetben, vagy a közvetlen környezetünkben voltak sokan, akik megélték hónapokig tartó tortúrákat, akár egy gázcsatlakozás vagy egy áramcsatlakozás kapcsán, és azt gondolom, hogy ez méltatlan. Ez méltatlan. Nyilván minden olyan lépés támogatandó kell hogy legyen, ami egyszerűbbé és gyorsabbá teszi a csatlakozást, és valóban ingyenessé vagy valóban olcsóbbá a fogyasztók számára, mert akkor szívesebben csatlakoznak egy-egy környezetkímélőbb energiafelhasználási módhoz.

De azért másik két dolgot is az asztalra kell tenni, és szerintem ezek a felszólalási irányok is helyesek ebben a vitában. Az egyik nyilván az, hogy ha könnyebb, mondjuk, a gázszolgáltatáshoz csatlakozni, és mondjuk, az is motiválja a felhasználókat, hogy olcsóbb a gáz, mert önök a világpiac folyamataihoz alkalmazkodva olcsóbbá teszik ezt az energiahordozót, akkor szerintem ezek csatlakoznának akár Borsod megyében egy megfelelő támogatási rendszerrel ehhez a fűtési módhoz vagy ehhez az energiafelhasználási módhoz, ami azt jelentené, hogy a levegő is egészségesebb lenne a legneuralgikusabb pontokon az országban. Mert Borsod megyében nem jókedvűkből fűtenek nagyon sok helyen az emberek bizony környezetszennyező anyagokkal, hanem egész egyszerűen azért, mert a szociális helyzetükből fakadóan nem tudnak mást tenni. Nyilván ezektől függetlenül ennek bizonyos esetei elítélendők, és korlátozni is kell az egészségtelen anyagokkal való tüzelést, de látni kell ennek a szociális szempontjait is, ezt figyelembe kell venni.

A harmadik pedig nyilván az energiaracionalizálás, tehát az ingatlanoknak az energiaracionalizálása. Itt nagyon komoly lépések történtek például Miskolc tekintetében 2002-2010 között a panelrehabilitáció keretében, tehát az ilyen típusú energiaracionalizálás tekintetében. Az ilyen lakások egyharmada újult meg Miskolcon, ezáltal csökkent ezekben a lakásokban a fűtési költség. Ez a program megállt, nem folytatódott.

Nem is beszélek arról, hogy érdemi, komoly nagyságrendű ilyen jellegű program nem indult 2010 óta a családi házak tekintetében. Tehát végig kéne ezt gondolni, és ezt a három dolgot egymás mellé rakni: legyen egyszerűbb csatlakozni korszerű energiafelhasználási módokhoz; legyen egyszerű korszerűbb energiahordozókkal fűteni a lakásokat, házakat például, és egyéb háztartási eszközöket üzemeltetni. De ugyanakkor legyen maga az energiahordozó olcsóbb, ha ezt a világpiac megengedi, illetve a házakat, lakásokat is támogassák végre azokkal az európai uniós forrásokkal magasabb nagyságrendben, ami azt jelentené, hogy ezáltal az energiafelhasználás is csökken,

amely végső soron a legfontosabb ebben a tekintetben.

(11.50)

Azt gondolom, hogy ha az ellenzéki képviselőtársaim által elmondottakat figyelembe vesszük, esetleg az összegző módosító javaslatban behoznak ezekből az építő jellegű kritikákból, akkor lehet itt konszenzust teremteni, de valódi konszenzus akkor tud tényleg lenni, ha ezt a három kérdést egyszerre rakjuk az asztalra, és egyszerre történnek ebben lépések. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy rendes felszólalásra szeretne-e még valaki jelentkezni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Most van akkor lehetőség kétperces felszólalásokra. Elsőnek Keresztes László Lóránt frakcióvezető úrnak adok szót. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm, elnök úr. Nagyon helyes volt szerintem képviselőtársam felszólalása, köszönet érte. Már csak egyetlenegy kérdést szeretnék feltenni; úgy látom, államtitkár úr a vitában nem vesz részt, csak majd a zárszóban reagál. Azt szeretném kérdezni, hogy az a bizonyos már említett stratégia, ami a víziközmű-ágazat megmentéséről szól, konkrétan a minisztériumon belül ki a felelős ezért. Tehát kin kérjem számon, hogy évek óta csak arról beszélnek, hogy készül ez a stratégia? Tehát kit keressek meg, akár... *(Schanda Tamás János: Engem.)* Államtitkár úr. Akkor kérem, államtitkár úr, a zárszámban válaszoljon arra, hogy ez a stratégia körülbelül mit fog tartalmazni, és mikor lesz megismerhető, és mikor vonják be a szakmát ennek a stratégiának az előkészítésébe. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Szakács László képviselő úr következik két percre. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Pár dologra szeretnék én is reagálni. Először is, nem értettem, Nacsa képviselőtársam, hogy egyszerű képviselő vagyok vagy egyszeri. *(Nacsa Lőrinc: Egyszeri!)* Így akkor már értem, köszönöm szépen.

Persze, hogy az ember, ha ellenzéki képviselő, akkor elmondja a kritikáit, javaslatait. Ezek ugye, javaslatok, úgy is fel lehet fogni, hogy javaslatok. Azért a családok rezsiköltségének a megfizethetősége, kifizetősége persze függ nagyon sok dologtól, függ a rendszerhasználati díjától, függ az arra rakódó adóktól, függ a technológia minőségétől, és függ magának a rendszernek a műszaki állapotától minimum. Egyébként még az ott foglalkoztatottak bérértől meg mindentől mástól is. De ettől függetlenül mi elkötele-

zettek vagyunk amellett, hogy ennek most megfizethetőnek is kell lennie. Nem utolsósorban most egy különleges helyzet van, amikor elképzelhető, hogy a járványügyi szabályok várható vagy elképzelhető szigorítása miatt - ami nem tudjuk, hogy elkerülhető-e, az önök kormánya sem tudja még, majd csak a jövő héten fogja tudni - a családok újra sokkal többet lesznek az otthonaikban, és a tél közeledtével, nem utolsósorban az ünnepek közeledtével, meg azért is, merthogy olyan anyagi helyzetben vannak a családok, amilyenben vannak a 2020. év sajátosságai miatt, nem mindegy, hogy ez megfizethető-e, és nem mindegy, hogy ha valakit kikapcsoltak valamelyik szolgáltatásból, akkor az most vissza tudja-e kapcsoltatni, és hogyan tudja visszakapcsoltatni.

Még azt is el tudjuk képzelni, hogy ez nem feltétlenül ebbe a törvénybe beleszuszakolható kérdéskör, bár láttunk már olyat, amikor nagyon könnyen beletettek salátatörvényekbe egyéb rendelkezéseket. Arra hívjuk fel a figyelmet, ez a javaslat az asztalon van, kérem, hogy amikor odaérünk, akkor ezt is majd támogassák. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr.

A KDNP-ből Nacsa Lőrinc képviselő úr következik. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Azt mondtam, hogy egyszeri. Hitem szerint minden ember egyszeri és megismételhetetlen, úgyhogy másképp nem is tudnék fogalmazni.

Keresztes képviselő úrnak mondanám, hogy én minden vitára nyitott vagyok, nem is szoktam elfutni a viták elől, ezt szerintem itt is tapasztalta. A kormány nem tud ilyen politikai vitanapot kezdeményezni az országgyűlési törvény szerint, ezt a képviselők vagy a frakcióvezetők, frakciók tudják egyébként megtenni. Szerintem minden olyan kérdés, ami Magyarország jövőjét, nemzetstratégiáját illeti, érdemes bármilyen szakaszú vitára akár egy szakbizottságban, akár bármilyen más fórumon, és egyébként parlamenti kereteken kívül. Szerintem a vita mindig jó.

Szakács képviselő úrnak szeretném mondani, hogy ha megnézi a KSH adatait, akkor azt látja, hogy az önök idejében volt olyan méretű rezsitartozás, ami fojtogatta a háztartásokat és a családokat, és ez rekordmértékben csökkent az elmúlt években, ami a szegénységnek az egyik mutatója, a szegénységnek kitett háztartások mutatója, hogy milyen rezsitartozásokat halmoznak fel, és ez nagyon jelentősen, 60 százalék fölötti arányban csökkent az önök idejéhez képest, hiszen folyamatosan, pontosan emiatt, mivel a háztartások jövedelmi helyzete javult az elmúlt időszakban, ezért sokkal kevesebb háztartásnak van egyébként sokkal kevesebb rezsitartozása. Ez szerintem egy jó irány. Addig kell dolgoznunk, amíg ez teljesen megszűnik. Ebben egyetértek, és lehet lépéseket tenni, de azt a folyamatot ne vitassuk el, hogy ez folyamatosan lejtmenetet, lefelé mutató tendenciát

mutat, egyre kevesebb háztartásnak van egyre kevesebb rezsitartozása.

Keresztes frakcióvezető úrnak is csak annyit mondtam, hogy a közös vita alapja az, hogy ne mondjunk olyan mondatokat, hogy semmi nem történt az elmúlt évben ezen a területen, mert ez tényszerűen nem igaz. Sokszor be is számoltunk ezekről, a sajtóban is volt szó ezekről, ezen a területen sose mondtuk azt, hogy a víziközmű-hálózat fejlesztése területén ne lenne tennivalónk, de az, hogy semmi nem történt, szintén nem igaz, ilyenben kérünk méltányosságot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A Jobbikból Balczó Zoltán képviselő úr következik kétperces felszólalásra. Parancsoljon!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Az ellenzéki képviselőtársak részéről elhangzott néhány, általam pozitívnak tekintett felvetés, javaslat, módosítás. Varga László képviselő azt is jelezte, hogy jó néven venné, ha például az összegző módosítóban valami kiegészítés megjelenne. Én arra biztatom a képviselőtársakat, ha úgy érzik, hogy ennek a javaslatnak a keretében ezek a pozitív változtatások behozhatók, nyújtsanak be módosító indítványt. Én megnéztem a honlapon, jelenleg még nincsen, csütörtökön öt óráig benyújtható, tehát én biztatom önöket, hogy az itt elhangzottakat, ha összeilleszthetőnek érzik ezzel a javaslattal, akkor nyújtsák be, és érdemben megvizsgálva minden biztonnal támogatni fogjuk. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Csak a jegyzőkönyv kedvéért szeretném a felszólalást kiegészíteni: csütörtökön 16 óráig lesz lehetőség beadni. Aki 17 óráig próbálkozik, az már sajnos kicsúszott a módosító javaslatok benyújtására fennálló határidőből.

Mesterházy Attila képviselő úrnak rendes felszólalásra tudok adni lehetőséget, utána viszont, ha kéri, a kétpercesre is igényt tarthat. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kétpercesről természetesen lemondanék. Három megjegyzésem lenne a vita alapján. Az egyik az, hogy mivel Nacsa Lőrinc az ellenzéki képviselőket méltányosságra szólította fel, ön úgy fogalmazott, hogy ne mondjuk azt, hogy semmi nem történt, és ilyen tekintetben kérnek méltányosságot, akkor engedje meg, hogy mi is ugyanezt kérjük öntől, hogy azt meg ne mondja, hogy mindig, amikor nem önök voltak kormányon, akkor csak rossz történt, és mindent csak önök oldottak meg, mert a vitákban állandóan ez hangzik el; szoktam mondani, hogy amióta önök vannak, azóta mennyország van Magyarországon, előtte meg csak a pokol volt. Higgye el, hogy nemcsak önök-nél van ilyen méltányosságra vagy az ellenzéktől ilyen

méltányosságra igény az önök tevékenységével kapcsolatban, hanem fordítva is.

A másik, hogy szerintem egy ilyen vitanapra biztos, hogy szükség lenne, amiről Keresztes frakcióvezető úr beszélt, hiszen például az atomenergia felhasználásával kapcsolatban lehet, hogy még az ellenzéki képviselők között is van adott esetben vita, hiszen frakcióvezető úr említette, hogy a paksi bővítéssel kapcsolatban nekik mi volt az álláspontjuk. Nekem az az álláspontom, hogy helyes volt ez a bővítés, és mindenki, aki megszavazta, az tulajdonképpen helyesen cselekedett, mert egy olyan energiatermelő egység kiiktatását a rendszerből, ami majdnem a magyar energiatermelésnek az 50 százalékát adja, azt nem lehet egy varázsütésszerűen megoldani. Tehát van értelmes vita. Az, hogy a bővítésről kinek mi az álláspontja, abban lehet, hogy közelebb állunk a vélemények tekintetében.

A harmadik megjegyzés pedig a rezsire vonatkozna. A Szocialista Párt nemcsak azért tesz javaslatot erre, ahogy ezt Szakács László képviselőtársam elmondta, hanem azért is, mert a pandémiás helyzet miatt nagyon sokan például home office-ban dolgoznak, és a home office egyébként megnöveli a rezsiköltségeit minden magyar családnak, és ez kezd egy olyan szintet elérni - nemcsak Magyarországon, külföldön is egyébként több helyütt -, ami már a családok rezsiköltségét van olyan, amikor 20-30 százalékkal is megemeli egy hónapban. Tehát amiről ön beszélt, hogy volt egy csökkenés a hátralékok kifizetése tekintetében, az valószínűleg így van, de egyáltalán nem biztos, hogy ez a folyamat így fog maradni, és nem fordul vissza a következő időszakban. Ezért szerintem érdemes olyan megoldásokon gondolkodni, amelyek nem halmozzák a problémát, hanem adott esetben egy megoldást adnak erre. Az MSZP-frakció javaslata, azt gondolom, hogy erre is adna egy választ. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ismételt felszólalásra Keresztes László Lóránt frakcióvezető úrnak adok szót. Parancsoljon!

(12.00)

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm, elnök úr. Ígérem, nagyon rövid lesz, csak arra reagálnék, hogy talán pontatlanul fogalmaztam. A Paks II.-projektre emlékeztem, ami 2009-ben egy elvi döntéssel indult útjára, nem a jelenleg működő blokkok üzemidő-hosszabbításáról beszélnék. Bár egyébként aktuális probléma, hogy felmerült gondolat kísérletként, ahogy látjuk, az újabb üzemidő-hosszabbítás, ami egyébként példátlan, úgyhogy ez önmagában megér majd egy vitát.

Nacsa képviselő úrnak pedig annyit válaszolnék, hogy én azt mondtam, hogy nem tettek semmit a problémák felszámolása érdekében. Történtek dolgok, de ha megnézzük, hogy a problémák megoldása irányába mozdultunk-e el az elmúlt tíz évben vagy

ezek sokasodtak, akkor egyértelmű válasz: ezek sokasodtak, egyre nagyobb a baj. Tehát nem megoldják a problémát, hanem hagyják, hogy ez egyre terebélyesedjen, és olyan intézkedéseket hoztak, például a közműadó bevezetése, amelyek rontottak a helyzeten.

Tehát 2010 előtt is nagyon sok probléma volt, nehéz volt a helyzet, de most sokkal rosszabb helyzetben vagyunk, mint 2010-ben, és egyelőre nem fordultunk át, hogy úgy mondjam, az egyenleg tekintetében pozitívba, tehát hogy évről évre egyre jobb lenne, sajnos nem. Ezért várom, hogy végre idekerüljön egy ilyen stratégia. Nagyon remélem, hogy államtitkár úr megnyugtat, hogy ez akár heteken belül elkészül, bekerül az Országgyűlés elé, a szakmát bevonják, és legalább akkor a problémák megoldásának neki tudunk állni közösen vagy neki tud állni a kormány. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Most megkérdezem Schanda Tamás államtitkár urat, hogy kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Schanda Tamás János jelzésére:)* Igen, kíván válaszolni. Parancsoljon, öné a szó.

SCHANDA TAMÁS JÁNOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy néhány mondatot én is mondjak, de mindezek előtt szeretném megköszönni, és ezért is nem csatlakoztam be a vitának az elég tágra kialakított folyásába, hogy alapvetően támogató jellegű hozzászólások voltak a most az Országgyűlés előtt fekvő törvények kapcsán. Ha jól értem, akkor a frakciók többségének támogatására számíthatunk, amikor a döntéshozatal megtörténik, ami egy fontos dolog, mert itt valóban egy olyan javaslatról van szó, amely valós segítséget és valós támogatást tud biztosítani ezen a területen a magyar családok, a magyar emberek számára.

Engedjék meg, hogy annak érdekében, hogy még nagyobb legyen ez a támogatás, megpróbáljam elosztani azokat a furcsa megjegyzéseket, amelyek a vitában előkerültek. Szeretném arra külön felhívni a figyelmet, hogy ez a módosítás nem vonatkozik a nagyberuházásokra. Tehát itt bennünket bármilyen hátsó szándékkal vádolni, az ennek a súlyos félreértését és a jogszabálytervezet nem ismeretét jelenti. Itt arról van szó, hogy ez a változtatás az otthonteremtéshez járul hozzá, és az otthonteremtést próbálja meg egyszerűbbé, kevésbé bürokratikusabbá tenni, csak a díjmentes csatlakozásban részesülőket érinti, tehát ezekre a fogasztókra vonatkozik.

Engedjék meg, hogy nagyon röviden azokra a felvetésekre is reagáljak, amelyek nem a konkrét normaszöveget érintik, hanem egy tágabb politikai kontextusként jelentek meg a vitában. Egyrészt azért, azt gondolom, fontos leszögezni azt, hiszen erről is vita volt, hogy ma Magyarországon a legolcsóbb a földgáz

a lakossági fogyasztók számára az Európai Unióban, és míg 2002 és 2010 között tizenötször emelték a rezsit, háromszor emelték a gáz és kétszer az áram árát - vagy háromszorosára - (sic!), 2010 óta támogatásként is a magyar fogyasztóknak, a magyar családoknak a rendelkezésére áll az, hogy a rezsicsökkentés keretében jóval kevesebbet kell rezsire befizetniük, így ezzel is segítve az ő mindennapjaikat.

Másrészt engedjék meg, hogy én is kihangsúlyozzam azt a mondatot, amit Nacsa képviselő úr már elmondott, hogy 2010 óta jelentősen csökkent azoknak az aránya, akik nem tudják időben befizetni a rezsiköltségeket. Ez bizonyítja leginkább azt, hogy egyébként a rezsicsökkentés politikája egy sikeres politika, másrészt pedig, hogy valóban kevesebb ember van ma Magyarországon olyan helyzetben, hogy problémát okozzon számára az alacsonyabb rezsiköltségek befizetése.

Engedjék meg, hogy reagáljak Keresztes frakcióvezető úr néhány felvetésére is, aki szakmai irányba, de azért jelentősen tágította a vita kereteit. Egyrészt, engedje meg, hogy megnyugtassam, hozzám bármikor fordulhat bármilyen, a tárcánkat érintő kérdésben, ezért dolgozom parlamenti és stratégiai államtitkárként. Tehát ha kérdése van, akkor keressen engem bizalommal.

Itt komoly szakmai kérdések merültek fel, amelyek jelentős részével egyébként egyetértünk, mert valóban azt gondoljuk, hogy biztonságosnak kell lennie akár a vízellátásnak, az ivóvíz-szolgáltatásnak, akár egyébként más közműszolgáltatásnak, és ez így is van. Ma nem tud olyat mondani, ahol az állam ne állna helyt, ha egyébként a szolgáltatást nyújtó nem képes biztosítani a szolgáltatást, ami, azt gondolom, biztosítja azt, hogy ma Magyarországon mindenki hozzáférhet például a tiszta ivóvízhez.

Abban is egyetértünk, hogy nemzeti tulajdonban kell tartani ezeket a cégeket, és köszönjük azokat a dicsérő mondatokat, amelyekben dicsérte a kormány politikáját a víziközmű-szolgáltatási rendszernek a javítása területén, hogy hogyan alakult át a szolgáltatást nyújtó cégeknek a helyzete például. Köszönöm, hogy ebben legalább egyetértünk, és abban, hogy fontos, hogy a mindenkori kormány biztosítsa, hogy ezek a vállalkozások, ezek a szolgáltatók valóban nemzeti kézben tudjanak működni.

Engedje meg, hogy azt is elmondjam, hogy folyamatosan foglalkozunk a vízi közművek helyzetével, folyamatosan foglalkozunk azzal, hogy hogyan lehet segíteni ezeknek a szolgáltatóknak a működését. Az ezzel kapcsolatos stratégiai dokumentum elkészült, és ennek a stratégiai dokumentumnak az elkészítésébe pont azok a társadalmi szervezetek is bevonásra kerültek, akikre ön utalt, és bevonásra kerültek azok a vélemények, amelyek az önkormányzatok részéről érkeztek. Egy nagyon komoly és nagyon részletes stratégia készült el, amelynek a kormányzati megtárgyalása egyébként ebben az időszakban várható. Ebből fakadnak majd intézkedések, ez egészen biztos; részben olyanok, amelyeket a kormány saját hatáskörben

meg tud valósítani, és részben olyanok, amelyeknek a parlamenti vitájára sor kell hogy kerüljön. Azt gondolom, amikor eljutunk odáig, hogy valamiről van értelme vitatkozni, akkor erre mindenképpen mód és lehetőség lesz.

Egyébként pedig azt gondolom, egyetértünk például abban a kérdésben is, hogy a víziközmű-adó egy igazságtalan rendszerben működik jelenleg, és ebben változtatásra van szükség. Biztos vagyok abban, hogy a közeljövőben ennek a tárgyalására is sor tud kerülni, és ennek a módosítása is meg tud valósulni, hiszen egy igazságosabb és egyértelműbb szabályozás az egész ágazatnak a munkáját segíteni tudja.

A vezetékrekonstruációk kapcsán is, azt gondolom, elvi vita nincsen közöttünk, itt valóban egy elavult közműhálózatról van szó, sok-sok évtizede nem történt annyi beruházás, mint amennyi szükséges. Ezt a miniszterelnök úr is megerősítette néhány hónappal ezelőtt is, talán az ön kérdésére is.

Itt azt is látni kell, hogy azért itt ez valóban ezermilliárdos nagyságrendű beruházást igényel. Most zajlik egyébként az Unió következő költségvetéséről szóló vita, részben a helyreállítási alap kapcsán, részben pedig a hagyományos költségvetés kapcsán; biztos, hogy ott is, ezeken a területeken a forrásokat fel kell tudni használni majd a következő években. Mi azt gondoljuk, hogy ezek komoly fejlesztések, és őszintén bízunk abban, hogy az Európai Unió nem lesz a gátja annak, hogy ezeket a forrásokat erre a fontos területre fordítsuk.

Én arra kérem önt is, hogy segítsen bennünket ebben a vitában. Nem mindig érezzük azt, hogy az Európai Bizottság egyetért azzal, hogy ez egy fontos feladat, és nem mindig érezzük azt, hogy ők szeretnék, hogy erre a területre is jelentős forrásokat tudjunk fordítani. Tehát ha ön szerint ez egy fontos ügy, akkor támogasson bennünket, és a nemzeti érdek képviselete miatt ne a Bizottság, hanem a kormány oldalára álljon a forráselosztási viták kapcsán is.

(12.10)

Tehát összefoglalva frakcióvezető úr hozzászólását: én azt gondolom, hogy sok mindent hallottunk, ezeknek egy részében vitákat kell még folytatnunk, hogy pontosan hogyan néznek ki. És számtalan kérdésben egyébként egyetértünk, éppen ezért az a kérés, hogy ahol egyetértünk, ott támogassák a kormány intézkedéseit.

Említette a vita teljes tágítása keretén belül a Paks II.- és a Budapest-Belgrád-beruházást, itt pedig még mindig bízunk abban, hogy valódi zöldpolitikusként ezt a két nagyon fontos, környezetvédelmi szempontból is kiemelkedő beruházást, vasúti fejlesztést és karbonmentes energiatermelést támogatni tudják majd, újragondolva a saját álláspontjukat.

Azt remélem, hogy a lényegi kérdésekre válaszolni tudtam. Engedjék meg, hogy zárásként még egyszer megköszönjem azt, hogy a törvényjavaslat benyújtott változatát támogatják, mert még ha voltak is

viták az elmúlt egy-másfél órában, mégis, amiről vitatkoztunk, abban azért az egyetértés tapintható volt. Megköszönöm támogatásukat. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására, mint már említettem, csütörtökön, 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **fogyasztóvédelemmel összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13479. számon, továbbá az Állami Számvevőszék által benyújtott tájékoztató a parlament informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim!

Az Innovációs és Technológiai Minisztérium egyik kiemelt szakterülete a fogyasztóvédelem. Ezt az is igazolja, hogy ebben az évben már harmadik alkalommal nyújtunk be fogyasztóvédelmi tárgyú törvényjavaslatot a tisztelt Országgyűlés számára. A tavaszi ülészakán az élelmiszereknek nem minősülő termékek biztonságáról, majd a Fogyasztóvédelmi Hatóság ellenőrzési kereteinek megerősítéséről szóló törvényeket fogadott el nagy többséggel a tisztelt Ház, és ez időszak alatt a fogyasztók érdekében egyértelműsítettük a jótállási, szavatossági szabályokat is rendeleti szinten.

A jelen törvénymódosítás jelentőségét az adja meg, hogy megteremti a jogi alapját a termékek kettős minőségével szembeni fellépésnek. 2017-ben előjárói voltunk az Európai Unióban megvásárolható termékek kettős minőségének felszámolásának, az elsők között jeleztük Brüsszelnek azt, hogy egyes termékeket azonos márkanéven és egyforma vagy hasonló csomagolásban, de sokszor jelentősen eltérő minőségben kínálnak Bécsben, Münchenben és Budapesten. A magyar kormány számára elfogadhatatlan a hazai fogyasztók bármilyen hátrányos megkülönböztetése, ezért elsődleges célja volt, hogy egy olyan uniós jogi szabályozás szülessen a kettős minőség gyakorlatának megszüntetése érdekében, amely valóban alkalmas a jelenség megszüntetésére.

A kettős minőség kérdése uniós és hazai szinten elsősorban és egyes hangsúlyos jelleggel az élelmiszer-jellegű termékek vonatkozásában merült fel, ugyanakkor az élelmiszernek nem minősülő termékekre is kiterjed a szabályozás.

A kettős minőség kérdéskörét uniós szinten az úgynevezett „Új megállapodás a fogyasztók érdekei-

ért” javaslatcsomag tartalmazta, amelynek rendelkezései a 2019/2161 irányelvben öltöttek testet. A javaslat elfogadásával Magyarország és a V4-országok elmúlt években tett közös erőfeszítései eredményesnek bizonyultak. Az új szabályozás azért is jelentős, mivel a kettős minőséggel szembeni fellépés nem csupán jogszabályok preambulumban szereplő deklaráció, hanem hatóságok által számonkérhető jogsértés lesz 2022. május 28-ától.

A fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló törvény módosítása révén a Fogyasztóvédelmi Hatóságnak lehetősége lesz szankcionálni ettől az időponttól kezdve az élelmiszernek nem minősülő termékek, háztartási, vegyipari termékek, például a mosópor, fehérítő, öblítő, kozmetikai és tisztálkodási termékek esetében a kettős minőséget.

Az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletről szóló törvény hatálya alá tartozó élelmiszerlánc-termékek esetében az élelmiszerek mellett vetőmaggal, takarmánnyal kapcsolatban megvalósított kettős minőség esetén a Nébih jár el.

Tisztelt Képviselőtársak! A törvénymódosítás az irányelv átültetésével erősíti az online fogyasztói jogokat is, tekintettel a technológiai és digitális eszközök folyamatos fejlődésére. Az online kereskedelem jelentősége - így részesedése - egyre növekszik, ezzel párhuzamosan sajnálatos módon megjelentek a fogyasztói megtévesztések újabb esetei is, amelyre a jogalkotónak reagálni kell.

A törvényjavaslat elfogadását követően bővül a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok közül az úgynevezett feketelistás esetek köre. Ezekben az esetekben a Fogyasztóvédelmi Hatóság a körülmények mérlegelése nélkül azonnal eljár. Ilyen például a fogyasztói bizalom fokozása érdekében a webáruház vagy a szálloda honlapján megjelenő valótlan, fiktív fogyasztói értékelés. Mivel szinte minden internetező használ keresőoldalakat, ezért 2022 közepétől internetes keresés esetén fel kell tüntetni, hogy az első helyezett találat-e, és a fogyasztókat egyértelműen tájékoztatni kell erről, továbbá a találatok sorrendjét meghatározó legfontosabb paraméterekről.

Tisztelt Országgyűlés! A fentiekben bemutatott módosításokkal eredményesen és határozottan fel lehet lépni a fogyasztókat nemcsak megtévesztő, hanem hátrányosan meg is különböztető kettős minőség jelenségével szemben. Ezen túlmenően hatékonyabb védelemre számíthatnak a fogyasztók az online világban és a tisztességes vállalkozások is, valamint gyorsabban megszüntetésre kerülnek a fogyasztókat megtévesztő tisztességtelen piaci gyakorlatok. Ezért kérem, hogy a törvényjavaslatot majd a viták után támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának

vezérszónoka Barcza Attila képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

BARCZA ATTILA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő, a fogyasztóvédelemmel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló javaslat alapvetően egy európai uniós jogharmonizációs célú jogszabály-módosítás, amely egyebek mellett rögzíti, ahogy elhangzott, a kettős minőség témakörét, tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatnak minősítve azt, ha az egyik árut a tagállamban úgy forgalmazzák, mintha megegyezne egy más tagállamban forgalmazott azonos áruval, miközben az áru összetételében vagy jellemzőiben jogszerű és objektív tényezőkkel nem indokolható jelentős eltérés mutatkozik.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat egyik legfontosabb eleme a kettős minőséggel szembeni fellépés jogi hátterének a megteremtése. Magyarország, ahogy az expozéban elhangzott, 2017-ben elsőként volt az Európai Unióban, amely ezzel kapcsolatosan hangot adott véleményének. A magyar kormány számára elfogadhatatlan a hazai fogyasztók hátrányos megkülönböztetése, elsődleges cél az, hogy olyan uniós jogi szabályozás szülessen a kettős minőség gyakorlatának megszüntetése érdekében, mely valóban alkalmas arra, hogy ezt a jelenséget kezelje.

Az előterjesztés jelentőségét az adja meg, hogy elfogadást követően megteremti a jogi alapjait a termékek kettős minőségével szemben való valós fellépés lehetőségének. Ezek alapján a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat egyik esete hatósági eljárás keretében szankcionálható lesz a Fogyasztóvédelmi Hatóság által.

A szabályozás szerint tisztességtelennek minősülnek majd azok a gyakorlatok, amikor árut az egyik tagállamban úgy forgalmazznak, hogy a márkanévben, küllemében megegyezik a más tagállamban forgalmazott áruval, azonban összetételében jelentősek az eltérések.

A termékek kettős minőségének kérdésével kapcsolatban a középtávú célkitűzés a jelenség minél hatékonyabb visszaszorítása, annak érdekében, hogy a megtévesztő gyakorlat megszűnjön az uniós és hazai piacon, a hosszú távú célkitűzés pedig a kettős minőség kiküszöbölése teljes mértékben.

A törvényjavaslat erősíti továbbá az online fogyasztói jogokat is, tekintettel a technológiai és a digitális eszközök folyamatos fejlődésére, valamint további kiigazításokat hajt végre a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásával összefüggésben, melyek részben jogharmonizációs, részben pedig ehhez nem köthető elemeket tartalmaznak.

(12.20)

Tisztelt Országgyűlés! A technológiai fejlődés kapcsán látható folyamat, hogy a kereskedelem tekintetében egyre nagyobb szerepet kap az online tér és az

online marketing. Az online marketing egyik legnagyobb térhódítása a közösségi médiában jelenik meg, ahol a vállalkozások és cégek olyan reklámfelületekhez jutnak, amelyek nagyon sok emberhez ezáltal eljutnak, főleg a fiatal korosztályhoz. Számos szolgáltatást kínáló vállalkozó használ reklámcélből hirdetési jelleggel pozitív fogyasztói véleményeket, melyek olykor hamisak, és az is előfordul, hogy nem létező személytől, úgynevezett kamuprofiloktól származnak. A javaslat szerint feketelistás esetnek minősül, ha a vállalkozás az e-kereskedelem és szolgáltatásnyújtás terén például a közösségi médiában olyan fogyasztói értékeléseket közöl, amelyeket nem valós, azaz kitalált személyek adnak ki.

Tilalmas lesz továbbá a rendezvényekre szóló belépők online továbbértékesítése, ahol a kereskedő azokat automatizált eszközökkel vásárolta meg, hogy megkerülje az egy személy által megvásárolható jegyek számára vonatkozó korlátozásokat vagy a jegyvásárlásra alkalmazandó bármely más szabályt.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Fontos megjegyezni, hogy a parlamentben meghozott fogyasztóvédelmi intézkedéseken túl nagy és fontos szerep hárul a Fogyasztóvédelmi Hatóság tevékenységére is. Munkájuk hatékonyságát bizonyítja, hogy október elején országos fogyasztóvédelmi vizsgálat indult, amely azt mutatta ki, hogy egyes cégek nyereszkeskedni próbáltak a PCR-teszteken a koronavírus-járvány idején. A kormány azért vezette be a 19 500 forintos hatósági árat a PCR-tesztekre, hogy egyetlen cég se tudjon nyereszkeskedni a járványon. Sajnos azonban ez nem így történt. Budapesten még zajlik a vizsgálat, a 19 megye kormányhivatalai azonban már elkészültek vele. Eddig 81 szolgáltatót ellenőriztek, és húsznál tapasztaltak gondot, azaz minden negyedik cég jogsértő módon járt el sajnos.

Véleményem szerint a fogyasztóvédelmi intézkedések meghozatala fontos része a törvényhozói munkának, hiszen számos esetben előzhetünk meg, illetve vethetünk véget fogyasztóvédelmi visszaéléseknek. Ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselő-csoportjának vezérszónoka Szakács László képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Azt gondolom, hogy a fogyasztókat védő, jobban védő szabályok alkalmazását, azoknak a magyar jogrendszerbe való átültetését természetesen mindig üdvözölni kell, de persze ki kell térni egy-kettő részére a javaslatnak, amelyet mi magunk is fontosnak tartunk.

Az első, amiről az előttem szóló vezérszónok relatíve hosszabban beszélt, az online kereskedelem, amelynek látjuk, hogy mind a súlya, mind a szerepe

felértékelődik a pandémiás időszakban, és a nagy valószínűség szerint elkerülhetetlen szigorításokkal, az ünnepek közeledtével nyilvánvalóan ennek a súlya, szerepe tovább fog erősödni. Ezért természetesen az online térben a fogyasztók védelme, a fogyasztók megvédése még komolyabb kihívások elé fogja majd állítani úgy a szabályozást, mint ahogyan egyébként a kibervédelmet is. Az egy dolog, hogy megvannak a szabályok, és megvannak azok a szabályzatok, amelyek alapján üldözendő lehet valamilyen tevékenység, vagy éppen megvannak azok a szabályok, amelyek alapján elmarasztható valaki, aki ezeket a szabályokat megsérti, a másik oldalon természetesen még egy dologra fel kell készülni, legfőképpen a fogyasztóvédelem első és legfontosabb feladata lenne az, hogy kellő elrettentő erővel bírjon, és megelőzze azokat a fogyasztókat ért káros hatásokat, illetve minél kevesebb károsultja legyen bizonyos jogügyleteknek, ezeknek a megelőzése érdekében kell nemcsak a szabályokat megalkotni, hanem annak a feltételrendszerét is megfelelőképpen üzemeltetni. Azt gondolom, hogy nem elegendő átvenni csak az európai uniós szabályozást, hanem meg kell teremteni annak a feltételeit, például mondjuk, az online térben, de mondhatnám az összes többi tekintetben, amit ez a javaslat is felsorolt, tudnánk mondani még rengeteg példát, ahol ezeknek a feltételeit is meg kell teremteni. Bízom benne, hogy a döntéshozók, akár a kormányzat is ugyanezt megfelelően felismeri - ha nem, akkor pedig most szólok -, és megteremtik ennek a feltételeit.

A másik, amiről itt szó van: azok a kettős minőségű áruk, amelyek megtévesztésre alkalmasak. Ez egy nagyon-nagyon hosszú múltra visszatekintő, még a múlt ciklusban elkezdődött olyan ügy, amikor akkoriban még multinacionális cégeket vádolták nagyobb részt ezzel a kormánypárti politikusok, volt miniszterelnöki biztosa is ennek az ügynek, amennyire én erre jól vissza tudok emlékezni, és lássuk be, most kerül csak átvezetésre ezeknek a szabálya a magyar fogyasztóvédelmi szabályok közé. Azt gondolom, hogy azért túl sok idő telik el, hogy megfelelően és megnyugtatóan rendezni tudjuk ezeket a kérdéseket. Emlékszem rá, hogy még a múlt ciklus végén állt föl egy úgymond kommandó vagy egy ellenőrző csoport, amelyik ellenőrizte a kettős minőségű áruk minőségét, főleg a nagy multinacionális élelmiszerláncokban, és még csak most kerül ide elénk az a szabályozás, ami ennek az európai uniós tartalmát is átveszi. Azt gondolom, hogy ennél persze jobban is meg lehet védeni a fogyasztókat, de most végre itt van, és ennek örülni kell.

El kell mondani, hogy nem tartozik ehhez az irányelvhez az ügyvédi hivatással össze nem férhető békéltető testületi tagság, ez nyilvánvalóan nem került be a javaslatba.

Ami a javaslaton túlmenő és alapvetően a magyar fogyasztók érdekeit segítő és elősegítő munka lehet, ha már államtitkár úr azzal kezdte az expozeját, hogy ez egy nagyon kiemelt szempont ma Magyarországon, amikor fogyasztóvédelemről van szó, hadd engedtesék meg, hogy az ember - főleg, ha ellenzéki képviselő,

akkor mindenféleképpen - beszéljen arról, hogy bizony, voltak olyan esetek ebben az országban, legfőképpen egyébként a devizahitelezés után az akkor indult perekben, ahol nem feltétlenül érvényesültek azok az európai uniós fogyasztóvédelmi normák, amelyek 1993-asak. Tehát mintegy 27 éves normákról van szó, annak a magyar jogrendbe való átültetése, annak az értelmezése és akár a Kúria által vagy a Kúria mellett most már nem működő, de egy évig működő konzultatív testület melletti értelmezései nem feltétlenül a fogyasztók mellé álltak, hanem inkább álltak a pénzüvilág mellé ezek a kérdések.

Az a javaslatunk, illetve megjegyzésünk, kritikánk ebben az esetben, hogy ahogyan itt is meg kell teremteni a föltételeit annak, hogy ne csak a szabályrendszert sikerüljön megalkotni, hanem annak a megfelelő alkalmazhatóságához megfelelő feltételrendszert is meg kell akár a kibertérben teremteni; akár mondjuk, a kettős minőségű áruk behozatala, értékesítése, ellenőrzése is meg tudjon valósulni. Tehát meg lehessen előzni a kárt, és ne csak később lehessen valakit elmarasztalni, ehhez a szükséges feltételeket persze rendelkezésre kell bocsátani, legyen ez intézményi feltétel, legyen ez bármi más, úgy a korábbi gyakorlatot is helyre kell tenni más ügyekben is, ami nagyjából-egészében a devizahitelek tekintetében a lakosság egytizedét érinti.

Kérem, hogy ha ez egy kiemelt ügy, tényleg kiemelt ügy a minisztérium életében, akkor a fogyasztóvédelem tekintetében álljanak oda az emberek mellé a pénzüvilággal szemben is. Nagyon szépen köszönöm a figyelmüket. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Juhász Hajnalka képviselő asszony. Parancsoljon, öné a szó.

JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A fogyasztóvédelem fejlődése folyamatos és kiemelt jelentőségű, hiszen az életünk szinte minden területén találkozunk vele a mindennapi vásárlásainktól kezdve a telekommunikáción át a környezetvédelmi szabályozásokig. Éppen ezért Magyarország már 2017-ben jelezte az Európai Unióban megvásárolható termékek kettős minőségét. A magyar kormány számára ugyanis elfogadhatatlan a hazai fogyasztók hátrányos megkülönböztetése.

(12.30)

Az Európai Bizottság 2018 áprilisában terjesztette elő az uniós fogyasztóvédelmi joganyag korszerűsítésére vonatkozó jogalkotási javaslatát, az úgynevezett New Deal for Consumers, NDC-megállapodást, azaz az „Új megállapodás a fogyasztói érdekekért” javaslatcsomag formájában. Mindezek alapján került megalkotásra az irányelv, mely Magyarország szempontjából kiemelkedő jelentőségű, hiszen tartalmazza

a termékek kettős minősége elleni fellépésre vonatkozó szabályokat. Elsődleges cél volt, hogy olyan uniós jogi szabályozás szülessen a kettős minőség gyakorlatának megszüntetése érdekében, amely valóban alkalmas arra, hogy felszámolja ezt a jelenséget.

A kettős minőség kérdése uniós és hazai szinten is elsősorban és hangsúlyos jelleggel az élelmiszer-jellegű termékek vonatkozásában merül fel, ugyanakkor vannak az élelmiszernek nem minősülő non-food termékek vonatkozásában is kapcsolódási pontjai.

Hangsúlyozni szeretném, hogy számos fogyasztóvédelmi szabály mellett az egyik legnagyobb eredménye a javaslatcsomag elfogadásának a kettős minőség kérdésének szabályozása, és annak kimondása, hogy a kettős minőség tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatnak minősül. A jelen törvényjavaslat éppen ezért alapvetően jogharmonizációs jellegű, a 2019/2161 európai parlamenti és tanácsi irányelvek átültetését szolgálja.

Felhívom képviselőtársaim figyelmét, hogy a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat nemcsak az irányelv preambulumban, hanem a normaszövegben is megjelenik, így a kettős minőségre vonatkozó előírás a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló törvénybe épül be; a továbbiakban Fttv. A rendelkezés szerint tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatnak minősülnek azon gyakorlatok, amelyek keretében egy árut az egyik tagállamban úgy forgalmazznak, mint ha megegyezne egy más tagállamban forgalmazott azonos áruval, miközben az áru összetételében vagy jellemzőiben jelentős eltérések vannak, kivéve, ha ezt jogszerű és objektív tényezők indokolják. Ilyen objektív tényező lehet a hazai szabályozás, mint a népegészségügyi termékadó szabályozása vagy az alapanyagok szezonálítása. A törvényjavaslat továbbá a jogharmonizációval összefüggésben módosítja az energiacímkézési szabályokat, hatályon kívül helyezi a Fogyasztóvédelmi Hatóság, a Gazdasági Versenyhivatal és a Magyar Nemzeti Bank együttműködésére vonatkozó együttműködési megállapodás kötelező előírását, és annak tartalmi elemét az eljárásoktól történő értesítésekkel kapcsolatban.

Mindezeket túl a törvényjavaslat további olyan fontos rendelkezéseket is tartalmaz, melyek a hazai fogyasztóvédelmi intézményrendszer hatékonyságát erősítik és növelik; így bevezeti a békéltető testületknél a kötelező elektronikus kézbesítést a vállalkozások tekintetében, és lehetőséget biztosít erre a fogyasztók vonatkozásában is.

Emellett számos, elsősorban az online kereskedelem terén a gyakorlatban felmerült problémát kíván kezelni a törvényjavaslat. Ennek érdekében új jogharmonizációval kapcsolatos fogalmakat - mint a termék rangsorolás, online piac - épít be a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló törvénybe.

A javaslat szerint így fel kell tüntetni például, hogy a terméket online kínáló harmadik fél kereskedő-e vagy

sem, melynek jelentősége, hogy a fogyasztónak információja legyen arról például, hogy a B2C, azaz a kereskedőtől történő vásárlásról van-e szó, mert ez esetben élhet fogyasztói jogával, például elállás, jótállás; míg a C2C, azaz a magánszemélyektől történő vásárlás esetén nem.

Előírja továbbá a keresési paraméterek feltüntetését a fogyasztók tájékoztatása érdekében, amely alapján a kereső rangsorol, például ár, elérhetőség és népszerűség kategóriában; fogyasztói értékelés lehetőségéről tájékoztatást, azaz annak feltüntetését, hogy bárki vagy csak a weboldalon vásárolható szolgáltatást igénybe vehető tehet-e értékelést.

Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország 2017-ben előljárója volt annak, ahogy államtitkár úr és képviselőtársam is hangsúlyozta, hogy érdemi szabályozás szülessen az Európai Unióban megvásárolható termékek kettős minőségének kérdésében, hiszen elfogadhatatlan az Európai Unió különböző területein élő fogyasztók bármilyen nemű megkülönböztetése.

A törvényjavaslatban foglalt rendelkezésekkel a magyar kormány határozottan fellép az online kereskedelem területén a vásárlók védelméért, továbbá elutasítja a termékek kettős minőségének jelenségét. Kérem, támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Varju László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Mielőtt a törvénytervezet részletesebb elemzésébe belemennék, előtte szeretném mindenképpen felhívni a figyelmét arra, hogy jelen esetben is ennek a törvénytervezetnek nem készült el a hatástanulmánya.

Nem tudom, ez mennyire van hatással arra, amit ön is említett, hogy az idén már harmadik alkalommal nyújtanak be módosítást, ami önmagában lehet a gondosság fontos feltétele, mint ahogy ön is mondta, hogy sokat foglalkoznak vele, másik oldalról pedig lehet a végiggondolatlanság, hogy amúgy egyébként pedig egy 2017-ben a Juncker-bizottság által megfogalmazott ajánlások bevezetésére tesznek most javaslatot. Legutóbb májusban foglalkoztunk ezzel. Ilyen módon, azt gondolom, hogy az idején harmadik alkalom után remélem, nem keletkezik olyan probléma vagy olyan tapasztalat a rendkívüli módon változó piaci körülmények között, hogy az idén ne kelljen még egy negyedik alkalommal is ilyen megtenniük. De mindenképpen üdvözlöm azt, hogyha olyan kezdeményezést tesznek és tettek, ami a fogyasztók érdekét szolgálja.

Szeretném arra felhívni tisztelettel a figyelmét, hogy nemcsak a magyar kormánynak fontos a kettős minőséggel szembeni fellépés, ez minden magyar állampolgár érdeke; és számomra és a Demokratikus Koalíció számára ugyanúgy fontos, hogy ne csapják be

és ne legyen lehetősége senkinek becsapni az állampolgárokat. Azt gondolom, hogy ha pláne itt ilyen méltányosságról beszéltek korábban, akkor talán ezt a lehetőséget is ilyen módon érdemes figyelembe venni. Tehát, államtitkár úr, szeretném felhívni a figyelmét, hogy nemcsak a kormánynak fontos a kettős minőséggel szembeni fellépés.

Nos, mint ahogy önök is említették, a kormánypárti képviselők hozzászólásában el is hangzott, hogy az „Új megállapodás a fogyasztói érdekekért” kezdeményezés az Európai Bizottságtól érkezett. Örülök annak, hogy ezzel szemben nem hadakoznak, nem kivont karddal mennek szembe, hanem inkább beépítik a joggyakorlatba, és azokat, amelyek egyébként a Bizottság kezdeményezésében szerepelnek, figyelembe veszik. És ebben a fogyasztók jogainak megerősítése az interneten nagyon fontos: az átláthatóság fokozása az online piacon, vagy az online platformok kezelési találatának átláthatóbbá tétele, vagy az új fogyasztói jogok megjelenítése az ingyenes szolgáltatásoknál. Tegyük idézőjelbe az ingyenessé, mert igazából nem ingyenes, mert az adatainkat biztosítjuk bizonyos szolgáltatók részére, és az ezzel kapcsolatos szabályozás különösen fontos volna.

Ezen túlmenően a képviselői keresetek európai formájának bevezetése, azt hiszem, ilyen szempontból a Bizottság oldaláról is érdekes, de a fellépés a fogyasztási cikkek kétféle minőségben való forgalmazásával szemben - mint ahogy említettem - 2017 óta napirenden van, ezért öröndetes, hogy a magyar kormány 2020-ra eljutott oda, hogy foglalkozik ezzel.

Az a változás, ami a digitális és egységes piac mellett vagy ennek keretében megjelenik, azt gondolom, az ezzel kapcsolatos stratégiák, amelyek az Európai Unióban megjelennek, ránk is hatással lesznek, bírom benne, és akkor azzal is tovább tudunk lépni.

(12.40)

Már csak azért, mert a hazai vásárlási szokások jelentősen megváltoztak, ezt mindannyian tapasztaljuk. De ehhez nem kell messze menni. Ott vagyunk a családban, a családban is szokássá vált az interneten való használat. Ráadásul pandémia idején a házhozszállítás lehetősége pedig különös jelentőséggel bír. Itt nemcsak önkéntesek segítenek az önkormányzatok kereteiben, amikor szervezték ezt például tavasszal, hanem azon túlmenően, itt az üzleti területen is megjelenő szolgáltatásokról beszélhetünk. Ez az európai trendhez kapcsolódik, és része ennek Magyarország is, ebben benne vagyunk. Ilyen módon gyakorlatilag bárki bekapcsolódhat a világkereskedelemben, és onnét rendelhetnek egészen egyszerű módon árukat.

Ellenben a tapasztalat az, hogy ha utánkövetéssel is, de a fogyasztóvédelemnek, igen, fel kell zárkózni ahhoz, hogy az ilyen kereskedelemben megjelenő csatlókkal szembeni fellépés meglegyen, meglegyen ennek a lehetősége.

Hosszú távon az internetes értékesítés tartós növekedésére lehet számítani, és mindez további fejlesztéseket generálhat majd a webes kereskedelemben. Kíváncsi vagyok, hogy ezt a fogyasztóvédelem hogyan tudja majd követni.

A Demokratikus Koalíció fontosnak tartja, éppen azért, hogy az amúgy említett jó irányok mellett megjelenő, mondjuk úgy, hogy galádságokkal és csalásokkal szemben több ismerettel rendelkezzenek az állampolgárok, ezt az állampolgári felkészítést az iskolában kell elkezdeni. Ezért mi szorgalmazzuk azt, hogy a tudatos fogyasztóvédelmi oktatásra sor kerüljön, és a lakosságot érintő tájékoztatást tovább erősítsék, mert az európai gyakorlattal szemben a magyar vásárló igenis hátrányt szenved, és ebben felelősége van az államnak, hogy ebből a szempontból több lépést tegyen annak érdekében, hogy a tudatos vásárló a tudatos fogyasztóvédelmi oktatás keretében jobban tudjon tájékozódni.

Amit én még kiegészítésnek szeretnék hozzátenni, amiből én keveset érzékelek, az, hogy a civil szervezetek számára nem biztosítanak elég lehetőséget éppen a tudatosság erősítése érdekében. Önmagában a békéltető testületek bevonását egyébként fontosnak tartom, és hogyha itt már a tapasztalatok alapján olyan részleteket is be tudtak vonni, illetve szabályoznak, mint ami az elektronikus úton való értesítés használata, azt fontosnak tartom. De önmagában a lakosság fogyasztói ismeretei, tudatossága érdekében a civil szervezetek számára nagyobb lehetőséget kellene biztosítani, én azt gondolom.

Végezetül pedig: önmagában az európai fogyasztók védelme érdekében és a magyar fogyasztók védelme érdekében az a szabályozás, miszerint a televíziós reklámok bizonyos időhatár keretei között működhetnek csak, nekem az a meggyőződésem, és a szomszédaim biztosan rám szólnak, ha ezt itt nem mondom el, hogy az, ami történik a televíziókban, hogy egyébként a Médiahatóság ellenőrzése, úgy tűnik, nem elég hatékony a tekintetben, hogy jóval magasabbak azok a reklámidők, amiket alkalmaznak a televíziók, ez, mondjuk úgy, hogy rendkívül hátrányos a fogyasztókra nézve.

Tisztelettel kérem szépen, hogy a Fogyasztóvédelmi Hatóság keretében ezt vizsgálják annak érdekében, hogy az eredeti szándéknak megfelelően a magyar állampolgárok fogyasztóvédelmi tudatossága növekedjen, őket kevésbé lehessen átverni, és bízom benne, hogy ha nem is teljes mértékben, most már harmadik alkalommal való módosításuk vagy kezdeményezésük után ez a törvény egy előrelépést fog jelenteni.

A vita végéig még talán további lehetőségek nyílnak, és akkor a fogyasztók érdekében támogathatóvá válhat ez a törvénytervezet. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Dr. Varga-Damm Andrea tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselői felszólalás

következik. Meg is adom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A T/13479. törvényjavaslatot tárgyalja a parlament, amely a fogyasztóvédelmi szabályok módosítását tartalmazza, elsősorban az európai bizottsági fogyasztóvédelmi joganyag korszerűsítésére. Emellett egyéb más fogyasztóvédelmi szabálymódosításokat is tartalmaz.

Az Európai Bizottság az úgynevezett New Deal for Consumers rendszer felépítésével azt próbálja elérni, hogy a megnövekedett e-kereskedelem eredményeként a fogyasztókat minél kevesebb kár érhesse, és egyrészt a kereskedelem során ne élhessenek a kereskedők vissza a fogyasztókkal szemben, másodszor pedig kettős minőség ne legyen az Európai Unió területén belül a vállalatok által eladott termékek vonatkozásában.

Ahogy mondta Varju László képviselőtársam, csak az idén már harmadszor foglalkozunk a fogyasztóvédelmi szabályokkal. Egyébként én sem nagyon értem, hogy ha már ezzel foglalkozik, gondolom, egy munkacsoport, akkor legalább egy éven belül miért nem lehet egy javaslatot beadni, ahol az adott aktualizálását vagy fejlesztését a jogszabályi rendelkezések hozzák a Ház elé. Rendkívül bonyolult és kusza a Fidesz törvényalkotása. Nem csoda egyébként, hogy a jogalkalmazók meglehetősen nehezen tudják alkalmazni a szabályaikat; a folyamatosan változó viszonyok és jogviszonyok tartalma elbizonytalanítja mind a társadalmat, mind a gazdasági életet.

Ebben a javaslatban is azt adta elő a kormány képviselője, hogy igyekszik a magyar kormány a parlament segítségével az európai uniós szabályokhoz igazítani aktuálisan a fogyasztóvédelmi rendelkezéseket. De ha a magyar kormány ennyire szorgalmas az európai uniós irányelvek beültetésében, akkor azért azt megkérdezném, hogy az európai bírósági döntések végrehajtásában miért nem ennyire szorgalmas. Magyarország 74 százalékban nem hajtja végre az Európai Bíróság által meghozott, Magyarországot elmarasztaló ítéleteket.

És egyébként, ha ennyire fontos a magyar kormány számára, hogy az európai uniós normák és elvek érvényre jussanak, és ennyire szeretne a magyar kormányzat a törvényalkotásban is az európai uniós irányelveknek és elvárásoknak megfelelni, akkor az a kérdésem, hogy a rokkantnyugdíjak megvonása vonatkozásában hozott bírósági ítéletet miért nem hajtják végre, a külföldiek által támogatott civil szervezetek átláthatóságáról szóló jogszabály vonatkozásában miért nem hozzák ide a Házhoz a módosításokat. Meg szeretném kérdezni, hogy a felsőoktatási törvény alapvető európai elvekkel összeegyeztethetetlen rendelkezéseit, amit az Európai Bíróság megsemmisített, miért nem hozzák a Házhoz, és a tankönyvek oktatásban való választhatósága kérdésében hozott európai

bírósági döntések is miért nem kerültek még újra a magyar parlament elé.

Tehát ezek szerint a különböző kereskedők nemcsak az áruk vonatkozásában alkalmaznak kettős minőséget, hanem a magyar kormány is kettős minőséget alkalmaz az európai uniós elvek, irányelvek és döntések magyar joganyagba való beültetése vonatkozásában.

Meg kell hogy mondjam, én nagyon üdvözlöm mindig, amikor fogyasztóvédelmi szabályok olyanfajta módosítása történik, amely a fogyasztók érdekeit szolgálja, a vásárlók minél szélesebb körű védelmét teszi lehetővé. De azért azt hadd mondjam önöknek, és nem akarok sarkosan fogalmazni, de ha a magyar kormány a pénzügyi közvetítőrendszer tevékenységét a fogyasztókkal szemben legalább feleolyan energiával kísérite volna figyelemmel, és hozott volna megfelelő szabályokat, akkor nem adósítják el a magyar társadalmat hibás, kifejezetten joggal való visszaélés-szerű szerződések tömegével, és a Fidesz-kormány tíz éve nem arra törekedne, hogy a pénzügyi közvetítőrendszer rendkívül jogellenes, fogyasztókat sértő, fogyasztókat támadó tevékenységét különböző jogalkotásokkal és kúriai döntésekkel megpróbálja megideologizálni. Nem szeretnék sarkosan fogalmazni, de a magyar kormány jobban védi a hibás kínai bugyit vásárló magyar polgárt, mint mondjuk, a több tízmillió hitelt felvevő magyar polgárt, akit csak a pénzügyi intézmények elfelejtettek tájékoztatni a valós kockázatról.

(12.50)

Magyarországon az átlagos internetes vásárlás 15 400 forint, a magyar háztartások átlagos ingatlanfedezet melletti hitelfelvétele pedig 9,1 millió forint. Tehát az aprópénz ügyében a lakosságot támogatja a magyar parlament, de amikor a magyar lakosság életre szóló eladósodottságáról beszélünk, akkor érdekes módon ezek a fogyasztóvédelmi szempontok nem kerülnek előtérbe.

Különösen úgy egyébként, jelezni szeretném, hogy például a közjegyzők is, ha tetszik, ha nem, szolgáltatást adnak, hiszen pénzért végeznek megbízást. A közjegyzők tevékenységét, akiknek a segítsége a pénzügyi közvetítőrendszer felé totálisan jogellenes, alapvető anyagi és eljárási szabályokat sértő tevékenység, azt érdekes módon a magyar kormány semmilyen módon nem vizsgálja, pedig kicsit több kárt okoznak, mint a kínai és különböző dél-ázsiai termékek esetleg rossz minősége a magyar vásárlók felé.

Természetesen magát a javaslatot meg fogom szavazni, mert valóban, a kínai bugyit vásárló magyar fogyasztó is legalább olyan fontos, mint amikor hitelt vesz fel valaki. De azért nagy tisztelettel azt kérném a kormányzattól, ha már évente háromszor is elő tudja venni a fogyasztóvédelmi szabályokat, akkor tegye már meg, hogy a pénzügyi közvetítőrendszer szereplőitől is legalább olyan feladatot, olyan figyelmet, olyan áldozatkész kiszolgáló tevékenységet várjon el,

mint az egyszerű kisbolttól, amelyik webshopot működtet.

Magam úgy gondolom, hogy lehetséges, hogy ezek a szabályok egy nagyobb társadalmi populáció javát szolgálják, és jobban el lehet adni a társadalomban, de egyelőre a gazdaságot azok a nagy összegű hitelfelvételek működtetik, generálják és tartják fenn, amelyekkel nagy értékű eszközöket vásárolnak a polgárok, és a vonatkozásban sokkal inkább fontos, hogy az ő védelmük is érvényre jusson. Köszönöm a figyelmüket. *(Szórványos taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy ki kíván még felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen, Mesterházy Attila képviselő úr következik, az MSZP képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon röviden szeretnék csak szólni. Szeretnék egyetérteni Juhász Hajnalka képviselőtársammal, aki arról beszélt, hogy mennyire fontos ez a terület, ez a fogyasztóvédelmi terület, ezért a nagyon rövid hozzászólásomban csak ezt szeretném kihangsúlyozni. Az államtitkár úr is beszélt arról, hogy milyen komoly jelentősége van egy ilyen szabályozásnak, és hogy milyen komolyan lehet védeni ezzel a fogyasztóknak, a választópolgároknak, a magyar családoknak akár az egészségét, akár a megfelelő termékekhez való hozzájutását.

Én arra szeretném biztatni a Házat, az államtitkár urat is és a minisztériumot is, hogy ha lehet, akkor többet beszéljünk a fogyasztóvédelemről itt a Házban, mert ez egy olyan eszköz a mindenkori kormány kezében, amivel, azt gondolom, nagyon hatékonyan tud fellépni az olyan családokkal, átverésekkel vagy tisztességtelen üzleti, piaci magatartással szemben, ami a magyar emberek érdekét szolgálja.

Tehát én azt gondolom, hogy az ilyen típusú szabályozásoknak vagy magának a hatóságnak a megerősítése egészen biztosan a magyar emberek érdekét szolgálja. Erre szerettem volna fölhívni a figyelmet, úgy is, mint aki egyszer korábban még felügyelte ezt a területet államtitkárként, tehát ismerem ennek a potenciálját és hatékonyságát a magyar családok védelmében. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, további felszólalásra jelentkezik-e valaki. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Cseresnyés Péter államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Cseresnyés Péter jelzésére:)* Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Röviden szeretnék reagálni,

de kimondottan csak azokra a felvetésekre, véleményekre, amelyek ennek a törvénynek a vitája kapcsán vagy e törvénnyel összefüggésben hangzottak el, hisz Varga-Damm Andrea képviselőtársunk nem feltétlenül csak e tárgykörben fogalmazta meg gondolatait.

De éppen azért kértem lehetőséget, hogy összességében elmondjak egy-két gondolatot, mert a felszólalásokban - utalok itt Szakács László képviselőtársunk és Varju László képviselő úr felszólalására - voltak olyan gondolatok, amelyek számomra azt mutatták, hogy vagy nem olvasták át megfelelő gondossággal a törvénytervezetet és annak az indoklását, vagy nem figyeltek oda, amikor az átolvasás történt. Hisz akkor, amikor kritikaként fogalmazták meg velünk szemben, hogy miért csak most lépünk 2017 óta, miért ilyen lassan reagál a felelős minisztérium és hozza ide az Országgyűlés elé a törvénytervezetet, a törvény módosításának a javaslatát, akkor vagy az expozé nem figyelték, vagy pedig a törvényjavaslatot, vagy az előzményeket nem kísérték kellő figyelemmel. Hisz jeleztük azt, hogy akkor, amikor 2017-ben először egy nagyobb felháborodás volt a magyar társadalomban, és ennek rögtön az lett a reakciója politikai szinten, hogy egy komoly ellenőrzést végeztetett el a kormányzat, akkor az EU felé jeleztük azokat a problémákat, ami a kettős minőséggel kapcsolatos problémákat jelenti. Az expozéban is utaltam arra, hogy a többi V4-es országgal együtt léptünk fel annak érdekében, hogy az EU foglalkozzon ezzel a területtel.

2017-től, úgy, ahogy Szakács László ezt a dátumot megjegyezte, a képviselő úr megjegyezte a dátumot, csak azt a dátumot felejtette el megjegyezni, amely 2019 novemberét jelentette. Ugyanis az Európai Uniónak ez az ajánlása 2019 novemberében fogalmazódott meg, és ehhez képest mi nagyon gyorsan reagáltunk, hisz egy előkészítő munka után a megfelelő magyarországi jogszabály kialakításának a lehetősége és munkája után itt van a parlament előtt most ez a törvényjavaslat, úgy, hogy egyébként talán mi vagyunk az elsők, akik a saját nemzeti parlamentünk elé hozzuk ezt a törvényt módosítást. Ugyanis 2022 májusában kell hogy hatályba, érvénybe lépjen ez a módosítás, akkorra kell elfogadni a nemzeti parlamenteknek az adott nemzeti kormányok javaslata alapján a jogszabály-módosítást. Tehát nem vagyunk késésben, sőt, azt gondolom, hogy időben vagyunk, és ez is bizonyítja azt, hogy a kormánynak mennyire fontos a fogyasztóvédelem, mennyire fontos az emberek biztonságos fogyasztása.

Aztán elhangzott olyan kérdés, felvetés - vagy talán kritikaként is meg lehetett volna fogalmazni - Varju László szájából, hogy nem törődünk eleget a fogyasztóvédelmi oktatással, a fogyasztóvédelemmel kapcsolatos ismeretek társadalomban való elültetésével megfelelőképpen. Szeretném közölni, hogy 88 iskola van jelenleg is a közreműködők és együttműködők között, akik a fogyasztóvédelemmel kapcsolatosan a fogyasztóvédelmet oktatják, vagy ezzel kapcsolatos akciók során a diákokat érzékenyítik e terület iránt. 80 millió forintot hirdetünk meg évente a civil

egyesületeknek, civil szervezeteknek annak érdekében, hogy működjenek közre a fogyasztóvédelmi ismeretek társadalomban való elterjesztésében. Ez ITM-projekt, azaz az Innovációs és Technológiai Minisztériumnak a projektje.

Én azt remélem, hogy az elmondottak segítik képviselőtársaim még nagyobb támogatásának a kivívását e területen, és szeretném arra is felhívni a figyelmüket, hogy az elmúlt időszakban több olyan akció volt, amit a Fogyasztóvédelmi Hatóság folytatott annak érdekében, hogy biztonságosabban vásároljunk mi, fogyasztók a piacon, főként elsősorban - úgy, ahogy képviselőtársaim is mondták - az elektronikus kereskedelem piacán.

Körülbelül hatezer olyan elektronikus kereskedelmi egység van az országban - nem tudjuk pontosan a számot, de körülbelül ennyi lehet -, amely a fogyasztóvédelmi hatóságok ellenőrzési célpontja lehet. A legutóbbi szám szerint körülbelül háromezret sikerült ellenőrizni. Hála istennek, az ellenőrzések hatására jelentős mértékben csökkentek a jogszabálysértések, amelyek nem feltétlenül minden esetben károsították meg vagy próbálták megkárosítani a fogyasztókat, hanem bizonyos kisebb szabálytalanságoktól elkezdve sikerült felhívni a figyelmét azoknak a cégeknek, amelyek e-kereskedelemmel foglalkoznak. Azt lehet mondani, hogy többségében, nagy arányban, több mint háromnegyedében, még azokat is, amelyeket szankcionálni kellett, nagyon rövid időn belül sikerült rábírnunk arra, hogy a jogszabálysértést vagy megszüntessék, vagy pedig a kisebb-nagyobb hibákat kijavítsák.

(13.00)

Tehát azt lehet mondani, hogy az idén már harmadszor vagyunk úgy itt a parlament előtt a fogyasztóvédelem területével való foglalkozás során, hogy tárgyalunk erről a területről, ennek a fontosságát tudjuk bizonyítani.

Varga-Damm Andrea képviselőtársunk felszólalásával kapcsolatban, aki kritizált bennünket, hogy miért harmadszor vagyunk itt: szeretném megjegyezni, azért, mert három különböző területről van szó, amit három különböző területhez tartozó jogszabály vagy jogszabályok módosításával lehetett szabályozni. Ön, képviselő asszony, jogászként bizonyára tudja azt, hogy szükség volt erre, mert a piacfelügyeleti törvényt és a fogyasztóvédelmi törvényt, főként ha nagy területet átölelő módosítást igényel, nem lehet - pontosabban: nem illendő - egy vita alkalmával megtárgyalni.

Ez az oka annak, hogy most már harmadszor van itt a parlament előtt ez a törvény. S kimondottan azért, mert, ahogy az expozéban is mondtam, a kormányzat nagyon fontos területnek tartja a fogyasztóvédelmet, nagyon fontosnak tartja azt, hogy a magyar emberek biztonsággal tudjanak vásárolni, és ennek érdekében mindent megtesz, hogy aktualizálja a törvényeket, vagy éppen az igényekhez igazítva a törvényeket tudja ezt a hatékonyságot minél magasabb

szinten művelni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és kérem majd a törvény támogatását.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Megköszönöm együttműködésüket, az elnöklést átadom Lezsák Sándor alelnök úrnak.

(Az elnöki széklet Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az általam projektértékelői jogviszonyról, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2016. évi XXXIII. törvény módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13480. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Azzal adom meg elsőként a szót Ágostházy Szabolcs Imrének, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, hogy az első felszólalása lesz itt a parlamentben. Sok sikert, jó egészséget, államtitkár úr, hallgatjuk. 30 perces időkerete van.

DR. ÁGOSTHÁZY SZABOLCS IMRE innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nagy öröm számomra is, hogy államtitkárként itt lehetek, úgy is, mint az Országgyűlés volt munkatársa.

A napirenden szereplő törvényjavaslat kapcsán a kormány számára kiemelten fontos, hogy a Magyarország számára rendelkezésre álló uniós fejlesztési forrásokat mindenkor szabályosan, az elérhető legnagyobb hatékonyság szerint és a legnagyobb hozzáadott értékkel a magyar családok és gazdaság számára tudjuk felhasználni. A 2014-20-as programozási időszakban összesen 618 pályázati felhívást jelentettünk meg, amelyek során több mint 10 500 milliárd forint értékben hirdettünk meg forrásokat. Az európai uniós fejlesztési források lehívásának tekintetében is jól állunk ebben a ciklusban. Az Európai Bizottság eddig a keretünk 54 százalékát már átutalta, s ha ezt összehasonlítjuk az előző finanszírozási ciklus azonos periódusával, amikor ez a mutató még 44 százalék volt, akkor már ebből is láthatjuk, hogy sikerült az intézményrendszert a korábbiaknál gyorsabb munkára bírni, és ezzel hatékonyabb, gyorsabb kifizetéseket biztosítani mind a magyar vállalkozások, mind a magyar családok számára.

Az előttünk lévő törvényjavaslat számos pontjában technikainak látszik, ugyanakkor ennek a gyakorlati jelentősége ennél számottevően nagyobb. Lényegében ez az egyik olyan szabályozási elem, amely biztosítja a meghozott döntések objektivitását, a lehető leggyorsabb döntéshozatalt. Egy olyan rendszer további működtetéséről fog szavazni az Országgyűlés,

amellyel kapcsolatban sem az Európai Bizottság részéről, sem a hazai közvélemény részéről lényegében érdemi kritika a korábbiakban sem élt. A bevezetése környékén tapasztalható átmeneti lassúságokat pedig a kormány nagyon rövid időn belül képes volt megoldani.

Tisztelt Ház! Az európai uniós források felhasználására irányuló, a helyi és területi önkormányzatok, valamint a mikro-, kis- és középvállalkozások által benyújtott támogatási kérelmek tartalmi bírálatát az állami projektértékelők végzik. Ez a rendszer biztosítja az egyes projektek objektív, átlátható, s ami talán a legfontosabb, a piaci szereplőktől teljes mértékben független értékelésének a feltételeit. Állami projektértékelő az a személy lehet, aki a most módosítandó törvényben meghatározott feltételeknek megfelel, és állami szervnél fennálló alapjogviszonytal rendelkezik. Ez a piacoktól való függetlenség feltétele. Az állami projektértékelők minden esetben többéves szakmai tapasztalattal rendelkeznek, és értelemszerűen a szakmai képzettségüknek megfelelő területen benyújtott projektek értékelésében vesznek részt.

Az önök előtt lévő törvény módosítás kiemelt célja, hogy miután a jelenleg hatályos jogszabály a mostani finanszírozási ciklusra teszi lehetővé az állami projektértékelők alkalmazását, ezt kiterjesztjük a 2021-27-es hétéves költségvetés teljes időtartamára. Az eddig határozott idejű állami projektértékelői jogviszonyt, miután ez a felé támasztott elvárásokat az eddigiekben jól teljesítette, határozatlan idejű állami projektértékelői jogviszonyra fogjuk átalakítani. Ennek legfontosabb hozadéka, hogy a két finanszírozási ciklus között biztosítja a zökkenőmentes átállást. Reményeink szerint és a jelenlegi jól tervezett intézkedéseink szerint a magyar vállalkozói szektor és a magyar családok nem fogják megérezni a két uniós finanszírozási ciklus közötti átállást. Az értékelés szakmaiságára garancia a közigazgatásban dolgozó több ezer elhivatott állami alkalmazott.

Az időközben bekövetkezett, a törvény eredeti elfogadása óta bekövetkezett egyéb törvényi változások viszont szükségessé teszik a jogszabály felülvizsgálatát és aktualizálását. Ennek körében szükséges az állami projektértékelők alkalmazási feltételeinek az újraszabályozása, hogy a nagy létszámú minőségi értékelői kapacitás továbbra is az ország rendelkezésére állhasson. Az időközben bekövetkezett egyes jogviszonyok közötti módosítások eredményeként előáll például az a helyzet, hogy az alapítványi fenntartásba kerülő egyetemeken dolgozó, magasan képzett szakértők alkalmazásához szükséges, hogy az alapítványi fenntartásban lévő egyetemek foglalkoztatottjaira is kiterjesszük az állami projektértékelői alkalmazás lehetőségét. A szakképzési centrumokban dolgozó korábbi közalkalmazottak szintén munkavállalókká váltak, s számukra erre az új minőségükre tekintettel is meg kell adni a hatékony projektértékelés érdekében az alkalmazás lehetőségét, illetve az állami szervek alkalmazásában lévő munkavállalókra is kiterjesztjük ennek lehetőségét a jövőben.

Tisztelt Ház! A módosítás az állami projektértékelői jogviszony létesítésének és megszüntetésének szabályait is részletesebbé teszi. Bevezetjük annak a lehetőségét, hogy már felmondással is megszüntethető legyen az állami projektértékelői jogviszony.

A módosítás emellett biztosítja, illetve kiterjeszti az elektronikus ügyintézés szélesebb alkalmazhatóságát. Ezzel várakozásaink szerint a jelenleg 7 és 17 nap közötti időintervallumot igénybe vevő állami projektértékelés időtartamát tovább fogjuk tudni csökkenteni. Akinek van tapasztalata a kohéziós politika forrásfelhasználásaival kapcsolatban, az láthatja, hogy az ilyen rövid időtávok kiemelten rövidnek számítanak. Mi ezt szeretnénk a továbbiakban még jobban felgyorsítani.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány prioritásként tekint arra, hogy az uniós források a lehető legnagyobb hozzáadott értékkel szolgálják a magyar települések, vállalkozások és ezen keresztül a magyar családok életminőségének a javulását.

(13.10)

Ennek elengedhetetlen feltétele az átlátható és független értékelési rendszer fenntartása, de legalább ennyire fontos az is, hogy az uniós pályázatokra benyújtott kérelmek elbírálási folyamata gördülékeny legyen a kedvezményezettek szempontjából. Az előterjesztés éppen ezért a gyakorlati tapasztalatok alapján a következő programozási időszak igényeinek megfelelően tesz javaslatot az állami projektértékelői rendszer módosítására.

Kérem ezért a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot támogassák. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartii padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Ágostházy Szabolcs államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Csöbör Katalin képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

CSÖBÖR KATALIN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Az Országgyűlés 2016-ban elfogadta az állami projektértékelői jogviszonyról szóló törvényjavaslatot. A törvény célja az volt, hogy az európai uniós forrásokból a 2014-20 közötti programozási időszakokra megfogalmazott társadalmi és gazdaságpolitikai célok megvalósítása a lehető leghatékonyabb módon történjen, és a cél szerinti hasznosulás alapján kerüljön kiértékelésre.

Eddig a '14-20-as időszakban uniós forrásokból megvalósuló, alapvetően szakterd kiválasztási eljárásrenddel érintett felhívásokra benyújtott támogatási kérelmek tartalmi értékelését állami projektértékelők végezték. Az ő munkájuk volt a mikro-, kis- és középvállalkozások, valamint a helyi és területi önkormányzatok számára nyitva álló pályázatok értékelése. A múlt héten csütörtökön Ágostházy Szabolcs, az

Innovációs és Technológiai Minisztérium európai uniós fejlesztésekért felelős államtitkára sajtótájékoztatót tartott, és itt a nyilvánosság előtt be is jelentette, hogy a 2021-től kezdődő pénzügyi ciklusban minden korábbinál nagyobb, összesen 51,3 milliárd eurónyi forrással számolhatunk. Ebből a Next Generation nevű új eszközből 16,7 milliárd euró jut Magyarországnak. Az ehhez tartozó nemzeti terveket várhatóan az Európai Bizottság döntése alapján társadalmi egyeztetést követően kell majd benyújtani. A Next Generation alap koordinációjára új szervezeti egység jön létre, ugyanakkor az operatív programokat kezelő, már hatékonynak bizonyult szervezetrendszerben nem lesz érdemi változás.

A héteves költségvetéshez kapcsolódó pályázati rendszerekben további egyszerűsítést terveznek, hogy megkönnyítsék a forrásokhoz való hozzáférést. A 2021-27-es fejlesztési ciklusban az operatív programok száma nem fog változni. A tervezett keretszámok alapján a legnépszerűbb, a gazdaságfejlesztési és innovációs operatív programra a források 30 százalékát allokálnák. A zöldátállást a korábbinál nagyobb mértékben fogják segíteni. Az ezt célzó operatív program 19 százalékkal részesedik a forrásokból. A versenyképes Magyarország operatív programra, a területi önkormányzatokkal való együttműködésre építve a korábbiaknál jóval jelentősebb, 20 százalékot terveznek. A közlekedést fejlesztő mobilitás operatív program aránya szintén 20 százalék. A humánfejlesztési operatív programra 7 százalék jut, míg a digitális megújulás programnál ezt a mértéket 4 százalékra terveztük.

Mindezeket szem előtt tartva az általunk benyújtott módosítás fő célja: az állami projektértékelői kapacitás a 2021-27-es programozási időszakban is rendelkezésre álljon. A javaslat szerint az eddigi, határozott időre, a programozási időszak végéig szóló állami projektértékelői jogviszonyt felváltja a határozatlan idejű állami projektértékelői jogviszony.

A tervezett változtatások az európai uniós források hatékonyabb felhasználását, az értékelések színvonalának megőrzését, továbbá az állami projektértékelői rendszer alkalmazhatóságának feltételeit szolgálják. Azáltal, hogy rendelkezésre áll az értékelői kapacitás, lehetővé válik a 2021-27-es programozási időszak gyors indítása, a tömegpályázatok értékelése és a források mihamarabbi kihelyezése a gazdaságban. Egyéni országgyűlési képviselőként hadd emeljem ki a jelentőségét az én választókerületemben lévő települések szemszögéből is; így Miskolcon, Alsózsoltán, Felsőzsoltán, Szirmabesenyőn, Arnóton és Sajókeresztúron is hatékonyabban tudják majd érvényesíteni és elérni a pályázatokat.

A szakértői kör bővítése elősegíti, hogy az állami projektértékelések még magasabb színvonalon valósulhassanak meg. Az értékelők jelentkezését egy ötfős testület bírálja el, ahol vizsgálják az elvárt szakmai követelményeknek való megfelelést, szakirányú felsőfokú végzettség és legalább hároméves szakmai gyakorlat szükséges. Az állami projektértékeléssel kapcsolatos feladatok minél hatékonyabb megvalósítása

érdekeiben szükség van arra, hogy az európai uniós források felhasználásáért felelős miniszter minél nagyobb mozgástérrel rendelkezzen az állami projektértékelő jogviszony keretei között a munkáltatói feladatok delegálásában. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Csöbör Katalin képviselő asszony. Most megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Az alapvető célok egyébként egyet lehet érteni. Ami itt nagyon alapvető cél, hogy minél több európai uniós forrás minél rövidebb idő alatt érkezzon hazánkba, ezzel alapvetően egyet lehet érteni, sőt ez egy kívánatos cél. Azt gondolom, az, hogy ez minél átláthatóbban, minél transzparenssebben kerüljön az országba, azoknak az elköltése és felhasználása minél jobban a lakosság igényeit kiszolgáló olyan beruházásokra menjen el, amelyeket mindannyian üdvöztőnek tartunk. Még egyszer kiemelném az átláthatóság szempontját - na, itt azért már sokkal több önközzel szemben a mi tapasztalatunk, mint amennyi illúziónk azért maradt ebben a kérdésben. De egyelőre persze csak jöjjenek a források, aztán a többit majd megvitátjuk később.

Azt hallottam most a vezérszónoktól, hogy most aztán van hatékonyság, van színvonal ebben a tekintetben, és rendelkezésre is áll a kapacitás. Ha mindez meglenne, akkor az ember azt gondolná, hogy akkor nem volna szükség egy ilyen módosító javaslatra, mert a közigazgatásban jelenleg is ez a kapacitás, a projektértékelők kapacitása meglenne. Tudnák foglalkoztatni az igazgatásban, akármilyen intézményben, akár az önkormányzatoknál, az előkészítésben, a végrehajtásnál, az ellenőrzésben, bármilyen intézményrendszeren belül, ha ezek a kapacitások rendelkezésre állnának, akkor nem kellene módosítani ezeket a szabályokat. Akkor nem kellene külön szabályokat alkalmazni azokra, akik már most látják azt, hogy a későbbiekben nem elbírálói, hanem esetleg résztvevői lesznek majd valamelyik projektnek, már most megvan annak a dátuma, addig vígan el fogják majd bírálgatni a többi projektet, majd egy későbbi jó, pontosan előre látható időpontban ki szeretnének lépni az ő jelenlegi szerepükből.

Már most látszik az, hogy ahogy az intézményrendszert átalakították, a közigazgatásban keletkezett egy kapacitáshiány, egy szakemberhiány, tudáshiány, tapasztalathiány, mondhatjuk ezt annak, aminek gondoljuk, ez nyilvánvalóan benne van. Ez nemcsak a papírokból olvasható ki, hanem a mindennapokban is látszik. Látjuk, hogy amikor európai uniós pályázatokat előkészítenek önkormányzatok, gazdasági szereplők, akkor a közigazgatás bizony küzd a szakemberhiánnyal, küzd azzal, hogy hogyan kell, lehet betartatni

a szabályokat. Nagyon sok a pályakezdő, és nyilvánvalóan ezzel együtt a tapasztalat hiánya is nagyon sokszor látszik, ami bizony a végrehajtásnak néha kárára is megy, de egészen biztosan a végrehajtás ellehetetlenülése felé és a hatékonytalanság felé hat.

Mi éppen ezért ezt egy olyan javaslatnak tartjuk, amin látszik, hogy partikuláris érdekeket szolgál ki, látszik, hogy a korábban át nem gondolt törvényjavaslatokat próbálja meg toldozni-foldozni, és azt is látjuk, hogy sem a pártokkal, de bizony még a szakszervezetekkel sem történt ebben semmifajta egyeztetés, pedig mindenki tett le ebben javaslatot.

(13.20)

Ezért mi úgy gondoljuk, hogy a korábbi rossz döntéseknek a toldozgatását-foldozgatását nem fogjuk támogatni. Kérjük, hogy gondolják át újra a transzparencia, az átláthatóság, a hatékonyságnövelés tekintetében ezeknek a rendszereknek a felállítást, és úgy kell megőrizni a tapasztalatot, a szakembereket, hogy az olyan felhasználható, használható és mindenki számára elfogadható rendszerben működjön, ami átlátható és hatékony. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. *(Dr. Varga-Damm Andrea tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szakács képviselő úr. Most megadom a szót Juhász Hajnalka képviselő asszonynak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Az állami projektértékelői jogviszonyról, valamint az egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvény, illetve a törvény végrehajtásáról szóló kormányrendelet adja meg.

A hivatkozott jogszabályok a 2014-2020-as programozási időszakra vonatkoznak. A 2021-2027-es időszak gyors indítása érdekében fontos, hogy az értékelői kapacitások rendelkezésre álljanak, amihez szükséges a törvény módosítása, hogy az állami projektértékelői jogviszony programozási ciklustól függetlenül fenntartható legyen.

A törvényjavaslatban megtalálható az alapjogviszony fogalma, valamint a jogszabályi hivatkozásoknak a pontosítására is sor kerül. E rendelkezések módosításának indoka az, hogy a központi államigazgatási szerveknél, illetve azok területi és helyi szerveinél munkaviszonyban álló személyek is dolgoznak, akiknek a feladatköre nem tér el a kormányzati szolgálati és közszolgálati jogviszonyban foglalkoztatottaktól, így kizárásuk az állami projektértékelői rendszerből indokolatlan megkülönböztetést jelent. Ugyanez vonatkozik a központi államigazgatási szervhez nem tartozó költségvetési szervekre, illetve azok területi és

helyi szerveire, ahol közszolgálati jogviszonyban és munkaviszonyban álló személyek is dolgoznak.

A javaslat tartalmazza, hogy a vagyongazdálkodó alapítvány által fenntartott felsőoktatási intézménynél létesített jogviszonyok a törvény hatálya alá, az állami projektértékeléshez alapjogviszonyként elfogadó jogviszonyok közé beemelésre kerülnek. Így egyebek mellett lehetővé válhat állami projektértékelői jogviszony létesítése a vagyongazdálkodó alapítvány fenntartásában működő felsőoktatási intézményekben oktatói vagy tudományos kutatói munkakörben munkavállalóként dolgozók esetében is.

Az állami projektértékelés közfeladat, melynek teljesítése során jelentős szerepe van az értékeléseket ellátó személyek szakértelmének és tapasztalatának, hiszen a támogatási kérelmek tartalmi értékelésének magas szintje ezzel biztosítható. A rendelkezés kiegészítésének célja tehát az állami projektértékelés színvonalának megerősítése, illetve a közfeladat még hatékonyabb teljesítése, a megfelelő szakértelemmel, értékelési tapasztalattal rendelkező állami projektértékelők megtartása által. Emellett a törvényjavaslat az átjárhatóságot is megteremti a programozási időszakok között azzal, hogy az eddig határozott időre szóló állami projektértékelői jogviszonyt felváltja a határozatlan idejű állami projektértékelői jogviszony. A jelenleg hatályos törvény ugyanis csak a 2014-2020-as programozási időszakra vonatkozik, és a programozási időszak lejártával meg kellene szüntetni az állami projektértékelők jogviszonyát.

A törvényjavaslatban az elektronikus ügyintézés további kiterjesztésére is sor kerül azzal, hogy előírja a leendő értékelő számára a következőket: a pályázói adatlapnak tartalmaznia kell a pályázói nyilatkozatát arról, hogy ügyfélkapu-regisztrációval vagy ezzel egyenértékű elektronikus aláírási lehetőséget is biztosító szolgáltatáshoz való hozzáféréssel rendelkezik-e.

Felhívom a figyelmet arra, hogy a javaslat a jogviszony megszüntetésével kapcsolatban is tartalmaz kiegészítéseket. A továbbiakban felmondással is megszüntethető az állami projektértékelői jogviszony, valamint amennyiben az értékelő alapjogviszonya megszűnik, de 30 napon belül létesít egy másik, szintén a törvénynek megfelelő jogviszonyt, akkor az állami projektértékelői jogviszonya folyamatosnak tekinthető.

A javaslat szigorítást is tartalmaz, és jogkövetkezményt épít be az alábbi esetekben: amennyiben az értékelő megtagadta a vagyonyilatkozat-tételt, vagy amennyiben az értékelő megtagadta a nemzetbiztonsági ellenőrzésen való részvételt, illetőleg az értékelő kapcsán kockázatot állapított meg a nemzetbiztonsági ellenőrzés, továbbá amennyiben az értékelő alapjogviszonya megszűnik, és erről nem értesítette az állami projektértékelői jogviszony szerinti munkáltatót, és továbbra is értékelési feladatokat vállalt, ezekben az esetekben az értékelő állami projektértékelői jogviszonyt többé nem létesíthet.

A törvény szerint az állami projektértékelők felett a munkáltatói jogkört az európai uniós források felhasználásáért felelős miniszter gyakorolja.

Tisztelt Képviselőtársaim! Meggyőződésem, hogy a törvényjavaslatban foglaltak szerint a szakértői kör bővítése elősegíti, hogy az állami projektértékelések még magasabb színvonalon valósulhassanak meg, emellett a módosító rendelkezések az európai uniós források hatékonyabb felhasználását, az értékelések színvonalának megőrzését, továbbá az állami projektértékelői rendszer alkalmazhatósági feltételeit biztosítják. Kérem ezért a törvényjavaslat támogatását. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Juhász Hajnalka képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Varju László képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Egy fontos törvényjavaslat van előttünk, többek között azért, mert ahogy a képviselőtársam is fogalmazott, itt egy állami közfeladat szabályozásáról van szó, és ennek megfelelően kell végiggondolnunk, hogy pontosan ez a közel félezer - kibővíthető módon - ember milyen feladatot és hogyan fog elvégezni.

Ők azok, akik úgy híresültek el, akiket hivatalosan is lehallgathat az állam, az e-mailjeiket végignézik, a telefonjaikat követhetik. Ők azok, akiket ilyen szempontból követni lehet, és nemzetbiztonsági okokra való hivatkozással ezt meg lehet tenni. Szerepel a kormányzati oldalakon, weboldalakon az ő elérhetőségük, bár hozzátesszem: az előbbieknél okán magas fizetést ígértek ezeknek az embereknek, és ennek megfelelően csinálják.

Emlékeztetni szeretnék arra, hogy mielőtt ez bevezetésre került 2016-ban, Magyarország nemzetközi minősítése ebből a szempontból eléggé - mondjuk úgy - negatív volt. Negatív a tekintetben - és azt mindenképpen tegyük hozzá, hogy nemcsak Magyarország, hanem a térség egésze kapott egy negatív minősítést a tekintetben -, hogy a projektvezetés gyakorlata nem elég széles körű, és további szakemberekre lenne szükség. Ezért önmagában 2017-től bevezetésre került ez a törvény.

Én nagyon sajnálom, hogy az eltelt időszak elemzésére a kormánynak nem telt ideje, nem volt módja, és a parlamentnek nem adott egy tájékoztatást arról, hogy ez a gyakorlat, ez a bevezetés hogyan sikerült. Hiányzik az a hatástanulmány, amely arról beszélne, hogy mi történt az elmúlt évek alatt. Hiszen a törvény egyébként egyik oldalról megteremtí annak a lehetőségét, hogy az érintettek folytathassák a tevékenységüket, tehát akkor feltételezhetjük akár azt is, hogy ők jól végzik a munkájukat. De önmagában azt, hogy az eredeti szándék, a jogalkotó szándéka mennyire érvényesült, és mennyiben lett jobb a helyzet a projektek kivitelezése szempontjából, azt gondolom, feltétlenül

fontos lett volna végiggondolni. Már csak azért is, mert ha önmagában nemcsak a projekt-kultúra szempontjából nézzük ezt, hanem ennek részeként tekintünk arra, hogy ha a projekt azt jelenti, hogy A-ból B pontba el lehessen jutni, és annak a költségei előre meghatározottak, majd egyébként kiderül, hogy a végén többszöröse lett az eredmény, amire jutottak - magyarul: többszörösebe kerül a végén -, akkor, azt gondolom, az rossz projektvezetésre utal.

(13-30)

És ezekből a túlárzott és sokszorosába kerülő projektekből aztán igazi halmazt tudunk felsorolni az elmúlt évekből! Na, most ezt a gyakorlatot a 2014-2020-as időszakból egy lendülettel viszik át akkor a 2020 utáni időszakra, azzal, hogy akkor gyakorlatilag meg is dicsérik őket ezért. Úgyhogy önmagában a rendszer kialakítása és elindítása fontos volt, de én, tisztelt államtitkár úr, sajnálom és hiányolom, hogy mindennek a korábbi értékelésére nem került sor.

A régióban bőven van még tér egyébként a javulásra a középtávú költségvetés-tervezés, a projektértékelés, a kiválasztás, a végrehajtás szempontjából, a beszerzés terén. Az állami projekteknél viszont gyakran előfordul az, amiről az előbb említést tettem, hogy csúszásba kerülnek, és jelentős költségtúllépéssel tudják csak megoldani, amiből az következik, hogy ez a projektértékelés alacsony színvonalára és erős korrupcióra, korrupciós veszélyre is utal.

Egyébként az Európai Bizottság 2016 végén értékelte és akkor már felhívta a magyar kormány figyelmét arra, hogy ezzel gond van, mármint az éppen bevezetett új projektértékelési rendszerrel. Bírálta, hogy a kormányzat alkalmazásában álló, gyakran politikailag elfogult szakértők értékelik az uniós támogatásra aspiráló projekteket, a projekt-kiválasztás gyakorlatát, a Miniszterelnökség átnyúl egyébként az irányító hatóság feje fölött, felülbírálván a nyilvános szempontrendszer alapján összeállított támogatási listát. Ha ilyet meg lehet tenni, akkor az milyen döntési mechanizmus, éppen akkor, amikor egyébként, mondjuk úgy, hogy más pénzt használják fel? - és önmagában az átláthatóságot ezek nem biztosítják.

Ennek a bírálatnak része volt egyébként az is, ami az előlegfizetési kultúrájukra vagy a bevezetett módszerre vonatkozik. Én azt gondolom, újra csak azt kérem és arra hívom fel a figyelmüket, hogy nagy baj, hogyha ezzel kapcsolatos elemzés kapcsán a parlament nem kap arra lehetőséget, hogy ellenőrizze azt a megoldást, amit önök javasoltak. Nekünk akkor a parlament többsége elfogadta, és egyébként lényegében azonnal kiderült, hogy az, amit bevezettek, hátrányos Magyarország számára, mert egyébként finoman szólva nemcsak kívánnivalókat hagy maga után, hanem komoly problémákat is okoz.

Egyébként ez a javaslat a szakértői kör jelentős bővítésére tesz javaslatot, de azt nem pontosan értem, hogy csak a vagyonekezelő alapítvány fenntartásában működő felsőoktatási intézményekre vonatkozik ez,

vagy egyébként minden felsőoktatási intézményre. Ezt jó volna, hogyha államtitkár úr tisztázná, mert azt gondolom, hogy az nagyon egyoldalú lenne, ha erre kizárólag csak a vagyongazdálkodási alapítványok működésében lenne lehetőség. Ez a megkötés nyilvánvalóan, egyébként ha ezt úgy veszem, hogy ez csak rájuk vonatkozik, akkor ez egy teljesen céltudatos döntés, ami önmagában kiválasztás, de hogyha jól értem a jelzést, akkor nem is megyek ebben tovább.

Ahogy egyébként egy szomszédbeli gyakorlat - bocsanat, zárójelbe teszem, most itt nem tudom kihagyni, a tesztelés sokasága miatt a szlovák gyakorlat, amit most említeni fogok – nemcsak emiatt szimpatikus, hogy ott ezt végzik, de itt a projektértékelés szempontjából ők bevezették, amúgy egyébként döntöttek az elektronikus sorsolással kiválasztott projektértékelő mellett. Miért nem látnak erre lehetőséget? Miért nem vezetik ezt be? Miért nem alkalmazzák ezt a módszert? Már csak azért is, mert amennyire én érzékelhetem a nemzetbiztonsági átvilágítás követelményéből, amit az elején hangsúlyoztam, és ahogy mondtam, ők a hivatalosan lehallgatható emberek, abból amennyit én érzékelek... - illetve kíváncsi lennék egy hatáselemzésre arról, hogy mit csináltak, mit végeztek. Mert nekem úgy tűnik, hogy a telefonon felhívott személlyel való beszélgetést azért ne tekintsük nemzetbiztonsági ellenőrzésnek.

Én úgy érzékelem, hogy ezt a nemzetbiztonsági ellenőrzést nemhogy nem veszi komolyan, gyakorlatilag nem létezik. És ilyen módon azt gondolom, hogy ez önmagában különösen itt a nagyprojekteknél, a 10 millió euró feletti projekteknél súlyos kockázatot jelent. De kérdezem államtitkár urat: miért tartják fenn ezt szándékosan? Miért nem változtatnak ezen a helyzeten? És hogyha változtatnának, vagy ha változtattak volna, vagy ezt végeznék, akkor lehet, hogy nem a parlament nyilvánossága előtt, de egyébként a Nemzetbiztonsági bizottság megérdemelné, vagy ott szükség volna egy ilyen tájékoztatásra, hogy ebben milyen tapasztalatokat szereztek, és ilyen módon, azt gondolom, hogy ezt le kellene folytatni.

Éppen ezért én azt gondolom, hogy önmagában ez a törvényjavaslat, amit benyújtottak, nagyon sok sebből vérzik, nemcsak az előéletében, hanem annak következményei kapcsán is.

És ha most az előbbi példánál megragadok, hogy a nemzetbiztonsági ellenőrzési rendszer mennyire komolyan működött, most csak a sajtóból elhíresült példaként tudom mondani, hogy amikor Ghath Pharaonnal üzletet kötöttek és nagyprojektet próbáltak lebonyolítani, majd egyébként csinálták is, hát ott, mondjuk úgy, a vörös lámpáknak már nem tudom, mikor kellett volna villogni, hogy na, ez az, amit nem szabad önöknek csinálni.

Így aztán nemcsak az európai uniós nagyprojektek, de ahogy képviselő asszony mondta, a szírmabesenyői pályázatok szempontjából is fontos lehet bizonyára, hogy az állami közfeladatot ellátó állami projektértékelés jó szolgáltatóként és magas színvonalon bonyolódjon le, de tisztelettel azt jelzem, hogy én

messze nem vagyok meggyőzve arról, hogy ez a törvénytervezet ezt a célt el tudja érni. Éppen ezért én tisztelettel javaslom, gondolják újra, és terjesszenek be egy új javaslatot. Köszönöm szépen a meghallgatást. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varju László képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő T/13480. törvényjavaslat a projektértékelő jogviszonyok vonatkozásában tartalmaz módosító javaslatot. Az első téma, amelyet ez a javaslat tartalmaz, arról szól, hogy alapítványi formába rendeztek több felsőoktatási intézményt az utóbbi időben, és az ilyen jellegű projektértékelő jogviszonyok létesítése vonatkozásában ezért azoknak a személyeknek, akik az alapítványi működésben lévő egyetemeken valamifajta tudományos vagy oktatói tevékenységet végeznek, az ő vonatkozásukban ne legyen összeférhetetlen az, hogy az ilyen projektértékelő tevékenységekben részt vesznek.

Én addig üdvözlöm ezt a kérdést, amíg valóban a magas színvonalú értékelés a célja, és tényleg mindazok a szakemberek részt vesznek benne, akik tudásukkal azért szolgálni tudják a hatékony felhasználást. Azért azt hadd mondjam, hogy az elmúlt években - és vélhetően államtitkár úr még túl fiatal ahhoz, hogy erre emlékezzen -, az utóbbi években nagyon sok olyan elemzés látott napvilágot, amely azt mutatta be, hogy az európai uniós támogatások felhasználása rendkívül hatékonytalan volt az országban; egyszerűen nem lehet megmutatni, nem a nominális értékben hozzáadott értéket, hanem töredékében növelte, tehát a nominálisan odaadott összeg töredékében növelte azt az értéket, amit az országban új értéként elő kellett volna állítani. Nem tudtak 30 százalékosnál nagyobb hatékonyságot kiutatni.

Németország második világháború után kapott Marshall-segélye, amely kölcsön volt, egy 50 milliós országot állított talpra Európában a második világháború után. És értékében ugyanez az összeg megérkezett 2019 végéig az országunkba, és nem tudunk megmutatni belőle járdákon, pár magánüzemen, szökőkutakon, amik nem működnek, térkövek tömegén, amelyeken senki nem jár, különböző kistelephelyek cícomáin át több előállított új értéket.

(13.40)

Nagyon hatékonytalan volt a felhasználás. Természetesen én magam üdvözlöm, ha a jövőre nézve ez nem így lesz, de azért tegye már meg a kormányzat, és

hangsúlyozom, nem államtitkár úrnak mondom, hiszen ő ezt egyedül nem tudná megcsinálni, hogy akkor legalább e hatékonyságnövelő munka keretében az OLAF-jelentéseket alaposan tanulmányozza át, és legyen már jogkövetkezménye a pazarlóan vagy nem az adott projektre elhasznált összegek visszafizetése érdekében a kormányzati munkában. Természetesen tudom, hogy a bal- és jobboldali kormányok e vonatkozásban egymásra mutogatnak, tekintettel arra, hogy az Európai Unióból támogatást nemcsak 2004 óta kapunk, hanem még azelőtt is, hogy EU-tagok lettünk, és a szocialista kormányok alatt is kaptunk az Európai Unióból vissza nem térítendő támogatásokat, amelyeket így-úgy felhasználtak, de hogy őszinte legyek, engem nem az egymásra mutogatás érdekel.

Engem az érdekel, hogy ha már a kormányzat akár egy ilyen törvényjavaslat vonatkozásában megemlíti az európai uniós források hatékony felhasználásának igényét és erre a szakemberek biztosítását, akkor tegye már meg, pont a jövőbeni ilyenfajta problémák elkerülése érdekében, hogy a múlttal is foglalkozik.

Higgyék el, a társadalomban rendkívül visszas az, hogy emberek sokasága látja polgártársainknak és szervezeteknek indokolatlan támogatását és azoknak az elképesztően pazarlóan való felhasználását. Ez igenis társadalmi elégedetlenséget generál. Csak egy példát mondok önöknek. Az egyik vidéki irodámtól pár házra van egy tipikusan Kádár-kocka épület, ez a klasszikus. Ki van rakva az ablakában, mert nem tud mit tenni, öt évig ki kell rakni, hogy arra a Kádár-kockára 44 millió forintos vissza nem térítendő támogatást kapott egy cég, amely ebbe az épületbe van bejelentve. El nem tudják képzelni, hogy ez mennyire visszás. Egyszerűen fogta magát valaki és a saját családi háza felújítására ennyit felvett. Az egész családi ház nem ér annyit, mint amennyi az uniós támogatás. Most gondolják meg!

Tehát ha a Parlament épületében nagyon helyesen, teljesen egységesen mindenki, aki itt van, kormánypárti, ellenzéki képviselő azt mondjuk, hogy az európai uniós támogatások felhasználása legyen minél hatékonyabb, sőt idehoz a kormány tisztviselője egy javaslatot, amelynek a kezdő mondata is erről szól, mindenki ezt szeretné, ezt üdvözlé, akkor tegyük meg már azt, hogy ez ne csak szavak szintjén jelenjen meg, ne csak a jövőre nézve beszéljünk róla, hanem mutassa meg azt is a kormányzat, hogy akár belföldi, akár külföldi hatóság által megállapított, nem tisztességes felhasználás vonatkozásában legyen jogkövetkezmény. Ezeknek együtt kell járnia, kéz a kézben kell járnia. Ha a minisztérium ezt a szándékot megfogalmazza, akkor fogja szépen a kezét az ügyészségnek vagy annak, aki erre rendeltetett és együtt menjenek azon az úton, hogy én, barátom, a jövőt építem, hogy ez tisztességes legyen, te meg szépen tárd fel a múlt csirkefogóságait, mert így senki nem fogja nekünk elhinni, hogy a szándékaink tisztességesek és egyenesek.

(Földi Lászlót a jegyzői székben
dr. Vinnai Győző váltja fel.)

Csak szavak, szavak, szavak, mindig csak beszélünk, csak mondjuk, és nagyon kevés dolgot lát a társadalom azokból a szép elvekből és célokból, amelyeket megfogalmazunk. Arról nem beszélve, és hadd hangsúlyozzam ki ezt leginkább, hogy én nagyon-nagyon nem szeretem magyar polgárként, és most nem képviselőként beszélek, hogy rendszeresen az Európai Unióban az én hazámat úgy aposztrofálják, úgy beszélnek róla, úgy minősítik európai uniós vezetők, sokszor polgárok, hogy az én hazám az Európai Unió polgárainak közös pénzét pazarlóan vagy nem hatékonyan használja fel. Sértő, minden egyes polgárra nézve sértő! Mert mi, az egyszerű emberek hogy gazdálkodunk? Úgy gazdálkodunk, hogy annyiból, ami van, és abból hozzuk ki a legtöbbet, amit lehet, mint egyén.

Vagyunk egy országnak polgárai, akik elképesztő mennyiségű pénzt, minimum 23 000 milliárd forintot összehozunk adóban azért, hogy finanszírozzuk az államot, az állam pedig lazán lemond arról, hogy következménye legyen, amikor az európai uniós polgárok közös pénzét valaki nem tisztességesen, nem helyénvalóan használja fel, elnéz mellette, nem foglalkozik vele. Azt már nem is idézem, hogy a legfőbb ügyész úr rendre azt mondja, hogy nem találtunk bűncselekményre utaló jelet. Jó, akkor arra ne! Na de ha a hatékonyság szemlélet egy kormányzatban, a valós felhasználás cél egy kormányzatnak, azért azt legalább meg lehet állapítani, hogy nem arra használta fel vagy nem úgy használta fel, legalább polgári jogi módon követeljük tőlük vissza. Ha csak kettő ilyen per lenne, higgyék el, olyan visszatartó ereje lenne mindazoknak, akik uniós pénzeket használnak fel, hogy csuda! Nem kell börtönbe menni, csak kérjék tőlük vissza!

Még egyet hadd mondjak az európai uniós támogatások vonatkozásában, mert van még egy kis időm, és mert ma sem értem. Az egyszerű polgári jogi viszonyok között egyre gyakrabban van az a fajta szerződéses szemlélet, hogy ha egy cég köt komoly értékre szerződést, akár kivitelezésre, akár szállításra, akár valami új dolog előállítására, akár kutatásra és annak eredményére, akkor rendre megkövetelik tőle vagy egy magánszemély kezességvállalását, aki teljes vagyonával felel azért, ha ott valami nem helyénvalón történik, hogy helytálljon, vagy szépen bevezetik a bankgarancia intézményét. Mert a bank, az aztán érvényesíteni fogja a jogait, annak erős, profi, jó befolyással bíró szervezete van, amely meg fogja szerezni azt a helytállási összeget, amiért neki meg kellett tennie. De az, kérem szépen, hogy az európai uniós támogatások felhasználása során rendre olyan vállalatok vannak közreműködőként, akik eltűnnek, amikor befejeződik a projekt, mintha ott sem lettek volna soha!

Az előbbi törvényjavaslat miről szól? Fogyasztóvédelemről. Ez miről szól? Az európai uniós források hatékony felhasználásáról. Akkor egyet tessenek mondani: technikailag, jogi támogatással miért nem

segítjük elő azt, hogy ezekben ne legyenek negatív folyamatok, hogy ezekkel ne lehessen visszaélni? Mert ne csak jogot adjunk, ne csak jogszabályokat adjunk, rakjuk hozzá szépen azokat az eljárásrendeket, amelyek biztosítják, hogy ezek az elvek, amelyekről államtitkár úr, kormánypárti képviselőtársaim, ellenzéki képviselőtársaim és én beszélünk...

Annyira nem hiszi el már emberek sokasága, hogy amit mi itt a parlamentben elmondunk, célok-ként megfogalmazunk, azt komolyan is gondoljuk. Ezzel egyformák a kormánypárti és ellenzéki képviselők. Azért nem, mert a szép szavak után nem látják a mindennapokban a megvalósulást. Azt gondolom, hogy ebben a hátralévő másfél évben a kormánynak elsődlegesen az a feladata, hogy elhitesse az emberekkel, hogy nemcsak gondolják, hogy jobb, hanem mindenkinek ténylegesen is jobb. És hogy ne lássanak igazságtalan folyamatokat, ne lássanak állszent tevékenységeket, ne lássanak szemfényvesztést, ne másról szóljon a dolog, mint amiről a kormány beszél, ne az legyen, hogy mindenkinek csak a hiszékenységet és a bizalmát használják fel, hanem érezhessék az emberek, hogy amiről mi itt beszélünk, amit a kormány idehoz, majd elvisz magával a mindennapokban végrehajtani, az valóban úgy is van, ahogy azt ígéri, ahogy szól róla, ahogy elvileg a szándékait kifejti.

Nagyon örülök, hogy egy fiatal államtitkár ül itt, reményem szerint még annyira tiszta, még nem rontották el, még van hite, és talán ez erőt ad neki ahhoz, hogy ne csak a szavak, hanem a tettek szintjén is mindaz megvalósuljon, amiről itt a Házban mind a kormány képviselői, mind a képviselők beszélnek. Köszönöm szépen. *(Taps a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a kétperces felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, Kereszténydemokrata Néppárt.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nem tudom nem meghallani azokat a kiszólásokat, amelyek jelen voltak mind Varga-Damm Andrea képviselő asszony, mind Varju László képviselő úr felszólalásában, amikor azt mondják, hogy nem a mi pénzünk, adománypénz, Brüsszelből küldték ezt a pénzt. *(Dr. Varga-Damm Andrea: Nem is mondtam ilyet!)* Tehát nem tudom nem észrevenni, amikor önök állandóan ezeket a szavakat mondogatják viszont az európai uniós források tekintetében.

(13.50)

Tegyünk tisztába egyvalamit! Ezek a források nekünk járnak, ez a mi pénzünk, ez nem adomány, ez nem valamiféle támogatás *(Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól. - Az elnök megkocogtatja a csengőt.)*,

amit az Európai Unió nekünk nyújt, hanem ezek a források a magyar embereknek járnak különböző jogcímeneken, például azért, mert megnyitottuk a piacainkat a nyugati vállalatok előtt.

Olvassák el nyugati közgazdászok elemzéseit, vagy hallgassák meg az előző Bizottság német EU-biztosát, aki azt mondta, hogy Németország nettó kedvezményezettje ennek a rendszernek!

És nem nettó befizetője, hanem nettó haszonélvezője ennek a rendszernek, mert a sokszorosát repatriálják egyébként Közép- és Kelet-Európából nyugati cégek azoknak a nyereségeknek, azoknak a profitoknak, amiket itt realizálnak, és ezért cserébe az Európai Unió a közös, mindannyiunk befizetésével, egyébként a magyar adófizetők befizetéséből is a nekünk járó pénzt ideadja.

Felejtsek el ezt a hozzáállást, hogy ez valamiféle könyöradomány lenne, amit önök itt rendszeresen hangoztatnak az Országgyűlésben meg a sajtótájékoztatóikon - ez a pénz a magyar embereké! Ezt véssék a fejükbe! Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Két percre megadom a szót Balczó Zoltán jobbikos képviselő úrnak.

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Tisztelt Országgyűlés! Ez a pénz a magyar embereknek jár. A magyar embereknek, de nem úgy, hogy akik e felett rendelkeznek, azt elcsalják.

Most én idézem a Tanácsnak, tehát a Miniszterek Tanácsának a véleményét Magyarország konvergenciaprogramjáról: „A közbeszerzés terén a verseny hiánya továbbra is fontos probléma. A közbeszerzések elmúlt években végzett bizottsági ellenőrzése rendszerszerű hiányosságokat tárt föl. A vizsgálati és ügyészségi tevékenység kevésbé tűnik hatékonynak Magyarországon, mint a többi tagállamban. Nincs határozott és szisztematikus fellépés a magas szinten elkövetett korrupció üldözésére. Az elszámoltathatóság továbbra is aggodalomra ad okot. Nincs hatékony jogorvoslat az ügyészség azon határozatai ellen, amelyek arról rendelkeznek, hogy nem indul büntetőeljárás a vélelmezett bűncselekmény esetében.” És ezt nem a brüsszeli aljas bürokrata mondják, hanem a Tanács, ahol a tagállamok vannak képviselve.

Tehát ez a pénzfelhasználás, ez alapvetően hozzájárul ahhoz, hogy ma Magyarország esetében felmerül a nekünk járó, a magyar embereknek járó uniós pénzeknek adott esetben a csökkentése.

És ez teljesen igaz: a német ipar, a német autógyártók jól járnak. Ezért ad nekik Orbán Viktor kormánya nagyon sok kedvezményt, ezért szolgálja ki őket olcsó munkaerővel, mert tisztában van vele, hogy ezek nagyobb hatalmak, mint egyes kormányok. És azért mer ilyen bátran szembemenni nemcsak fontos ügyekben, hanem egyéb ügyekben az Európai Unióval, mert tudja, hogy ez a nagyhatalmú német ipar mögötte áll. Köszönöm szépen. *(Dr. Varga-Damm Andrea tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Két percre megadom a szót Varga Zoltán képviselő úrnak, DK.

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Kifejezetten Nacsa képviselő úr kedvéért elmesélek egy történetet. Nagyjából másfél hete esett meg Debrecenben a közgyűlésen.

Kiderült egy tíz éve húzódó projektről, az intermodális központról van szó, ami az önök mániája különben, hogy tíz éve egy kapavágás nem történt, Kósa Lajos és Lázár János az alkotmányos költségen, nagy valószínűség szerint összevesztett, így többször visszalótták ezt a projektet, most újratervezés alatt van már ikszedjére is.

Hosszasan folyt a vita a közgyűlésben, és én rákérdeztem Debrecen város fideszes polgármesterére, hogy árulja már el, hogy eddig mennyibe került ez. Azt mondta, hogy eddig nagyjából 700-800 millió forintot fizetett ki az európai uniós forrásból a megrendelő a tervezésre, az újratervezésre, a különböző felmérésekre. De nem kell aggódnia emiatt - államtitkár úr, ezt mondom önnek is -, mert ez európai uniós pénz, nekünk egy fillérbe nem került.

Ezek után én megkérdezem különben a képviselő úrtól és államtitkár úrtól is, hogy önök az uniós pénz fogalmát hogy kezelik. Mert nekem olybá tűnt, és én ezt akkor fel is írtam ott magamnak, hogy a polgármester úr szerint ez egy talált varázspénz. 700-800 millió forintról a polgármester úr úgy beszélt, hogy ugyan már, ezzel nem kell nagyon foglalkozni a debreceni adófizetőknek, nem a mi pénzünkről van szó. Hát akkor kinek a pénzéről van szó? Mert most Nacsa képviselő úr felháborodottan azt mondja, hogy márpediglen a mi pénzünkről van szó.

En nem tudom, képviselő úr, tartja a kapcsolatot Debrecen város polgármesterével? Ezt megmagyarázná neki? Vagy esetleg fel is jelentené a polgármestert? Mert ezek alapján a polgármester a mi pénzünket verte el. Hát, akkor miről beszélünk, hölgyeim és uraim?! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Két percre Varga-Damm Andrea képviselő asszonyt illeti a szó.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Nacsa Lőrinc képviselőtársam azért minden ülésnapon bebizonyítja, hogy néha szövegértési problémái vannak. Én minden egyes mondatomban, amikor európai uniós támogatásról beszéltem, a következőképpen mondtam: az Európai Unió polgárainak közös pénzét használjuk fel. Tehát én nem mondtam brüsszeli pénzt, meg nem a mi pénzünk, meg annak a pénze.

És azért egy dologra felhívnam a figyelmet, bár tény, hogy a nyugat-európai erős államok nagyon komoly hasznot hajtanak beszállítói tevékenységük, illetőleg az országunkban lévő gazdasági kapacitásaik felhasználásával abban, hogy az uniós támogatásokból részesüljenek. De azért azt sem szabad elfelejteni,

hogy Magyarország több európai uniós támogatást kap nominálisan, mint amit befizet az európai közösségbe. Tehát szerencsére mi haszonélvezői vagyunk, már nominális értékben is.

Arról pedig, meg kell hogy mondjam, az elmúlt harminc év kormányai tehetnek, képviselőtársam, hogy a magyar gazdaság nem tudott még olyan kapacitásokat teremteni ilyen iszonyú mennyiségű európai uniós felhasználással és költségvetési támogatás mellett sem, hogy ne kelljen nyugat-európai vállalkozókat felhasználni a belföldi európai uniós felhasználásból eredő vállalkozások, különböző jóléti rendszerek felépítésében.

Hát, ez a legnagyobb probléma, hogy még mindig a szolgáltatásban és árukereskedelemben és termékekben importra szorulunk! Hát, mit tetszettek csinálni harminc évig?

Tehát nekem az a problémám ebben a Házban, hogy ebből a szempontból senki nem vethet a másik szemére semmit. Ezért mondom mindig, hogy legalább a holnapot kezdjük már minőségi módon élni, és ne arról vitatkozzunk, hogy ki mit csinált, meg ki mit nem csinált, hanem, hogy holnap együtt mit csinálunk jól, mert az embereket ez érdekli. Ezért küldtek ide minket a Házba. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Két percre megadom a szót Pósan László képviselő úrnak, Fidesz.

DR. PÓSAN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak Varga képviselő úr előbbi mondatjához kapcsolódva szeretném megjegyezni, hogy azt már megszoktuk, hogy elég szabadon és sajtóságon szokott szövegösszefüggéseket értelmezni. Én csak azt szeretném neki javasolni, hogy olvassa vissza a közgyűlés jegyzőkönyvét, és majd rájön, hogy erről, amiről ő beszélt, erről ott szó sem volt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Nacsa Lőrinc képviselő úrnak adom meg a szót, aki felszólásra jelentkezett.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Balczó képviselő úrnak én is egy idézetel válaszolnék: „Magyarország jól használja fel az európai uniós forrásokat. Az emberek jólétének érdekében használja fel az európai uniós forrásokat”. Tudja, képviselő úr, ki mondta ezt? Angela Merkel német kancellár mondta ezt. (Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.) Magyarország az emberek jólétének érdekében használja fel az EU-s forrásokat. Ezt mondta Sopronban tartott sajtótájékoztatóján Angela Merkel. Idézeteket én is tudok mondani.

Viszont az európai uniós források felhasználását itt rendszeresen kritika éri az Országgyűlésben a baloldal részéről. Hol voltak ezek a kritikák, tisztelt Balczó képviselő úr, tisztelt Varga-Damm képviselő asszony, amikor 2007-2010 között, a hatéves tervezési ciklus felénél 10 százalékot tudtak felhasználni?

Kérdezze meg a fejlesztési minisztérium államtitkárát, itt ül ön mellett! 10 százalékát tudták felhasználni, és 50 százalék fölött volt a szabálytalanul elköltött források száma, a pályázatok száma. 50 százalék fölött volt a szabálytalanul elköltött pénzek száma! Ezt az Európai Unió akkor állapította meg. Ezt a rendszert kellett megjavítani, átláthatóbbá tenni, hatékonyabbá tenni 2010-ben, amikor átvettük a kormányzást, mert egyszerűen az, ami 2007-2010 között történt az európai uniós pénzek felhasználásával, az minden volt, csak nem átlátható, nem hatékony, nem tiszta. Úgyhogy akkor hol voltak ezek a remek kritikák?

És azóta Magyarország 100 százalékon felül teljesít ebben a kérdésben, a lehívott pénzek tekintetében, a pályázati számok tekintetében, és egyébként a hatékonyság tekintetében is. Természetesen rendszeresen olyan jelentések születtek Brüsszelben is, hogy folyamatosan növeltük ezeknek a pályázatoknak az átláthatóságát, a döntési folyamat átláthatóságát.

Tehát ezek a vádak, amiket önök mondanak, ezek nem állják meg a helyüket. Megállták volna a helyüket 2010 előtt, akkor nem hallottuk ezeket a vádakot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Következő hozzászóló Varju László képviselő úr, DK.

(14.00)

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Azt gondolom, hogy ha alapvetően azzal tudunk időt spórolni, ha elfogadjuk azt, amit Varga-Damm képviselő asszony mondott, és akkor nem kell emellett újra megismételni azt, hogy igenis Magyarországnak szüksége van arra, hogy az Európai Unió forrásait, az onnét érkező forrásokat igenis hatékonyan használjuk fel.

De most én nem arról szeretnék vitázni, bár most Nacsa képviselő úr belevon egy olyan vitába, amiről mégiscsak második körben kell beszélnem, de első körben, ha a saját pénzünkről beszélünk, és az előterjesztés pedig arról szól, hogy a felhasználásban, a lebonyolításban részt vevő emberek, állami alkalmazottak hogyan járnak el, milyen jogviszonyban vannak, akkor még inkább arra kellene figyelni, hogy egyébként ezek az emberek mit tesznek. Tehát ha a saját pénzünkről beszélünk, akkor még inkább, sőt mondhatnám úgy, hogy egyébként, ha a sajátunk, akkor fontos, hogy nagyon odafigyeljünk, ha másé, akkor pedig még inkább, mert nem azért bízták ránk, hogy ezt ilyen módon rosszul használják fel.

Ha a későbbiekben is idézni szeretne majd valakit, akkor ajánlok én is egy mondatot az ön figyelmébe, hogy Magyarország néhány ember érdekében jól használja fel az európai uniós forrásokat, és akkor majd ezt az idézetet is használhatja. *(Nacsa Lőrinc: Nincs ilyen idézet!)*

Ami pedig a múltra vonatkozik, tisztelt képviselő úr, azt gondolom, hogy az európai uniós forrásfelhasználás első három évének tapasztalataira ön rosszul emlékszik, és most nagyon finoman fogalmazok, mértéktartó vagyok, és nem mondom azt, hogy tévesen fogalmaz, sőt nem mondom, hogy hazudik tudatosan azért, mert egyébként úgy akarja beállítani, mintha úgy lenne, ahogy ön mondja. Pedig nem így van. Tehát én azt gondolom, hogy nyugodtan nézzen utána, az európai hatóságok nyilatkozatai bizonyítják azt, hogy egyébként megfelelő ütemben került felhasználásra.

Az egy következő része a történetnek, hogy önöknek nem volt szimpatikus az, hogy ez elég gyorsan történjen meg, ezért az előfinanszírozás rendszerét átállították az előlegkifizetés magas szintre emelésével, gyakorlatilag utófinanszírozássá, illetve előfinanszírozássá. Eppen ezért a lehívásuk egyébként növekedett, de ennek a kockázatai pedig megjelentek abban a rendszerben, ami itt van.

Igenis, ez korrupcióveszélyes lett, és éppen azért, hogy ezt elkerüljék, szükség lett volna arra, hogy egy ilyen rendszer, amely az állami projektértékelői jogviszonyról szól, ez hatékonyan működjön, de pillanatnyilag ezt semmi nem bizonyítja. Azt tudjuk, hogy amikor elindították, az elindítás pillanatában az itt lévő előterjesztés tárgya azonnal kritika tárgyát képezte az Európai Bizottság részéről. Nemcsak azért, mert egyébként a projektkultúra nem elég fejlett, és ebben többet kellene tennie Magyarországnak, sőt a térségnek, hanem azért, mert egyébként a középtávú költségvetés-tervezés, a projektértékelés, a kiválasztás, a végrehajtás, a beszerzés terén olyan hiányosságok vannak, amelyek egyértelműen az állami projekteknél gyakran előfordulnak minősítették a jelentős költségűllépést. Ez nemcsak minősítés kérdése, hanem így van. Önök is pontosan tudják, hogy jelentős költségűllépés van számos projektnél, amelynek így alacsony a színvonala, és egyébként a korrupcióra utal mindaz, ami történik.

Eppen ezért jogos volna, hogy legyen egy olyan intézménye a törvényben szereplő állami projektértékelő személyek szempontjából, illetve általuk, hogy legyen megfelelő ellenőrzés, de önök ezt egy ilyen paravánfálnak használják, és emögött pedig igazából nem történik semmi. Nincs meg az az ellenőrzés ezek felett a személyek felett, ami egyébként biztosítaná az eredeti célt, hogy ezeket a forrásokat, az állami forrásokat, a mi közös pénzünket megfelelően használják fel.

Eppen ezért azt gondolom továbbra is - és nem tudott ön meggyőzni arról, hogy ezt a törvényt érdemes lenne támogatni -, hogy inkább az erősödik tovább bennem - ha ön is olvasgatja az OLAF-jelentést, akkor szerez olyan tapasztalatokat -, hogy ez a törvény édeskevés ahhoz, hogy Magyarország ilyen problémáit, mármint ami a forrásfelhasználás hatékonyságára vonatkozik, megoldaná. Nem oldja meg sajnos ez a törvény. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, Varju képviselő úr. Két percre megadom a szót Balczó Zoltán jobbikos képviselő úrnak.

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Csak kérdezem Nacsa Lőrincről, hogy 2007-2010 között melyik minőségben jelzi, hogy fel kellett lépni az EU-s pénzek előző kormány általi rossz felhasználása miatt. 2006-ban megszűntem fővárosi képviselő lenni, ahol ellenzékben voltam, az MSZP-SZDSZ-szel szemben; 2010-ben lettem országgyűlési képviselő, de egyébként a feleségemnek többször említettem, hogy ezek a felhasználások nagyon helytelenek, de a sajtóhoz nem tudtam eljutni ezzel a felfogással.

A másik az, hogy ön orákulumnak tekinti Angela Merkelt. Ha ő azt mondja, hogy márpedig a magyar emberek jólétére lett ez felhasználva, akkor az úgy van. Akkor nem az a mérvadó, hogy az egyik legcsábítóbb a német autógyárak számára Magyarországra jövetelben az olcsó munkaerő, és ha már otthonról nem sikerül ezt fedezni, akkor jön Ukrajnából és más helyről az olcsó munkaerő. Ön pedig azt mondja, hogy ha Angela Merkel úgy ítéli meg, hogy ez a jólétre szolgál... - miért mondja, hogy jól használja fel Magyarországot? Mert ott fordított a helyzet. Ott nem a kormány jóvoltából lesz valaki gazdaságilag erős oligarcha. Fordítva van! Ott ezek a nagy, erős gazdasági cégek olyanok, hogy a kormány keresi a kegyeiket, és Angela Merkelnek ezen a soproni találkozón fontos volt jelezni ezt, és ez egy nagyon jó üzenet volt Angela Merkel részéről ezeknek a nagy cégeknek a számára, akiknek, még egyszer mondom, fordított helyzetben ő akarja az elismerését a saját politikai érdekében. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, Balczó képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Az általános vitát lezárom. Megadom a szót az előterjesztőnek, Ágostházy Szabolcs Imre államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. ÁGOSTHÁZY SZABOLCS IMRE innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. A vita első felében az volt a benyomásom, hogy tartalmi vitát fogunk tudni folytatni; beleértve azokat a pontokat is, amelyek számomra nyilvánvalóan arról tanúskodnak, hogy egyes hozzászóló képviselők nem olvasták el azt a javaslatot, amiről szó van, egy jóval tágabb kontextusba helyezték a vitát. Ezekről az elemekről is örömmel folytatnék önökkel vitát, de nem élnék vissza az általános vita kereteivel. Úgyhogy a konkrétan elhangzott, javaslattal összefogható kérdésekre reagálnék csak.

Szakács László képviselő úr, bár gondolom, ő is a bizottsági vitán lehet most már jelen, mert már nincsen itt, azért mégis reagálnék a gondolataira. Ő mondta,

hogy ha van kapacitás és hatékonyság, amire folyamatosan hivatkozunk, akkor miért van szükség erre a törvényre. Azt gondolom, hogy pont azért, hogy megfelelően bánjunk az állami kapacitásokkal. Miért nem az intézményrendszerünket használjuk ilyen projektértékelésekre? Azt gondolom, hogy pont azért, mert ezzel az intézményrendszerrel, ezzel az állami projektértékelési rendszerrel vagyunk arra képesek, hogy állami befolyástól mentes szakmai döntések születessenek. Ezzel a módszerrel tudjuk azt biztosítani, hogy a lehető leggyorsabban szülessenek meg a projektek szakmai értékelései.

Varju képviselő úr egy későbbi időpillanatban javasolta nekünk az elektronikus sorsolás bevezetését szlovák mintára. Jelentem, Magyarországon ez a gyakorlat. Nem tudjuk, hogy kik azok a projektértékelők - mi magunk se tudjuk -, akik el fogják látni a feladatokat. Ez érdeke a társadalomnak, azoknak is, akik esetleg nem bíznának a kormányban - remélem, hogy számukra ez kellő garanciát jelent -, érdeke a projektértékelésben részt vevőknek is, mert a pályázók sem tudják, hogy adott esetben kire kellene nyomást gyakorolniuk.

(14.10)

Azt gondolom, hogy ez a rendszer, amit fölállítottunk három évvel ezelőtt, egy kellően tiszta és prudens rendszer.

A tömeges pályázatok kapcsán azt emelném csak ki - széles kérdéskört nyitnánk meg ezzel -, hogy az a megoldás, amit jelenleg alkalmazunk: jelenleg több mint 1700 ilyen állami projektértékelővel állunk szerződésben. Ezzel tudjuk azt biztosítani, hogy az egyes ágazatokhoz megfelelő szakértelemmel rendelkező emberek azoknak az irányító hatóságoknak, azoknak az állami hatóságoknak tudjanak a rendelkezésére állni, ahol éppen nagy a döntési teher. Ha ezeket a kapacitásokat irányító hatóságokként kellene kialakítanunk, az egy elképesztően drága rendszer lenne, ez nem érdeke sem a hazai, sem az uniós költségvetésnek.

Az a módszer, amely jelenleg működik, kifejezetten olcsó, és nem azért, mert alulfinanszírozott lenne ezeknek a projektértékelőknek a munkája, jelenleg 45 ezer bruttó környéki díjazást kap forintban egy projektértékelő. Ez azt jelenti, hogy az eddigi 86 ezer pályázat a magyar költségvetésnek nagyjából 4 milliárd forintjába került. Mutasson nekem bárki egy ehhez hasonlóan költséghatékony értékelési rendszert! Hangsúlyozom, sem az Európai Bizottság, sem magyar szereplők ennek a rendszernek a működését érdemben támadni nem tudják.

Korábban át nem gondolt szabályozásként hivatkoznak az állami projektértékelési rendszerre, és azt mondja, hogy szufnituningos módszerekkel szabjuk-varrjuk a szabályozást. Nem erről van szó, arról van szó, hogy van egy jól működő rendszerünk, ez bevált,

ennek a következő finanszírozási periódusra való kiterjesztését valósítjuk meg. Ami jól működik, megtartjuk, nem kell rajta változtatni. A további változtatások, amelyek a jogszabályban vannak: további folyamatgyorsítást segítő, mondjuk, elektronizáló intézkedésekről van szó, illetve egyes jogviszonyok változására reagálunk. Ha jól emlékszem, Varga-Damm Andrea - a távollétében is mondom - felvetése volt, hogy ugye, nem csak az alapítványi fenntartásba áttett egyetemek szakértőire, magasan képzett munkatársaira gondolunk. Természetesen nem. Mint ahogy azt már a nyitó felszólalásomban is elmondtam, arról van szó, hogy ezeknek az egyetemeknek az oktatói a jogviszonyváltásuk miatt kiestek a lehetséges körből, akiket szakértőként felkérhetünk. Pusztán arról van szó, a többi állami egyetem számára is elérhető lehetőséget ennek az egyetemi körnek is biztosítjuk.

Észrevételek érkeztek az állami projektértékelők esetleges lehallgathatóságával kapcsolatban. Én ezt a kérdést azért nem nyitnám meg érdemben, mert ha a nemzetbiztonsági szolgálatok ellenőrzési hatékonyságáról van szó, én nem vagyok illetékes, ezt valóban a bizottságban akár meg tudják vitatni ilyen irányú kezdeményezés esetén. Ugyanakkor pedig, azt gondolom, hogy azt a javaslatot implicit megfogalmazni, hogy azok az állami tisztviselők, akik érdemben befolyásolhatnak pályázati döntéseket, ne álljanak nemzetbiztonsági ellenőrzés alatt, azt gondolom, hogy ez egy abszurdum, és mindannyiunknak az az érdeke... - én is ilyen megfigyelés alatt állhatok bármikor, nem kifogásolom, elfogadom, hogy ez a munkámmal jár, és ez a társadalom közös biztonságérzetét és a kormány felé való bizalmat szolgálja.

Azt, hogy a jelenleg érvényben lévő rendszer hatékonyságáról a kormánnyal párbeszédet kívánnak folytatni, én ezt üdvözlöm, erre való a parlamenti viták rendszere. Javasolom, hogy ezt a részletes vita során hozzák föl. Amennyiben erre igény van, és bármelyik bizottság napirendjére tűzi, ott is a minisztérium részéről is bármikor állunk természetesen rendelkezésre. A vitát csak kezdeményezni kell, és mi ebben partnerek leszünk. Hál' istennek, azt is mondhatom, hogy ez az egyik legkönnyebb vitaterület, még az uniós forrásokon belül is. Megnyitottunk a vita során most olyan kérdéseket, amelyek nem kapcsolódnak egyáltalán a jelen előterjesztéshez, ugyanakkor az összes kérdésben a magyar gyakorlat, a magyar kormányzati pozíció kifejezetten jó és prudens.

Tehát én azt javasolom a képviselőknek is nagy tisztelettel, hogy amennyiben az intézményrendszer irányába kritikát fogalmaznak meg vagy egyes pályázati döntéseket kritizálnak, akkor ne sajtóhíresztelésekre hivatkozzanak elsősorban, illetve ne olyan brüsszeli kritikákra, amelyek a mi megfigyelésünk szerint jelentős mértékben hazai sajtómegjelenéseken alapulnak. Ezek olyan szubjektív megállapításokra támasztott vélemények, amelyek súlyosan károsíthatják a magyar pénzügyi intézményrendszerbe

vetett hitet, ami egyikünknek sem érdeke. Ha vannak szabálytalanságok, vannak visszaélések, erre vonatkozóan bejelentést tesznek, ki fogjuk az összeset vizsgálni, a lehetséges jogi eszközöket alkalmazni fogjuk. Ha kell, akkor állok én is ilyen esetekben a rendelkezésükre. Egyébként én nem túl régen lettem államtitkár, de eddig is a kormánynak dolgoztam, és látom azt, hogy milyen erőfeszítéseket tesz a kormány ilyen téren. És azt gondolom, hogy a sajtóban jelentkező értelmezési kontextusnál a valóság számottevően jobb.

(A jegyzői székben dr. Varga Lászlót dr. Steinmetz Ádám váltja fel.)

Volt egy olyan állítás, miszerint a Miniszterelnökség átnyúl az irányító hatóságok felett, és befolyásolja a döntéseket. Ezt határozottan visszautasítom. Ismerem a Miniszterelnökség gyakorlatát, ismerem a pályázati rendszert, jogilag sem lennének és technika-ílag sem lennének képesek beavatkozni, azt nem is állítva, hogy erre szándék sem jelentkezik. Erre az egyik garancia például az állami projektértékelői jogviszony. Ezek objektív, pontozásos, előre meghatározott értékelési szempont szerint kialakított döntéshozatali mechanizmusok. Aki ilyet állít, hogy bármelyik kormányzati szerv belenyúl a döntésekbe, kétségbe vonja többek közt az EUTAF-nak, az Európai Támogatásokat Auditáló Főigazgatóság véleményét is, akik azt mondják, hogy az irányító hatóságok jelenlegi rendszere, bár elemeiben mindig van továbbfejlesztési lehetőség benne, de hatékony és jól működik. Tehát az alá nem támasztott vádak a Ház méltóságának megőrzése érdekében, bár ez nem az én feladatom természetesen, de javasolom, hogy ezeket rekesz-
szük ki a vitából.

Jelentős bővítésre hivatkoznak, hogy az állami projektértékelésben részt vevők szakértői körét bővítenénk. Ez nem így van, szinten kívánjuk tartani ezt a kapacitást, további bővítésre indokot nem látunk.

Korrupcióveszélyre hívják fel a figyelmet. Én pedig arra hívom fel a figyelmet, hogy ha elolvassák a már hatályos törvényt, amit a következő hét éves periódusban is alkalmazni szeretnénk, ez mind arról szól, hogy a korrupció veszélyét a lehető legtávolabb akarjuk tartani az uniós forrásoktól.

Javasolják, hogy gondoljuk újra a benyújtott indítványt. Jelentem tisztelettel, újragondoltuk, fenntartjuk, és kérjük a Háztól, hogy azt a részletes vitában is és majd a zárószavazásnál is támogassa.

Varga-Damm Andrea képviselő asszony megjegyzéseire, illetve a kétpercesek során elhangzott néhány megjegyzésre reagálnék. Tervem volt, hogy felhívom Merkel kancellár asszony véleményét, de tudomásul veszem, hogy a német állam kancellár asszonyának a véleményét ipari befolyás alatt álló véleménynek tekintik. Én ezt nem tenném, én Németországot ennél jóval többre tartom, és sokkal objektívabbnak tekintem a kancellár asszony által megfogalmazottakat.

De ha politikai véleményeknek nem hiszünk, akkor ebben a körben hivatkoznék a World Economic Forum 2018-as versenyképességi rangsorára, amit a feltörekvő gazdaságok helyzetéről adtak ki. Ez konkrétan így fogalmaz: „A feltörekvő gazdaságok rangsorában hat európai gazdaság a legjobb tíz közé tartozik. Ezek Litvánia, Magyarország, Lettország, Lengyelország, Horvátország és Románia. Ezek a gazdaságok EU-tagként különösen jól teljesítenek a növekedés és fejlődés terén. A medián-életszínvonal növekedését és a csökkenő vagyoni egyenlőtlenséget egyaránt inkluzíve beleértve.” Bár most a Világ gazdasági Fórumnak hat európai országra vonatkozó megállapítását emeltem ki, de a feltörekvő gazdaságok világszinten megfigyelt tendenciája alapján mondják azt, hogy Magyarország e tekintetben második. Lehet politikai vitákat folytatni, de értelem szerűen nem a kormány ráhatása alatt álló szervek mondják rólunk ezeket a kiváló és azt gondolom, nagyon megtisztelő adatokat, hanem valós teljesítmények állnak mögötte.

Nem feszíteném szét az általános vita kereteit a továbbiakban, állunk elébe a részletes vita során, hogy ezeket végignézzük.

Egy utolsó megjegyzést tennék a pénzügyi vita vonatkozásában, hogy a core-országok, tehát elsősorban Németország mennyire nettó haszonélvező, amit Günther Oettinger fejtett ki: én ezt igazságnak fogadnám el.

(14.20)

A lengyel gazdasági minisztériumnak volt - ha jól emlékszem, három évvel ezelőtt - egy kutatása, amikor ők azt mondták, hogy minden Közép-Európának nyújtott egy euró támogatásból nyolcvan cent vándorol vissza a magországokba. Azt gondolom, hogy ha az egyes régiók GDP-növekedését nézzük, és elfogadjuk azt az állítást, amit - hangsúlyozom megint - nem mi mint magyar kormány mondunk, akkor arra a következtetésre juthatunk, hogy ez kölcsönösen, nagyjából egyenlő feltételek mellett előnyös biznisz, egy üzleti megállapodás, amit az uniós alapokon keresztül kapunk, és ahogy Nacsa képviselő úr mondta, értelem szerűen ennek van egy ellentételezése a nemzetgazdaságunk megnyitása oldalán. Tehát ez egy kölcsönösen előnyös üzlet, és ha ezt összevetjük azzal, hogy melyik ország milyen növekedési mutatókat képes biztosítani, akkor látjuk, hogy versenyképességi oldalról, növekedési potenciál oldaláról jobbak vagyunk, sokkal hatékonyabban használjuk föl ezeket a pénzügyi lehetőségeket, mint a magországok.

Varga-Damm Andrea képviselő asszony pedig a „relatív fiatal korom ellenére” kifejezéssel talán a naivitás szót próbálta elkerülni, és a hitemet firtatta. Jelenleg van hitem, és van hitem a kormány őszinte képességeiben és jóhiszeműségében is. Ez a tapasztalatom és ez a meggyőződésem. Ha ezen a vitán megyünk

tovább, akkor magam is állok rendelkezésre akár bizottsági szinten. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket és elnök úrnak a lehetőséget a hozzászólásra. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen Ágostházy Szabolcs Imre államtitkár úr vitázáróját. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **foglalkoztatást elősegítő szolgáltatásokról és támogatásokról, valamint a foglalkoztatás felügyeletéről** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13481. számon, továbbá az Állami Számvevőszék által benyújtott tájékoztató a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Bodó Sándor államtitkár úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének 30 perces időkeretben. Öné a szó, államtitkár úr.

BODÓ SÁNDOR innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszöntök minden érdeklődőt a mai vitaindító találkozásunkon. Azt tudom mondani megerősítve, hogy a törvényjavaslat címe a foglalkoztatást elősegítő szolgáltatásokról és támogatásokról, valamint a foglalkoztatás felügyeletéről szól, tehát ez a törvényjavaslat. Ezt fontosnak véltem előrebocsátani, hiszen a foglalkoztatással kapcsolatos szó tulajdonképpen hívószó, és sok esetben olyan széles kapcsolatrendszerben tudunk ehhez véleményeket formálni, ami néha alkalmas arra, hogy elterelje pont a lényegi gondolatokról a figyelmet. Természetesen ez nem azt jelenti, hogy bárkinek is a véleményét korlátozni kellene e téma kapcsán, hiszen minden egyes elhangzott mondat gazdagabbá tesz bennünket, de itt alapvetően egy szakmai, speciális törvényről van szó.

Nos, az önök előtt lévő törvényjavaslat célja teljesen egyértelmű, a munka világát érintő két, talán legfontosabb terület, a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló törvény és a munkaügyi ellenőrzésről szóló törvény felülvizsgálata, aminek nyilván eredménye kell hogy legyen egy korszerű, hatékony, átlátható és a munkaerőpiaci kihívásokhoz igazodó eredmény.

Előre kell bocsátanom azt is, hogy a két törvény jócskán nagykorú, hiszen majdnem harminc éve lett elfogadva. Ha belegondolunk, hogy magyar, de akár nemzetközi viszonylatban is a munkaerőpiacon mi minden változás történt az elmúlt harminc évben, azt gondolom, hogy egyértelműen közösen tudunk bölintani, hogy ideje volt hozzányúlani. Nemhogy harminc év, hanem három év vagy akár három hónap is a foglalkoztatással kapcsolatos területen nagyon nagy idő, és ennek fényes tanúbizonysága, mondjuk, az elmúlt három vagy hat hónap, amit a foglalkoztatásnak át kellett élnie.

A törvény célja, ahogy említettem, teljes mértékben egyértelmű: foglalkoztatást elősegítő és a foglalkoztatási szabályok megtartásának ellenőrzésére egy egységes ágazati szabályozás megalkotása. A Covid-19-járvány nyomán kialakult gazdasági helyzet is rávilágított arra, az előbb erre céloztam egyébként zárójelesen, hogy a munkahelyek védelme kiemelt fontosságú, ezért aztán olyan szabályozás szükséges, amely még hatékonyabban tud reagálni a gazdasági környezet és a munkaerőpiac kihívásaira.

Mivel az előttünk fekvő törvényjavaslat kizárólag keretszabályokat határoz meg, ezt szeretném nyomatékosítani, így kormányrendeleti szintű részletszabályok formájában egy még dinamikusabb és egyszerűbb támogatási rendszer jöhet létre, valamint korszerűbb és hatékonyabb ellenőrzési rendszer kerülhet kialakításra. Ahogy említettem, és megerősítem, tehát keretszabályokról tárgyalunk most. A kormányrendelet kidolgozásába a munkavállalói és a munkaadói érdekképviselőket is be kívánjuk vonni teljesen értelemszerűen, hiszen az ő javaslatukat is megvizsgálva, a lehető leghatékonyabb konszenzusra törekedve fontosnak véljük, hogy a részletszabályok kidolgozásában, megfogalmazásában ezek jelen legyenek.

A törvényjavaslat célja két, a foglalkoztatással szorosan összefüggő terület, vagyis a foglalkoztatást elősegítő szolgáltatások és támogatások, valamint a foglalkoztatás felügyeletére vonatkozó szabályok egységes szerkezetben történő megalkotása. Egységes szerkezet: azt gondolom, hogy aki ezzel a törvénnyel dolgozik akár szakemberként, akár csak a saját életéből hoz példát, hogy hogyan és miképpen aláírja az ő sorsát, az készséggel aláírja, hogy az egységes szerkezet ebben a vonatkozásban is egyértelműen segítség.

Engedelmükkel, először a foglalkoztatást elősegítő szolgáltatásokkal és támogatásokkal kapcsolatos főbb újításokról szeretnék megosztani néhány gondolatot. A foglalkoztatási támogatások fő újítása, hogy a támogatások nyújtásának rendszere átalakul és háromszintűvé válik. Ettől nem kell megijedni, sőt hiszem, hogy egyszerűbbé teszi a jelenlegi szabályozást. A javaslat alapján a támogatások első szintjében az állami foglalkoztatási szerv súlyosan hátrányos helyzetű munkavállalók foglalkoztatása elősegítése érdekében mérlegelés nélkül nyújt támogatást, tehát kiemelten támogatandóvá válnának azok a személyek, akik legalább 24 hónapja sajnos nem állnak rendszeres fizetett alkalmazásban.

Emellett azok is kiemelten támogatandók lennének, akik legalább 12 hónapja nem állnak rendszeres fizetett alkalmazásban, és emellett egyéb, a munkaerőpiacra történő belépés szempontjából hátrányos helyzetben vannak, valószínűleg a két dolog összefügg, például 15-24 év közötti fiatalok, alacsony iskolai végzettségűek vagy akár ötven éven fölüliek. A gyors beavatkozás lehetőségének megteremtése érdekében ezen a szinten nyújthat támogatást az állami foglalkoztatási

szerv a csoportos létszámleépítés elkerülése vagy annak hátrányos következményei enyhítése érdekében is. A támogatások második szintjében az állami foglalkoztatási szerv mérlegelési jogkörben a hátrányos helyzetű munkavállalók foglalkoztatásának elősegítése érdekében nyújthat támogatást. És a harmadik szinten a foglalkoztatáspolitikáért felelős miniszter munkaerőpiaci program keretében nyújthat támogatást, segítséget, amelynek célcsoportját az adott pályázati felhívás határozza meg.

A támogatások tekintetében fordulatot jelent a hatályos szabályokhoz képest az, hogy a támogatott vagy támogatni kívánt munkáltató munkaügyi és munkavédelmi szabályoknak való megfelelése fokozottabban ellenőrizhetővé válik, erre is jelentős igény fogalmazódott meg. A támogatás nyújtásával összefüggő eljárási metodika változása nyomán azt az eredményként elvárt produktumot szeretnénk megcélozni, hogy a foglalkoztatási támogatások nyújtása során valósuljon meg a gyors, egyszerűsített és kisebb adminisztrációval járó döntéshozatal.

A javaslat keretszabályt állapít meg, ahogy említettem, a foglalkoztatást elősegítő szolgáltatások tekintetében is. Kormányrendeleti szinten kerülnek majd szabályozásra a szolgáltatások fajtái és a szolgáltatásokhoz történő hozzáférés részletes feltételei. A szolgáltatásokat főszabályként az állami foglalkoztatási szerv nyújtja.

(14.30)

A törvény másik fő vonalát a foglalkoztatás felügyeletére vonatkozó szabályok alkotják. A munkaügyi ellenőrzést tekintve a törvényjavaslat célja, hogy garanciális jellegű keretszabályokat állapítson meg, olyanokat, amelyek kormányrendeleti szintű szabályozással tölthetők meg tartalommal, vagyis itt is a módszertan visszaköszön. Ezáltal itt is azt várjuk, hogy korszerűbb, hatékonyabb és rugalmasabb rendszer kerüljön majd kialakításra.

Fontos kiemelni, hogy a törvényjavaslat „a foglalkoztatás felügyelete” megnevezéssel új meghatározást ad a munkaügyi ellenőrzési tevékenységnek. Ez az új megközelítés azt is mutatja, hogy a javaslatban foglalt szabályozás a foglalkoztatás olyan állami felügyeletét hivatott megteremteni, amely kontrollálhatja a foglalkoztatási támogatások jogszerű felhasználását is, és egyben új alapokra helyezi a legsúlyosabb munkaügyi szabályszegés, a bejelentés nélküli foglalkoztatás jogkövetkezményeit.

A törvényjavaslat a foglalkoztatás felügyeletét el látó hatóság hatáskörét a foglalkoztatásra vonatkozó jogszabályok minimumkövetelményének ellenőrzésére terjeszti ki. Minimumkövetelménynek kell tekinteni néhány alaplógot. A törvény alkalmazása szempontjából a foglalkoztatásra irányuló jogviszonyra vonatkozó jogszabályok azon rendelkezéseit, amelyektől a felek nem térhetnek el, ideértve azokat az eseteket is, amikor a felek az egyébként megengedő szabálytól

jogsértő módon térnek el. Tipikusan a minimumszabályok közé tartoznak például a fiataloké jogszertű foglalkoztatására, a munkaviszony létesítésének bejelentésére vonatkozó vagy a jogszabály szerint kötelező munkaidőre, pihenőidőre, ezek nyilvántartására vagy a munkabérre és az igazolások kiadására, elszámolására irányadó kötelező rendelkezések. Azt gondolom, hogy akárki is életében munkaviszonyban állt, ezeket a kérdéseket mindig prioritásként kezelte.

A korábban is alkalmazott jogkövetkezmény mellett fontos új intézkedési jogkört kap a foglalkoztatásfelügyeleti hatóság. A be nem jelentett foglalkoztatás esetén az egy hónapnál rövidebb időtartamú jogsértést a foglalkoztatásfelügyeleti hatóság azzal szünteti meg, hogy a szabályszegés kezdetétől visszamenőlegesen legalább egy hónapra megállapítja a munkaviszony fennállását, és ennek megfelelően kötelezi a foglalkoztatót az adóhatósági bejelentés teljesítésére.

Ez az intézkedés két következménnyel is jár. Egyrészt a munkavállaló jogviszonya legalább egy hónapra rendezetté válik, és ez nyilván fontos. Ez feljogosítja a társadalombiztosítási szolgáltatások igénybevételére, és meghosszabbodik a nyugdíjszámítást megalapozó szolgálati idő is. Természetesen a jelenlegi járványidőszak különösen fontossá tette azt is, hogy a munkavállalók minél szélesebb köre, sőt mindenki rendelkezzen egészségbiztosítási jogosultsággal, ami elengedhetetlen az egészségük hosszabb távú megőrzéséhez. Természetesen az esetlegesen teljesen jó szándékú adminisztrációs hibák kiküszöbölésére is lehetőséget ad. Másrészt a foglalkoztatónak a bejelentési kötelezettség teljesítésével járulék- és adófizetési kötelezettsége keletkezik, ami meg nyilvánvalóan költségvetési bevételt eredményez.

E jogkövetkezmény mellett a javaslat fenntartja az eddigi szankciók alkalmazását is annak reményében, hogy ez a szabályozási megoldás várhatóan jelentősebb visszatartó erővel bír. Tehát az eddigi szankciók alkalmazása természetesen érvényben marad.

A jogszerűen foglalkoztató vállalkozások versenyhátránya a tervezett módosítással megszűnhet, hiszen a költségvetés és a munkavállaló kárára ügyeskedők elveszíthetik a bejelentés nélküli foglalkoztatásból származó, egyébként tisztességtelen előnyöket. Így az új foglalkoztatásfelügyeleti szabályozás szintén egy rugalmas, gyors eljárás elősegítése mellett teszi le a voksot, és a gazdaság kifehérítését is célozza, nevezetesen a bejelentés nélküli foglalkoztatás hatékony visszaszorításával.

Ahogy önök is megállapíthatták, a kormány célja tehát az új törvény elfogadásával összességében egy korszerű, hatékony, átlátható és a munkaerőpiaci kihívásokhoz igazodó, a napi kihívásokhoz igazodó ágazati szabályozás megalkotása.

Tisztelt Országgyűlés! Az elhangzottak ismeretében, arra kérem önöket, folytassuk le ezt a vitát, majd pedig a javaslatok ismeretében támogassák majd ezt az előterjesztést, ezt a törvényjavaslatot, amiben tényleg számítok önökre, és azt követően pedig ezen szabályrendszer mellett tudjuk biztosítani a

lehető leghatékonyabb és legbiztonságosabb, jogi és természetes értelemben is legbiztonságosabb foglalkoztatást. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Ovádi Péter képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

OVÁDI PÉTER, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Ház! Mindannyiunk számára ismeretes, hogy a koronavírus-járvány példátlan kihívás elé állította hazánkat a közelmúltban, és a járvány második hullámának elérkezével újabb próbatételek előtt állunk. A kormány az elmúlt hónapokban is rendkívüli intézkedéseket tett az emberek élete, a gazdaság, a munkahelyek és a családok védelme érdekében.

Igaz, hogy ez a válság egy stabilabb gazdaságban ért minket, mint 2008-ban, köszönhetően az elmúlt évek gazdaságpolitikájának és az időben meghozott gazdaságvédelmi lépéseknek. Ha Veszprém megyében nézzük ezeket a gazdaságvédelmi lépéseket, akkor azt látjuk, hogy a csökkentett munkaidős támogatást 600 cég 11 811 fő munkavállalóra igényelte 1 milliárd 765 millió forint támogatási összeggel. Vagy megemlíthetjük a munkahelyteremtő bértámogatást, amelyet 400 cég 1775 fő munkavállaló esetében igényelt 2 milliárd 71 millió forint támogatási összeggel.

A kialakult gazdasági helyzet még jobban rávilágított minket arra, hogy a munkaerőpiaci szereplők számára elengedhetetlen a jogszertű foglalkoztatást biztosító munkahelyek megtartása, támogatása, illetve az ilyen munkahelyek minél szélesebb körű létrehozása.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja a munkáltatók, a munkavállalók, valamint az álláskeresők intenzívebb támogatása, a munkaerőpiac igényeire való gyorsabb reagálás az új törvényi szintű szabályozási környezet megteremtésével. A törvényjavaslat támogatja az új munkahelyek teremtését, valamint elősegíti az álláskeresők munkaviszony-létesítését és a munkaviszonyban történő képzését.

A kormány az elmúlt közel egy évtizedben is jelentős hangsúlyt fektetett a foglalkoztatási támogatások nyújtására. A teljesség igénye nélkül, ha csak a négy, nagyobb létszámmal rendelkező támogatási formák - a foglalkoztatást elősegítő képzés támogatása, a bértámogatás, álláskereső vállalkozóvá válását elősegítő támogatás és a bérköltség-támogatás - számadatait vesszük górcső alá, egyértelműen látszik, hogy amíg 2010-ben a munkaerőpiaci támogatások negyedévente 52-65 ezer ember érintettek, 2019-ben 70-105 ezer embert, míg 2020 első és harmadik negyedévében 60-104 ezer embert, vagyis 2019-ben és 2020-ban közel ugyanannyian vettek igénybe ezeket a támogatásokat.

Ezen számokból egyértelműen megállapítható, hogy a kormány által meghozott intézkedéseknek köszönhetően a foglalkoztatási támogatások jelenleg is széles réteget érintenek, hiszen a járvány második hulláma idején a gazdaságpolitika legfőbb feladata a magyar gazdaság működőképességének megőrzése, a munkahelyek megvédése és a vállalkozások támogatása, erős nemzeti vállalkozások nélkül ugyanis nincs erős nemzetgazdaság. A törvényjavaslatnak köszönhetően pedig a támogatások nyújtásának rendszere átalakul, háromszintűvé válik, és eredményeképpen lehetővé válik, hogy egy gyors, egyszerűsített és kisebb adminisztrációval járó támogatásnyújtási, döntéshozatali procedura jöjjön létre.

A törvényjavaslat egyúttal a munkavállalók védelme érdekében új alapokra helyezi a foglalkoztatás felügyeletére vonatkozó szabályokat. A javaslat alapján a munkaügyi hatóság - új néven foglalkoztatásfelügyeleti hatóság - a be nem jelentett foglalkoztatás esetén a munkavállaló legalább egy hónapra történő bejelentésére kötelezheti a munkáltatót. Ez az intézkedés különösen előnyös a munkából élők számára, hiszen rendezi a jogviszonyukat, így jogosulttá válnak a társadalombiztosítási ellátásokra, illetve gyarapodik a nyugdíjhoz elengedhetetlen szolgálati idejük hossza is.

A munkaügyi ellenőrzés szabályozásának megújításával, rugalmasabbá tételével korszerűbbé válhat a munkaügyi ellenőrzés feltételrendszere, ami mérőkövet jelenthet a munkaügyi hatóság hatékonyságának növelésében.

(14.40)

Tisztelt Képviselőtársak! Az előttünk fekvő törvényjavaslatnak köszönhetően egy dinamikusabb és egyszerűbb támogatási rendszer jöhet létre a foglalkoztatási területen, mindamelllett pedig korszerűbb és hatékonyabb ellenőrzési rendszer kerül kialakításra általa. Az új foglalkoztatási felügyeleti szabályozás rugalmas, gyors eljárás elősegítése mellett a gazdaság kifehérítését célozza meg a be nem jelentett munka hatékony visszaszorításával.

A kormány és a Fidesz-frakció mindig is elkötelezett volt a vállalkozások támogatása, a munkahelyek védelme, új munkahelyek teremtése és a jogszerű foglalkoztatás elősegítése mellett, különösen igaz ez az elmúlt időszakra. Az ezen intézkedések melletti elköteleződés egyértelmű bizonyítékai nem csupán az elmúlt években bevezetett intézkedések, például a gazdaságvédelmi akcióterv keretében a bérköltség támogatás, a bértámogatás, a rugalmasabb munkaszervezés, az adókönyvitések, hanem az is, hogy az elvégzett munkának köszönhetően a segélyalapú társadalmat felváltotta a munkaalapú társadalom.

Mindezekre tekintettel a törvényjavaslat a Fidesz-frakció támogatását élvez. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Ovádi Péter képviselő úr. Most megadom a szót Balczó Zoltán képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

BALCZÓ ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Foglalkoztatást elősegítő szolgáltatásokról szóló törvény már a rendszerváltást követően, 1991. március 1-jén hatályba lépett. Ezt megelőzően erre nyilván nem volt szükség, mert hivatalosan nem volt munkanélküliség. Volt munkanélküliség, a kapun belüli munkanélküliség, aki pedig kapun kívül volt munkanélküli, az a közveszélyes munkakerülő megbélyegzést kapta.

A törvény által akkor megfogalmazott támogatás nyilvánvaló célja még ma is igaz, az álláskereső vagy a munkaviszonyban állók elhelyezkedési esélyének javítása, illetve a munkahely megtartásának elősegítése, és így a törvény ezek közé az eszközök közé sorolta a munkaerőpiaci képzést, átképzést, a munkanélküliek vállalkozóvá válásának támogatását, a tartósan munkanélküliek foglalkoztatásának támogatását, a közhasznú foglalkoztatást, a munkahelyteremtést és annak támogatását, a részmunkaidős foglalkoztatás támogatását és a korengedményes nyugdíjazást.

Most egy új kerettörvényt tárgyalunk, amelyik persze a foglalkoztatás felügyeletéről is szól, és hadd soroljam föl azokat a támogatandó célokat, amit a kerettörvény meghatároz.

A javaslat alapvető célja a folyamatok, eljárások gyorsítása, a racionalizálás, az adminisztrációs terhek csökkentése, a támogatási igények benyújtásának egyszerűsítése, valamint a munkához jutás, a munkahelykeresés és -megtartás elősegítése. További cél a jogszabálysértő foglalkoztatásból származó gazdasági előnyök kiküszöbölése, a foglalkoztatásra irányuló szabályok állami felügyeletének és a foglalkoztatottakat megillető jogok érvényesülésének biztosítása, és nyilván ezekkel a szabályokkal együtt egy valós versenyhelyzet teremtése.

Ezek támogatandó célok, de ennek ellenére számos kérdés és kritika fogalmazható meg. Hogy ezt ne mint ellenzéki képviselő tegyem, önmagában a saját magam kritikáját hoztam ide, ezért a LIGA Szakszervezeteknek a honlapján mindenki számára elérhető álláspontból ismertetek.

A benyújtott javaslat komoly változást jelent a munkaügyi igazgatásban, több időre lett volna szükségük a szociális partnereknek ahhoz, hogy megfelelő körültekintéssel járjanak el. Mivel a szabályozás keretjelleget, nem állapítható meg, hogy milyen módon megy végbe az átalakítás.

A szakszervezetek nem utánkövetőként kívánnak jelen lenni, hanem részt akarnak venni az előkészítési folyamatban. Nem tartozik hatástanulmány ehhez a törvényhez, miközben ez a jogalkotás egyik alapvető része. Mivel számos kérdés merült föl az ellenőrzésekkel kapcsolatban - eljárási rend, szankcionálás -, a szociális partnereket a kormányrendeletek tervezett tartalmáról is tájékoztatni kellett volna, bevonva az előkészítési fázisba, és különösen igaz ez az országgyűlési képviselőkre.

Az államtitkár úr többször hangsúlyozta, hogy ez egy kerettörvény. Valóban egy kerettörvény, olyanmódon kerettörvény, hogy itt sok tekintetben nem látható át, hogy ez a gyakorlatban hogyan fog megvalósulni. Ez azt jelenti, hogy amikor mi ezt adott esetben támogatjuk, ez egy biankó csekk lesz. Lehet, hogy önök a rendeletalkotást megelőzően bevonják a szociális partnereket, de ez már kívül esik azon a lehetőségen, amikor egy országgyűlési képviselő részletesebben megismerhetné, hogy a kerettörvény mögött milyen tényleges, valódi gyakorlati lépés következik. Tehát ennek a hangsúlyozása, hogy kerettörvény, ez ebben az esetben számomra bizonyos értelemben azért hordoz egy negatív tartalmat, mert nem ismerjük azt, hogy a valóságban ez hogyan fog megvalósulni.

A törvény általános indoklásában rögtön az elején az szerepel, hogy a Covid-19-járvány nyomán kialakult gazdasági helyzet rávilágított arra, hogy a munkahelyek védelme kiemelt fontosságú, ezért olyan szabályozás szükséges, amely még hatékonyabban tud reagálni a gazdasági környezet és a munkaerőpiac kihívásaira. Ha ehhez az eljárási rendet meghatározó törvényhez azt mondjuk, hogy ez a Covid-19-helyzetet segít, ami kialakult, akkor engedjék meg, hogy én is tágítsam ebbe az irányba a véleményemet ezzel a javaslattal kapcsolatban.

Ugyanis mire lett volna szükség? A járvány alatt létrehozott Gazdaságvédelmi Alapon átfolyt már állítólag 1900 milliárd forint. Azt gondolhatnánk, hogy ez mind a válságkezelő intézkedésekre ment el, mert a kormányzat ezt az összeget hangsúlyozza. De több körben is értesülhetünk arról, hogy ezt ide-oda átcsoportosították olyan hétköznapi költségvetési feladatokra, amelyek különböző minisztériumok, állami társaságok dologi kiadásai vagy a kormánynak fontos projektek - Budapest-Belgrád vasútvonal, stadion-építés, vadászkiállítás, úrkutatás - támogatása.

Tehát ha a Gazdaságvédelmi Alapból erre fordítottunk, akkor ez azt is jelzi, hogy igen, sokkal többet kellene vagy kellett volna fordítani a megfelelő célú és hatékonyságú költésre. Az lett volna a cél, hogy olyan helyekre menjen a pénz, ami visszapörög a gazdaságba, vagyis lett volna igazi multiplikátorhatása.

Nyilván jórészt gazdasági szakemberek ülnek itt, én nem vagyok az, tehát nem nekem kell itt megvilágítani, hogy úgy lehet a gazdaságot válsághelyzetben, recesszióban élénkíteni, amikor az embereknek nincs pénzük, hogy a kormány vagy több pénzt hagy az embereknél, például nem szed be bizonyos

adókat, vagy konkrétan ad valamit támogatás formájában. Ha ezt választja, minél jobban pörög az odaadott pénz a gazdaságban, az az egységnyi elköltött állami pénz több egységnyi elköltött pénzt eredményez például a magánszférában, akkor ez elősegíti ennek a jövedelemmegtartó hatását is, és a gazdaság önmagában a kereset révén tud működni.

A kormány április elején beszámolt arról, hogy az úgynevezett rövidített munkaidős támogatási program, amit itt több lépcsőben vitattunk és a kormány módosította is részben, nagyjából egymillió dolgozót fog érinteni. Varga Mihály egyik prezentációja szerint 207 325 fő részesült ebben, tehát ez a program sem váltotta be az eredetileg kitűzött célt.

Hadd mondjak két példát arra, hogy ez a bizonyos több pénz az embereknél, a fizetőképes kereslet és a gazdaság élénkítése milyen két eszközzel lehetett volna például megvalósítható. Növelni a családi pótlékot, ez illeszkedett volna a kormány családbarát politikájába, és kisegítette volna a leginkább rászoruló, szegényebb családokat is, mert a magyar gyerekek fele a társadalom alsó három jövedelmi tizedében nevelkedik.

(14.50)

Ha ez a réteg kap támogatást, növelt családi pótlékot, az biztos, hogy nem félreteszi, hanem elkölti, és érvényesül a multiplikátorhatás.

Itt hadd tegyek zárójelben egy megjegyzést! A második gyermek után Magyarországon a családi pótlék 13 300 forint. A nagycsaládosok és jól keresők részesülnek főképpen a kormány részéről kiemelt támogatásban. Tehát még egyszer mondom, a második gyermek után, amelynek a vállalása nagyon fontos lenne, a családi pótlék 13 300 forint, ez Lengyelországban 40 ezer forint.

A másik terület: minden ellenzéki párt követelte a kormánytól, hogy növelje meg a munkanélküli-segélyt, vagy ha tetszik, az álláskeresői támogatás idejét, vagyis a foglalkoztatást segítő támogatás hosszát, és három hónap helyett - ami európai szinten is kirívóan a legkisebb időtartam - fél évig vagy kilenc hónapig kaphassanak pénzt az erre jogosultak. Egyébként mindezeknek egy összegző adata az, hogy azt hallottuk Orbán Viktortól, hogy ahány munkahely megszűnik, mi majd annyit fogunk teremteni. A Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálat adatát idézem: 2019. szeptember, 243 356 nyilvántartott, 2020. szeptember, 323 408, tehát 80 052-vel növekedett ez a szám.

Mindezt azért mondtam el, mert az általános indoklás első részében a Covid-19-járványt említették, mintegy azt jelezve, hogy ez a törvény is ezen segíteni fog. Én azt foglaltam össze, hogy a Jobbik meggyőződése szerint milyen eszközökkel lehetett volna valóban segíteni ebben a helyzetben. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm, Balczó Zoltán képviselő úr. Most megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! 2010-ben a nemzeti kereszténydemokrata kormány egy elszegényített, elképesztő méretű megszorításokkal sújtott, rendkívül kedvezőtlen foglalkoztatási adatokkal rendelkező országot vett át a baloldaltól, ahol több mint egymillió embert kényszerítettek a tisztességes munkából való megélhetés helyett megalázó munkanélküli-segélyre. Az elmúlt évtizedben a Fidesz-KDNP-kormány munkaalapú szemléletet, munkaalapú társadalmat vezetett be, gazdaságpolitikájának középpontjába a munkahelyteremtést állította, és számos jelentős munkaerőpiaci aktivitást ösztönző intézkedést hozott. Ahogy Orbán Viktor mondta, ha munka van, minden van.

Emlékezhettünk rá, hogy 2008-ban Magyarországon 56,4 százalékos volt a foglalkoztatási ráta, ami abban az időben Európában a legalacsonyabbnak számított. Az elmúlt évben viszont már 71,1 százalékos volt ez az érték, ami meghaladta az Európai Unió átlagát. De fontos megemlíteni a munkanélküliségi rátát is, amely 2008-ban bőven meghaladta az Európai Unió átlagát, hiszen 11 százalék felett volt, míg 2019-ben 3,4 százalék, amely az egyik legalacsonyabb munkanélküliségi adat az Európai Unióban. Ennek a munkaalapú gazdaságpolitikának az eredményeképpen a tavalyi év végére a rendszerváltás óta nem látott szintre emelkedett a foglalkoztatottak száma, ami már meghaladta a 4,5 millió főt.

A foglalkoztatottság bővülése ráadásul az elmúlt években már úgy tudott jelentős mértékben növekedni, hogy a közmunkások és a közsférában dolgozók száma csökkent, ugyanis egyre több ember talált munkát az elsődleges munkaerőpiacon a versenyszférában. Mindemellett az elmúlt évek gazdasági sikereinek köszönhetően már a beruházásösztönzési rendszernek sem csupán azt kellett néznie, hogy az adott új beruházás mennyi új munkahelyet teremt, hanem a munkahelyek hozzáadott értékét, innovációs képességét emelték a középpontba.

A koronavírus-járvány következtében kibontakozó gazdasági visszaesés és nehézségek azonban, ahogy világszerte, úgy Magyarországon is kihívások elé állítják a gazdaságot. Ovádi Péter képviselőtársam beszélt arról, hogy milyen eszközökkel kezeli a kormány ezt, és milyen módon mutatkozik meg a különbség a korábbi baloldali válságkezelés és a mostani nemzeti kereszténydemokrata válságkezelés között. Amíg 2008-2009-ben a Gyurcsány-Bajnai-tandem adót emelt, megszorított, a családokat sanyargatta, sok embert tett munkanélkülivé és sodort az utca szélére, addig 2020-ban, a mostani válságban azt látjuk, hogy a Fidesz-KDNP-kormány beruházásokat ösztönöz, csa-

ládtámogatásokat bővít, visszavezeti a 13. havi nyugdíjat, és különböző eszközökkel, munkahelyvédelmi és munkahelymegtartó támogatásokkal folyamatosan megvédi a magyar munkahelyeket is.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja, hogy továbbhi hatékony segítséget adjon a munkahelyteremtés és a gazdaság fehéritése területén. Ennek érdekében a törvényjavaslat további, foglalkoztatást elősegítő szabályozást és hatékony munkaügyi ellenőrzési rendszer kiépítését is tartalmazza. A törvényjavaslat célja olyan korszerű, hatékony, átlátható keretszabályok meghatározása, amelyek a munkáltatók, a munkavállalók, valamint az álláskereső intenzívebb támogatását szolgálják, a munkaerőpiaci igényekkel minél inkább összhangban.

A javaslatlall bevezetendő rendszer kiemelten kezeli a súlyosan hátrányos helyzetű munkavállalókat, akik foglalkoztatásának elősegítése érdekében mérlegelés nélkül nyújtja a szükséges támogatást.

A javaslat azt a célt is szolgálja, hogy a támogatások nyújtása a korábbiaknál sokkal gyorsabb, egyszerűbb, átláthatóbb legyen és kevesebb adminisztrációval járjon, ugyanis kétszer ad, aki gyorsan ad. Azt gondolom, hogy az adminisztráció egyszerűsítése, a bürokráciacsökkentés egy olyan cél, amit ezen a területen is messzemenőig lehet támogatni.

A törvényjavaslat további fontos eleme, hogy a jogszerűen foglalkoztatott munkavállalókat és a munkavállalóit jogszerűen foglalkoztató vállalkozásokat kedvezőbb helyzetbe hozza, és a gazdaságot minél inkább fehéritse. A törvényjavaslat alapján a foglalkoztatást felügyelő hatóság a be nem jelentett foglalkoztatás esetén a munkavállaló legalább egy hónapra történő bejelentésére kötelezheti a munkáltatót. Az intézkedés különösen előnyös a munkából élők számára, hiszen rendezi a jogviszonyukat, így jogosulttá válnak a társadalombiztosítási ellátásokra, illetve gyarapodik a nyugdíjhoz elengedhetetlen szolgálati idejük hossza is. A cél nem kevesebb, mint hogy ne jelentsen versenyelőnyt, kedvezőbb feltételeket a be nem jelentett foglalkoztatás se a munkavállaló, se a munkáltató számára.

Balczó képviselőtársam egy pillanat erejéig kitért a családtámogatási rendszerre, amelynek kizárólag egyetlenegy elemét emelte ki, természetesen azt is hamis kontextusba helyezve. Pontosán tudjuk, hogy a Fidesz-KDNP-kormány elkötelezett a családtámogatások iránt. Amíg a 2010-es utolsó baloldali költségvetésben nem haladta meg a családok támogatására fordított összeg az 1000 milliárd forintot, addig ez már 2300 milliárd forint a 2020-as költségvetésben. Azt láthatjuk, hogy a válság közepén is minden időnk egyik legnagyobb otthonteremtési programját jelenti be a kormány. Folyamatosan bővítjük a családoknak juttatandó támogatásokat, ilyen a múlt évben elindított családvédelmi akcióterv és ilyen a családi adókedvezmény, amivel hihetetlen mennyiségű család tudott élni, hiszen a jogosultak 97 százaléka igénybe tudta venni a családi adókedvezmény különböző formáit,

mivel azt a járulékokra is kiterjesztettük. Azt gondolom, meg kellett volna szavazni azokat a fontos családtámogatási intézkedéseket, amik az elmúlt években itt voltak a parlament előtt. S nem is állunk meg ebben a kérdésben, hanem további családtámogatási törekvéseinket fogjuk a parlament elé hozni.

Mindenkitől azt kérem, hogy ezt a foglalkoztatással kapcsolatos törvényjavaslatot is támogassa, és azt is, hogy továbbra is a magyar munkavállalók és a magyar családok érdekében hozhassuk meg a döntéseket. A KDNP-frakció támogatja a javaslatot. Elnök úr, köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Nacsa Lőrinc képviselő úr. Most megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Az embernek mindig az az érzése van, amikor elolvassa ezeket az új előterjesztéseket, ezeket a szabályokat, amelyekben rengeteg törvényt módosítanak - most is két tucat törvény módosításáról van szó -, hogy a célokkal alapvetően egyet lehet érteni, hiszen mindannyiunknak ugyanaz a célja, minél több munkahelyet meg kell őrizni, ha lehet, újakat kell teremteni, és nem utolsósorban a 2020-as év a koronavírus-járvány okozta gazdasági hatások miatt több kihívással terhes év. Mögöttünk áll egy félévnyi tapasztalat, és mindenki okkal-joggal várja azt, hogy a kormányzó többség ezekből levon rengeteg tapasztalatot, esetleg átvesz az ellenzéktől, a szakszervezetektől, a szakmai szervezetektől javaslatokat, és ezek visszaköszönek a javaslatban.

(15.00)

Ami miatt felemás érzése van az embernek, az az, hogy bizony néha visszaköszön, néha látjuk azt, hogy ezeket a javaslatokat megfontolják, ha nem is úgy, nem is abban a formában, de valahogyan megjelennek a jogszabályban, és mindig ott van egy olyan, amit így magamban úgy mondok, hogy az elleplezett jogügylet, amely megjelenik, és azért valakiket önök csak helyzetbe hoznak. Tehát valakiket úgymond csak felemelnek, akik önmaguktól nem feltétlenül élnének meg ezen a piacon, de most majd például a magánmunkaerőpiaci közvetítők hozzá fognak jutni európai uniós forráshoz.

*(Az elnöki széket Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Na, de először nézzük, mi az, amiben egyetértünk! Abban egyet lehet érteni, hogy a munkaügyi fel-

ügyeletnek úgymond a mozgásterét a büntetésen kívül arra is kiterjesztik, hogy igen, akkor annak, akit szerződés, illetve megfelelő munkaviszony nélkül foglalkoztattak, őneki legalább arra az egy hónapra vagy az azt követő egy hónapra legyen befizetett járulékfizetési munkaviszonya, és erre tudja kötelezni a munkáltatót az ellenőr. Akkor legalább lesz neki társadalombiztosítása, hiszen ebben is önök olyan szabályokat hoztak, hogy akinek három hónapig nincsen társadalombiztosítása, az már nem kapja meg az ellátást, sőt már a sürgősségin sem kapja meg az ellátást. Így akkor legalább ezeket az eléggé lelketlen szabályokat valamelyest felülírják.

A csoportos létszámleépítésnél a munkaerőpiaci támogatási program miatt is módosították ezt a törvényt. Ez egy korábbi törvényben is benne volt, ahol hatályon kívül helyezték, és most újra visszakerül ebbe a jogszabályba. Igazság szerint egyet lehet vele érteni, csak az újdonság varázsát már régen elveszítette. Ilyen már volt korábban is. Most is lesz, csak most egy másik törvényben lesz. Igazság szerint nem tudom, hogy ettől lesz-e ez átláthatóbb vagy nem átláthatóbb.

Azt mi is látjuk, hogy hatástanulmányok nélkül kerül elének ez a tervezet, mégpedig úgy, hogy azért lássuk be, a tavaszi időszak egyik legfontosabb, a gazdaságvédelmi tervek legfontosabb központja a munkahelyek megőrzése volt. Látjuk, hogy ebben csak véleményes sikereket lehetett elérni, statisztikában kimutatható sikereket lehetett elérni. Mi azt látjuk, hiba volt, hogy nem emelték meg az álláskeresői támogatásnak sem az összegét, és nem növelték meg annak az időtartamát az általunk javasolt legalább hat hónapra és legalább havonta százezer forintos összegre. Most látjuk, hogy ennek milyen hatása van, hogy ha már valaki idén tavasszal elveszítette a munkáját, az már most látszik, hogy ők már kifutottak az álláskeresői támogatásból. Megérkezett a vírusnak egy második hulláma, egy 2-2,5 hónapnyi nyugalmi időszak után megérkezett a vírus második hulláma, és ugyanúgy leállnak nagyjában egészében ugyanazok az ágazatok, a turizmus, a vendéglátás, az idegenforgalom, a szórakoztatóipar teljes egészében leáll. Önök mégsem órájuk költik a pénzt, mégsem órájuk figyelnek jobban oda, még csak nem is az ágazatokra figyelnek oda, hanem ezt a forrásmenynységet a rendelkezésére bocsátják egy munkaerőpiaci magánszektornak, magánközvetítő szektornak, aminek mi nem tudjuk, mi az értelme. Ezt valószínűleg sokkal jobban meg kell magyarázni annál, mint ahogyan itt most elegánsan elsiklottak e fölött a kérdés fölött. Ahhoz a pénzhez most majd ez a magánmunkaerőpiaci közvetítő szektor hozzájut, európai uniós forráshoz, ez a szektor hozzájut, ami mögött, ki tudom találni, hogy kiket fogunk majd megtalálni - hogyan szokták ezt önök mondani: nemzeti nagytőkésnek hívják, mi sokkal egyszerűbben ezt oligarchának hívjuk -, tehát valamelyik oligarchát majd meg fogjuk találni ezek mögött a munkaerő-közvetítő cégek mögött, ők hozzáférnek ehhez a forráshoz. Hát, mondják meg,

képviselőtársaim - és államtitkár úr is rendhagyó módon vegyen részt, kérem, a vitában -, hogy miért nem azoknak az ágazatoknak adják közvetlenül a pénzt, amelyek bajban vannak, a turizmusnak, a vendéglátásnak, a szórakoztatóiparnak, amelyek leálltak, ahol esetleg megszakadtak a beszállítói láncok, és kénytelenek az ottani magyar kis- és középvállalkozók rész munkaidőben foglalkoztatni az embereket vagy éppen elbocsátani az embereket. Miért nem a cégek kapták közvetlenül ezt a pénzt, vagy éppen miért nem azok az emberek kapják közvetlenül a pénzt, akik már elveszítették a munkájukat?

Őnök pontosan aznap szavazták le a mi erre vonatkozó javaslatunkat, amikor benyújtották ezt a törvényt. Igazság szerint, ha visszatérek oda, hogy a célokkal persze egyet lehet érteni, ki akarna mást, de amint megnézzük azt, hogy önök hogyan akarják elérni ezeket a célokat, abban a pillanatban ott látjuk a számunkra megmagyarázhatatlan olyan lépéseket, amelyekkel tudjuk, hogy megint valamelyik - most akkor szépen mondom - nemzeti nagytőkésnek ki fogják majd tömni a zsebet.

Nem volt elég? Nem volt elég az, hogy amikor Mészáros Lőrinc 17 milliárd forintot kapott, ugyanazzal a lendülettel elbocsátott 850 embert, és tette pokollá 850 család életét akkor, amikor nem lehetett sehol sem elhelyezkedni? Mészáros Lőrinc akkor is kaphatott 17,7 milliárd forintot, amikor minden más magyar vállalkozó csak akkor kaphatott pénzt, ha tovább foglalkoztatott. Most megint azok fognak pénzt kapni, akik majd magán munkaerőpiacon fogják kiközvetíteni ezeket az embereket vagy éppen átképezni.

Megmondom őszintén, ezzel nagyon nehéz egyet érteni. Persze ez megmagyarázza, hogy miért nincsen hatástanulmány. Ez megmagyarázza, hogy miért nincsen a szociális partnerekkel megfelelő vita. Ez megmagyarázza, hogy miért nincsen párbeszéd a szakszervezetekkel, a munkavállalói szervezetekkel miért nincsen megfelelő párbeszéd.

Azért, mert önök néhány pozitív vagy éppen pozitívnak tűnő, sokak számára elfogadható olyan intézkedés mellé gyorsan berakják valakinek a gazdasági érdekét, hogy azzal együtt meg lehessen szavaztatni a parlamentben, amit mi nem feltétlenül akarunk megszavazni. Nem azért, mert nem gondolunk azokra az emberekre - és ezt szeretném aláhúzni és kihangsúlyozni -, nem azért, mert nem gondolunk azokra az emberekre, akiknek a vírushelyzet okozta intézkedések miatti gazdasági visszaesés most pokollá teszi az életét. Órajtuk szeretnénk mi igazán segíteni, azokon a cégeken szeretnénk mi igazán segíteni. Közvetlenül nekik kellene megfinanszírozni azoknak az embereknek a bérét, legalább a 80 százalékat. A körülöttünk lévő ország odaadja azoknak a cégeknek, hogy tudják megőrizni az emberek munkahelyét, tudják megőrizni az emberek a saját fizetőképességüket, ne szakadjanak meg a beszállítói és a fizetési láncok sem, mindenki tudja kifizetni a saját életét. Miért nem közvetlenül adják a

pénzt akár a cégeknek, akár az embereknek? Ez értelmetlen, alapvetően megmagyarázhatatlan.

Persze értem azt, hogy mindig a 2008-as válságkezelésből indulnak ki. Mindig vissza lehet nyúlni ahhoz, hogy mi volt 12 évvel ezelőtt. El kell önöket valamelyest keserítenem. Szerintem azokat, akik ma elveszítik a munkájukat, vagy éppen ma jár le a 90 napos álláskeresői támogatásuk, nem feltétlenül érdekli, hogy mi volt 12 évvel ezelőtt. Őket az érdekli, hogy mi lesz holnap, meg mi lesz holnapután, és bizony várnak a döntéshozóktól segítséget, én azt gondolom. Másfelől más helyzetben vagyunk, mint 2008-ban voltunk. 2008-ban nem volt egy lélegzetvételnyi szünet, ahol eltelt a nyár, 2-2,5 hónap, amikor nyugodtan lehetett volna értékelni a tavaszi intézkedések, rendelkezések hatásait, nyugodtan végig lehetett volna gondolni, hogy abból mi az, amit érdemes fenntartani, mi az, amit érdemes továbbfejleszteni, és abból prognózisokra, következtetésekre valamilyen szinten jutni, és felkészülni arra, amiről mindannyian tudtuk, hogy elkerülhetetlen. Persze mindenki remélte a szívével, hogy nem fog bekövetkezni, de mindenki tudta az agyával, hogy be fog következni, és lesz a vírusnak második hulláma, megint meg kell védeni a munkahelyeket, megint meg kell védeni az embereket. Ebben vannak pozitív előrelépések, de sajnos megint belekerül egy olyan magánszektor, belekerül egy olyan magánszereplő, amelyik majd valamiért - tudjuk, hogy miért, jó sok pénzért - el fogja látni azt a feladatot, amiről mindannyian tudjuk, hogy nem így kellene. Közvetlenül az embereknek, közvetlenül a cégeknek kellene adni ezeket a pénzeket. Ezért leszünk nagyon kíváncsiak a rendeletre, államtitkár úr, hiszen lássuk be, hogy ha ön is elmondja sokszor, hogy ez egy kerettörvény, mi is látjuk, hogy ez az, de ha ezt a kerettörvényt rendeletekkel töltik meg tartalommal, akkor nekünk, a parlamentnek az ellenőrző szerepe csökken, nem kicsit, hanem nagyon.

(15.10)

Ezért mi pontosan szeretnénk majd azt látni, hogy mik vannak ezekben a rendeletekben, és nyilvánvalóan meg fogjuk majd tenni mi is a megfelelő javaslatunkat, hogy hogyan lehet korszerű, hatékony és átlátható rendszert kiépíteni, munkahelyeket megőrizni és esetlegesen újakat teremteni.

Még egy utolsó gondolat Nacsa képviselőtársamra reagálva, a családtámogatási rendszerről. Az önök családtámogatási rendszere alapvetően támogatott hitelekre és adókedvezményekre épül. Most sok százezen veszítették el a munkahelyüket, közel 200 ezren vannak azok, akik most már semmilyen jövedelmet nem kapnak. Elveszítették a munkahelyüket, lejárt a 90 napos álláskeresői támogatás, ők sem a támogatott hitelt nem tudják majd fizetni, sem az adókedvezményt nem tudják majd igénybe venni. Én azt gondolom, hogy ezen érdemes elgondolkozni, amikor

a családokat anyagi és lakhatási biztonságban kívánják tartani, érdemes ebben időnként hallgatni azokra a javaslatokra, amelyeket mi megteszünk és ezután is meg fogunk tenni. Az álláskeresési támogatást tessék megemelni legalább hat hónapos időszakra, de ha lehet, akkor kilenc hónapos időszakra, és ne lehessen százezer forintnál ennek a havi összege alacsonyabb! Mi azt gondoljuk, hogy közvetlenül a cégeknek kell adni 180 ezer forintig a munkabérnek a 80 százalékát, hogy ki tudja fizetni a munkavállalóikat, nem pedig lélegeztetőgépen tartva, egy új magánszektort létrehozva, közvetítőkön keresztül eljuttatni hozzájuk a pénzt. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga Zoltán képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

VARGA ZOLTÁN, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Sokat hallottuk a mai vitán azt a fogalmat, hogy kerettörvény. Valójában mit is jelent ez? Ez egy biankó csekk, aminek nincs kitöltve gyakorlatilag egyetlen rubrikája sem, nem tudjuk az összeget, amit majd a magyar adófizetők fognak állni, és a magyar munkavállalók vagy munkanélküliek kínjával íródik, és azt sem tudjuk, hogy ez valójában kinek lesz címezve. Azt tudjuk, hogy valami ebben a sztoriban nem kerek.

Azt látjuk, hogy Európa-szerte a kormányok felismerték azt, hogy elkerülhetetlenné vált a munkáltatók, a munkavállalók, valamint az álláskeresők intenzívebb támogatása, a munkaerőpiac igényeire való gyorsabb reagálás és a költségvetési és európai uniós források hatékonyabb felhasználása. És azt is tudjuk, látjuk, hogy emellett az állam egyik fontos feladata - hozzá kell hogy tegyem zárójelben magyar állampolgárként azt a szót, hogy „lenne” -, hogy a munkahelykeresést, a munkához, valamint a megfelelő munkaerőhöz jutást, továbbá a munkahely megtartását ingyenesen igénybe vehető szolgáltatásokkal segítse. Erre alapvetően jó lehetőséget is teremthetne az előttünk fekvő - ahogy az előbb is fogalmazott itt mindenki, és ahogy mondtam én is - kerettörvény.

A javaslat arról rendelkezik, hogy a foglalkoztatás elősegítése során a munkaerőpiacon hátrányos helyzetben lévőknek többletjogosultságok illetik meg. Kérem, ez önmagában egy üdvözlendő dolog, azonban felettébb érdekes, hogy a javaslatból vagy kerettörvényből nem hámozható ki, hogy ezek valójában milyen többletjogosultságot is jelenthetnének önök szerint. Ugyan kimondja az előttünk fekvő tervezet, hogy az állami foglalkoztatási szerv a munkahelykeresést, a munkához, valamint a megfelelő munkaerőhöz jutást, továbbá a munkahely megtartását ingyenesen igénybe vehető szolgáltatásokkal fogja segíteni, mint ahogy meghatározza azt is, hogy a foglalkoztatást elősegítő szolgáltatást az állami foglalkoztatási szerv mellett csak a kormány rendeletében

meghatározottak szerint nyilvántartásba vett szervezetek nyújthatnak. Ezek a szolgáltatások aztán a gazdaságvédelmi, foglalkoztatási alapból vagy - ami nálunk nagy sport - az európai uniós forrásból nyújthatók. Azonban számunkra az elfogadhatatlan, hogy a támogatások típusait - gondolok itt például a bértámogatásokra, járulékkedvezményekre és hasonló támogatási típusokra - és azok mértékét a törvény egyáltalán nem tartalmazza. Szemmel látható, hogy a kormány által meghatározott magánszervezeteknek hatalmas forrásokat kívánnak juttatni, nyilván azért, hogy majd ezek a magánszervezetek rendelkezzenek e felett a forrás felett, azonban a törvényjavaslat tapintatosan - hogy is szokták ezt önök mondani? - nem bontja ki az igazság minden részletét, sőt egyet sem ezzel kapcsolatosan, így ezek egyáltalán nem is ismernek. És féltő, ahogy az előbb is megjegyeztem, hogy itt van a kutya elhantolva, itt van a sorok között elrejtve a törvényjavaslat valódi célja. Hiszen ott tartunk, hogy bármilyen, önök által előterjesztett törvényben az ember a sorok között megpróbálja megtalálni különben azt, hogy ez önöknek miért is fontos, mert sajnos nagy valószínűség szerint se a munkavállalók, se a munkáltatók nem fontosak önöknek, sokkal inkább a saját zsebük. Hiszen itt most nagyon nem kevés pénzről beszélünk, és tudjuk, hogy ha pénzszagot érez a kormány és annak tagjai, kérem szépen, hihetetlen leleményesek, és bármire képesek tudnak lenni.

A törvényjavaslat rögzíti a foglalkoztatásfelügyeleti hatóság meghatározását és a hatósági ellenőrzés hatáskörének alapvonalait azzal, hogy annak részletes kifejtését a végrehajtási kormányrendelet fogja majd tartalmazni. Ám meglehetősen furcsa, mi több, számomra elfogadhatatlan, hogy a hatóság elnevezését, főbb működési szabályait, például azt, hogy ki nevezi ki annak a vezetőjét, azt, hogy hogyan számoljon az majd be az Országgyűlésnek az éves tevékenységéről - személyesen vagy írásban jelentsen -, ne a törvény szabályozza ebben az esetben. Értem, értjük mi, hogy a javaslat alapján foglalkoztatásfelügyeleti hatósági ellenőrzés kizárólag hivatalból indulhat, és például az ellenőrzött önmaga nem kérheti magát ezt az ellenőrzést. Azonban hiányzik a javaslatból annak a rögzítése és kimondása, hogy a hatóság köteles viszont úgy ellenőrizni, hogy a szükségesnél jobban ne zavarja meg a munkát, és a munkavállalókat csak rövid ideig vonja ki a feladataikból.

Emlékezhettünk, most is látjuk azt, hogy a párt ökle időnként a hatóság. Időnként megszállnak valakit, valamilyen céget, nyilván azzal a feltett szándékkal, hogy neki kárt okozzanak, esetleg a cégvezető úgy döntson, hogy ezt a céget aztán majd el akarja adni a további vegzálások elkerülése végett, és tökéletesen működik ez a rendszer. Azonban ez így elfogadhatatlan.

A munkaügyi bírság ebben a formában inkább durva fenyegetésnek, mint megalapozott törvényi keretnek tűnik, mivel a javaslat szintén nem határozza meg az egyes munkaügyi szabálysértési tényállásokat,

és bizony-bizony nem tünteti fel a bírság tételeit sem. Gyakorlatilag ez egy kitalálás kérdéssorozata, annyit írnak a bírságra, amennyit csak gondolnak. Sajnos ki-jelenthetjük, hogy az utóbbi években végbement gazdasági és társadalmi változások, különösen a világjárvány, drámai hatást gyakoroltak a munka világára. Ezt nagyjából mindenki a saját bőrén érzi is. Mind-ezen változások negatívan hatottak a hagyományosan biztonságos és tisztességes munkaügyi kapcsolatokra.

Az elmúlt időszak erőfeszítései ellenére a be nem jelentett munkavégzés és az árnyékgazdaság jelensége komoly problémát okoz országunkban is. Miközben az árnyékgazdaság hátráltatja a társadalom fejlődési lehetőségeit, a be nem jelentett munka nagy valószínűséggel pénzügyi és szociális nehézségekkel küzdő, perifériára szorult új munkavállalói réteget fog teremteni. Mivel ennek az igen jelentős csoportnak sem valós bevallott jövedelme, sem társadalombiztosítása nem biztosított, így a be nem jelentett munkavállalók számára biztosan nehézséget fog jelenteni a család- és a jövőtervezés, hiszen ez a helyzet gátolja egyrészt a tartalékok képzését, másrészt az olyan alapszükségletek kielégítését, mint például a lakáshelyzet megoldása. És bizony ezek az emberek nem tudnak majd hozzájárulni a szociális biztonsági rendszerekhez, így azokból teljes egészében nem is részesülhetnek, és általában az ágazatban alacsonyabb béreket is kapnak. Látjuk azt, hogy például aki nincs bejelentve, lassacskán már nem tud bekerülni még a kórházba sem, ellátatlanul fog az út szélén állni. És ez nemcsak az egyéneket, hanem a bejelentett munkavállalók bérét is veszélyeztető fenyegetést jelenthet, akiknek az alacsonyabb fizetésekkel, illetve a zsebbe kifizetett feketejövedelmekkel kell majd versenyezniük.

(15.20)

Természetesen a Demokratikus Koalíció is egyetért a fekete- és szürkegazdaság kifehéritése, illetve a be nem jelentett (*Nacsa Lőrinc: Bitcoin...*) munkavállalók fokozott munkajogi védelme érdekében szükséges intézkedésekkel.

Álláspontunk szerint azonban a törvényjavaslat a jelenlegihez képest nem eredményez hatékonyabb munkaügyi ellenőrzést, és valójában valós segítséget sem nyújt az álláskeresőknek. Ha a kormány tehetlenségében nem ilyen pótcselekvésekbe menekülne, akkor kidolgozna egy hatékony és konkrét támogatási programot a munkahelyek védelme, a vállalkozások megsegítése érdekében, a munkanélküliek számára pedig a jelenlegi 3 hónapról legalább 9 hónapra emelné az álláskeresési járadék időtartamát, és annak összegét is legalább 50 százalékkal meg kellene hogy emelje.

Vélhetően a kormány figyelmét is felkelthették különben az utóbbi időben azok a hírek, hogy van olyan álláskereső, aki 80 napja hiába várja, hogy

utalják neki a munkanélküli-járadékot. Egy másik álláskereső majdnem 3 hónapot várt az első kifizetésre; a következőt már meg sem kapta, mint kiderült, azért, mert nem jelent meg személyesen a hivatalban. Amikor pedig bement, akkor közölték vele, hogy sorry, de az ügyintéző éppen nincsen bent.

A munkaügyi központok, a kormányhivatalok személyügyi állományának leterheltsége miatt emberek hónapokra ellátatlanul maradnak, rengeteg példát tudunk még erre felsorolni és felhozni. A törvényjavaslat ezt a problémát egyáltalán nem is érinti, és így ebből kifolyólag nem is orvosolja.

Aggályosnak tartjuk, hogy több tényleges és lényeges kérdés szabályozását is kormányrendeleti szintre utalja a javaslat; nem határozza meg a nyújtható támogatások típusait és mértékét, ahogy ezt az előbb is megfogalmaztam, de példátlan módon a hatóság elnevezését és főbb működési szabályait sem. Így ez nem más, mint egy biankó törvényjavaslat, melyet a kormány utólag majd rendeleti szinten úgy alakít, ahogy éppen kénye-kedve kívánja, ahogy neki tetszik, és ebben az esetben a parlamenti kontroll sem tud majd érvényesülni.

És engedjenek meg egy személyes megjegyzést ezzel kapcsolatban! Személyesen is megdöbentőnek tartom, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslatból is visszaköszön a kormányfő militarista hajlama, az, hogy itt katonás rendről beszélünk, hatóságról beszélünk, büntetésekről beszélünk, holott ennek a rendszernek nem büntetnie kellene, hanem szolgáltatnia. Mint ahogy a kormánynak is nem a büntetésen kellene hogy járjon az esze, hanem azon, hogy hogyan teszi jobba az emberek életét, hogy szolgáltat egy olyan keretet, amivel az emberek élete jobb lesz. Hát, ez az, amit mi hiányolunk ebből a törvényjavaslatból. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzéki pártok padsorai-ból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak, LMP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A foglalkoztatást elősegítő szolgáltatásokról és támogatásról, valamint a foglalkoztatásfelügyeletről szóló törvényjavaslatot, amit benyújtott a kormány, tárgyaljuk most.

A korábbi években az általános és világszintű gazdasági konjunktúra itthon is érzékeltette hatását: nőtt a gazdaság, nőtték a bérek, és nőtt a foglalkoztatás is. Eközben a munkáltatókkal szemben egyértelműen előnyben részesítette a kormány a munkaadókat, és sajnos azt látjuk, hogy a munkavállalók védelme teljesen háttérbe szorult. Pontosan emlékszünk azokra a törvényekre, amelyek esetenként egészen kiszolgáltatott helyzetbe hozták a munkavállalókat.

Csakhogy most van egy világjárvány, annak is a kellős közepén vagyunk; a gazdasági fellendülésnek vége, a magyar csoda is eddig tartott természetesen.

A valós gondok és problémák megjelenésekor a kormány a legtöbb területen hátrít, és a felelősséget próbálja áttolni hol az önkormányzatokra, hol magukra a magyar állampolgárokra. Bizonyos területeken azonban kénytelen cselekedni, és hála a jóistennek, ez ennek a cselekvésnek a nulladik lépése, még csak első lépésnek sem nevezném, hiszen ahogy államtitkár úr is elmondta, ez egy kerettörvény, és gyakorlatilag a részletekről az égegyadta világon nem tudunk semmit.

Az elmúlt hónapokban a kommunikáció szintjén az állam elbogatellizálta a vírus foglalkoztatásra gyakorolt hatását. Orbán Viktor még április elején magabiztosan kijelentette: annyi munkahelyet fogunk teremteni, amennyit a vírus elpusztít. Szeptemberben pedig, szintén elégedetten, azt nyilatkozta, hogy ezt a vállalást sikerült teljesíteni. Kérem tisztelt miniszterelnök urat, hogy olvasson KSH-adatokat, mert azok megmutatják, hogy az öt főnél többet foglalkoztató cégeknél augusztusban 60 ezerrel dolgoztak kevesebben, mint januárban, ráadásul szeptemberben további 32 ezerrel csökkent a hazai foglalkoztatottak száma augusztushoz képest. És Müller Cecília véleménye szerint, és azt gondolom, hogy ebben őneki igaza van, a járvány még csak felszállóágban van. Azt is hozzá kell tennem, hogy nem vizsgálta senki az öt főnél kevesebbet foglalkoztató cégek, kisvállalkozások helyzetét, amik sokkal kiszolgáltatottabb helyzetben vannak, sokkal kevésbé tűrik ezeket a gazdasági válságból eredő következményeket, úgyhogy azt gondolom, egyértelmű, hogy a foglalkoztatás terén rendkívül nagy problémák vannak hazánkban.

A törvényjavaslatról összességében azt gondolom, azt mindenféleképpen el kell mondani, hogy a benyújtása üdvös, hogy a kormány végre észrevette, hogy ebben az országban vannak munkavállalók; észrevette, hogy vannak gondok, és a foglalkoztatást segíteni kell. Sajnos azt kell hozzátennem, hogy későn, és a törvény tartalma alapján rendkívül kis hatáskokkal gondolja ezeket a problémákat orvosolni a kormány; illetve hozzá kell tenni, mint ahogy nem veszi komolyan a magyar parlamentarizmust, így majd csak a kormányrendeletek szövegéből fog kiderülni, hogy mit is ér ez a törvény.

A kormány kiemelt célja a jogszerű foglalkoztatás elősegítése, a gazdaság további fehéritése, jelentette be Bodó Sándor, az Innovációs és Technológiai Minisztérium foglalkoztatáspolitikáért felelős államtitkára a törvényjavaslattal kapcsolatban. Ennek megfelelően a foglalkoztatók végre kötelesek lesznek a jogszerűtlenül foglalkoztatott munkavállalóikat visszamenőlegesen legalább egy hónapra a mindenkori minimálbér mértékére bejelenteni a NAV-nál. Azt gondolom, hogy ez egyszerre egy óriási lépés, hogy végre valaki ezt észrevette, másrészt pedig azt kell mondanom, tisztelt kormánypárti képviselők, hogy ez rendkívül kevés.

Képzelnék csak el azt az élethelyzetet, amikor a cég a maga gazdasági erőfölényével visszaélve gyakorlatilag fekete- vagy szürkemunkára kényszeríti a

munkavállalót, majd jön a munkaügyi ellenőrzés, és egy hónapra a minimálbér összegére teszi kötelezővé a bejelentést. Igen, ez előrelépés, mert eddig ez sem volt, ugyanakkor lássuk be... Tétélezzük föl, ez egy elképzelt eset, hogy egy ilyen munkáltató, mondjuk, nyolc éven keresztül foglalkoztatott szürkén vagy feketén munkavállalót. Ennek a munkavállalónak a nyugdíjjáruelka, az egészségbiztosítása nyolc éven keresztül elveszett, és ezt sajnos ez a törvény ebben a formájában, amennyit most látunk belőle, egyáltalán nem kezeli.

Örülünk, hogy a kormány végre belátja, hogy a feketemunka még mindig nagy probléma Magyarországon. Fantasztikus, hogy rendezni kívánják végre a munkából élők jogviszonyát. Örül ennek az intézkedésnek majd sok munkavállaló, akiket eddig sok éven át megalázó módon kihasználtak, és feketén foglalkoztattak. A kérdés csak az, hogy miért várt ezzel eddig a kormány. Az LMP számos alkalommal nyújtott be módosító javaslatokat a költségvetések tárgyalásakor a felügyelet erősítésére. Ezeket önök, kivétel nélkül, minden alkalommal elutasították, és ennek az okát, azt gondolom, hogy önöknek kell majd egyszer indokolniuk.

A törvényjavaslat másik fő célja az adminisztrációs terhek csökkentése, a támogatási igények benyújtásának egyszerűsítése, valamint a munkához jutás, a munkahelykeresés és -megtartás, továbbá a megfelelő képzettségű munkához jutás elősegítése. Azt gondolom, hogy nem kell ehhez magyarázatot fűzni, ez úgy helyes, ahogy van. Ugyanakkor azt gondolom, hogy én sem tudok elmenni szó nélkül a mellett a tény mellett, hogy 2020 a járvány éve.

(15.30)

Gyakorlatilag ebben az évben a járvány és annak minden hatása, a gazdasági hatások is, a mindennapjaink részévé váltak. Több szektorban szinte napok, hetek alatt mentek tönkre vállalkozások, ennek következtében már akkor, amikor elkezdődött a járvány, sokan veszítették el az állásukat. Az LMP már ekkor jelezte, hogy ha a kormány nem tesz azonnali és átfogó, minden szektorra kiterjedő és radikális lépéseket, még többen fogják elveszíteni az állásukat. Már akkor követeltük, hogy a kormány kiemelten támogassa a multikkal szemben a magyar kkv-kat pénzinjekcióval, könnyített hitelekkel, járulékcskéntéssel, kértük többek között a bértámogatás bevezetését, javasoltuk a távolléti díj fizetését azoknak a dolgozóknak, akiknek otthon kell maradniuk a gye-rekükkel, és végül, de nem utolsósorban a kegyetlenül rövid ideig folyósított álláskereső járadék összegének növelését és folyósításának meghosszabbítását.

A kormány azonban nagyon sokáig késlekedett a megfelelő lépések meghozatalával, annak ellenére késlekedtek, hogy Gulyás Gergely már márciusban azt

mondta, hogy százezres munkanélküliségre számítanak, a kérdés csak az, hogy hány százezresre. Ennek fényében végképp érthetetlen, hogy miközben a kormány több száz, esetenként több ezer milliárd forintot szór el felesleges beruházásokra, ilyen a Budapest-Belgrád vasútvonal, Paks II., a Liget-projekt vagy a MotoGP-pálya építése, közben csak nagy nehezen jut forrás valódi gazdaságvédelemre. Így a kormány által az ország történetének legnagyobb válságkezelési programja valójában megkésett, túlbonyolított és kevés volt.

A kormány tehát vagy nem akart érdemben segíteni a magyar munkavállalókon, vagy alaposan elszámolta magát. Ezt mutatja, hogy április végén Orbán Viktor a parlamentben bevallotta, hogy munkavédelem terén nincs B-terve, a munkanélküli-támogatás három hónapos idejét nem hosszabbítja meg, összegét nem növeli, mivel legkésőbb a támogatás idejének lejártakor mindenki talál munkát magának. De ha mégsem, majd kap az államtól. Ugye, ez hangzott el a parlamentben. Azt gondolom, az idő tökéletesen igazolta, hogy ez az állítás nem állja ki az igazság próbáját.

A kormány kijelentései alapján tízezer-milliárd forint áll rendelkezésre a járvány és a válság leküzdésére. A kormány 2800 milliárd forintot már fel is használt a megfelelő forrásokból, ám, igen pazarlóan, százmilliárdok mentek el a multik, illetve az autóipar támogatására és a baráti luxusszállodák megsegítésére. Az LMP szerint a forrásokat nem megfelelő módon költötte el a kormány, és ezért összeállítottunk egy válságkezelő csomagot, meghatározva az egyes lépések költségét is. A járvány leküzdésére, a gazdasági és szociális válság enyhítésére legalább 3000 milliárd forintot kell fordítani. Az LMP hat pontban határozta meg, hogy mik a rövid távon elengedhetetlen lépések. 400 milliárd forintból ingyenes tesztelést kell biztosítani mindenkinek, és állami jövedelempótlást kell adni a karanténba kerülőknek, hogy a járvány eluralkodását és az egészségügyi rendszer túlterhelését megelőzzük. Nem működik az állam, ha egy járvány idején a védekezés költségeit a vétlen fertőzöttel fizettetik ki. Ahhoz, hogy az állam a karanténba kerülőket megsegíthesse, a tb- és a táppénzszabályok átalakítására lenne szükség, ne kerüljön senki az utcára betegség miatt, ne omoljon össze a családok költségvetése. Azt gondolom, abban talán a kormánypárti képviselőkkel sincs vita közöttünk, hogy a gazdaság alapja a család, a dolgozó ember. Tehát azt gondoljuk és azt képviseltük eddig is, hogy a dolgozó embereket kell megsegíteni egy ilyen válságos helyzetben, és erről sajnos fájoan elfeledkezett a kormány.

200 milliárd forintot kell arra fordítani, hogy az álláskeresési járadékot kilenc hónapra emeljük, és annak összegét is megemeljük. Ez ügyben már törvényjavaslatot is nyújtottunk be, egyébként hozzáteszem, szinte az összes ellenzéki párttal együtt. Százezrek veszítették el a munkájukat, és Orbán Viktor megszegett ígérete ellenére a kormány nem gondoskodott mindenkinek új munkáról. Bérkiegészítési programot

kellott volna indítania a kormánynak, ezúttal, mondjuk, teljes körű eléréssel. Ez 300 milliárd forintot igényel. A kormány munkahelyek megőrzéséről beszél, miközben az Európai Unióban egyedülként megszüntette a munkabér-támogatási programot, ezzel munkahelyek százezreit sodorva veszélybe. Az újraindított bértámogatási rendszerben ne legyen alsó korlát, tehát a teljes bevételüket veszített vállalkozások munkavállalói is megkaphassák. Ezen túl akkor is kaphassa meg a korábbi bérének egy részét a munkavállaló, ha ideiglenesen más szektorban, például a mezőgazdaságban, a szociális vagy egészségügyi ágazatban kénytelen munkát vállalni.

Fontos, hogy ne csak az orvosok fizetését emeljük, hanem az extraterhelésnek kitett egészségügyi, szociális dolgozók, valamint az oktatásban dolgozók bérét is. Ezen túl a mentőszolgálatot, a háziorvosi, a védőnői és más rendszereket is meg kell erősíteni, ugyanakkor béremelés kell az óvodai, az alapfokú oktatási és felsőoktatási rendszerekben, a járványhelyzet okozta nehézségekre is tekintettel a pedagógusi munkát és nevelést-oktatást közvetlenül segítők körében is. Ez mindösszesen 700 milliárd forintba került volna a kormánynak, ha meglépi.

Szintén elengedhetetlen az alapvető élelmiszerek áfájának 5 százalékra csökkentése és az ellátási láncok rövidítése, hogy az élelem ne legyen luxus a válságban, és ez megoldható mindösszesen 270 milliárd forintból. Az élelem nem lehet luxus, az egészséges és megfizethető élelmiszer a válságban kritikusan fontos, ezért kell az alapvető élelmiszerek áfáját csökkenteni, nem elég, ha naponta elmondja valaki a kamerába, hogy egy családban mindennap meg kell enni fejenként négy darab almát.

Az ötödik ponton túl szükséges egy hatodik is, mely több kisebb, de annál fontosabb elemet tartalmaz. A közmunkaprogramokat 100 milliárd forintból össze kell kötni képzési programokkal. 10 milliárd forint kell arra a célra, hogy azok a gyerekek, akik eddig főként iskolában, óvodában jutottak ételhez, a járvány idején is megkapják a kellő ellátást. A veszélyeztetett korban levő pedagógusok online tanítási infrastruktúrájának megteremtése, internet-hozzáférési, eszköz-hozzáférési, digitális módszertani továbbképzés, adott esetben egyébként a diákok teljes körű eszközellátottsága is megvalósítható mintegy 50-70 milliárd forintból.

A kapcsolati, családon belüli erőszak csökkentésére, megakadályozására 100 milliárdot kellene költeni, a 13. havi nyugdíj első heti részletére szánt 77 milliárd forintot azonnal meg kellene kapniuk a nyugdíjasoknak ebben a kritikus gazdasági helyzetben. 22 milliárd forintot kell fordítani az otthongondozási díj emelésére a minimálbérhez igazítással. 200 milliárdból az idősothtonok férőhelyeit kell bővíteni és szolgáltatási színvonalukat jelentősen emelni. Ugyanígy a támogatói szolgálatok bővítése, kapacitásnövelése is fontos ügy, erre 43 milliárd forintos költség kellene. A kulturális szférában a járványhelyzethez igazodó online szolgáltatások kiépítésére a tárlatvezetéstől a színházi

előadásokon át a koncertekig, ennek a technikai háttérnek a képzéstámogatására 30 milliárd forintot lehetett volna eddig fordítani. Sajnos ezeket nem tette meg a kormányzat, ugyanakkor, azt gondoljuk, ez a törvényjavaslat akár egy kezdő lépése is lehet ennek az iránynak, és hogy mi lesz ebből, azt valószínűleg csak a jövő fogja megválaszolni számunkra.

Ebben a formájában a Lehet Más a Politika tudja támogatni ezt a törvényjavaslatot, feltéve, hogy lesz ennek folytatása, és a kormányrendeletek nem valami hátsó szándékot fognak majd megfogalmazni megjelenésükkor. Köszönöm szépen. *(Dr. Varga-Damm Andrea tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselőnek adom meg a szót. Felszólalásra következik Varga-Damm Andrea képviselő asszony. Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A T/13481. számú törvényjavaslat vitájában ellenzéki képviselőtársaim gazdagon adták elő érveiket a vonatkozásban, hogy mi az, ami tetszik ebben a joganyagban és mi az, ami nem, ezért igyekszem nagyon röviden kommentálni.

Ez a javaslat 39 törvényt módosít 49 paragrafusban, melynek az a célja, hogy egy foglalkoztatást elősegítő szolgáltatási rendszert hozzon létre, amelyet nyilvántartásba vett szervezetek nyújthatnak, és támogatást kapnak az államtól annak érdekében, hogy az ezen szervezetekkel hatósági szerződést kötő munkavállalók vagy potenciális munkavállalók elhelyezkedését jobban segítse. A támogatás a gazdaságvédelmi, foglalkoztatási alapról nyújtható. Alapvető célja még a javaslatnak a munkához jutás mellett a koronavírus-járvány következtében elvesztett munkahelyek miatt az, hogy a feketemunka felszámolását minél hatékonyabban végre tudja hajtani, és az is, hogy abban az esetben, ha a hatóság feltár jogviszony nélküli foglalkoztatást, akkor az ezen tény rögzítésétől visszafele számítva 30 nappal egy foglalkoztatásfelügyeleti hatóság pótolná a jogviszony létrehozatalát szolgáló szerződést. Ha az elmúlt tíz év tapasztalatai nem lennének meg az Orbán-kormány kontra munkavállalók vonatkozásában, akkor azt lehetne mondani, hogy tényleg a munkavállalókat elképesztően támogató kormányzati javaslatról van szó.

(15.40)

De azért ennél sokkal cizelláltabb a helyzet, ahogy azt előttem képviselőtársaim is elmondták.

Kezdjük azzal, hogy ha nem ilyen munka törvénykönyve lenne, amely a munkáltatókat támogatja és a munkavállalókat kiszolgáltatja, akkor egyébként

sokkal kevésbé lenne tapasztalható akár feketemunka, akár jogellenes foglalkoztatás, akár az, hogy különböző trükkökkel hosszú időn át foglalkoztatnak úgy munkavállalókat az országban tömegesen különböző gazdálkodó szervezetek, hogy végig a jogviszony ideje alatt bizonytalanságban vannak, és semmiféle jogszabályi garancia nincs arra, hogy ha elvesztik a munkájukat, legalább felmondási időre járó díjat vagy végkielégítést kaphassanak.

Meg kell mondjam, tisztelt képviselőtársaim és tisztelt államtitkár úr, hogy az elmúlt fél évben valahogy, nem tudom, mi okból, de úgy hozta a sors, hogy rengeteg munkavállaló írt nekem, és kért segítséget abban, hogy saját munkáltatója milyen módon foglalkoztatja, és milyen módon sérelmesek a foglalkoztatás körülményei, különösen a szerződéseket és a munkaidőt illetően.

Bizonyára tudják, képviselőtársaim, hogy a koronavírus-járvány okozta szükséges egészségügyi eszközök beszerzésében és szállításában rendkívül sok magáncég vesz részt, akár a csomagolást illetően, a beszerzést és a szállítást illetően, és milyen furcsa, hogy az összes ilyen jelzés felém a csomagolást végrehajtó szervezetekhez kötődik, azaz olyan cégekhez, akik kifejezetten erre az időszakra nyújtandó szolgáltatásra jöttek létre. Nem is gondoltuk volna, hogy a járvány okozta szükséges kormányzati intézkedések és eszközbeszerzések mennyi új vállalkozást generálnak, még hozzá úgy, hogy ezek a vállalkozások, miután pontosan tudják, hogy időleges lesz a tevékenységük, teljességgel negligálják a jogszabályi kötelezettségeket és leggyakrabban a munkavállalókat érintően.

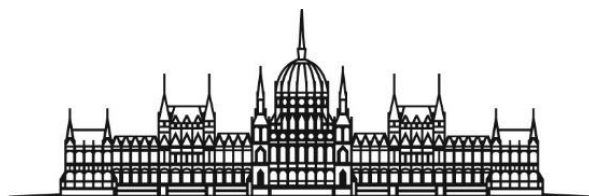
Elmondom tisztelt képviselőtársaimnak, hogy tömegesen találkoztam olyannal, hogy négyórás munkaviszonyra voltak bejelentve olyanok, akik 12 órát dolgoztak végig ezekben a szervezetekben. Meg kell mondjam, éppen államtitkár úr minisztere útján szabadítottam rá egy-két szervezetre és a munkaügyi felügyelőség közvetlen megkeresésével a hatóságot, mert egyszerűen elfogadhatatlan az, hogy profitmaximalizálás érdekében egy járványveszély közepén - ahol tényleg minden emberélet fontos, és mindenkinek úgy kell ezt túlélnie, hogy sem egzisztenciálisan, sem egészségében nem megromolva veszjelje át - ilyen ügyeskedők kihasználják ezt a helyzetet, és kihasználják az embereket.

(Folytatás 161/2-ben!)

Országgyűlési Napló

Az elmúlt hónapokban közvélemény-kutatást csináltattam magamról, de kihasználtam a helyzetet, hogy ha már ilyen sok embert kérdeznek meg, kihasználtam a helyzetet, és a kérdésekben bizony a munkavállalás és a munkáltatási kérdés is szerepelt. Egyszerűen szerettem volna egy valós képet kapni a munkanélküliségről és a foglalkoztatottságról. És bizony, államtitkár úr és tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, 8 százalékosra jött ki ez a munkanélküliségi ráta. De ez még kedvező ahhoz képest, amit egyébként a sorok között a különböző statisztikai adatszolgáltatásokból lehet látni, ugyanis Magyarországon 4 millió 622 ezer gazdaságilag aktív ember van, de a 92 ezer közfoglalkoztatottn kívül mindössze 4 millió 296 ezer fő az, aki a munkaerőpiacon valóban tisztességes jövedelmet jelentő munkát tud végezni. Ez pedig, akár-hogy is nézem, 9,3 százalék.

Tehát ne tessenek itt egyáltalán 3 meg 3,3 százalékos munkanélküliségről beszélni, mert ez nem igaz! Más az, aki keres munkát, és ezért a munkaügyi hivatalokban megjelenik, de rengeteg ember már nem jelenik meg, mert úgysem kap munkát. Tehát azért azt gondolom, hogy amikor a hírekben és a kormányzati beszámolóknál arról hallunk, hogy már csak 150 ezren vagy már csak 200 ezren keresnek munkát, és jaj, de jó, mert akkor a foglalkoztatás mennyivel növekszik, hát, akik már nem keresnek munkát, azokból nem minden ember, sőt nagyon sok ember nem kerül be a munkaerőpiacra, hanem egyszerűen feladja, vagy feketén foglalkoztatják valahol, ami még rosszabb.

Az elmúlt percekben képviselőtársaim arról is beszéltek, hogy ebben a járványhelyzetben a kormányzatnak a munkahelyek megmentése, illetőleg a polgárok egzisztenciális biztonságának megtartása érdekében mit kellett volna tennie, mindegyik indokolt volt. Felhívom a figyelmét az államtitkár úrnak, hogy az első héten már követeltem a katasztrófavédelmi törvénybe foglalt katasztrófaegély alkalmazását. Ugyanis abban az esetben, ha az állásukat veszített honfitársaink legalább három hónapig ezt a 100 ezer forintos katasztrófaegélyt kapták volna, annak minden forintját visszaforgatták volna a gazdaságba. És, ha csak ez alatt az idő alatt ugyanaz a pénz háromszor fordul meg a piacon, akkor annyi adót és járulékot termelt volna a költségvetésnek, amelyet nominálisan odaadtak.

Tehát ha márciusban, áprilisban ezt elkezdik folyósítani, egyrészt egy óriási levegővételt ad az embereknek, másrészt már novemberre ugyanez a pénz adó és járulék formájában visszajött volna. Mert hiszen óriási áfa van, óriási nagy a munkát terhelő adók és járulékok mértéke, az egyéb adókról már nem is beszélve, és ez a gazdaságot segítette volna még inkább fennmaradni, és még inkább nagyon sok cég megmenekült volna mindössze ezzel. Ahogy Balczó Zoltán képviselőtársam is beszélt róla, a multiplikátorhatás erre lehetőséget adott volna.

Amikor ezt a javaslatot olvastam, meg kell hogy mondjam, hogy kétszer kellett elolvasnom, mert azt

hittem, hogy nem értem, amit olvasok, aztán rájöttem, hogy azért nem nagyon értettem, mert éppen a részletek hiányoznak belőle. Tehát én elhiszem, hogy majd kormányrendelet fogja a részleteket kibontani, de így gyakorlatilag a képviselők úgy fognak szavazni egy új intézmény létrehozataláról, amiről az égvilágon semmit nem tudunk.

Egyet érzünk, vagy érzékelünk talán mindannyian, de nem nagyon merjük kimondani, hogy lehet, hogy ez megint valakiknek biznisz, és az állami támogatás keretköltségvetéséből majd részesülhetnek csak azért, merthogy ingyenesen szolgáltatnak a munkavállalóknak munkahelymegszerzésre szolgáltatást. Na de hát ehhez nem kell egy ilyen rendszert létrehozni!

Kell egy tisztességes munka törvénykönyve, kell egy méltányos adó- és járulékrendszer, hogy ne minden egyes fizetésemeléshez mindjárt óriási terhek járuljanak a munkáltatóknak, kell egy kiszámítható gazdaság, kell egy kiszámítható közélet és politika. Abba kéne hagyni a protekcionista alapú gazdaságpolitikát, és lehetőséget kellene mindenkinek adni, aki a piacon értékes szolgáltatást vagy terméket nyújt, hogy ők is például a közbeszerzés lehetőségeiből részesülhessenek.

Ha ezeket az alapvető tevékenységeket a kormány végre elkezdene így csinálni, akkor higgyék el, nem kellenének ilyen közérzetjavító, egyébként részleteiben nem ismert szabályokat idehozni a Ház elé, és az időt és a pénzt pazarolni vele, viszont nem tudjuk, hogy ennek majd mi lesz a jövőbeni kilátása.

Én drukkolok a kormánynak, hogyha ezt az elképzelést meg tudják hatékonyan valósítani, csak azt kérem, hogy ne egy újabb gittegylet legyen, ne pár embernek újabb bizniszteremtése legyen úgy, hogy valójában a célzott célcsoport, a polgárok, a munkavállaló polgárok viszont ebből ne érezzenek semmit. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Én nem vagyok annyira jóhiszemű a kormány tevékenységével kapcsolatban, mint több ellenzéki képviselőtársam. Én már ezektől a keretszabályoktól is sokszor fádom.

Vizont államtitkár úr egy szakmailag felkészült ember, bár kormánypárti képviselőtársak egyenként itt vannak a teremben, de jellemzően ők is elhagyják a termet. Vizont, államtitkár úr, itt konkrét számadatok hangzottak el. A tavaszi kiesett munkabérek tekintetében, ugye, valóban, pénzügyminiszter úr azt ígérte, hogy nagyságrendileg egymillió munkavállalót érhet el valamifajta segítség. Tudjuk, hogy az a bázisadat, ami a tavaszt illetően rendelkezésre áll, nagyságrendileg 207 ezres, tehát ennyi munkavállalót ért el valójában az a munkabér-támogatás, amit önök óriási

csinnadrattával beharangoztak. Ha nem ez a pontos szám áll a papírjukban, akkor kérem, egyeztessünk, ehhez ugyanakkor az kell, hogy a kormány államtitkára szót kérjen, felálljon a vita sodrában, már amennyire heves vitának lehet nevezni azt, hogy udvariasan meghallgatjuk egymást, hiszen eddig ez történt.

Ha viszont államtitkár úr majd a zárszóban próbálja a kormányzat bizonyítványát tisztázni és egy kicsit tisztábbra mosni, akkor, attól tartok, hogy elmulasztja azt a lehetőséget, hogy az ellenzéki felszólalásokból a nagy hevületet elvegye. Hiszen ha önöknek igazuk van, akkor nincs más dolga egy államtitkárnak, mint felállni, elmondani, hogy amit eddig az ellenzékiek közöltek önökkel, az vagy nettó marhaság, vagy ebben és ebben a formában tévedés.

(15-50)

Ugyanakkor azt látjuk, hogy a kieső munkabérek pótlását illető modellt, tehát az, amit a Jobbik javasolt, a magyar munkahelyvédelmi alap koncepciója, minden kieső munkabér 80 százalékát tudná kipótolni. Más ellenzéki pártok is jellemzően ezt a 80 százalékos szintet lövik be. Nyilván nem azért van konszenzus közöttünk, mert összebeszéltünk valami sötét és füstös irodában, hanem azért, mert a józanság és a normalitás pártján áll minden olyan magyar ember, aki felveti a munkabérek kipótlásának szükségességét, egy ilyen modell hiányát. Éppen ezért kérem, hogy érdemi válaszokat kaphassunk arra a kérdésre, miért maradt el mindez Magyarországon olyan módon, hogy az sok embert érintsen. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra megadom a szót Varga Zoltán képviselő úrnak, DK-képviselőcsoporthoz. Parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Akár a mai nap is többször hallottuk, hogy kormánypárti képviselőink a kormányfőt idézik, aki nem hisz a segélyben, és azt mondja, ha munka van, minden van. Én nem tudom, hogy ez jó hír vagy rossz a kormányfőnek, de ezt gondolják a magyar melósok is: ha munka van, minden van.

Nem tudok olyan magyar melóst, aki segélyen akar élni. Olyat meg végképp nem, aki a mai világban úgy gondolja, hogy neki nem kell dolgozni, majd valahogy elügyeskedik. Mert mindenki tisztában van azszal, hogy egyszer nyugdíjas lesz, és nem lesz nyugdíja. Az a legnagyobb baj, hogy önök, kormánypárti képviselők, gyakorlatilag ledegradálják, semmibe sem veszik a magyar melósokat. Úgy gondolják, hogy a magyar melósok különben simlis, ügyeskedő, kis csaló emberek, akik nem akarnak dolgozni. De ez nem igaz. Mindenki dolgozni akar. Mindenki pénzt akar keresni, és azt szeretné, ha majd tisztességes nyugdíja is lenne. Ehhez pedig az kell, hogy legyen jelentve.

Az, amiről önök beszélnek, mérhetetlen megalázó a magyar társadalmi melós rétegek nagy részének, és kikérem magamnak. Ez nagyjából olyan, amikor a miniszterelnököt hallom, hogy „dolgozz, és akkor lesz pénzed”, mint azokban az ócska makaróni-westernekben, amikor valakit lábon lönek, és azt mondják, hogy „fuss az életedért”. Hát mit képzelsz a miniszterelnök egyáltalán?! De komolyan mondom!

Számtalanszor elhangzott a magyar Országgyűlésben, hogy azért nem adnak három hónapnál több segélyt, mert a magyar ember ingyenélő, és nem fog munkát keresni. Láttak ők már magyar melóst? Mert attól tartok különben, hogy nem, és ez a legnagyobb baj. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalások következnek. Elsőként az írásban előre bejelentett felszólalóknak adom meg a szót. Felszólalásra következik Varju László képviselő úr, DK-képviselőcsoporthoz. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! A mai napon sem hagyom ki azt a lehetőséget, hogy egy ilyen nagyságrendű változtatás esetén ne kérdezzem meg tisztelt államtitkár urat, hogy tulajdonképpen önök miért nem készítettek ehhez hatástanulmányt, és most elmondom azt is, hogy önöknek a saját jogszabályukat kellene betartani, amikor ezt meg kellene tenni.

Miért mondom ezt? Itt egy olyan nagyságrendű beavatkozásra tesznek kísérletet, illetve valószínűleg kormánypárti támogatással ezt el is fogják végezni, ami lényegében felszámolja a munkaügyi ellenőrzést. Mondanak róla valamit, hogy majd önök egyszer csinálnak valamit, de önmagában ebből a helyzetből az eddigiek szerint az következik, hogy majd ott lesz ellenőrzés, ahol önök ezt akarják.

Ha ezt a helyzetet akarják leképezni, mondom ezt úgy is, mint ahogy a költségvetés vitáját kivonták a parlamenti vitákból, ugyanígy ennek a törvénynek is a munkavállalókra, a melósokra, a bérből és fizetésből élőkre vonatkozóan pedig pont azt vonják ki, ami nyilvános vitát ellehetetleníti. Ha ezt megteszik úgy, hogy egyébként erről érdemi egyeztetést nem folytatnak a munkavállalók szervezeteivel, szakszervezetekkel, akkor ez, én azt gondolom, hogy egy óriási felelőtlenség. Ráadásul, mint ahogy mondtam, a saját törvényüknek nem tesznek eleget, amelyben azt írják, hogy hatásvizsgálat során vizsgálni kell a tervezett jogszabály valamennyi jelentősnek ítélt hatását, társadalmi, gazdasági, költségvetési hatásait. Hol van, államtitkár úr? Mikor veszik a fáradságot arra, hogy a több millió embert érintő változtatásukról készítsenek ilyet? Én értem, hogy önöknek hiába van törvényük, nem tartják be. Ezt számtalan helyen látom, hogy egyébként hiába születik bírósági döntés, hoznak törvényt, majd egyébként tesznek rá, és nem foglalkoznak vele. Tehát ez az a helyzet, ami miatt egyébként azt gondolom, hogy szükséges ez.

Ráadásul - csatlakozom képviselőtársamhoz, Z. Kárpát Dániel úrhoz - én nem vagyok olyan jóhiszemű önkhez, mint ami egyébként itt a képviselőtársaim egy részéről elmondható, mert amikor végighallgatjuk Szijjártó miniszter urat és másokat, hogy milyen hihetetlen jó befektetési környezet van Magyarországon, és ennek fő ismérve az olcsó munkaerő - ezt ők mondják, nem mi -, és egyébként a nagyon laza munkaügyi szabályok, akkor most éppen azt csinálják, hogy egyébként felkészítik arra a lehetőségre, hogy további lazítással, további, mondjuk úgy, hogy befektetések szorgalmazása érdekében kiszolgáltatják a magyar munkavállalót azoknak, akiknek például eszük ágában sincs szakszervezetet, munkavállalói érdekképviseletet működtetni, és ahelyett, hogy őket megerősítsék, ehelyett kiszolgáltatják ebben az értelemben a tőkének. Azt gondolom, hogy ez elfogadhatatlan, ezért és ez ellen kell nekünk küzdeni. Megteszünk mindent, egy ideig lehet, hogy ez a törvény lesz életben, de ezt majd a későbbiekben önök vagy a parlament meg fogja változtatni.

A törvény változtatásának másik okáról vagy szándékáról próbálom az önök helyébe gondolni magamat, hogy igazából mi lehetett az oka. Az egyik része az lehet, hogy az egészségügyi válsághelyzet arra ad önöknek lehetőséget vagy módot, vagy kényszeríti önöket arra, hogy igen, változtatni kell a helyzeten, mert önmagában az előállt gazdasági visszaesés kezelésével valamilyen módon foglalkozni kell. Vagy a másik változatot kell figyelembe venni, ez a másik ilyen lehetőség, hogy a korábbi években meghozott rossz döntések korrekciójára kerül sor. Én úgy gondolom, hogy erről az utóbbról van szó. Az elmúlt időszakban elrontott dolgok után, mondjuk úgy, hogy futnak, és megpróbálják ezt valamilyen módon helyrehozni.

Mondom ezt azért is, mert itt kormányparti képviselőtársammal vitatkozva, az elmúlt időszakban nagyon kényelmes helyzetben volt a kormány. 2008 óta, sőt 2010, mióta önök kormányoznak, 2010-ben már gyakorlatilag a világgazdasági válság megszűntét követően folyamatos és egyre emelkedő konjunktúrakörnyezetben kellett önöknek dolgozni, vagy volt erre lehetőségük. Ráadásul ez a nemzetközi környezet kiegészült azzal, hogy az Európai Unió támogatásának felhasználásával egy rendkívül nagyvonalú helyzetbe került a kormány, már a tekintetben, hogy ami a bevételeit, a forrásait és a lehetőségeit teremtette meg. Az egy más kérdés, hogy önök ezzel visszaéltek, és önök nem úgy használták fel mindezt, ahogy kellett volna. Ezt az előző vagy korábbi napirendnél elmondtam.

Most, amikor egyébként abba a helyzetbe kerül Magyarország, hogy egy felemelkedő gazdasági környezetben önök nem használták ki a helyzetet, nem készültek fel válságkezelésre, most az embereket pedig magukra hagyták tavasszal. Úgy gondolom, hogy például a pénzügyminiszter úr által a múlt heti költségvetési bizottsági ülésen bejelentett 506 millió eurós, 180 milliárd forintos, Európai Uniótól érkező forrást azonnal fel kell használni bértámogatásra, arra,

hogy az embereknek, a munkavállalóknak - és egyébként közvetlenül a cégeken keresztül - teremtsenek arra lehetőséget, hogy megmaradhasson a munkahelyük, és adjanak életlehetőséget ahhoz, hogy a családjuknak legyen bevétele.

(16.00)

És akkor, államtitkár úr, még nem beszéltem arról a lehetőségről, hogy ezen a héten a gazdasági bizottsági ülésen a Magyar Nemzeti Bank elnöke elismerte, hogy a Magyar Nemzeti Bank tevékenységében több mint 300 milliárd forint, 300 000 millió forint eredmény keletkezett, amelynek a költségvetésben van a helye. És csak tessék nyugodtan végiggondolni, államtitkár úr: 300 000 millió forint, azaz, ha családoként vagy munkavállalóként egymillió forintos segítséget adnak, ami, ugye, rendkívül nagyvonalú lenne, akkor is jutna belőle 300 ezer embernek. Végiggondolja, államtitkár úr? Ha ennek csak valahányad részéről beszélünk, akkor gyakorlatilag a munkavállalóknak csak két rendkívüli tételből, ami az utóbbi két hétben önök által került bejelentésre, a pénzügyminisztertől és a Magyar Nemzeti Bank elnökétől, konkrétan most rendelkezésre álló forrásból millióknak tudnának segíteni.

Ehelyett mit csinálnak? Semmit, tisztelt államtitkár úr. A gazdasági válság kellős közepén. Oké, legyenek elismerőbb, nem azt mondom, hogy semmit, de akkor, amikor pontosan tudják, és a miniszterelnök is arra készül, bejelentéssel a zárás előtt, akkor én azt gondolom, hogy önöknek kutya kötelességük a munkavállalóknak segíteni. És egyébként ez a törvénytervezet, ami itt előttünk van, ez meg a totális ellenkezője annak, hogy önök bármit segítenének.

A korábbi gondolatmenetben arra hívtam fel a figyelmet, ez arról szól, hogy egyébként a korábban rosszul kezelt, Foglalkoztatási Szolgálattal létrehozott helyzeten akarnak változtatni, akkor szerintem ez a helyzet, hogy amit korábban elrontottak, ahelyett mást kell csinálni. Megértették, de őszintén szólva ezek a lépések nem azok, amelyek ezen érdemben változtathatnának.

És ennek az az oka, hogy nem kapnak olyan közvetített munkavállalókat, akiket alkalmazásba tudnának venni. Ezért a törvényi minimumnak csak a csoportlétszám-leépítésben tesznek eleget azok a munkáltatók, akik nem jelentik be az üres álláshelyeket. És egyébként elszakadtak önök ilyen szempontból a valóságtól, mert a szolgálatnál nincsenek bejelentve az üres munkahelyek, de oda nem is áll érdekükben bejelenteni, és egyébként, akik odamennek, azoknak meg nem tudnak érdemi segítséget adni. A munkavállalók pedig az álláskeresői támogatás miatt járnak a munkaügyi központokba. Tehát a valódi közvetítést egyik fél sem a szolgálattól várja, hanem a piacon egyre nagyobb súllyal részt vevő munkaerő-közvetítő, profitorientált cégektől. Ezért ahelyett, hogy a kormány azon dolgozna, hogy a munkaügyi központok

szolgáltatásainak javítását elvégezné, az egészet kirakja a piacra, és az amúgy is kiszolgáltatott munkanélkülieket odarakja az ő kezükbe. Hát, gratulálok hozzá! Most még csak azt tegyük hozzá, hogy az Európai Unióban ez kifejezetten tilos. És ha önök ezen keresztül, mint ahogy itt képviselőtársam már elmondta, hogy amúgy egyébként itt ezeket a szolgáltatásokat akarják finanszírozni, azért, mert önök stratégiai szerződést kötöttek velük, akkor, őszintén szólva, még nagyobb a probléma.

Nézzünk néhány gondolatot a foglalkoztatási felügyeletről is. Valamikor létezett egy önállóan működő országos kiterjedésű szervezet, amit egyébként Országos Munkaügyi és Munkabiztonsági Felügyeletnek hívtak. Ezt az önálló ellenőrzési jogkörrel, működéssel, jogszabályi háttérrel, megyei kirendeltségekkel rendelkező szervezetet, mondhatnám azt, hogy felszámolták. Ma ebből csak nyomokban maradt valami, és ezzel párhuzamosan az ellenőrzések száma is csökkent, és a munkavállalók - ahogy mondtam, és itt példaként el is hangzott - kiszolgáltatottá váltak.

A legutóbbi jelentésben az ellenőrzött munkáltatóknak 68 százaléknál találtak szabálysértést. Ez a nyilvánvaló bizonyítéka annak, hogy amit eddig csináltak, az rossz a munkavállalók szempontjából.

Önök beszélnek arról, hogy mennyi embert tudnak foglalkoztatni, úgy, hogy egyébként tönkreteszik őket? Ahelyett, hogy rendes segítséget nyújtanának nekik, és ehhez megfelelő jogszabályi háttérrel csinálnának.

Ezért én azt gondolom továbbra is, hogy ez a jogszabály lényegében arról szól, hogy a korábban elrontottakon javítsanak. De ha már javítani nem tudnak, akkor inkább ártani fognak ebben a formában.

A minimumkövetelményekre vonatkozó szabályoknál is azt kell hogy mondjam, hogy tipikusan a minimumszabályok közé tartoznak, a jognyilatkozatra, azok kötelező tartalmára, jogszabály szerinti kötelező munkaidőre, pihenőidőre, nyilvántartásra vagy munkabérré, az igazolások kiadására, az elszámolásra irányadó kötelező rendelkezéseket hozzák elő.

A hatóság alapvetően két részre bomlik, lesz egy általános hatáskörű és lesz egy különös hatáskörű. De nem tudjuk, hogy mi alakul ki ebből. A különös hatáskörűben, én meg kell hogy említsem a foglalkoztatási felügyeletnél, hogy a bányászati ügyekért felelős rész is ebbe a kategóriába tartozik, a honvédelem, és még sorolhatnánk, melyek mellett. De az, hogy egyébként ők mit végeznek és hogyan, azt sem a munkaadókkal, sem a munkavállalókkal nem egyeztették le.

Nem adtak lehetőséget arra, mert az, hogy az értekezleten 24 órát adtak arra, hogy ők válaszoljanak, azt gondolom, hogy az ebben a formában elfogadhatatlan.

És ön is, államtitkár úr, figyelmen kívül hagyta, és nem tett róla említést, hogy önöket bírálták ezen az értekezleten, mindkét fél, mind a munkaadók,

mind a munkavállalók, merthogy nem adnak lehetőséget arra, hogy erről a változtatásról érdemben lehessen vitát folytatni.

Úgyhogy így összességében véve én azt gondolom, hogy ez a törvénytervezet úgy, ahogy van, elfogadhatatlan. Itt, ha lesz még módom, akkor a részletes tartalmi észrevételekkel is foglalkoznék még néhány történettel, de általában véve ezt a törvénytervezetet el kell utasítani. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Hadd legyek önkritikus az ellenzéki oldalon: én sem értem egyes ellenzéki képviselőtársaim kibontakozó jóindulatát egy olyan törvényjavaslat kapcsán, amelyről süt, sugárzik, hogy gyáva emberek írták és gyáva emberek képviselik. Hiszen gyenge, gyáva emberek akarnak gyenge forintot is, mint ahogy azt miniszterelnök úr anno nagyon helyesen megjegyezte; én a mai napig tudok azonosulni ezzel a miniszterelnöki mondattal. *(Nacsá Lőrinc közbeszólása.)*

Itt is azt látom, hogy bizony, az a lélekbátorság hiányzik a kormánypárti képviselőkből, amelyre most a magyar munkavállalóknak szükségük lenne. Ezen törvényjavaslatnál nem csak az idegesít, ami benne van, az sokkal inkább idegesítő, ami hiányzik belőle. És én itt megpróbáltam kulturált vitát gerjeszteni, Balczó Zoltán képviselőtársam pedig a kultúra katedrójára állt fel, annyira visszafogottan igyekezett szakmailag és részletekbe menően megvilágítani, hogy mi hiányzik ebből a javaslatból. De az mégiscsak vérlázító, amit tavasz óta a magyar munkavállalókkal önök művelnek.

Kezdjük a tavaszi karanténidőszakot. Úgy indult, hogy a járványügyi veszélyhelyzet harmadik napján megfogalmaztuk, hogy szükség lenne magyar munkahelyvédelmi alapra, szükség lenne a kieső munkabérek 80 százaléknak a pótlására, és ezt a modellt bizony ki kellene terjeszteni azokra is, akik már elvesztették akkoriban, a közelmúltban a munkahelyüket. És azt is láttuk, hogy nemcsak hogy nem lett ennek azonnali fogantatja, de az Orbán-kormány egy ilyen egy-másfél hónapos nagyon lassú tötymörgésbe kezdett. Tehát igazából gyúrták, dagasztották ezt a kérdést, de államtitkár úr nem tud megcáfolni ebben, hiszen nem állt ki az Orbán-kormány egy-másfél hónapra keresztül egy működőképes modellel a munkabérek kipótlása ügyében. Le voltak önök fagyva.

(16.10)

Aztán kiálltak eggyel, amiről azt ígérte a pénzügyminiszter úr, hogy akár egymillió munkavállaló is

igénybe veheti, kicsit több mint 200 ezer lett belőle, tehát nem tudott ez átfogó modellé válni, de a 80 százalékos munkabérikipótláshoz képest piaci szakértői becslések szerint maximum a legjobb időszakokban 15-20 százalékát tudták kipótolni a kieső béreknek. Tették mindezt úgy, hogy ez a program Európában a 14. vagy a 15. volt, amely elindult, tehát az EU-tagországok közül egyáltalán nem, még a középmezőnynek is talán csak nagyon jóindulattal a végén helyezkedett el Magyarország.

Aztán azt látjuk, hogy a nyarat valami egészen mással töltötték. Tehát úgy viselkedtek, mintha a járványügyi veszélyhelyzet, az abból fakadó gazdasági válság elsuhant volna. Nyáron ki lehet fújni a gőzt, fel lehet töltődni, nem láttuk, hogy azok a bizonyos gyárak, kormányzati boszorkánykonyha-üzemek, ahol a jó törvényjavaslatok születnek és a jó kommunikációs panelek, ezek dolgoztak volna a nyáron. Azt láttuk, hogy mintha kicsit váratlanul érte volna a kormányzatot is az, hogy ősszel visszatért a veszélyhelyzet, és most a gazdaságra sokkal keményebben sújt le sajnálatos módon, mint tette azt tavasszal vagy éppen a nyár elején.

Azt is látjuk, hogy ez a magyar gazdasági berendezkedés bizony nem a legerősebb alapokról indult a tekintetben, hogy ha megvizsgáljuk a magyar bérek átlagos színvonalát vagy éppen a magyar minimálbért, akkor nem azt látjuk, hogy mondjuk, a régió országaihoz képest egy óriási kilövés következett volna be az utóbbi években, hanem továbbra is azt látjuk, hogy főleg euróban mérve ezeket az értékeket Európa sereghajtói között kullog a magyar adat. Igen szomorú, ahogy miniszterelnök úr, mondjuk, 2016-ban Szaúd-Arábiában konferencián a működő tőkét azzal kísérte meg idecsábítani, hogy hangsúlyozta, mennyire alacsonyak a magyar bérek és mennyire rugalmas a munka törvénykönyve.

Elképesztő tehát, hogy ezzel kívántak kampányolni, de azt is látjuk, hogy mindehhez társul Európa egyik legszűkmarkúbb munkanélküli-ellátási rendszere. Nem hiszem el önöknek és önökről azt, hogy nem jutottak el önökhöz a hangok az utóbbi hónapokban, hogy a 3 hónap adott esetben kevés. Azt sem hiszem el, hogy nem jutottak el önökhöz azok a teljesen életszerű hangok, amelyek a munkanélküli-ellátás összegéről szóltak. Ellenzéki térfélen különböző javaslatok születtek, 6 és 9 hónap közé téve azt az időtartamot, ameddig kellene hogy járjon ez az ellátás emelt összegben a mostanihoz képest annak érdekében, hogy legalább átmeneti biztonságot nyújtson magyar embereknek.

De az aztán még inkább vérfagyasztó, amit ezen magukra hagyott munkavállalókkal utána ez a kormány tesz. Hiszen nézzük meg a mai helyzetet! Mi itt a parlamentben jól fűtött helyiségekben elvitatkoztunk, és biztos, hogy ez sokak számára szimpatikus, sokak egészen másfajta és negatív jelzőkkel illetik az itt ülő képviselőket, van, aki minden párthoz tartozót egyszerre. Ezenközben ugyanakkor Csepelen ma, nem tudom, tudják-e, kilakoltattak még egy családot,

és nem csak Csepelen, Újpesten is. A csepeli esetben ápolásra szoruló édesanyjával tették ki ma az érintett családot. Egy élőláncot is, amit ott civil aktivisták alkottak, egyesével lebontva a rendőrség eltüntetett. Kítették ezt a családot az utcára olyan körülmények között, hogy a csepeli polgármester - aki tudtommal nem a Jobbik színeiben indult el, és nem is a Jobbik kötelékéből került ki - adhatott volna halasztást ebben az esetben. Még egyszer mondom, egy Covid okozta járványügyi veszélyhelyzet közepén adhatott volna halasztást a polgármester és hivatala. Nem tette meg mindezt. A vagyonkezelő, bár arra hivatkozott, hogy részletfizetési lehetőség be nem tartása adott jogalapot a kilakoltatásra, az a nagy helyzet, hogy a helyiek, az érintettek elmondása és a gyors vizsgálatok szerint az utóbbi egy évben folyamatos törlesztés állt fenn, tehát nemcsak törlesztési hajlandóság, de az elmaradt tartozások folyamatos törlesztése is.

Egészen elképesztő, vegytisztán neoliberális szemléletű az a kormányzás, az az önkormányzati politika, amely a szerencsésebbek, jobb módúak számára mindenféle kedvezményformát kidolgoz, a nehéz helyzetbe kerültek esetében pedig ennyi emberességet sem tanúsít. Ez az elmúlt harminc évnek is egyfajta láttelepe, de 2010 óta, bár csak ne kellene ezt kimondanunk, de tovább romlott a szociális helyzet, és több mint tízezer családot lakoltattak ki elhelyezés nélkül az utcára. Eközben itt kormánypárti képviselőtársaim, államtitkárok elmondják, hogy mennyit javult a magyar munkavállalók helyzete, mennyivel stabilabbak a mindennapok és kiszámíthatóbbak, de nem tudnak semmit válaszolni ezekre a teljesen egyértelmű esetekre, amikor csak emberességet kellene gyakorolni, amikor családokat egy járványügyi veszélyhelyzet közepén nem kellene utcára dobni. Ilyenkor lesütik a kis szemüket, megvárják a november 15-ét, a kilakoltatási moratóriumot, addig hagyják garázdálkodni az önök által a zavarosban halászni hagyott végrehajtói csapatokat, tömegével jönnek önöknek is - ne mondják, hogy nem! - az értesítések a kilakoltatásokról.

Ma reggel Újpesten igazoltan Covid-fertőzött betegeket dobtak gyakorlatilag utcára. És nyilván a szükséges bejelentéseket ők megteszik, ki fogják ezeket vizsgálni, de ettől még a lakóhelyüket, az ingatlan tulajdonukat nem fogják tudni visszakapni. November 15-éig, illetve a majd várhatóan kihirdetett moratórium napjáig ez az örület zajlik az önök Magyarországon. Lehet persze, hogy majd Nacsa képviselőtársam feláll és elmondja, hogy a devizahitelezésért is Kun Béla a felelős vagy a 2010 előtti kormányzások. És még azt mondom, hogy vannak is ebben részgazságok, hiszen amikor hagyták felszaporodni ezt a nagyon káros hitelállományt, bizony arra az időszakra is esik ebből, meg 2001-re, amikor az egyoldalú szerződés módosítások ilyen formában lehetővé váltak, és az önök miniszterének is van ehhez sajnálatos módon köze, de az a vegytiszta neoliberális katasztrófa, amit elhoztak gazdaságpolitikai és családpolitikai szemszögből Magyarországra, az

önök műve, önöknek kell felelniük érte. Az, hogy bár a helyi kormánypárti polgármester adhatna halasztást, de mégis kiteszik ezt a családot az utcára járványügyi veszélyhelyzet közepén egy ápolásra szoruló édesanyával, kérem szépen, magyarázzák meg, ha meg tudják! Szerintem nem lehet.

Visszatérve a javaslatához, el kell hogy mondjuk, hogy gyáva, bátortalan és nem túl korrekt dolog egy keretszabályozással idejönni a parlament elé egy válsághelyzet közepén. Válság van, válságkormányzásra lenne szükség, és a válságkezelést elrontja, eltötmörgi, elszabotálja ez a kormányzat. Ez a válság itt van a nyakunkon, ki fog teljesedni a következő hónapokban, önök is nagyon jól tudják. Tudják, mire lenne szükség? MMA - most nem a kevert harcművészetekre gondolok, hanem a magyar munkahelyvédelmiakra gondolok. Minden kieső bér 80 százalékát ki kell, ki kellene pótolni, és ki kell ezt terjeszteni azokra is, akik frissen veszítették el az állásukat, hogy valóban senki ne maradjon az út szélén.

Államtitkár úr, ha válaszolt volna nekem, és nem a vita végén tenné mindezt, azt kérdezte volna talán tőlem, hogy mégis miből szándékozzák önök finanszírozni ezt a hatalmas terhet jelentő valamit. Én pedig erre azt válaszolnám, hogy igen, több száz milliárd forintról van szó, és korrekt módon ki kell beszélnünk, hogy hogyan tudunk forrást teremteni minderre. Azt is beismerem, lehet, hogy 700 milliárd lesz ez a teher, lehet, hogy még nagyobb. Ugye, dinamikus a munkaerőpiac, nem tudjuk megmondani, hogy adott hónapban éppen hányan vannak a foglalkoztatottak, és hányan kerülnek bajba, de azt látjuk, hogy több száz milliárdos tehertételről van szó.

Azt is látjuk, hogy külföldi források most már megnyíltak ez ügyben, legyen szó kedvezményes hiteltől, legyen szó támogatásról. Államtitkár úr mégsem azt a papirost hozta ide, amely ezek egészét becsatornázza a kieső munkabérek pótlásába, hanem egy egészen másfajta paksamétával jelentek meg itt.

Azt is látom ezenközben, hogy amikor a járványügyi veszélyhelyzet kasszáját feltöltjük, tehát azt az alapot, amiből lehetne most dolgozni, akkor ez a kormány elképesztően szervilis módon viselkedik. Pontosabban, a legrosszabb hatalomgyakorló viselkedést tanúsítja: lefelé tapos, felfelé pedig - legyünk finomak - meghunyászkodik. Hiszen mit csinál? Széttagozza először az ellenzéki pártok egy részét, megpróbálja, de állunk elébe az 50 százalékos terhelésnek, fizessük be a közös kasszába, így helyes. Szétsarcolja az önkormányzatokat... *(Nacsa Lőrinc közbeszól.)* Szétsarcolja az önkormányzatokat - önöknek a forrástömege azért nem csak a párttámogatásból áll, képviselőtársam; de átmehetünk párbeszédés műfajba is. Tehát szétsarcolják az önkormányzatokat, aztán persze a lakájmédiájukon keresztül számonkérjük rajtuk az elmaradt különböző szociális támogatásokat, fejlesztéseket. Először kifosztják a kasszát.

Nézzük meg, hogy mit csinálnak a cégekkel!

A magyar mikro-, kis- és közepes méretű vállalkozások azért úgy közteherviselés jelleggel vállalják,

amit kell. A multicégek esetében vannak elkerülhető különadófajták és valamifajta terhelések, egy néhány tíz milliárd azért becsorog innen. De ott van a drága bankszektor, akiknek gyakorlatilag önök, nem akarok megint csúnya szót használni, de a lekötelezettjei. És ez a bankszektor bizony az egyetlen olyan közület Magyarországon, amely nem fizet a járványügyi védekezési kalapba. Van neki papíron egy 55 milliárdos különadója, amit aztán néhány év alatt leírhat nulláig teljes egészében a befizetendő adójából, és még az MNB-n keresztül is megsegítették őket.

(16.20)

Ez a kormány tehát elképesztő módon lefeküdt a bankrendszernek, miközben sarcolja az önkormányzatokat, sarcolja a kisembereket, nem nyújt támogatást a munkavállalóknak, családtámogatásra. Jellemzően azoknak kedvez, akik jobb módúak. Átlagos kereset esetén jó esetben támogatott hitelt biztosít, támogatást nem, az átlagnál egy kicsit rosszabbul élőket pedig egész egyszerűen elhajtja, de nem a kormány, hanem az általa megbízott közvetítő bank, amely majd azt fogja mondani, hogy csinálom én egy hitelvizsgálatot rád, állampolgár, és ne haragudj, nem keresel eleget, ne vedd igénybe a CSOK-ot, vagy ne vedd igénybe a másik támogatási formát. Tudják, ezt hogy hívják? Neoliberalizmus.

Látom én, hogy a Liberális Internacionáléból indultak, de gazdaságpolitikai téren ugyanoda tértek vissza, amellett, hogy útközben eltanulták a bolsevik hazugságyár mindenféle működési elemét. Aztán előadják itt a parlamentben a termelési jelentéseket, a Magyar Nemzet megírja, hazudnak rólunk, mi bepereljük őket, ők kifizetik a sérelemdíjat, miközben zaklatták az idős családtagjaimat, drónnal befényképeztek a családi házba, de, ugye, önöknél ez is belefér. Itt letagadják, azt mondják, hogy nem tudtak róla. A sérelemdíjat az újabb nyertes perek után megint kifizetik, és ezen kifizetendő sérelemdíjakat pedig kipótolják állami cégek feltételezhető módon azoknál a sajtótermékeknél, amelyeknek fizetniük kell. Tudják, így nyert a Jobbik - csak a Jobbik, nem az egész ellenzék - több mint kétszáz sajtópert az ocsmány, bolsevik típusú hazugságyárral szemben. És miért nincsenek ugyanilyen elvesztett sajtópe-reink, képviselőtársaim? Hogy lehet az, hogy ennyire egyoldalú ez a történet?

Azt látjuk, hogy ugyanez történik, mondjuk, a foglalkoztatási statisztika esetében is, amikor elmondják, hogy mennyivel javult, és nem számolják bele adott esetben azokat a módosító tényezőket, amelyek több százezerrel rosszabb helyzetképet festnének, a beszámolt diákmunkásokat, a külföldre vándorolt magyarok egy részének a beszámítását. Ugyanezt találjuk a demográfiai adatok tekintetében, ahol szintén hasonló torzító tényezőkkel önök megpróbálják elhallgatni a valós helyzetképet.

Eközben a friss adatok szerint Magyarországon a bruttó minimálbér több mint 451,51 eurót ért, míg keleti szomszédunknál pedig már 460,77 eurót, miközben a 2020 elejei állapot szerint még adott volt a magyar minimálbér minimális előnye. Elképesztő módon romlott tehát a forint/euró árfolyam, nyilván ennek köszönhető ez az előzés, nem pedig annak, hogy ebben vagy abban az országban belenyúltak volna év közben a minimálbér rendszerébe.

De ezen előzés is mutatja azt, hogy a magyar gazdaság kitettsége nemzetközi szinten iszonyatos, különadót fizet a lakosság és a cégek is azáltal, hogy extrémgyenge a magyar forint, és folyamatosan tudatosan gyengítik, a kieső munkabérek nem pótolják ki, a munkavállalók nem tudják, hogy mire számíthatnak a bajban, közben sorra lakoltatják ki őket. Még amikor esetleg a kilakoltatások leállnak, a tartozások mesterséges duzzasztása akkor is folyamatos. Végrehajtóbandák 33, illetve 50 százalékot feltételezhetően kétes követelések után is levonhattak végig az egész tavaszi lezárás folyamán.

Feltételezem, hogy télen is ezt megtehetik majd, hiszen a kormány nem nyújtott be ezt megakadályozó javaslatot. Ezt az egész vegytiszta neoliberalis, a szegényeket kifosztó gazdaságpolitikát pedig, még egyszer mondom, egy politikai látványpékségben, boszorkánykonyhában és a köztévében megpróbálják nemzeti színűre cicomázni, de ettől az még neoliberalis marad. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces felszólalások következnek. Megadom a szót Varju László képviselő úrnak, DK-képviselőcsoport.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Két rövid, de tartalmi észrevételt szeretnék tenni, amely inkább nyomatékosítja és aláhúzza azt, ami az elmúlt időszakban elhangzott már képviselőtársaim részéről.

Hogy milyen megoldásokra van szükség? Azok az intézkedések, melyek vélhetően amúgy egyébként inkább egyes érdekek kiszolgálására szolgálnak, a munkaügyi ellenőrzésről, a foglalkoztatást elősegítő szolgáltatásról, támogatásokról, foglalkoztatás felügyeletéről szóló törvény hatályon kívül helyezése, a javaslatban megfogalmazott módosítások egyébként elérhetőek lettek volna úgy is, hogy az ellenőrzést nem helyezik hatályon kívül. Kinek akarnak így igazából kedvezni? Ahogy én korábban említettem, itt van a stratégiai partnerség.

A másik oldalról pedig, azt gondolom, sok kérdést felvet az, hogy a kormány ebben a helyzetben is, amikor a válság közepén van Magyarország, és ez most nyilvánvaló, a pénzügyminiszter által is elismerten válságban van Magyarország, akkor ahelyett, hogy idejőnének egy 6-9 hónapos javaslattal, hogy egyébként a munkavállalók bérét finanszírozzák, illetve a munkahelykeresési támogatás, járadék lehetőségét meghosszabbítani, hogy azt megtegyék, ezt

mind figyelmen kívül hagyják. Azt gondolom, hogy ez elfogadhatatlan!

Mindez olyan körülmények között zajlik, itt egy kicsit csatlakozva képviselőtársamhoz, hogy egyébként a tegnapi gazdasági bizottsági ülésen a Magyar Nemzeti Bank elnöke, ha idézhetjük, és ott van a jegyzőkönyvben, tessék majd elolvasni, az NHP programon soha annyit nem kerestek még a magyar bankok, mint amennyit ebben az időszakban tesznek. Éppen azért, mert egyébként ahelyett, hogy a munkavállalókat segítenék, fejlesztési hitelekkel próbálják a vállalatokat egyébként tuningolni, miközben egyébként azzal nem sokra mennek. Az emberek megtartását rájuk bízták.

Mit tettek? Elbocsátották őket. Ez az önök politikája. Elfogadhatatlan! Köszönöm. *(Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót kettőperces időkeretben Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! „Ami kimaradt” rovatunkban nem került még szó a Magyarországon belül tapasztalható elképesztő bérszakadékról. Szeretnék az ügyben is egy kormányzati álláspontot kérni, hogyan fordulhat elő, hogy miközben a KSH első féléves összesített adatai szerint a legmagasabb nettó bér toronymagasan Budapesten érhető el, ez több mint 328 ezer forint az egyik kimutatás szerint, és kétségtelenül magasabb, mint az előző évben, addig Szabolcs-Szatmár-Beregben az elérhető átlagos nettó bizonyos időszakban alig 180 ezer forintot meghaladó összeg. Valami egészen elképesztő szakadék található az itteni legkisebb elérhető átlagos nettó, illetve a budapesti átlag között, és azt látjuk, hogy folyamatosan szélesedik ez a szakadék.

Érthetetlen, hogy milyen ajánlata van ennek a kormánynak azok számára, akik mondjuk, egy északkelet-magyarországi megyében veszítik el az állásukat, megélhetésüket. Azt sem mondom, hogy Budapesten könnyű a helyzet, de talán a visszarendeződés lehetősége még egy kis fokkal egyszerűbb vagy kevésbé komplex. De azt látom, hogy vannak teljes megyék, járások, régiók Magyarországon, ahol ezen visszarendezés lehetősége tulajdonképpen a lehetetlen határos.

Azt is látjuk, hogy nem változott az a statisztikai kép sem, miszerint az EU legeslegszegényebb régiói közül négy továbbra is Magyarországon található. Nem igazán hallunk arról, hogy foglalkoztatási szempontból milyen koncepció vezetné ki ezeket a régiókat ebből a válságból. Sokszor elmondták, hogy csökkent a közmunkások létszáma, és hogy önök szerint milyen nagyon sokan tudtak visszatérni az elsődleges munkaerőpiacra közülük. Mi ugyanakkor a statisztikában nem találjuk ezen honfitársainkat. Bárcsak megtalálnánk őket! Köszönöm. *(Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót normál időkeretben Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Igen sok képtelenség és sületlenség hangzott el itt az elmúlt pár percben, elsősorban Z. Kárpát képviselő úrtól, aki azzal kezdte a felszólalását, hogy gyáva javaslat és gyáva emberek. *(Z. Kárpát Dániel: Halljuk a cáfolatokat!)* Képviselő úr, az a gyáva, aki nem mer kijönni gratulálni a győztesnek, nem mer a szemébe nézni, és azt mondani, hogy gratulálok *(Balczó Zoltán: Milyen eszközökkel?)*, mert a választópolgárok több mint 50 százalékanak a támogatását elnyerte. Az a gyáva, aki nem mer odamenni gratulálni, az a gyáva. *(Z. Kárpát Dániel: Egy megvásárolt szavazás után ne büszkélkedj! Mennyit fizettetek? - Az elnök csenget.)*

Szintén az a gyáva, aki nem meri a baloldali szövetségesei miatt megszavazni a betelepítési kvótát tiltó alkotmánymódosítást, aki nem meri megszavazni, az a gyáva; és az a gyáva, aki az elveit föladvá pár listás helyért, összeáll Gyurcsány Ferencsel - az a gyáva, képviselő úr! *(Z. Kárpát Dániel: Akkor most jöhetnek a szakmai érvek!)*

A szakmai érvek pedig a következők. Ha az augusztusi KSH-adatokat megnézi, ismét 4,5 millió fölött van a foglalkoztatás, csak önök ezeket rendszeresen eltagadják. Bodó államtitkár úr hétről hétre kiáll, és közli a munkahelyvédelmi akcióterv különböző számait, folyamatosan beszél arról, hogy hol, hány cégnek, milyen támogatást tudunk nyújtani. Ha figyelnék ezeket a sajtótájékoztatókat és az erről szóló híreket, akkor pontosan tudnák, hogy természetesen folyamatosan újabb és újabb programokon kell dolgozni, mindig meg kell tenni mindent azért, hogy a lehető legtöbb ember, aki képes és tud, az dolgozzon, de jó híreket kaptunk már augusztusban, az idei év augusztusában, hiszen a foglalkoztatási szint visszaállt a januári szintre, hiszen márciusban került Magyarországra a koronavírus, és utána kezdődtek a korlátozó intézkedések és a gazdasági visszaesés, és most azt tapasztalhatjuk, hogy visszaállt erre a szintre.

Azt tapasztalhatjuk, hogy ezer vállalat kapott versenyképesség-növelő támogatást harminc különböző iparágban. Azt tapasztalhatjuk, hogy sok száz milliárdos nagyságrendben kaptak munkahelymegvédő és munkahelyteremtő támogatást magyarországi vállalkozások, magyar tulajdonú családi vállalkozások, itt működő és itt értéket teremtő vállalkozások.

(16.30)

Ezek a szakmai érvek, hogy ezek a programok igenis sikeresek! Önök ezeket itt rendszeresen min-

denféle alap nélkül eltagadják, pedig ez a helyzet, képviselő úr, hogy ezek a programok sikeresek, ezeket a programokat tovább kell folytatni.

Nem kell itt megállni. Senki nem mondta, hogy mi befejeztük. Az államtitkár úr sem mondta az exorzéjában, hogy az eddigi, az ITM-ben végzett, általa vezetett tevékenységnek mostantól vége szakad. Természetesen továbbra is munkahelynövelő, munkahelymegtartó támogatásokat és beruházásösztönző támogatásokat fogunk adni, mint ahogy egyébként így történt az első hullám idején, amikor egyébként adómentességet, járulékkedvezményeket, adókedvezményeket, szektorális kedvezményeket, munkahelymegtartó támogatásokat vezettünk be. Ezeknek van eredménye, és ezért tudta azt közölni a Statisztikai Hivatal, hogy 4,5 millióra emelkedett egyébként a foglalkoztatottak száma.

Ön a saját politikai tevékenységével most azokat akarja hatalomra segíteni, akiknek az idejében 56,4 százalékos volt a foglalkoztatási ráta, a legalacsonyabb Európában. Ön itt a parlamentben napról napra a politikai munkájával azokat akarja hatalomra segíteni, akiknek az idejében 56,4 százalék volt a foglalkoztatási ráta *(Z. Kárpát Dániel: Ez kevés lesz!)*, ami akkor a legalacsonyabb volt Európában, most pedig 71,1 százalékos volt a válság előtt a foglalkoztatási ráta, és most értünk el ugyanide, ami már az Európai Unió átlaga fölött van.

Ezeket ön rendszeresen nem veszi figyelembe, ezeket ön rendszerint megpróbálja elfelejteni, hogy ezekről ne is essen szó. Ne is essen szó arról, hogy ön ezeket az embereket akarja újra hatalomba segíteni, amikor egymillió embert kényszerítettek megalázó munkanélküli-segélyre azzal a politikával abban az időszakban. *(Varju László közbeszól.)* Éppen bele is szól a Gazdasági Minisztérium tisztelt államtitkára az akkori időszakból, akinek a nevéhez ilyen döntések fűződtek.

A képviselő úr itt a témába egyáltalán nem illő sajtóperekkel és hazugságokkal is foglalkozott, azt állította, hogy a kormányoldal különböző sajtóperekkel hazugságokat terjeszt például önről. Az a helyzet, tisztelt képviselő úr, hogy nézze meg a közleményt, amit az ön Párbeszédtől kölcsönzött sajtófőnöke tegnapi napon írt rólam, amiben gusztustalan és egyéb ilyen szavakat használt az én személyemre. Ez az önök kommunikációja! Mielőtt minket vádol, a saját háza táján söprögessen inkább! - szerintem az fontosabb lenne.

Ami a szegénységet illeti, megint csak olyan adatokat tagadnak el vagy hamisítanak meg, amire, azt gondolom, hogy minden magyarnak büszkének kellene lenni, hogy jelentősen csökkent a szegénység Magyarországon, jelentősen csökkent a súlyos anyagi deprivációnak kitettek száma az elmúlt tíz év kormányzásának köszönhetően *(Z. Kárpát Dániel közbeszól.)*, jelentősen csökkent az olyan háztartásoknak a száma, amelyek nem tudják kifizetni a rezsijüket vagy amelyek nem tudják kifizetni valamilyen váratlan felme-

rülő költségüket. Meg kell nézni az Európai Unió jelentését a témában, meg kell nézni a Központi Statisztikai Hivatal számait a témában.

Sose mondtuk azt, hogy véglegesen és teljesen felszámoltuk a szegénységet. Azt mondtuk, hogy folyamatosan csökkent a szegényeknek a száma, folyamatosan csökkent a létminimum alatt élőknek a száma, folyamatosan csökkent a súlyos anyagi deprivációnak kitetteknek a száma, és ez egy jó irány, ezt az irányt kell folytatni, és ennek az alapja a munka. Erről szól ez a törvény is. Ennek az alapja a tisztességes, bejelentett és egyébként bért érő munka Magyarországon. Ezt az irányt kell folytatni, ez az irány az, ami szerintünk helyes. Igenis csökken a közmunkában részt vevők száma, és azért csökken, mert egyre többen találnak állást az elsődleges munkaerőpiacon, a versenyszférában.

Nagyon fontos, hogy korábban sokkal-sokkal több közmunka volt. Kérdezzen meg vidéki polgármestereket!

Ha lenne a Jobbiknak jelentős számú vidéki polgármestere, akkor pontosan tudná, polgármesterek mondják azt, hogy egyébként a meghirdetett közmunkásközpontokat nem tudják már feltölteni, mert ezek az emberek a beruházásoknak köszönhetően és a munkahelymegtartó és -védelmi támogatásoknak köszönhetően találtak munkát. Bodó államtitkár úr a saját régiójából is meg tudja ezt erősíteni, hogy folyamatosan nem tudják feltölteni a közmunkások teljes létszámát, mert hála istennek, találtak munkát, és ez is volt a cél ezzel. Azt gondolom, hogy a közmunka eredményeit eltagadni szintén rosszindulatra vagy tudatlanságra vall.

Szerintem fontos közös cél lehet, hogy a foglalkoztatási szintet folyamatosan, amennyire lehet, növeljük, hogy a munkanélküliségi szintet, a munkanélküliséget lényegében megszüntessük Magyarországon. Ez az intézkedés, ez a törvényjavaslat is ebbe az irányba mutat, mint ahogy egyébként a Fidesz-KDNP elmúlt tíz évben megtett intézkedései is ebbe az irányba mutatnak.

Ez a javaslat minden, csak nem gyáva, amit a jobbikos képviselőtársam állított, hanem ez egy újabb fontos lépés arra, hogy Magyarország munkaalapú társadalom legyen, a munkából, bérből, jövedelemből tudják eltartani az emberek a családjukat, és ne pedig méltatlan és megalázó segélyekből, ahogy azt a baloldal akarja. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kettőperces felszólalások következnek. Megadom a szót Balczó Zoltán képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoporthoz.

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Elnök Úr! Köszönöm a szót. Nacsa Képviselő Úr! Állandóan, amikor, ha tetszik, kemény, ha tetszik, nem valós számokkal szakmai felszólalás hangzik el öntől *(Nacsa Lőrinc:*

Milyen szakmai?), akkor mindent átvisz politikai síkra.

Én - nem válaszolok - egyetlen dologra hívom föl szeretettel a figyelmét: a szlogenekkel vigyázzon! A „Tartsuk a jó irányt!” az SZDSZ szlogene volt 1998-ban. *(Derűtség az ellenzék soraiban.)* Ha ennyire borúlátóan látja a helyzetet, hogy ugyanezt a szlogent használja, akkor csodálkozom. Köszönöm. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szabó Szabolcs független képviselőnek. Parancsoljon, képviselő úr!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen a szót. Eredetileg nem terveztem, hogy hozzászóljak, de én mint társadalomkutató kénytelen vagyok itt az elhangzott adatok kapcsán egy picit rendet vágni.

Egyrészt a munkaerőpiaci adatoknál soha nem előző havi adatokat meg negyedéves adatokat szokás nézni, hiszen ennek van egy nagyon erős szezonálisitása, hanem mindig az előző év azonos időszakához nézzük. Például, ha az ember megnézi a KSH adatait, akkor körülbelül az egy évvel ezelőtti adathoz képest olyan 40 ezerrel kevesebb foglalkoztatott van, a Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálat szerint pedig majdnem 100 ezer fővel több a nyilvántartott álláskereső száma.

Ezek tények, és szakmai szempontból ezt így kell vizsgálni. Csak ezt szerettem volna megosztani önökkel. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Az általános vitát lezárom. Megkérdem az államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Bodó Sándor: Mindenképpen!)* Igen. Államtitkár úr, öné a szó.

BODÓ SÁNDOR innovációs és technológiai miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Mindenképpen! Elsőként is tényleg köszönöm szépen a képviselői véleményeket, hozzászólásokat. Amikor néhány órával ezelőtt hozzákezdünk ehhez a vitához, talán emlékeznek, akik itt voltak akkor is, hogy talán kétszer is elmondtam a törvényjavaslat címét, utalva ezzel annak tartalmára.

Egészen biztos voltam abban egyébként, hogy a foglalkoztatás kapcsán nagyon sok más vélemény is elhangzik, és tényleg őszintén mondom, hogy érdeklődve hallgattam ezeket; kellő érdeklődéssel, még akkor is, ha nagyon sok esetben, azt tudom mondani, hogy a konkrét törvényjavaslatához egyébként az égvilágon semmi köze nem volt a hozzászólásoknak. Ez nyilvánvalóan mindenkinek a meggyőződése, hogy mit lát bele egy ilyen történetbe, de azt azért látnunk kell, hogy néhány dolog pontosításra szorul.

Az szemmel látható és füllel hallható, hogy az ellenzéki, kormánypárti képviselőtársak is ennek a törvénynek az időszerűségét, hogy kerüljön ide a parlament elé, tárgyaljuk meg, nem vitatta senki. Azt is valamiféle egységként tudom elkönyvelni, hogy azt a jó néhány és bonyolult törvényt, aminek most, mondjuk így, tulajdonképpen a kivezetésére lesz lehetőség, és egy törvényben tudjuk meghatározni a teendőinket, ezeket egyébként támogatták.

Ha valaki esetleg arra utalt, hogy az elmúlt évek hibás politikai döntései, ezek a törvények majd harmincévesek. Tehát ezt azért annak minősíteni, hogy mondjuk, a jelenlegi kormánypárt vagy esetleg az előző követett el valami orbitális hibát, ez, bocsássanak meg, egyáltalán nem vág ide.

Képviselőtársam itt súgta a dátumot, talán '91. *(Balczó Zoltán: Március 1.)* március 1-jén került ez a törvény elfogadásra. Nos hát, ez az időtávlat semmiképpen nem azonosítható azzal, hogy valaki itt valami egészen huncut politikai machinációkban töri a fejét. Egyszerűen eljött az az idő, amikor az élet által körülírt foglalkoztatási viszonyokat tisztázni kell.

(16.40)

Ami a törvény szerkezetével kapcsolatos: nyilvánvalóan egy keretet kell most rendeznünk, hiszen ahogy említette képviselőtársam is - talán ő már nincs is itt; de ez nem kritika, csak megemlítem -, jó néhány törvényt kell most kivezetnünk, ezekből kell egy keretet, egy utat mutatni mindazoknak, akik a munkaerőpiac szereplői. S természetesen az égvilágon senki, én magam sem zárkozom el, sőt azt tudom mondani, hogy a legeslegnagyobb nyíltsággal vagyok akár a szociális partnerek felé, amikor majd ezt kormányrendeleti szinten kimunkáljuk.

Elhangzott az, hogy mi aztán a szociális partnerekkel az égegyadta világon semmit nem egyeztetünk. Hát, ez sem így történik, kedves képviselőtársaim, hiszen pontosan az egészségügyi veszélyhelyzet bekövetkezte óta minden egyes héten, minden egyes hétfőn 10 órától videokonferencia keretében végigvesszük azokat a teendőket, azokat a feladatokat, amelyek az adott hétre vonatkoznak, és értékeljük mindazokat, amik az előző héten történtek. Ennek a videokonferenciának a szereplői alapvetően a kamara képviselői, de jó néhány munkáltatói csoport, sőt azt tudom mondani, hogy ágazatok képviselői is jelen vannak.

Tehát nem arról van szó, hogy mi valamiféle információt, adatot eldugdosunk előlük, hanem pont arról van szó, hogy ezeket folyamatosan az asztalon tartjuk, megvitatjuk, a társtárcákkal egyeztetünk. Ezen jó néhány alkalommal Palkovics miniszter úr is részt vett, és államtitkár-kollégáim is részt vesznek rajta. Tehát nincs semmiféle eldugás, nincsenek semmiféle homályos szobák - vagy hogy hangzott itt el az előbb.

A versenyszféra és a kormány állandó konzultációs fórumáról azt tudom mondani, hogy akármit is gondolunk mi róluk, ők most is, az utolsó e heti beszélgetésünkön, illetve tanácskozásunkon is megerősítették, hogy ez egy jól működő konstrukció. Nem tudom, hogy önök mennyit tudnak erről, mert nyilvánvalóan a sok más parlamenti és egyéb feladataik miatt nem biztos, hogy ezzel napi szinten foglalkoznak, de a munkaadói és a munkavállalói oldal képviselői vannak jelen, meghatározó szakszervezeti képviselők és meghatározó munkáltatói csoportok.

Természetesen a kormány is része ennek a háromoldalú tárgyalási sorozatnak. S ha a VKF-re nem is tudom azt mondani, hogy minden héten volt, de a legkritikusabb helyzetben ott is minden héten volt videokonferencia közöttünk, megbeszéltük, hogy mik az aktuális teendők. És én most itt önök előtt ismerem be - mert egyébként senki sem csinált még a Covid-19-vírus idején foglalkoztatási vészforgatókönyvet -, hogy amikor igazitanunk kellett, velük beszélünk meg először, és az ő javaslataikat igenis figyelembe vettük, amikor azt mondták, hogy ezt nem így, ezt egy kicsit errébb kellene tenni, ezt a határt meg arrébb. És ezt én nem valamiféle szakmai gyengeségnek ítélem meg, hanem pont annak ítélem meg, hogy ők, akik munkaadókat, munkavállalókat képviselnek, lehet, hogy ugyanannyi tapasztalattal vagy több tapasztalattal bírnak, mint esetleg mi, akik nem mindig a gyakorlati példát látjuk elsőként. Tehát ezek a szakmai egyeztetések, ezek a politikai egyeztetések mindig is megvoltak, és meglesznek ezek után is.

Arra természetesen nem tudok ígéretet adni, hogy ebben a viszonylag felgyorsult folyamatban hetek, hónapok állnak rendelkezésre arra, hogy egy törvényjavaslatot véleményezzenek, főleg esetünkben, amikor egyes folyamat része és egy keretszabály. Ezt minden egyes alkalommal napirenden tartjuk. S ugyanígy napirenden tartjuk a bértárgyalásokat. Tehát közel sincs arról szó, hogy valamiféle elhúzóadás lenne ettől a témától.

Ami a törvényjavaslat tartalmával kapcsolatos: jó néhány támogatói javaslat mellett volt benne néhány olyan dolog, hogy ez vagy az miért nincs benne. Pontosan ezek azok az egyébként nagyon fontos részlet-szabályok, amelyek majd a későbbiekben kerülnek kimunkálásra.

De egy olyan gondolat is felütötte itt a fejét, hogy mi a munkavállalókat odadobtuk a nem is tudom pontosan, hova. Nos, a munkavállalók épsége mindennél fontosabb, s örömmel tudom mondani önöknek, hogy ezt nemcsak mi gondoljuk így itt a parlamentben, hanem a munkaadók is. Ők teljesen tisztában vannak azzal, hogy a megfelelő munkafeltételek biztosítása nélkül az egyén sem boldogul, de nyilvánvalóan a cég sem fog boldogulni. Tehát itt nem valamiféle kibékíthetetlen ellentét van. S azt tudom mondani, szerencsére már eljutottunk odáig, hogy ezt mindenki józan ésszel, normálisan felfogja.

Az ellenőrzések hogyan és miképpen történnek? Nos, én elfogadom, hogy volt időszak, amikor nem ez

volt a módszertan, de én szakmailag elkötelezett vagyok abban, hogy az első lépés mindenképpen az legyen, hogy egy tájékoztatást, egy információt adunk úgy a munkaadóknak, mint a munkavállalóknak. Ha nincs meg ez az információátadás - például most két héttel ezelőtt csatlakoztunk az egész Európai Unióban aktuális témaként a mozgásszervi megbetegedések vizsgálatához -, tehát ha nincsenek meg ezek az előre-mutatató, tájékoztató, problémafelvető dolgok, akkor milyen alapon is menne oda bármelyik kollégám, aki ellenőrzési feladattal bír, és mondaná azt, hogy itt aztán olyan mértékű bírságot fogok kiszabni, hogy ti attól koldultok. Hát, a kollégáim is emberek, ezt nyomatékosan szeretném hangsúlyozni, és nekik nem okoz valami kéjes örömet az, hogy ki kell állítaniuk egy jelentős bírságot - sőt! Tehát mindenképpen felvilágosító kampány, tájékoztatás, és ennek nyilván megvannak a fortélyai.

Én most nem tudom elmondani önöknek, hogy milyen olyan intézkedéseket alkalmazunk, amelyekkel abba az irányba „kényszerítjük” a munkaadókat, hogy mindent kövessenek el. Ha minden egyes apró szakmai trükköt elmondanék, akkor az holnaptól már nem lenne használható, de négy szemközt ezt bárkivel szívesen megosztom, hiszen önöket is kötelezi a képviselői eskü. Tehát ebben a helyzetben a tájékoztatást követően megtörténik az ellenőrzés, és a kollégáink igenis ellenőrzik ezeket a munkahelyeket. Természetesen más az, hogyha valahol rendszeresen, folyamatosan nem történik semmi szabálytalanság. Ez sem azt jelenti, hogy örökre mentesülnek az ellenőrzés alól, de nyilvánvalóan nincs szükség arra, hogy ott mindennap vagy minden héten felbukkanjanak az ellenőrök. Ahol meg azt tapasztaljuk, hogy valami nincs rendben, mert szemmel láthatóan nincs rendben, ott pedig újra fel kell bukkanniuk, aztán újra, újra és újra. Ebben a helyzetben ezt a menetrendet - tájékoztatás, ellenőrzés és csak szükség esetén, ismétlődő esetben bírság - fenn kell tartanunk. Ez ellen én nem tapasztaltam - azok részéről, akiket sokszor megbüntettünk, természetesen igen - olyan szintű társadalmi ellenállást, hogy itt aztán égbekiáltó dolgok történnek.

Nincs már itt az a képviselőtársam, aki azt mondta, borzasztó, hogy ha valakit feketefoglalkoztatáson érünk, ott egy hónapra visszamenőlegesen be kell jelenteni, és hogy ez nem jól van így. Annyira szívesen mondtam volna neki - de a gondolatmenetét nyilvánvalóan nem akartam megakasztani közbekiabálással, és ez illetlen dolog is lett volna -, hogy ott van egy szó: „legalább”. Abban az esetben, ha az történik, hogy egy feketefoglalkoztatónál, ne adj’ isten, évekre visszamenőleg azt tapasztaljuk, hogy nincs bejelentve, és valamiféle arcátlan módon történő foglalkoztatás van, ott nem az a szabály, hogy egy hónapra kell bejelenteni visszamenőleg, mert az szánalmasan nevetséges lenne, lássuk be, hanem az a szabály, hogy ameddig igazolhatóan, kétséget kizárólag bizonyíthatóan ez az állapot fennáll. És ha ez három év lesz - nem szeretném, hogy ilyen legyen az országban, de mivel én is itt

élek, esetleg még ezt is el tudom képzelni -, akkor az bizony három évre fog megtörténni.

Ezeket a szabályokat nyilván nem titkoljuk el, de engedjék meg, hogy az ellenőrzési, szakmai belső fogásokat mégse mondjam el a tévékamerába, mert akkor a kollégáimnak holnaptól megint valamiféle új eljárásokon kell törniük a fejüket annak érdekében, hogy a nem tudom, milyen trükkök százait az esetleges munkaadók ne alkalmazzák. Egyébként ezen a területen javul a morál, bármennyire is a kirívó példák jelennek meg nagyobb számban. Képviselőtársaim említették, hogy van olyan, hogy X. és Y. milyen körülmények között dolgozott, aztán elment a foglalkoztatási osztályra és ott nem kapott kellő tájékoztatást, nem regisztrálták, és járandóságot sem kapott; valószínűleg egy újsághírre gondolunk, vagy kettőre.

(16.50)

Én kértem, hogy ezeket nézzük meg, hiszen ott nyilván volt egy keresztnév, amely alapján nyilván nem tudtuk beazonosítani, de az adott időszakban abban a járási hivatalban ilyen nevű munkáltató nem is volt regisztrálva. Én most nem tételezek fel semmiféle videót meg semmiféle manipulált történetet, ezért kértem a kollégáimtól és a foglalkoztatási osztályvezetőtől abban a járásban, hogy legyen kedves, kutassa fel; nem azért, mert most én ebből valamiféle egyéni sikert akarok, hanem azért, hogy az a szerencsétlen munkavállaló jusson hozzá.

Természetesen el tudom képzelni azt is, hogy ő valamiféle félszegségből vagy bármi más miatt azt mondja, hogy ő nem szeretné ezt, de a kollégáim, a foglalkoztatási főosztály vezetője, kiváló kollégáim telefonos ügyeletet tartanak, tartottak mindig is, de a veszélyhelyzet első napjától kezdve, azt tudom mondani, reggel 8-tól este 10 óráig hétféteken is, amikor őket fel lehetett hívni. Ha az illető szerette volna névvel elmondani a problémáját, nyilván akkor egyszerűbb volt, ha jogi tanácsot, útmutatást kért, akkor meg nyilván általánosságban tudtunk neki segíteni. Ez tehát most is megvan a részünkről.

Amikor a rendszer felépítésével kapcsolatosan itt számadatok hangzottak el, volt egy olyan benyomásom, véleményem, hogy talán nem egyformán látjuk. Nem nagyon szaporítva a szót, de végül is önök hatalmaztak fel, hogy vegyek részt ebben a vitában, nem azért, hogy generáljam, csak tényszerűen szeretném elmondani, hogy a foglalkoztatási rendszer, pontosabban a hivatali része hogyan is működik Magyarországon. A foglalkoztatási osztályok majd’ minden járásban, illetve Budapest több kerületében is jelen vannak, ők azok a munkatársaink, akik elsőként találkoznak azokkal, akiknek sajnos úgy alakult az élete, hogy mondjuk, regisztrált álláskeresőként megjelennek. Itt nyilván megtörténik az a szükséges adatfelvétel, egyeztetés, mindenféle olyan szakmai lépés, amely alapján nyilván indul egy adminisztrációs folyamat, meg - lehetőség szerint - indul egy anyagi juttatási folyamat, meg indul egy folyamat, amely arról

szól, hogy ő lehetőség szerint minél hamarabb kikerüljön ebből a rendszerből. Természetesen mindegyik nagyon fontos.

Engedjék meg, hogy az adminisztrációs folyamatokról beszéljek. Magyarországon minimum háromféle adatbázisból dolgozik mindenki, és ritkán van alkalmam arra, hogy önök előtt ezt ilyen mélységig kibontsam, de most megteszem, hogy elmondom, mi közöttük a különbség. Nyilván van egy NAV-adatbázis, ez konkrét, tényszerű. Picit árnyalja a képet, hogy mondjuk, annak is lehet egy vállalkozása, akinek van egy munkahelye, tehát a két dolog nem zárja ki egymást, ezért aztán az így foglalkoztattak számát ezzel mindenképpen - hogy is mondjam? - korrigálni kell. Ezt, megmondom őszintén, mi a szakmai munkánk során csak harmadlagos sorban, harmadik sorban számoljuk. A foglalkoztatási adatokat - annak érdekében, hogy európai uniós szinten összehasonlíthatóak legyenek, és a módszertan valami módon egységes legyen - az európai uniós módszertan szerint használja a KSH, ezt így számolják az Európai Unió valamennyi országában. Amikor tehát olyan érdekességeket hallunk, amelyekre önök is, én is azt mondanám, hogy biztos, hogy jól van-e így, akkor, kérem, ne engem és ne a kollégáimat okolják, hanem azt az európai uniós megállapodást, amely arról szól, hogy ha mondjuk - csak egy sarkított példa -, valaki az elmúlt időszakban, visszanyúlva két hétre, mondjuk, akár 2 óra hasznos tevékenységet végzett, és ő tulajdonképpen úgy nyilatkozik magáról, hogy munkaviszonyban áll, akkor őt ez az európai uniós szinten működő szervezet munkavállalónak tekinti. Sőt, továbbmegyek, ha ő azt nyilatkozza, hogy készen áll arra, hogy két héten belül elhelyezkedjen, márpedig ezt azért, valljuk be, sok ember elmondja, akkor azt is.

Olyan fals adatok kerülhetnek tehát ebbe a rendszerbe, amelyek alapján nyilvánvalóan kell egy korrekciót, kell egy újragondolást végezni, de amikor ezek a konkrét számok elhangoznak, akkor én szeretném önöket tájékoztatni arról, hogy ez nem a magyar kormány valamiféle huncutsága, ami esetenként itt megfogalmazódik, hanem egy össz európai uniós számítási metodika. *(Szabó Szabolcs közbeszól.)* Nagyon sok esetben... Köszönöm szépen, én is meghallgattam önöket türelemmel. *(Szabó Szabolcs közbeszól.)* Ebben a szituációban tehát azt kell mondanunk, hogy nem valamiféle egyéni manipulált adatokról van itt szó, hanem konkrétan erről a módszertanról. Nyilván képviselőtársam - hogy is mondta - társadalomkutató, nyilván érti ezeket, és a viláért sem az a szándékom, hogy itt most valamiféle új ismereteket próbáljak átadni, csak a módszertan szempontjából mondom. Amikor pedig azt nézzük, hogy mennyi az állás-keresők száma, akkor érdekes módon egyébként ez a KSH-európai uniós számítási rend kevesebb létszámot mond, mint ami a tényleges adat.

Ebben a helyzetben én markánsan azt követem, és talán elfogadják nekem, hogy mennyire is hiteles

ez, és ez a leghitelesebb, hogyha a Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálat adataiból dolgozunk, vagyis ott megvan a klasszikus történet: név, cím, telefonszám, tehát megvan az az iksz ember, aki regisztrált álláskereső. És ebben a helyzetben azt tudom mondani önöknek, hogy a tegnapi napon ez háromszázegyezer-néhány száz fő volt, ez egy valóságos adat tartalommal, nevekkel. Nem arról van tehát szó, hogy csak gondol egyet a kormány, és mondjuk, ír ehhez 20 ezret, vagy éppen lecsökkent belőle, tehát nem ilyen dobált adatok ezek, hanem a veszélyhelyzet első napjától - ebből a szempontból az március 12-ének tekinthető - fogva ezek a számadatok minden nap végén összegzésre kerülnek. Ennél pontosabb adatot nem tudunk.

Amit képviselőtársam itt felvetett, hogy igen, de ebben a helyzetben nem egyforma a kép, mondjuk, az iskolai végzettség szerint, nem egyforma, mondjuk, a területi kiegyenlítés szempontjából, tehát ebben kétségtelenül benne van jó néhány ilyen dolog, és én ezeket soha nem is titkolom el, merthogy úgymint nyilvánosak. Amiről szó van - talán vegyük most az iskolai végzettséget, ha szabad -, az iskolai végzettséget tekintve azt tudom mondani, hogy az alapfokú vagy esetleg az az iskolai végzettséggel sem rendelkező munkavállalók esetében a munkanélküliségi ráta tíz egész egy-néhánytized százalék - ez valóban egy, az országos átlagot, sőt az európai uniós átlagot is jócskán meghaladó arány -; a középfokú iskolai végzettségek esetében ez 4,4 százalék, vagyis valahol az országos átlag közelében van; míg a felsőfokú, főiskolai, egyetemi végzettségűek esetében ez 2 százalék alatt van, egy egész néhánytized százalék. Vagyis kétségtelen tény, hogy ebből a szempontból jócskán nagyobb eséllyel vannak olyanok, akik magasabb iskolai végzettséggel el tudnak helyezkedni, és ott tudnak maradni a munkahelyen, míg akik, mondjuk, alacsonyabb végzettséggel rendelkeznek vagy végzettség nélküliek, ők meg sajnálatos módon nem tudnak elhelyezkedni.

Ebben a helyzetben - gyávasággal, tétovasággal vádolták a kormányt, amit egyébként visszautasítottok - olyan programot indítottunk, hogy mindazoknak, akik alacsony iskolai végzettséggel bírnak, azoknak most is, tehát most, holnap reggel, amikor jelentkezik az adott munkaadó vagy munkavállaló a foglalkoztatási osztályon, most is tudnak olyan ajánlatot tenni, hogy az állam öt hónapon keresztül a munkabér 50 százalékát, de maximum 100 ezer forintot biztosít annak a munkáltatónak, aki ebből a közegebből, ebből a csoportból foglalkoztat. Ezt egyébként a foglalkoztatási osztályok tudják. Lehet, hogy nekünk is hírelnünk kell még, legyünk ebben együtt, mondjuk tovább!

A fiatalok esete, szintén KSH-adat. Amikor számunkérték itt rajtam, rajtunk, hogy nem törődünk ezzel a korosztállyal - dehogyisnem, nagyon is törődünk! És amikor azt láttuk, hogy a munkanélküliségi ráta a fiatalok esetében magasabb, mint az országos átlag, akkor nyilván nekik is indítottunk egy programot. Elindítottuk a 25 év alattiak foglalkoztatási tá-

mogatását hasonló feltételekkel, és ebben a helyzetben nincs iskolai végzettséghez köthető feltétel. A fiatalok esetében 2010-ben 30 százalékos munkanélküliségi ráta volt, most egy olyan 13 százalék körül vagyunk, Európában vannak ennél jócskán magasabb adatok is, de ez senkit nem vigasztal, sem egy fiatalt, sem önöket, sem engem. Az látszik, hogy ezeknek a fiataloknak is programot kell indítanunk.

Megütötte a fülemet, sőt nem megütötte, hiszen figyeltem végig, Varga-Damm Andrea képviselőtársunk hozzászólása, aki azt mondja, hogy 3,2-3,3 százalékos munkanélküliségi rátával dobálózunk. Eleve nem dobálózunk, és ez a munkanélküliségi ráta most egész pontosan 4,7 százalék. Ez a 3,2-3,3 százalék akkor volt igaz, mondjuk, nagyjából egy évvel ezelőtt, vagy egy picit több mint egy évvel ezelőtt, amikor, tényleg azt tudom mondani, Magyarországon csúsfoglalkoztatás volt, és akkor bizony önök jogosan tettek fel nekem a kérdést, hogy de hát kicsoda állapot az, államtitkár, hogy már nem találunk festőt, nem találunk más építőipari szakmákban embert, nem találunk olyat, aki betakarítja a termést, mert egyszerűen a múlt év nyarán, múlt év kora őszen bizony a munkanélküliségi ráta 3,2-3,3 százalék volt.

(17.00)

Sajnos az ismert események miatt most ez 4,7, de azt azért engedtessek meg, hogy megjegyezzem, hogy ha a magyar munkaerőpiacot nem egy ilyen viszonylagos jobb állapotban találja ez a vírus, akkor mi történt volna itt. Amikor elhangzott - és köszönöm Nacsa képviselő úr támogató hozzászólását -, hogy mit tett a kormány, nyilvánvalóan nagyon mérsékeltlen tartozik ehhez a törvényhez, de azt azért látnunk kell, hogy a védekezésnek több fázisa, több lépése van. Kicsit belementünk vagy belementek itt a számháborúba, bele is lehet. Egy konkrétum, amit Varga Mihály pénzügyminiszter úr nyilatkozatára, illetve az általa nyilvánosságra hozott adatra hivatkozva meg kell erősítenem, a munkahelyvédelmi támogatások valóban 204-207 ezer embert értek el. Ők azok, akiknek az állam valamilyen mértékben - idézőjelben - beszállt a munkabérébe a kiesett időtartamra, és ezzel biztosítottuk az ő munkahelyének a megőrzését. Természetesen ezenkívül még jó néhány program volt, amelynek a kifutása még most is jó néhány esetben tart, hiszen akár csak a kutatás-fejlesztés, innováció munkakörökben dolgozók esetében egy olyan szellemi értékményt végeztünk, ami - megint csak azt tudom mondani - szerintem minden magyar országgyűlési képviselő számára fontos, hiszen azért látni kellett ebben az időszakban, hogy azokat a magasan kvalifikált honfitársainkat bizony ebben a veszélyhelyzetben nagyon is elkezdtek külföldről bombázni. Erre nyilván tudunk bizonyítékot is. Nem kutatásképpen, csak hát halljuk, látjuk a híreket, hiszen ebben élünk.

Tehát ezeket a magasan képzett, viszonylag friss felsőfokú végzettséggel rendelkező embereket, bizony, ebben a veszélyhelyzetben nagyon is majdhogynem visszautasíthatatlan állásajánlatokkal kezdték bombázni külföldről - sok esetben őket azért nevezzük összefoglaló néven kutatóknak -, és annak érdekében, hogy a magyar gazdaság a következő években, évtizedekben legyen egy megfelelő szellemi muníció birtokában, ezeket az embereket itt kellett tartanunk. Ezért aztán ezeknek a cégeknek ezt a támogatást meg kellett adnunk. Nyilvánvalóan most ennek a részleteiről meg a mindenféle háttéréről megint nem árulhatok el sokat, hiszen akkor esetleg a konkurens országoknak adok ezáltal ötletet vagy információt.

Munkahelyteremtő programok. Ezekről is leki-csinylően beszéltek. Én azt mondanám, hogy ez nem egy helyes dolog, hiszen korábban is volt, és most is van - ahogy említettem az előzőekben - olyan lehetőség, hogy az állam támogat bizonyos csoportokat, vagy adott helyzetben mindenféle kötöttség nélkül olyan munkavállalókat, akik munkába kívánnak és tudnak is állni. Miről szól ez a történet? Talán emlékeznek még a 6+3-as, 8+4-es, 10 plusz, nem is tudom, hányas hívószámokra, aminek az a lényege, hogy adott időszak alatt, mondjuk, 6 hónapig az állam biztosítja a foglalkoztatás feltételeit, és a következő 3 hónapra pedig a munkaadótól kéri azt, hogy tartsa meg azt a munkavállalóját. Adjuk össze! Kilenc hónap. Nem tudjuk, persze, mi fog történni egészségügyi szempontból, de mindazok, akik augusztus végéig pályáztak erre a programra, 9 hónapig az állami munkaadói támogatásnak, meg nyilván a munkavállaló áldozatvállalásának, köszönhetően biztonságban vannak. Ők is jó néhányan, pontosabban közel 50 ezren voltak. Ebben a helyzetben, amikor elindul ez a matematika, hogy a hitelmoratórium hány cégnek segített, hogy a munkavállalói megtartásra kerüljenek, vagy a szociális hozzájárulási adó ismételt 2 százalékos csökkentése hány munkavállalónak segített, akkor bizony ezeken akár tételesen is végig lehet menni, és azt gondolom, nem nagyon érdemes, ilyen általános politikai puffogtatást elengedni, mert ez bizony kőkemény matematika.

Amikor az álláskeresői járulékkal kapcsolatosan nyilatkoznak, továbbra is csak azt tudom mondani, de nyilván az előző mondatokból ez kikövetkeztethető, hogy mi nem abban hiszünk, hogy az illető hónapokig, vagy akár még hosszabb ideig is regisztrált álláskeresőként tulajdonképpen bizonyos összeget automatikusan megkapva tengesse az életét, mert az senkinek sem jó. Nyilván elfogy a türelem, elfogy a szakmai tudás, és a fizikális körülállásról nem is beszélünk, hogy a saját komfortérzete milyen lehet. Ezért tudjuk azt ajánlani, ahogy tettük az alacsony iskolai végzettségűeknél, vagy a 25 év alatti fiataloknál, és hangsúlyozom, a 25 év alatti fiataloknál ez különösen fontos, hogy legyen a kormánynak egy támogatási ajánlata, hogy munkába tudjanak állni. Hogy is szokták mon-

dani? A kazánba nem túlságosan érdemes a pénzt dobálni, mert tartósan nem okoz meleget. Ebben a helyzetben pont az lenne a lényeg, hogy ezek az emberek térjenek vissza a munkaerőpiacra, ha támogatással, támogatással, aztán majd nyilván a későbbiekben, ha jobbra fordul a gazdaság állapota, akkor majd támogatás nélkül is.

Nagyon sok minden elhangzott itt, de összességében a mai hozzászólásokat ismételtelen megköszönve, két fő részre tudom bontani a véleményeket. Az egyik mindenképpen a törvényjavaslat szükségességét, indokoltságát alátámasztja, amit köszönök. Az természetes, hogy a szociális partnerekkel a továbbiakban is egyeztetve ezeket részletesen ki fogjuk munkálni, a bonyolultságát nyilvánvalóan megszüntetjük. A munkaügyi ellenőrzéseknél továbbra is cél, maximális cél a munkavállalók biztonsága. Az, hogy ennek kapcsán milyen egyéni, politikai, közösségi véleménymegnyilvánulás kerül ma délután és este megfogalmazásra, ezt természetes velejárójának érzem, de - néhány szélsőséges véleménytől eltekintve - abban én semmiképpen nem érzek semmiféle negatív tendenciát, hogy mindenki a magyar gazdaságért, a magyar munkavállalókért aggódik.

Higgyék el, képviselőtársaim, hogy tőlem, képviselő kollégáimtól, munkatársaimtól senki sem jobban. Nekünk ez a feladatunk, erre tettük fel az életünket.

Nyilvánvalóan nem azért mondtam, hogy a hétvégi ügyeletekben hogyan és miképpen vettünk részt vagy vettek részt, meg nem azért mondtam, hogy esetleg az éjszakai órákban is bizony ott voltak az államtitkárságon, és a legnehezebb napokban akár közvetlenül, telefonos módon irányították azokat, akik másnap reggel fogadták az ügyfeleket, de hát erre tettünk esküt. Ezzel nincs semmi probléma. Ez a dolgunk. Kérem, ne tételezzenek fel semmi olyat rólunk, hogy valamiféle negatív dolgokat akarunk ebbe a törvénybe becsempészni. Az említett célok, a munkavállalók jogi és fizikai biztonsága mindenképp főlött van. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr mindenre kiterjedő részletes válaszait. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt folytatnánk munkánkat, ülésvezetési kérdésben kell döntenie az Országgyűlésnek. Hiller István alelnök úr fel kíván szólni a mai általános vita során. Az alelnök képviselői felszólalása esetén az önálló indítvány további tárgyalása során csak akkor vezetheti az ülést, ha ehhez az Országgyűlés hozzájárul.

Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e ahhoz, hogy Hiller István alelnök úr az előterjesztés további tárgyalása során vezethesse az ülést. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége az indítványomat elfogadta. *(Közbeszólások: Egyhangú! - Dr. Hiller István: Nyugodtan lezavazhattátok volna. - Derűltség.)*

Tisztelt Országgyűlés! Most pedig átadom az Országgyűlés vezetését Hiller István alelnök úrnak. Megköszönöm együttműködésüket. Valószínű, ma még találkozunk.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Jó napot kívánok! Tisztelettel üdvözlöm önöket. Megtisztelő a bizalmuk, köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egykes közlekedési tárgyú törvények módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13482. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Mosóczi László úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának, előterjesztőnek. Parancsoljon!

DR. MOSÓCZI LÁSZLÓ innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat célja a vasúti, hajózási, légi közlekedési, közúti és személyszállítási szakterületen szükségessé vált törvényi szintű módosítások átvezetése a hatályos szabályozásba.

(17.10)

A törvényjavaslat hét törvény módosítását tartalmazza. A közúti közlekedésről szóló törvény módosítása három területre irányul. A törvény szabályozza azon rendelkezések körét, amelyek megsértői bírság fizetésére kötelezhetők. Ez a felsorolás egészül ki a közúti közlekedési ellenőrzés lefolytatása és az annak során hozott hatósági intézkedések körével. Az új ponthoz kapcsolódóan meghatározásra kerül az eljáró hatóságok köre, és lehetővé válik bírság kiszabása.

A módosítás a közúti ellenőrzés során a nem együttműködő, az ellenőrzési tevékenységet akadályozó járművezetőkkel szembeni fellépést és a jogkövető magatartás kikényszerítését segíti. A közúti közlekedésről szóló törvény meghatározza a közigazgatási bírság megfizetése alóli mentesülés lehetőségeit.

A módosítás az objektív felelősségen alapuló közigazgatási hatósági eljárás tekintetében új kimentési okot határoz meg, mely szerint az üzembentartó mentesül az összesség túllépése miatt kiszabott bírság alól, ha az összességéről szabályszerű tömegbizonylatot tud bemutatni, mely alapján annak kiállítója azonosítható. Ezáltal az áru felrakását végző felelőssége nagyobb hangsúlyt kap, különösen azon felrakások esetén, ahol a gépjárművezetőnek nincs ráhatása a felrakásra. Ezzel teljessé válnak a kimentési okok az üzembentartók számára.

A díjköteles útszakaszok igénybevételeért fizetendő használati díj meg nem fizetése esetén a pótdíj-fizetési felszólítás kézbesítésére vonatkozóan speciális szabályok megállapítására van szükség a fizetési kötelezettség hatékonyabb teljesítése érdekében, érdekeltté téve a kötelezettet a pótdíj-fizetési felszólítás átvételében. Ezen speciális szabályok megalkotásához szükséges felhatalmazás épül be a közúti közlekedési törvény felhatalmazó rendelkezései közé.

A légi közlekedésről szóló törvény módosítása azt teszi lehetővé, hogy a légi közlekedési bírság kiszabásának részletes szabályai, megnövekedett jelentőségükre tekintettel, kormányrendeletben kerüljenek megállapításra miniszteri rendelet helyett.

A közúti közlekedési nyilvántartásról szóló törvény módosításának szükségessége azon alapul, hogy a települési önkormányzat jegyzője helyett az adóhatóság igényelheti a közúti közlekedési nyilvántartásból a gépjármű-adóztatási feladatok ellátásához szükséges adatokat.

A vízi közlekedésről szóló törvény módosítása jogharmonizációs, továbbá pontosító rendelkezéseket tartalmaz az uniós szabályozással való összhang megteremtése érdekében.

A módosító rendelkezések a vasúti közlekedésről szóló törvényt három területen érintik. A vasúti közlekedés biztonságos működtethetősége érdekében a hatósági engedélyezési eljárás részeként bevezetésre kerül a rendszerintegritási vizsgálat intézménye. A rendszerintegritás célja, hogy biztosítsa az építéssel, átalakítással vagy korszerűsítéssel járó vasúti alrendszer vagy alrendszerek vasúti rendszerbe történő megfelelő illesztését.

E feltétel teljesülését a közlekedési hatóság kockázatértékelési alapú rendszerintegritási vizsgálat során értékeli. A létesítést követően a kérelmezőnek független megfelelőségértékelő szervezet által kiállított tanúsítvánnyal kell igazolnia, hogy a megvalósult állapot megfelel az építési engedélyezési eljárásban a hatóság által elfogadott rendszerintegritási követelményeknek.

A vasúti közlekedésről szóló törvény módosításával megteremtődik annak a lehetősége, hogy a vasút-villamos esetében a városi vasúti hálózatokon történő személyszállítási tevékenységekre vonatkozó biztonsági tanúsítványok az átjárható vasúti rendszerektől szétválasztásra kerüljenek. A vasút-villamos rendszerek sajátosságaira való tekintettel beépített kiegészítő rendelkezés azt a célt szolgálja, hogy a vasút-villamos minősítése a vasúti törvény egységes alkalmazására tekintettel azonos megközelítés mellett történjen az engedélyezési eljárások során.

A vasúti egyeskeskői-fuvarozás támogatási rendszernek megfelelő kialakítása érdekében végrehajtott módosítás egyrészt felhatalmazást ad a támogatási program kidolgozására és a lebonyolító szervezet kijelölésére, másrészt a támogatással kapcsolatban határoz meg kivételt az államháztartásról szóló törvény és annak végrehajtásáról szóló kormányrendelet meghatározott rendelkezései alól.

A személyszállítási szolgáltatásokról szóló törvény módosítása a törvény jelenlegi fogalomhasználatának felülvizsgálatára, egyszerűsítésére és jogtechnikai szempontú pontosítására szolgál, a teljes körben koherens fogalomhasználat megteremtése céljából.

Az adózás rendjéről szóló törvény módosítása a személytaxi-szolgáltatás és a személygépkocsi személyszállító szolgáltatás piacán működő vállalkozások tevékenységének hatékonyabb ellenőrzését, valamint a piac fehéredését elősegítő intézkedések támogatását szolgálja.

A módosítás eredményeképpen a közlekedési hatóság irányába történő tájékoztatási kötelezettség kerül előírásra az állami adó- és vámhatóság részére akkor, ha a szerv a személytaxi- vagy a személygépkocsi személyszállító szolgáltatással összefüggésben nyugtadási kötelezettség megsértését hatósági döntésben állapítja meg.

A közlekedési hatóság a tájékoztatás birtokában vizsgálhatja a tevékenységi engedély visszavonása és a tevékenység végzésétől történő eltiltás feltételeit. Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjen. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Ovádi Péter képviselő úr, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónoka az első. Parancsoljon, képviselő úr!

OVÁDI PÉTER, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy az expozéban is hallhatták, az előtűnk fekvő, az egyes közlekedési tárgyú törvények módosításáról szóló T/13482. irományszámú törvényjavaslat célja a vasúti, hajózási, légi közlekedési, közúti és személyszállítási szakterületen szükségessé vált törvényi szintű módosítások átvezetése a hatályos szabályozásba. A törvényjavaslat elfogadásával hatékonyabbá válnak a közúti ellenőrzési folyamatok. Hazai, nemzeti hatáskörben elbírálható lesz számos, a vasúti rendszer szempontjából nélkülözhetetlen eljárás, valamint a javaslatban foglalt rendelkezések fehéritik a gazdaságot, és javítják a versenyfeltételeket.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat három területen módosítja a közúti közlekedésről szóló törvényt. A módosítások szükségességét alátámasztja, hogy a közúti ellenőrzések során egyre gyakrabban tapasztalható, hogy az ellenőrzés alá vonandó személyek nem tesznek eleget az ellenőrzésre jogosult hatóságok erre irányuló felhívásának. A közúti közlekedés biztonsága és zavartalanul történő közlekedés alapvető feltétele, hogy a közlekedési szabályokat mindenki megtartsa, és számíthatson arra, hogy azokat mások is megtartják.

Sajnos, számtalan alkalommal előfordul, hogy az ellenőrzés során a járművezető akadályozza az ellenőrzési tevékenység végzését. A közúti közlekedésről

szóló törvény szabályozza azon jogsértéseket, amelyek esetében a gépjármű üzemeltetője tehető felelőssé. Ezen esetekben, amennyiben a gépjárművezető nem ért egyet a döntésben foglaltakkal, a törvényben meghatározott esetekben kimentéssel, illetve bizonyítási indítvánnyal élhet.

A díjköteles útszakaszokkal kapcsolatban a javaslat úgy szabályoz, hogy az ilyen útszakaszok igénybevételéért fizetendő használati díj meg nem fizetése esetén a pótdíjfizetési felszólítás kézbesítésére vonatkozóan speciális szabályokat állapít meg a fizetési kötelezettség hatékonyabb teljesítése érdekében.

Tisztelt Országgyűlés! A közúti közlekedés tekintetében fontos megjegyezni, hogy 2010 óta a kormány kiemelt figyelmet fordít a magyar úthálózat fejlesztésére. A 3200 milliárd forintos költségvetési útprogram elindításakor a magyarországi települések fele és a lakosok közel egyharmada esetében volt lehetőség valamelyik autópálya fél órán belüli elérésére. 2025-re már a hazai települések háromnegyedére, illetve tízből kilenc magyar emberre lesz igaz, hogy 30 perces távolságra lakik a gyorsforgalmi úthálózattól.

A vidéki nagyvárosok és a kiemelt gazdasági térségek közötti gyorsabb és kényelmesebb eljutás megteremtése után az országos körgyűrűk elemeinek kiépítése következhet. Ezek egyike a leendő M9-es, ami Sopronból Szombathelyen, Zalaegerszegen, Keszthelyen, Kaposváron, Pécsen, Mohácson, Szegeden, Békéscsabán és Debrecenen át vezet majd Nyíregyházáig.

Külön öröm számomra, hogy Veszprémben az eddigi legnagyobb infrastrukturális beruházás zajlik éppen a déli elkerülő korszerűsítésére.

(17.20)

Tisztelt Ház! A vasúti közlekedésről szóló törvény módosítása lehetővé teszi a rendszerintegritási vizsgálat bevezetését. Mivel a vasút több alrendszerből - például vasúti pálya, energiaellátás, vonatbefolyásoló rendszerek és biztosítóberendezések, a személynéz és a járművek - tevődik össze, az alrendszerek rendszerként történő összekapcsolása csak akkor lehetséges, ha ezek az alrendszerek képesek egymással kommunikálni. Maguk az alrendszerek pedig olyan rendszerelemekből - sínek, váltók, felsővezeték, forgalomirányító eszközök, jelzők s a többi - kell hogy felépüljenek, melyek szintén kerek egész rendszert képeznek. A vasúti rendszer akkor működik jól, ha minden eleme, alrendszer és rendszerelem szinten is integráns részét képezi az egésznek. A rendszerintegritás keretében ki kell vizsgálni, hogy a megvalósuló alrendszer, rendszerelem nem lóg-e ki az egészből, képes-e az egész hatékonyan, megbízhatóan működni.

Fontos megemlíteni, hogy a vasútfejlesztés Magyarországon az elmúlt időszakban is nagy léptékben folytatódott. Budapesten a Nyugati pályaudvar és a Keleti pályaudvar rekonstrukciója már megkezdő-

dött, várhatóan 2021-ben és '22-ben fognak befejeződni. A kiemelt vasútvonal-fejlesztésekkel kapcsolatban az agglomerációs fejlesztések, a Budapest-Veregyház-Vác és Budapest-Lajosmizse útvonal felújítása, sínek, állomások, P+R parkolók, villamosítás, sebességnövelés, illetve a Szeged-Röszke vasútvonal fejlesztése várhatóan 2021-22. évben valósulnak meg.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Összegzőként elmondható, hogy a törvényjavaslat a közúti közlekedésről szóló törvény módosításával, a közlekedésbiztonság szem előtt tartásával a közúti ellenőrzés hatékonyságát kívánja növelni, továbbá a pótdíjfizetési felszólítás kézbesítésére vonatkozó speciális szabályok megállapítása a fizetési kötelezettség hatékonyabb teljesítését mozdítja elő. Az előterjesztés célja a vasúti közlekedésről szóló törvény esetében a hazai hatóságok számára annak biztosítása, hogy a vasúti rendszer egységes rendszerként való működését biztosítani tudja, valamint a vasút-villamos megvalósításával és a vasúti egykocsis fuvarozással kapcsolatban a kormányzati támogatás megvalósítását segítse. Úgy vélem, az előttünk fekvő törvényjavaslat támogató rendelkezéseket tartalmaz, ezért tisztelt képviselőtársaimat kérem, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan támogassák azt. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Nacsa Lőrinc tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka, parancsoljon!

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt hiszem, ha közlekedésről beszélünk, mindig meg kell említeni, hogy ez az az ágazat, amely a hazai GDP több mint 5 százalékáért felel. Több tízezer ember boldogulását szolgálja olyan módon is, hogy itt teremtik meg számukra a munkahelyet, családok tízezreinek biztosítva ezáltal tényleges megélhetést. Ha csak az elfuvarozott, éves viszonylatban elszállításra került 300 millió tonna árura gondolunk, akkor tényleg be kell látni, hogy ez az a terület, amely tűnhet úgy sok esetben, hogy nagyon egyszerű és igazándiból senkit nem érintő dolog, amikor idekerül elénk egyfajta törvény módosítás formájában, azonban ez még sincs így, ha alaposabban belegondolunk ennek a fontosságába, jelentőségébe, akkor ezt be kell látni.

Ha erről a törvényjavaslatról beszélünk, amely egyébként hét korábbi törvényt kíván módosítani, engedjék meg, hogy bizonyos hiányosságokra is rávilágítsunk, és kérem, hogy ezt a kormánypárti padsorokban se vegyék majd zokon. Ha Ovádi képviselőtársam a Fidesz részéről arról beszélhetett, hogy itt milyen csodálatos fejlesztések történnek - már ha ez valóban megtörténik, átlátható módon történik meg, nem túlárzva történik meg, nem „Pénztáros” Lőrincet, illetve az ő családját gyarapítva történik meg, hanem valóban a magyar emberek érdekét szolgálja -, akkor, még egyszer szeretném kérni, ne vegyék zokon

azt, ha mi viszont az ellenzéki padsorokból rávilágítunk majd bizonyos hiányosságokra ennek kapcsán.

Nos, ha az első pontját nézzük a törvénymódosítási javaslatnak, akkor ez a közúti közlekedésről szóló 1988-as I. törvényt érinti, teljes mértékben egyet tudunk érteni azzal, hogy a közúti közlekedési ellenőrzést adott esetben szigorítani kell. Szigorítani kell, mert a közlekedésbiztonság elsőrendű dolog kell hogy legyen minden felelősen gondolkodó ember számára. Hasonlítsuk össze azokat a statisztikákat, amelyek mondjuk, Svédországot jellemzik, és nézzük meg a hazai közúti balesetekről szóló adatsorokat. Ez azt jelenti, hogy Magyarországon közúti balesetek kapcsán körülbelül 15 ezer személyi sérüléssel történik évente, ami megdöbbentően sok, és ha az egymillió főre vetített halálos áldozatok számát nézzük, akkor azt látjuk, hogy ez a svédországi színvonalnak csaknem háromszorosa. Ott egymillió lakosra 22 halálos áldozat jut, Magyarországon pedig 62.

Feltehetik azt a kérdést, hogy hogy a fenébe' keveri ide ezt a dolgot ez az ellenzéki képviselő ennek kapcsán. Csak úgy, hogy ha mondjuk, önök ebben a törvénymódosításban túlsúlyos járművekről írnak, azok fokozott ellenőrzéséről, illetve a jogszabálykövető magatartás kikényszerítéséről, nagyon helyesen, teszem hozzá, akkor azt is meg kell nézni, hogy ezek az utak itt, Magyarországon, amelyek a magyar adófizetők pénzéből épülnek, milyen állapotba kerülnek a nehéz tehergépjárművek által okozott negatív externáliáknak betudhatóan.

A Levegő Munkacsoport sok évvel ezelőtti tanulmánya azt mondja, hogy körülbelül 3 milliárd eurós összege van szó éves viszonylatban, ami, akárhogy is számoljuk, mostanra, a történelmi mélypontját elérő forint állását nézve, elérte a legalább ezermilliárd forint szintet évente. Ennek 40 százalékáért felel egyébként a tranzitforgalom, a nehéz gépjárművek hazánkon keresztüldübörgő tranzitforgalma. Ha ezt az ilyesféle szabályokkal kicsit is vissza lehet szorítani, akkor azt tudjuk mondani a Jobbik padsoraiból, hogy ehhez a szavazatunkat tudjuk adni, mert ez egy nemes és jó cél. Adott esetben azonban nemcsak a külföldi nehéz tehergépjárművek, az ilyen túlméretes, túlsúlyos járművek kártételére kell gondolni, hanem - mint például szűkebb pátriámban, Dél-Somogyban - a több ezer hektáron terpeszkedő, és mondjuk, a földalapú támogatások milliárdjaival megtámogatott és különféle állami milliárdokkal még pluszban dotált Döbrögikre, illetve az ő, adott esetben harminctonnányi trágját is elszállító nehéz tehergépjárművekre, amelyek széttapossák adott esetben a falvak közötti utakat. Azt tudnám kérni államtitkár úrtól, hogy ha ilyen jelzések érkeznek önökhöz, márpedig érkeznek, mert engem is megtalálnak ezekkel a teljesen jogos panaszokkal, akkor tessenek már fel lépni, és ne csukják be a szemüket, ezeket a panaszokat ne kenjék el, hanem, ha kell, lépjenek oda, mert ezek a többezer hektáros latifundiumokon terpeszkedő Döbrögik ne csak az utakat tapossák szét, hanem arra is figyelmeztetni kell őket, hogy bizony az általuk

bezebelt földalapú meg ilyen-olyan támogatások milliárdjain kívül lenne azért még olyan kötelezettség is, amire oda kellene figyelni. Mi ebből a törvénymódosítási javaslatból ezt is ki tudjuk egyébként olvasni. Tehát mutatom akkor a konstruktivitásunkat a kormánypárti szándék felé, csak kéretik ezeket a hangokat meghallani.

A törvénymódosítási javaslat szól a díjfizetéssel érintett szakaszokról, azok időtartamáról, illetve a használati díjakról is, illetve arról, hogy ez miniszteri rendelet lesz. Kérem szépen, a Jobbiknak évek óta megvan az a javaslata, amit önök rendre lesöpörnek az asztalról, hogy a mostani tíznapos autópálya-matrica helyett vezessék be az egynapos autópálya-matricát. Azt hiszem, tényleg nonszensz állapot az, hogy amikor megnézzük az egyes európai uniós országokban fizetendő díjtételeket, és összehasonlítjuk a hazai e-matricák árával, akkor azt kell látni, hogy mondjuk itt, Magyarországon az éves autópálya-bérlet is milyen drága, és különösen ha ezt az itteni bérekhez viszonyítjuk, akkor valóságos túladóztatását, sarcoltatását látjuk a magyar állampolgároknak. Ha ehhez kapcsolódóan még egyszer államtitkár úr figyelmébe is tudom ajánlani ezt a javaslatot, amely véleményünk szerint a magyar emberek, a magyar családok érdekét szolgálná, hiszen miért is kellene, mondjuk, tíznapos e-matrica megvételére kötelezni azokat, akik adott esetben csak egy félnapos ügyintézésre jönnek fel úgymond vidékről Budapestre, akkor kéretik ezen elgondolkozni.

A 2., illetve az azt eggyel követő ponttal kapcsolatban, igazándiból a légi közlekedéssel és a vízi közlekedéssel kapcsolatban itt most olyan sok mondani-valónk nincs.

(17.30)

Támogatni tudjuk azokat az elképzeléseket, amelyeket megfogalmaztak. Illetve csak egyetlen elvi hozzászólás lenne: Magyarországon valóban növelni kellene - erről sajnos nem szól a módosítási javaslat - a vízi áruszállítási módozatnak a részarányát az összáruszállítási volumenben belül, hiszen, ha van környezetbarát szállítási módozat Magyarországon, akkor az a vízi közlekedés lehet. És ha megnézzük ezeket a részarányokat, akkor a mostani 3 százalékos arányt bizony nagyobb odafigyeléssel és ennek megfelelő közlekedéspolitikával akár 10 százalék közelébe is fel lehetne tornázni, ami a már korábban általam említett negatív externáliákat, ami a közúti áruszállítást érinti, jelentősen csökkenteni tudná. Ily módon pedig komoly adófizetői milliárdokat tudnának megspórolni a magyar emberek számára.

A 4. pont, ugye, az a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvényt érinti. Igazándiból ez lehet az a pont ebben a kisebb törvénymódosítási salátacsomagban, amit elénk hoztak, amivel komolyabban vitatkozni tudnánk.

Miről is szól a történet? 2013-ig a gépjárműadó teljes mértékben az önkormányzatokat illette meg. Éppen ezért a települési jegyzőnek volt ahhoz joga, hogy a nyilvántartási adatokat átlássa, azokat lekérje, hiszen a települési adóhatóság volt az, amelyik ezzel a bevétellel gazdálkodott. Aztán jött a koronavírus-járvány, illetve 2013, bocsánat, amikor önök ezt olyanformán osztották meg, hogy az ilyen bevételek 60 százalékát a magyar állam elvitte, 40 százalék maradt ott az önkormányzatoknál. És most, amikor jött a koronavírus-járvány, akkor első körben még csak időleges jelleggel elvitték a maradékot is, ment a járványügyi alapba. Most azonban azt látjuk, hogy ez véglegesen megvonásra kerül az önkormányzatoktól.

Igaz, hogy lehet azzal védekezni, hogy ez összességében nem nagy tétel, tehát egy-egy egész néhány tized százalékát érinti a települési büdzsének, viszont erre - Nacsa képviselőtársam, látom, hogy bólintott - azt is mondhatjuk, és ezzel érvelnek egyébként az érintett önkormányzatok, amelyeket ilyen formában megsarcolnak, hogy ez egy viszonylag szabadon felhasználható összeg volt. Elméletileg ugyan a saját kezelésben lévő utak felújítására, karbantartására kellett költeni, de azért másra is tudták használni, és adott esetben ezek a viszonylag kicsinek tűnő összegek is hiányozhatnak a települések életéből - ez az egyik.

A másik pedig az elvi, mondjuk úgy, hogy fenntartásunk ezzel az egészsel kapcsolatosan, hiszen nem azért történt itt egy rendszerváltás az önkormányzatiság területén sem, hogy önök kvázi visszaállítsák a tanácsrendszert, és mindent elvonjanak az önkormányzatoktól. Ez teljes mértékben ellentmond a demokráciafelfogásunknak. Az, hogy önök milyen demokráciaképpen gondolkodnak, és az önkormányzatoknak milyen feladatot, szerepkört szánunk, az viszont egy másik kérdés, ezt mi egyáltalán nem tudjuk támogatni.

Ugye, azt láttuk egyébként, hogy 2012-13-ra mintegy 1300 milliárd forint lett a települések adósságállománya, akkor ez, hívjuk úgy, hogy konszolidálásra került. Viszont az a helyzet, hogy azóta ez az adósságállomány újra felszaporodott, és ha önök most még adott esetben kormánypárti padsorból ilyen csip-csupnak nevezett, kicsi részarányt képviselő összegeket, de mégiscsak elvonnak, és megsarcolják támogatás helyett az önkormányzatokat, akkor azoknak a feladatoknak, amelyeket egyébként ott hagynak az önkormányzatnál, ezek a települések egyre nehezebben tudnak majd eleget tenni. A jövő évre vonatkoztatva összességében egyébként ez a kérdés mintegy 87 milliárd forintos összeget érint. Véleményünk szerint tényleg jobb helyen lenne az önkormányzatoknál.

A vasúti közlekedésről szóló 5. pont; nagy az inger bennem is arra, hogy akkor most olyan dolgokat hozzak elő... Egyébként nyilvánvaló módon a Budapest-Belgrád vasút teljesen örült és 1000 milliárd forintot felemészítő, végletekig elhibázott - és akkor nagyon finoman fogalmaztam - projektjéről lenne szó. *(Nacsa Lőrinc dr. Keresztes László Lóránt felé: Majd*

az ügyeletes!) Viszont szeretnék rávilágítani akkor arra, hogy Nacsa képviselőtársam is egy kicsit megnyugodjon, és lássa bizony azt a konstruktivitást, hogy a vasúti egyeskeszi-fuvarozással kapcsolatban azt tudjuk mondani, hogy ez egy teljesen jó javaslat. Környezetvédelmi szempontból ez nagyon fontos lenne.

És ezeknek a kivételes szabályoknak, illetve az állami támogatás rendszerének a megteremtése teljes mértékben támogatandó innét, a Jobbik padsoraiból. Viszont akkor megint csak elő kell hoznom azt az 1000 milliárdos tételt, ami összességében ki fog menni erre a 160 kilométer hosszúságú szakaszra. Ugye, a Budapest-Belgrád vasútvonal hazai szakaszáról beszélek, kilométerenként most már legkevesebb ilyen 6 milliárdos összegről beszélhetünk, amiből egy hatalmas részt az önök házi pénztárnoka is szakított a családi cégének.

Szóval, az a helyzet, hogy ha az itt elfecsérelt, elherdált, elfüstölt - és sokkal súlyosabb jelzőket is használhatnánk - pénzekre gondolunk, akkor azt kell mondani, hogy ezeknek az összegeknek sokkal jobb megtérülése lenne, mondjuk, az ilyen területen, mint amiről néhány sorban ebben a törvénymódosításban önök beszélnek.

Nos, a következő, a személyszállítási szolgáltatásokról szóló 2012. évi XLI. törvény: ez is egy jó dolog lehet. Ugye, amikor az országos, regionális vagy éppen az elővárosi közlekedést kívánják összehangolni és ezt az egységes egyeztetési eljárást bevezetni, és kötelezővé teszik a helyi sajátosságoknak a figyelembevételét, akkor azt tudjuk mondani, hogy ha ez valóban megtörténik, és nem csak elvi szinten beszélnek róla - tudniillik hiányoljuk a konkrét felelősséget a törvényjavaslatból -, akkor azt tudjuk mondani, hogy ez a vidék szempontjából, a vidéki megmaradás szempontjából egy jó javaslat, amit szintén csak támogatni lehet.

Tisztelt kormánypárti urak, akkor annyit kérünk önöktől, hogy ez, amit oda leírtak, ne maradjon egy írott malaszt, ezt a gyakorlatban is vegyék komolyan, és hallják meg azoknak a településeknek a panaszát, amelyek minket egyébként megtalálnak, és próbáljuk is közvetíteni önök számára; amikor egészen egyszerűen nem lehet bejárni a közeli városba, mert a menetrendeket olyanformán nem hangolták össze, hogy egy átlagpolgár számára bizony a vidéki lét sok esetben magává válik az átokká. Mi ezt nem szeretnénk.

Mi nemzeti alapokon állva, konzervatív alapokon állva azt mondjuk, hogy a vidék Magyarországa érték, azt meg kell őrizni ilyenformán is, hogy ezekre a kérdésekre odafigyelnek. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nacsa Lőrinc képviselő úr, KDNP-vezérszónok. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt

Országgyűlés! Beszélgettünk már itt az elmúlt hónapokban vasútvonalokról, a Budapest-Belgrád projektről és egyébként a közlekedés különböző részeit érintő kérdésekről, útfelújításokról.

Én is a témát ilyen módon egy kicsit szélesebben értelmezve készültem, hiszen ahogy államtitkár úr elmondta, vasúti, hajózási, légi közlekedési, közúti és személyszállítási területeken felmerülő, szükségessé vált szabályozási jogharmonizációs és ami nagyon fontos, gazdaságfehérítési módosításokat is tartalmaz a most előttünk fekvő törvényjavaslat.

A nemzeti kereszténydemokrata kormány a kezdetektől fogva különösen nagy hangsúlyt fektet a vasútfejlesztésre. Célunk, hogy a magyar vasút újra viszonyterje régi, legendás hírét, és hogy Magyarországon XXI. századi korszerű, kényelmes, gyors legyen a vasúti közlekedés.

Természetesen ezen a területen sem volt könnyű dolga a Fidesz-KDNP-nek 2010-ben, ugyanis a rablóprivatizációt folytató Gyurcsány-Bajnai-tandem a megszorítások, leépítések, adóemelések mellett mint vasúttellenes kormányzás vonult be a történelemkönyvbe. Hiszen Gyurcsány Ferenc kormányzása alatt eladták a MÁV Cargo Zrt.-t, a MÁV nyereséges teherszállító leányvállalatát az osztrák állami vasút-vállalatnak. A történelmi bűnnek számító rablóprivatizáció a rendszerváltás utáni Magyarország egyik legrosszabb stratégiai döntése volt, hasonlóan egyébként a repülőtér, a közművek és számos nemzetstratégiai szempontból kiemelten fontos vállalat eladása aprópénzért külföldi cégeknek.

A baloldali kormányzása alatt 300 milliárd forintos adósságot okozott a MÁV-nak, megszüntettek 38 vasútvonalat 1300 kilométeren, és 70 milliárd forintos megszorításokkal sújtották a magyar vasutat. A Gyurcsány-Bajnai-kormányok tömeges elbocsátást jelentettek be a MÁV-nál, a vasútvonalakat, állomásokat, pályaudvarokat, vágányokat elképesztő mértékben hagyták lepusztulni, a járműállományt alig fejlesztették, így 2010-re a magyar emberek utazhattak Európa egyik legöregebb vasúti szerelvényein és pályáin.

(17.40)

A Fidesz-KDNP-kormány elsőként rendezte a MÁV adósságát, növelte a vasúti dolgozók bérét, és minden korábbinál nagyobb összeget, 1700 milliárd forintot fordít vasútfejlesztésre. A polgári kormányzás idején 660 kilométeren történik pályafelújítás, 440 kilométeren villamosítás, és 200 kilométeren új nyomvonal is épül. Mintegy 80 darab új Stadler FLIRT motorvonat állt forgalomba 2013-2019 között, az idei évtől kezdődően pedig 40 darab új nagy kapacitású elemes Stadler KISS motorvonat áll forgalomban.

Szintén az idei évben a MÁV 115 darab új villanymozdony beszerzésére írt ki pályázatot, és 70 új IC

személykocsi érkezik folyamatosan, amelyeket Magyarországon a Szolnoki Járműjavítóban gyártanak. Jelenleg is folyamatban van a Dél-Alföld egyik legnagyobb infrastruktúra-fejlesztése, a Szeged és Hódmezővásárhely között hibrid módon, a városi területeken villamosként, a települések között pedig vasútként közlekedő tram-train, azaz villamos-vasút. A villamos-vasúton 12 darab új hibrid dízelvillamos Stadler CityLink jármű fog közlekedni, amelyek várhatóan jövőre állnak majd forgalomba.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat részben a Szeged-Hódmezővásárhely tram-train megvalósítása során felmerülő problémák kezelése miatt szükséges módosításokat is tartalmazza. Mivel ez hazai viszonylatban újdonságnak számít, és elsőként fog ilyen villamos-vasút megvalósulni, ezért a módosítás rendezzi a vasútbiztonsági tanúsítvánnyal kapcsolatos engedélyezést és egyéb különleges feltételek előírását.

A törvényjavaslat továbbá a közúti közlekedésről szóló törvény módosításával, a közlekedésbiztonság szem előtt tartásával a közúti ellenőrzés hatékonyságát kívánja növelni, továbbá a pótdíjfizetési felszólítás kézbesítésére vonatkozóan speciális szabályok megállapításával a fizetési kötelezettség hatékonyabb teljesítését mozdítja elő.

A Fidesz-KDNP-kormány a közúthálózat megújítására 3200 milliárd forintot fordít. Célunk, hogy az elkövetkezendő években minden megyeszékhely be legyen kötve a gyorsforgalmi úthálózatba, minden magyarországi településről legfeljebb félórás utazással legyen elérhető a gyorsforgalmi úthálózat, valamint hogy az autópályák minden esetben elérjék az országhatárt, leginkább becsatlakoztatva ezzel Magyarországot a regionális és európai gyorsforgalmi úthálózatba.

Ezzel szemben csak az M5 és az M6 autópályák káros PPP-szerződéseivel a Gyurcsány-kormány 2853 milliárd forintos kárt okozott az országnak. Még egyszer mondom, ezt mind vasútfejlesztésre és útfelújításra lehetett volna fordítani, ez 2853 milliárd forint, és amikor az ellenzéki képviselők majd fölteszik a kérdést, vagy elmondják, hogy szerintük mit kéne még csinálni, akkor gondoljanak erre az összegre, hogy mit lehetett volna megvalósítani ebből a 2853 milliárd forintból, amit a baloldal a PPP-konstrukciókkal, csak az M5-M6 autópályával egyébként kárt okozott az országnak. Most is még évente nagyjából 150 milliárd forintot kell fizetnünk, egészen akár 2040-ig is, azért, mert akkor káros szerződést kötöttek Gyurcsányék.

A törvényjavaslat tartalmazza továbbá az adózás rendjéről szóló törvény módosítását. Célja, hogy szigorúbb feltételeket szabjon a személytaxi és személygépkocsi személyszállító szolgáltatást végzők számára a nyugtaadási kötelezettség elmulasztása esetén. A módosítás tehát szolgálja a gazdaságfehérítést is a személyszállítás területén, ugyanis a szigorúbb szabályok lehetővé teszik a működési engedélyek visszavonását, illetve a tevékenységektől történő ideiglenes eltiltást.

A KDNP-frakció mind a jogharmonizációt, mind a gazdaságfehérítést szolgáló célokat támogatja, éppen ezért a törvényjavaslatot is támogatni tudjuk. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Molnár Gyula képviselő úr, az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka, parancsoljon!

MOLNÁR GYULA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Szeretnék egy új politikai fogalmat bevezetni. Eddig ugye, mindig használtuk a „salátatörvény” kifejezést. Én most két értelemben is a „szendvicstörvény” kifejezést szeretném használni.

Egyfelől, aki összeállította a mai napirendeket, az, gondolom, azt gondolta, hogy két nagyon intenzív vita közé betesz egy könnyed kis vitát, egy kellemes vitát, ahol egyet is tudunk egymással érteni, bár azt látom, hogy komoly küzdelmet folytat mindenki azért, hogy hogyan és miképpen tudja a vezérüzeneteket megfelelő módon még ebbe a vitába is beapplikálni.

Másik szempontból pedig azért tartom ezt egy szendvicstörvénynek, mert látjuk középen a rendkívül vonzó és ropogósnak tűnő marhahússzeletet a finom sajttal, látjuk az ízletes salátát és a szószokat, de valamiért beteszik mindig két száraz zsemle közé, és ezáltal az egész valahogy olyan fogyaszthatatlanná válik.

Valamiért kezdem azt érezni néha, hogy tulajdonképpen ez egy szándékos taktikai lépés, hogy utána majd el lehessen később mondani egy vitában egyébként, nem kicsi csúsztatással, hogy itt volt a kiváló javaslat, tetszettek volna támogatni, nem? Ahogy itt tényleg, szენvedünk ezzel a dologgal, ott jobbak képviselőtársam is próbált itt ebben egyensúlyozni, hogy tényleg, annyira jóízűen szeretnénk néhány dolgot ebben támogatni, annyira jónak tűnik a közúti közlekedéssel kapcsolatos, jó irányokat fogalmaz meg. Magam is a vasúti közlekedéssel kapcsolatos dolgot szerettem volna idehozni. Akár még azt mondom, nyilván fővárosiként, minden olyan szabályt, amelyik a taxizást betereli a normál nyugat-európai sávba, ezek mindegyikét kell és szeretnénk is támogatni, és akkor utána szembesülünk olyan javaslatokkal, amik egyszerűen lehetetlenné teszik, hogy jó érzéssel és jóízűen ezt a törvényt egészében támogatni tudjuk.

A közúti közlekedésről szeretnék most szólni, mindenki ma tett egy ilyen kitérőt, mintha a törvényhez tartozna, picit másról van szó. Ma képviselőtársam, Molnár Zsolt sajtótájékoztatót tartott, és be is nyújtotta azt az indítványt, amely arról szól - és ehhez a ponthoz egy picit illeszkedően szeretném önökkel megosztani -, hogy egyre inkább azt érzékeljük, hogy az a fajta jogkövető magatartás, a jogosítvány nélküli vezetés, vagy azok, akiknek szabálysértés miatt a jogosítványukat bevonták, visszavonták, azok adott esetben mikor térnek vissza a köznyelvben jogosítvány nélküli vezetőként, és okoznak bizony most már

sokadszor nagyon komoly tragédiát és bajt, úgy gondoljuk, hogy ez egy olyan joghézag vagy olyan hely, amit érdemes lenne újraszabályozni és újra végiggondolni.

Tehát azt javasoljuk ebben a törvényjavaslatban, ami benyújtásra került, és kérem, hogy ezt is fontolják meg támogatni, hogy a szabálysértések hatálya alól ez kerüljön ki, és legyen bűncselekmény az, aki a, még egyszer mondom, köznyelvben, és nem a jogi szakszergont használva, jogosítvány nélkül vezet.

Ami a légi közlekedési szabályokat illeti, nagyon nehéz kiverni a fejünkből azt, hogy egész eddig, egész 2019 októberéig nem volt azzal probléma, hogy a települési önkormányzatoknak van joga beleszólni abba, hogy a zajterhelésekkel kapcsolatban mi a hivatalos álláspontjuk. Érdekes módon, mióta a települési önkormányzatok fényes egén megjelentek az ellenzéknek nevezett önkormányzatok, hirtelen úgy tűnik, mintha ez a szabály akadály lenne valaminek. De minek is? Nézzünk már körül a világban! Akikről beszélünk, azok az emberek, azok a polgárok - vagy nevezük választópolgároknak -, akik ilyen vagy olyan módon ide vagy oda szavaznak. A zajterhelés nem válogat ebből a szempontból települési önkormányzatok színe és a polgármester színe között.

Államtitkár úr, talán emlékszik, magam már a Ház plenáris ülésén is fordultam a választókörzetem, Budafok-Tétfény zajterhelése ügyében, amikor a légi-folyosók változtak, akkor az addighoz képest meglehetősen jelentős változást észleltek a kertvárosi részen, nagyon komoly problémákat okozott, és akkor is az volt az egyik legfontosabb kérdés, hogy milyen típusú egyeztetések történtek. És akkor én meglehetősen durva elutasítást kaptam - lehet, hogy nem is ehhez a tárcához kellett akkor benyújtanom, most elbizonytalanodtam egy pillanatra -, de mindenesetre azt vélelmezem és azt szeretném továbbra is mondani, hogy ami a légi közlekedéssel kapcsolatos bármilyen panaszokat illeti, az nem hatósági eljárási kérdés. Nem arról szól, hogy a minisztérium megfelelően tud-e egyeztetni a légügyi hatósággal. Az igenis arról szól, hogy az emberek érzete milyen, hogy figyelembe veszi-e mindaz a szabályozásváltozás azt, hogy azon a településen élők hogyan és miképpen gondolkodnak.

És majd ezt el fogom még egyszer mondani, de pont az a lényeg, hogy a települési önkormányzat, a polgármester, a polgármesteri vezetés az, amely leginkább képes arra, hogy adott esetben azt a fajta helyi érdeket megjelenítse a döntéshozatalban.

Tehát, ami a légi közlekedésről szóló törvénymódosítást illeti, ez számunkra alapelveként elfogadhatatlan. Még egyszer szeretném mondani, nagyon nehezen tudjuk kiverni a fejünkből azt az egyszerű tételt, hogy ez megint egy aktuálpolitikai módosítás, amely kifejezetten az elmúlt egy esztendőnek szóló történet.

(17:50)

A közúti közlekedés nyilvántartásáról szóló törvényben képviselőtársam elmondta, szeretném én

magam is még egyszer megismételni, néhány további argumentációt és érvet hozzátenni, hogy sokféleképpen lehet egy települési önkormányzat autonómiáját csökkenteni: lehet úgy csökkenteni, hogy az ember elvesz hatásköröket, és lehet úgy is csökkenteni, hogy az ember csökkenti a pénzüket, mert akkor óhatatlanul kevesebb mindent fognak tudni megcsinálni. Az az igazi művészet, amit önök csinálnak, tisztelt képviselőtársaim, hogy egyszerre a kettőt tudják csinálni, tehát hatáskört is elvesznek, és a pénzügyi részét is megszorítják, és valóban, egyre inkább reménytelen és nehéz helyzetbe sodorják a települési önkormányzatokat.

Elhangzott az 1300 milliárdos adósságátvállalási szám. Legutóbb pénzügyminiszter úr egy vitában használta azt, hogy ha megnézzük, akkor 1200 milliárd tartalékkal rendelkeznek az egész önkormányzati rendszer, és nehéz időszakban, vészhelyzetben bizony kell közösen szerepet vállalnunk. Az alapelve az a válaszom, hogy természetesen ez így van, de ahogy az 1300 milliárd ilyen módon való átvállalását sem tartom teljes egészében helyesnek, úgy azt gondolom, hogy sokkal differenciáltabban kell ezt a problémát nézni. Mert kinél van ez az 1200 (sic!) milliárd? És kitől fogjuk elvonni azokat a pénzeket, amiket most elvonunk? És kiszámolta-e valaki azt, hogy az iparüzési adó változása milyen lesz 2020 végéig és 2021-ben, hiszen nyilvánvalóan a magyar gazdaság - ugye, most egy 6,5 százalékos csökkenésről beszél a kormányzat - nyilvánvalóan csökken, nyilvánvalóan a csökkenés jelentős részben a helyi kis cégek iparüzési adóiból fog összeállni. Tehát ma azt prognosztizálom, hogy még egy módosabb önkormányzat számára is ezek a tételek együtt akár a költségvetésének a 10 százalékos csökkenésével is járhatnak. És ha mindezt összeadjuk - és nyilvánvalóan működni kell, nyilvánvalóan nem lehet egy önkormányzatnak, amelyik nem egy ilyen gyorsnászád, amelyik egy perc alatt változtatja az irányát, nyilván ahhoz, hogy átszervezze magát, hogy újragondolja a feladatait, ahhoz idő kell, ahhoz pénz kell -, ez egyértelműen és nyilvánvalóan a fejlesztési pénzekből fog hiányozni. Tehát ezek a pénzek, amelyek most rövid távon elvételre kerülnek, ez onnan hiányzik.

És mi fog történni a másik oldalon? Néhány kiválasztott önkormányzat ezt a fejlesztési pénzt valamilyen logikán meg fogja kapni a kormánytól, vissza fogja kapni, azok pedig, akik nem baráti önkormányzatok, nem fogják visszakapni. És elő fog állni egy olyan egyensúlytalansági helyzet a települési önkormányzatok között, hogy van, aki tud fejlesztéseket véghez vinni, és van, aki pedig egyáltalán nem fog tudni semmit tenni. Na, ezt tartom igazán cinikus magartásnak.

És azt gondolom, hogy ez valami olyan politikai műhelyben született, amelyik - még egyszer mondom - elfogadhatatlan módon játszik az emberekkel. Mert azt kell megérteni mindenkinek, hogy pont az az önkormányzati rendszer lényege, amit önök valamért úgy elfelejtettek az elmúlt harminc esztendőben.

Tényleg érdemes végignézni a kilencvenes évek Fidesz-beszédeit vagy -programjait, amikor tényleg azt mondták, hogy a hatalommegosztás, a hatalom szétválasztása; hogy ott szülessenek a döntések, ahol a legtöbb információ van; hogy minél inkább lejjebb kell tolni a döntéshozatalt, különösen a helyben keletkezett pénzekről való döntésekről. Ezek olyan csodálatosan szép elvek voltak - hol vannak? Miért gondolják azt, hogy az állam a legokosabb? Én értem, hogy önök a legokosabbak, értem, hogy önök mindent tudnak a világról, én pontosan értem, hogy minden, ami döntést önök meghoznak, az biztos, hogy a világ legjobbika, csak az a baj, hogy előtörtént az idő, ezt már egyszer a magyar emberek és a világon nagyon sok ember bedobta a szemétdombra, mert kiderült, hogy sokkal drágábban, sokkal kisebb hatékonysággal és nem mindenki számára kedvező módon születnek a döntések.

Igen, önök vezessék azt, hogy milyen legyen az egészségügy, de akkor vezessék! Mondják meg, hogy milyen az oktatás, de akkor mondják meg, hogy milyen az oktatás! Foglalkozzanak azzal, hogy milyen a közúti közlekedés! Foglalkozzanak mindennel, de hagyják például a szociális ellátás dolgait arra, aki közelebb van ahhoz az emberhez, akinek valóban vannak problémái!

Nem fogjuk tudni ezt a vitát ennek a törvénynek a kapcsán sem megoldani és feloldani, csak szeretném jelezni, azzal, hogy ez bekerült ebbe a törvénybe, hiszen az elmúlt hónapokban végig arról beszéltünk, hogy ennek az adónak az elvonása, hogy minden ilyenfajta centralizáció számunkra elfogadhatatlan, ezért nyilvánvalóan, miközben, még egyszer mondom, a közúti közlekedéssel kapcsolatban szívesen mondanánk jókat, a vasúti közlekedéssel kapcsolatban mondanánk pozitív mondatokat, de mindezek zárójelbe kerülnek azért, mert bekerülnek egy ilyen javaslatba ezek a tételek.

És tényleg őszintén sajnálom államtitkár urat, aki nyilván egy kiváló szakember, hogy önnek kell majd most valamilyen módon itt akár válaszolni vagy akár valamit mondani. De ennek ellenére azt tudom önöknek mondani, és megkímélem önöket a további fejtegetésektől, hogy jó elemeket tartalmazó törvényjavaslat, de összességében ezt a törvényjavaslatot ebben a formájában nem fogjuk tudni támogatni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Varga Zoltán képviselő úr, a DK vezérszónoka. Parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyon sok mindent elmondtak itt már képviselő-kollégáim a törvénnyel kapcsolatosan. Engedjék meg, hogy két, talán személyesebb példával hadd kezdjem! Először is, nincsenek könnyű helyzetben kormánypárti képviselőink, hiszen túl régóta kormányoznak már, szerintem régebb óta, mint ahogy kellene. *(Nacsá Lőrinc: Ez nézőpont)*

kérdése!) Így van. És így aztán borzasztó skizoid helyzetek alakulhatnak ki. Például a reptér-privatizáció kapcsán, ugye, hallottuk Nacsa képviselő úrtól azt a nagyszerű mondatot, hogy rablóprivatizáció történt a repülőtérrel kapcsolatban. Akkor hadd áruljak el, képviselő úr, önnek egy titkot: Kósa Lajos 2011-ben eladta a debreceni repülőtérrel a haveroknak. Akkor hosszú-hosszú közgyűlési vitákon győzködte az ellenzék, köztük engem is, hogy a világ legjobb dolga, ha magánkézben működik a repülőtér, mert csak egy magánbefektető tudja amúgy a repülőtérrel jól működtetni. (Nacsa Lőrinc: De külföldi?) Nem, egy magyar ennek ellenére. Látja, ez a skizoid helyzet, amiről beszélek. Aztán érdekes módon ez évben viszont a jelenlegi polgármester úgy gondolta, hogy mégiscsak az önkormányzat tudja jól működtetni a repülőtérrel, ezért visszavásárolták a repülőtérrel ettől a cégtől. Hozzá kell tegyem, alapvetően azóta azt látjuk, hogy a repülőtérre hihetetlen összegeket kell költeni, viszont eltűnt belőle a nyereség. Tehát a repülőtérrel csak ennyit.

A légi közlekedéssel kapcsolatban annyit hadd jegyzzek meg, hogy értjük az álláspontot, azonban én úgy hiszem, mivel a repülőtér egyrészt áldás, másrészt átok egy önkormányzat életében, azért az átok részét, amennyire csak lehet, a törvényben érdemes lenne szabályozni. És itt gondolok a környezetterhelésre, amiről itt szó volt. Bár Debrecen ebben a dologban még, hál' istennek, nincsen annyira kiélezett helyzetben, mint például Budapest vagy más repülőterekkel rendelkező önkormányzatok, de azért most már jelentkeznek azok a panaszok... - ami nyilván nem a válsághelyzet idején, de egy átlagos repülési napon akár a zajterhelés tekintetében, akár azzal, hogy a repülőtér, illetve a repülési irányok sok esetben városrészek fölött mennek el, és az ott lakók szerint félő, hogy a kerozin okozhat környezeti problémákat is.

Az autópályával kapcsolatban: én mint vidéki képviselő nagyon sokat utazok autópályán, én úgy gondolom, hogy egyrészt igaza van azoknak, akik azt mondják, hogy egyfajta sarc az, hogy tíznapos autópálya-matricát kell azoknak is vásárolni, akik egy napig szeretnék használni az autópálya szolgáltatását, és be kell vezetni mindenféleképpen az egynapos matricát.

A másik: szerintem az autópálya-matrica nem más, mint egy szolgáltatás megvásárlása. Amikor én autópálya-matricát vásárolok vagy -bérletet, vagy egyáltalán igénybe veszem ezt a szolgáltatást, akkor én azt vásárolok meg, hogy azért a pénzért, amit én kifizetek - és hozzá kell tegyem, hogy nem kevés pénzről beszélünk -, én megkapom azt a lehetőséget, hogy ezen az autópályán a lehetőségekhez mérten különben gyorsan és biztonságosan tudjak közlekedni. Az M3-as autópályára jellemző az, hogy mindig le van zárva valamelyik részén, és a dugók kialakulásának a 90 százaléka nem a sajnálatosan és esetlegesen bekövetkező balesetek miatt történik, hanem azok miatt az útfelújítások, útkarbantartások miatt, amit különben hihetetlen lassúsággal végeznek el az útfenntartók. És én azt hiszem, hogy létezik olyan megoldás, amikor én

azt a szolgáltatást megvásárlom, akkor elvárom azt, hogy a szolgáltatás adója mindent megtesz annak érdekében, hogy a pénzemért én megkapjam azt a szolgáltatást, amire szükség van.

És nyilvánvaló módon a törvényjavaslat a légi közlekedés és a közúti közlekedés mellett még a hajózásról és a vasúti közlekedésről és szállításról is beszél.

Furcsának tartom a törvényben: „Vasút-villamossal végzett szolgáltatás esetén” - és itt most egy nagyon hosszú, elég bonyolult mondat következik - „a vállalkozó vasúti társaság részére kiadott működési engedély és a pályahálózat-működtetőnek a szolgáltatással érintett pályahálózat típusára vonatkozó bejelentése eltérhet a szolgáltatással érintett pályahálózat és a vasút-villamos műszaki engedélyében megjelölt pályahálózat és a jármű típusától, valamint a szolgáltatással érintett pályahálózatra kiadott vasútbiztonsági engedély és a tevékenységre vonatkozó vasútbiztonsági tanúsítvány fajtájától.”

(18.00)

Ez az a mondat, amely így elsősorban egy kicsit meredeknek tűnik, sőt még másodikkra is, tudniillik, érdekes a javaslat szövege, ha az ember megpróbálja az értelmét egyáltalán kinyerni. Hiszen az emberben felvetődik a kérdés, hogy vajon ez a hosszú, körmönfont mondat nem azt akarja-e vagy készíti-e elő, hogy a törvényalkotó eseményhorizontján már létezik olyan projekt, amely egyszerűen nem felel meg a tanúsítványokban foglaltaknak, és ezzel készítik elő különben azt a kiskaput, hogy gyakorlatilag azt meg lehessen akkor is csinálni, ha ezeknek nem felel meg az az adott projekt.

Látjuk azt, hogy a javaslat alapján a vasúti egyes-kocsi-teherfuvarozás állami támogatási program részletes feltételeiről szóló miniszteri rendeletben meghatározott pályázatnak nem kell tartalmaznia a költségvetési támogatás felhasználására vonatkozó feltételeket, ideértve a támogatási szerződés feltételeit, a jogosulatlanul igénybe vett támogatás visszafizetésének elvárt biztosítékait, valamint az esetleges közbeszerzési eljárás lefolytatására irányuló kötelezettségre történő utalást. Szép mondat ez is, azonban egyáltalán nem tűnik ki belőle, hogy miért is van szükség mindezekre, miért van szükség a mentesítésre, mi a célja ezzel különben a törvényalkotónak, mit szeretne ezzel elérni vagy segíteni ebben a dologban. Ez számomra egyáltalán nem derül ki ebből.

Tudjuk azt nagyon jól, hogy nincsen könnyű helyzetben a vasúti árufuvarozás, és egy egészen friss hír, hogy a vasúti árufuvarozás társaságok az általuk fizetett hálózat-hozzáférési díj - ez az úgynevezett pályahasználati díj - 2020. március 1-jétől az év végéig tartó csökkentését kérik az innovációs és technológiai minisztertől. A társaságok azt szeretnék elérni ezáltal, hogy a kormányzat engedje el a pályadíjak felértékelését, ami a gyakorlatban 6,1 milliárd forintnyi engedményt jelentene a részükre. Itt különben azt kell

mondjam, hogy az aláírók kérelme egybecseng a koronavírus-járvány gazdasági hatásait célzó uniós rendelettel vagy elvárással. A levél szerint - melyet a Magyar Vasúti Egyesület, a Hungrail két elnökségi tagja és a szervezet árufuvarozási bizottságának elnöke is aláírt - a járvány okozta gazdasági visszaesés miatt a hazai vasútszektor idei teljesítménye 15 százalékkal és egyes szegmenseiben akár 25 százalékkal is eshet.

Nyilván a helyzetet egyértelműen rontja a vasúti árufuvarozás tekintetében, hogy a teljesítmény csökkenése miatt emelkednek ezeknek a fix költségei. A kisebb volumen következtében nő az egy tonnára jutó hálózat-hozzáférési díj, és ezáltal pedig várhatóan még magasabbak lesznek különben a fuvardíjak is.

Az aláírók különben arra hivatkoznak, és hozzá kell tegyem, teljesen joggal, hogy más országok lépéseket tettek már ebben az ügyben, vagy bejelentették amúgy, hogy lépéseket fognak tenni a vasutakat érintő károk mérséklése érdekében. A levél szerint a kedvezményre vonatkozó esetleges hazai kormányzati döntéseket legkésőbb ez év novemberéig, tehát gyakorlatilag a mai napig meg kellene hoznia a kormánynak.

A gazdasági visszaesés miatt 2020 első félévében mintegy 2 millió - hatalmas szám ez! - tonnával csökkent a hazai vasúti teherforgalom, és miközben nem volt nagyobb javulás az év második felében, tudjuk nagyon jól, sőt azt látjuk, látva a pandémiás helyzetet, hogy ez egyre inkább rosszabb lesz, a vasútállalatok állandó költségei egyre csak nőnek.

A DK álláspontja szerint az ágazatnak sürgős segítségre van szüksége, a pályahasználati díj csökkentésével levegőhöz jutna és megőrizné a képességét a nemzetgazdaság logisztikai ellátására. Azt hisszük, hogy a kormánynak nincsen több ideje, haladéktalanul lépnie kell ebben az ügyben, mert látjuk nagyon jól, a helyzet ezen a fronton is egyre csak rosszabb lesz. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Keresztes László Lóránt képviselő úr, az LMP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ha lenyesegetjük a pártpolitikai kiszólásokat, akkor mondhatjuk, hogy egy általános közlekedéspolitikai vita kerekedik itt ki, amin egyáltalán nem csodálkozom. Időnként bekerül az Országgyűlés elé valamilyen közlekedéspolitikai érintő salátatörvény, amelyről mondhatjuk, hogy részletszabályozásokkal foglalkozik, ugyanakkor nem jön az Országgyűlés elé semmi olyan javaslat, amely valamiféle stratégiai képet kirajzolna a kormány közlekedéspolitikájáról, vagy hogy milyen módon kívánja a kormány azokat az alapvető reformokat végrehajtani, amiről hosszú-hosszú évek óta beszélnek.

Ezeket itt-ott el lehet kapni, és láthatunk konkrét döntéseket, például alapvető döntés volt, hogy a Volánbusz bekerült a MÁV alá, a tulajdonosi jogokat most már a MÁV gyakorolja, és itt-ott különböző szereplők, személyek beszélnek arról is, hogy van valamiféle olyan terv, hogy valami szuper nagy állami közlekedési vállalat jöjjön létre. Nem tudunk ezekről semmit.

Az a kérdésem, államtitkár úr, hogy miért kell ilyen helyzetbe kerülnünk nekünk, mindannyiunknak, és miért kell egyébként a szakmai szereplőknek is, hogy nem lehet látni konkrétan, nem lehet tervezni, hogy a kormány milyen módon kíván hozzányújtani ehhez a rendkívül fontos, nemzetstratégiai jelentőségű ágazathoz. Azt képviselőtársaim nagyon-nagyon hosszan ecsetelték, hogy miért van különös jelentősége ennek az ágazatnak.

Szintén nem látjuk, hogy konkrétan milyen lépésekkel készülne a kormány olyan sajnálatos kötelezettségvállalásoknak való megfelelésre, mint a jövő évben induló közúti közlekedési piacnyitás kérdése. Azt nagyon sokszor elmondtuk különböző viták kapcsán, hogy mi nagyon erőteljesen ellenezzük azt, hogy az ilyen stratégiai ágazatban, mint a közösségi közlekedés, meg kelljen nyitni a piacot, és magánszereplőket nagyobb számban be kellene engedni. Ez a helyi közösségi közlekedésben már így van. De ez egy uniós kötelezettség, ami kapcsán nagyon sok esetben kértünk már engedményeket, és úgy tudom, hogy most két év alatt egy olyan helyzet lesz, ahol kényszerpályáztatással, talán ezt államtitkár úr egyszer jelezte, még egy picit, két év haladékot tudunk nyerni, de hogy milyen módon tudunk felkészülni. Tehát az állami közlekedési vállalatok vagy vállalat milyen módon tud felkészülni arra, hogy megfeleljen majd ennek a rendkívül komoly kihívásnak? Gondolok itt alapvetően a járműállomány cseréjére, a fejlesztésére, ennek a finanszírozási hátterére, de gondolok itt egy olyan alapvető szabályozási kérdésre, ami a legfontosabb dolgot, a kiszolgálás garanciáit meg tudja teremteni.

Ander képviselőtársam már beszélt arról, hogy hosszú-hosszú évtizedek óta megoldatlan vagy alig megoldott a vidéki közösségi közlekedés megfelelő színvonala, a járatgyakorlás biztosítása annak érdekében, hogy a vidéki térségek leszakadását meg lehessen állítani. Ezzel kapcsolatban is szeretném, ha néhány szót szólna majd az államtitkár úr akár a vita során, akár a zárszóban.

Többször említették képviselőtársaim, főleg Molnár Gyula képviselő úr itt az önkormányzatok működését, a helyi lehetőségeket, a források biztosítását. Itt van egy nagyon-nagyon komoly rendszerprobléma, hasonlóan súlyos rendszerprobléma, mint a vasutakat érintően. Ez pedig a közösségi közlekedés finanszírozásának a kérdése. Most nem megyek bele hosszan, azt gondolom, mindenki számára világos, hogy amúgy is egy nehéz helyzetben vannak ezek a cégek, de most, a koronavírus-járvány okozta gazdasági válság és az

egyéb körülmények miatt nagyon komoly veszteségeket szenvedtek el a közlekedési cégek. Most láthatjuk azt, hogy a kormány gyakorlatilag a helyi közösségi közlekedés finanszírozásából kiszáll.

Szerintem azt sem érdemes hosszú ideig taglalni, hogy milyen következményei lesznek ennek, ha ilyen jelentős veszteségeket szenvednek el ezek a cégek, és kénytelenek lesznek, mondjuk, sorra az önkormányzatok csökkenteni a közösségi közlekedés kiszolgáltatását. Ez meg fog jelenni a légszennyezettségben, egyéb szennyezésekben, de szintén a balesetveszély, a zsúfoltság növekedni fog, egészségkárosító hatás, és a többi, ezek mind-mind olyan károk, amelyek egyértelműen összefüggésben lesznek azaz, hogy a helyi közösségi közlekedés minősége, a járatgyakoriság csökken. Márpedig efelé megyünk, tekintettel arra, hogy milyen nehéz helyzetben vannak ezek a cégek, és hogy csökken a támogatás és a forrás.

Itt szeretném is államtitkár úr segítségét kérni. Korábban már Schanda Tamás államtitkár urat kérdeztem, itt van egy súlyos ellentmondás, hogy a kormánynak még múlt évben volt egy döntése, amely Palkovics miniszter urat felhívja arra, hogy idén tavaszig, talán májusi határidővel dolgozza ki a helyi közösségi közlekedés állami finanszírozásának a modelljét. Némi meglepetést okozott az, amikor erre rákérdeztem, nem tudom, hogy sikerült-e a miniszter úrnak ezzel kapcsolatban valamit letenni a kormány asztalára. Az ellentmondásnak a párja az, hogy a másik oldalról viszont egy olyan döntés született az Országgyűlés előtt, hogy gyakorlatilag kivonul az állam a helyi közösségi közlekedés finanszírozásából azáltal, hogy előírja, hogy az iparüzési adót alapvetően először erre kell felhasználni, és gyakorlatilag magára hagyta az önkormányzatokat, ami nyilván egy olyan szolgáltatás esetében, ami önmagában is megterhelő, egy ilyen járványügyi időszakban szinte a lehetetlennel egyenértékű.

Szintén érdeklődnék - láthatjuk, hogy voltak valóban jelentős számban vasúti fejlesztések, de még mindig óriási problémák vannak a pályát érintően -, hogy honnét lesznek jelentősebb források a pálya karbantartására, a felújításokra. Hosszú-hosszú órákon keresztül folytattunk már több esetben is vitát a Budapest-Belgrád vasútvonal fejlesztéséről. Valóban, ezzel ezermilliárd azonnal kikerült a rendszerből. Milyen módon lehet ezt az ezermilliárdot pótolni, amikor az teljesen világosan és egyértelműen szükséges lett volna ahhoz, hogy a fontos elemeit ennek az infrastruktúrának javítani lehessen?

(18.10)

Szeretnék rákérdezni arra is, hogy az ágazat munkavállalóinak a helyzetében mikor lesz érdemi változás, akár a munkabérek, a munkafeltételek biztosítása tekintetében, és hogy milyen módon prog-

nosztizálja a kormány a következő időszakban a szakemberhiányt. Ez hosszú-hosszú évek óta nyilván a rossz munkakörülmények és az alacsony bérek miatt egy óriási kihívás az ágazatnak, ami megint csak kihat az utazóközönségre. De én azt gondolom, hogy mindenképpen erről is beszélni kellene.

Itt néhány, a vitában elhangzott gondolatra szeretnék még reagálni. Ovádi Péter képviselő úr most nincs jelen, a Fidesz vezérszónoka, viszonylag hosszasan ecsetelte Nacsa képviselő úrhoz hasonlóan, hogy mennyi minden fejlesztést hajtott végre a kormány az elmúlt időszakban, és hogy mennyit fejlesztett a hazai úthálózatban.

Itt szintén egy olyan kérdést szeretnék akkor feltenni, képviselő úr nincs itt, de akkor államtitkár úrnak vagy esetleg Nacsa képviselő úrnak, hogy akkor hogy lehet, hogy mégis romlik a helyzet. Volt itt korábban már egy vitánk annak kapcsán, hogy a vízi közművek esetében történt valami, nem történt, ami történt, az elégséges volt-e vagy nem. Hasonlóan, ha egy adatról beszélünk, hogy 17 ezer kilométernyi hazai alsóbbrendű út van rossz vagy nem megfelelő kategóriában, akkor ehhez képest önök megint csak nem tettek lépéseket a megoldás irányába, ugyanis évről évre ez a szám egyre nagyobb. Tehát nem ledolgozzák az amúgy is jelentős problémát, ami értelemszerűen 2010-ben is nagyon komoly volt, hanem növelik a problémát, ugyanis évről évre, ebben az évben is 450 kilométernyi alsóbbrendű út felújítására biztosított forrást a kormány. De ismétlem, itt 17 ezer kilométernyi van rendkívül rossz állapotban, és évről évre nő azoknak az útszakaszoknak a hossza, amelyek már nem is felújítást, hanem gyakorlatilag újjáépítést igényelnek majd. Tehát a problémáknak nem a megoldása felé haladunk, hanem ezek egyre mélyebbek lesznek.

Itt Ovádi képviselő úr beszélt különböző autópálya-fejlesztésekről is. Eleve nekünk az a nagyon határozott véleményünk, hogy itt alapvetően nem is az autópálya-hálózatban kell már fejlesztéseket elérni, hanem a ráhordó funkciót ellátó alsóbbrendű úthálózatnál. Alapvetően ez szükséges ahhoz, hogy az óriási területi különbségeket csökkenteni lehessen, és a vidékfejlesztés valóban sikeres lehessen.

De az autópálya-fejlesztések kapcsán is azért lenne néhány kérdésem. Voltak már hosszú-hosszú évekkel ezelőtt olyan elhangzott ígérek, hogy majd meghatározott határidőig az autópályák, amelyek még nem érték el az országhatárt, majd el fogják érni. Nem személyes ügy, helyi kötődésű példával szeretnék élni. Most megkímélem önöket attól, hogy felsoroljam azt, hogy hányszor tett Orbán Viktor személyesen ígéretet arra, hogy mikor fog elkészülni az M6-os autópályának a határig tartó szakasza. Azt elárulom, hogy az egyik legutolsó ígéret, amit 2015-ben tett személyesen, úgy szólt, hogy 2018-ra eléri az M6-os autópálya a határt. Úgy tudom, hogy most már talán-talán tényleg nagyon közel állunk ahhoz, hogy a munkavégzés elinduljon.

Ugyanakkor az M60-as esetében egy kicsit aggasztóbbnak tűnik a helyzet. Ott az volt a miniszterelnök ígérete, hogy 2018-ig két irányból elkezdődik az építése, tehát egyrészt Barcs irányából, másrészt Pécs felől Barcs felé. Itt is a horvát határ elérése a cél. De most így az elmúlt hetekben hallhattunk olyan információkat, hogy újabb egy évet csúszik magának a tervezésnek a feladata. Ezzel kapcsolatban mi várható?

Nacsa képviselő úr, egyébként nagyon helyesen, a balliberális kormányokat azzal támadta, hogy vasútellenes politikát folytattak, mondhatjuk úgy is, hogy vasútromboló politikát folytattak. Voltak olyan intézkedések, hogy vasúti mellékvonalak ellen indítottak támadást. Na de, képviselő úr, önök pont ezt csinálták ebben az évben. 34 vasúti mellékvonal esetében a járványügyi menetrendre hivatkozva szakmaiatlan döntések által gyakorlatilag lenullázták a közlekedést. Vitatkoztunk itt erről már államtitkár úrral. Ahogy követtem az eseményeket, talán tíz esetben vonták vissza ezeket az intézkedéseket, jól láthatóan egyébként nem szakmai, hanem helyi politikai nyomásgyakorlásból kifolyólag.

Államtitkár úr, én azért szeretnék erre még visszatérni. Valóban úgy gondolják, hogy a járványügyi helyzetben, ami most ismét újra súlyosbodik sajnos döbbenetes mértékben, az autóbuszok, a pótlóbuszok biztonságosabb közlekedési lehetőséget jelentenek, mint a lényegesen nagyobb befogadóképességű vasúti kocsik? Én azt gondolom, hogy ezt a döntést nagyon gyorsan felül kellene vizsgálni, és eleve az is érdekelne, hogy mi áll e mögött a koncepció mögött, és milyen szerepet szánnak a vasúti mellékvonalaknak. Nekünk nagyon határozott meggyőződésünk, hogy ezeket nem leépíteni kellene, hanem a megfelelő funkció ellátására az infrastruktúrát fejleszteni és a forrásokat megteremteni, hogy valóban ezek olyan állapotúak legyenek, hogy tényleg betölthessék azokat a fontos funkciókat, amiért ezek a mellékvonalak megépültek.

Itt csak nagyon röviden még egy gondolatra visszatérnék. Nacsa képviselő úr szinte meg is fogalmazta elvárásaként, hogy beszéljünk a Budapest-Belgrád vasúti projektről. Tudjuk azt, hogy mindennel együtt, kamatokkal együtt ez körülbelül 1000 milliárdot fog kitenni. Hogy értsük, hogy a súlya mi ennek a beruházásnak: csak az idei évben és a jövő évben az önök kalkulációit alapul véve elmondhatjuk, hogy erre a projektre annyi pénzt áldoznak fel, hogy 175 ezer új munkahely megteremtésére lenne elegendő ez a forrás. Azért tekintetbe véve ezt az igen döbbenetes mélységű gazdasági válságot, én azt gondolom, hogy az a minimum, hogy megindokolják, hogy ezt a hatalmas összeget miért erre a projektre költik.

Semmilyen alátámasztó dokumentumot nem tudtak letenni. Nem tudták bebizonyítani azt, hogy ha megépül, elkészül ez a fejlesztés, és mondjuk, nemcsak a határig szóló szakasza, hanem valóban - itt a terv nyilván távlati terv, hogyha általánosan nézzük - a pireuszi kikötő elérése, ha teljes szakaszon

azok a bizonyos fejlesztések megtörténnek, akkor van-e valamiféle garancia arra, hogy ezt egyáltalán használni fogják áruszállításra, és hogyha ez meg is történik, akkor mikor térül meg ennek a beruházásnak a magyar adófizetők pénzéből befektetett hatalmas forrása.

Itt a pireuszi kikötő elérése a deklarált cél, párhuzamosan pedig itt röpködnek a különböző tervek, hogy trieszti kikötő nyitása, tengeri kikötő nyitása, újabban most már koperi tengeri kikötőről álmodozik a kormány. Szijjártó miniszter úr elmondta, hogy ha lesz egy tengeri kikötője Magyarországnak - sokáig csak Triesztről volt szó -, az minden hazai vállalat közlekedési igényét ki fogja szolgálni. Akkor mégis mi a relevanciája a Budapest-Belgrád vasúti projektnek?

És hogyha ezek ellenére, hogy ezekre a kérdésekre soha itt az elmúlt időszakban nem tudtak választ adni, hogyha mindezek ellenére önök tartják, hogy ez egy olyan projekt, ami nem a nemzeti érdekek elárulása azzal, hogy 1000 milliárdot költenek egy ilyen, kínai érdekek szempontjából viszont kimutatható projektre, akkor miért titkosították ennek a projektnek a dokumentumait tíz évre, és miért kell most képviselőknak pereskedni azért, hogy ezeket a dokumentumokat meg lehessen ismerni? És nyilván nem is az a cél és nem is az a legfontosabb, hogy képviselők megismerjék ezeket a dokumentumokat, hanem hogy a magyar embereknek be lehessen mutatni, hogy önök 1000 milliárd forintot pontosan mire, milyen megalapozó dokumentumok alapján fognak elkölteni, mert ugyan ez a projekt jelentős részben kínai hitelből valósul meg, de azt majd a magyar adófizetőknek kell visszafizetni.

Összességében én ezeket a kérdéseket szerettem volna feltenni. Magáról a törvényjavaslatról itt nagyon sok mindent elmondtak a képviselőtársaim, azt megismételni nem tudom. Önmagában én is azt tudom elmondani, hogy az itt előttünk fekvő részletszabályozások jelentős része ugyanakkor támogatható. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Normál szót kérő képviselőként Steinmetz Ádám képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője, a Jobbik képviselője jelentkezett szólásra. Parancsoljon!

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Alapvetően Nacsa Lőrinc fideszes képviselőtársam gondolatai sarkalltak szólásra. (Dr. Keresztes László Lóránt: KDNP-s.) Bocsánat, Fidesz-KDNP-s képviselőtársam, ott megengedett a kettős tagság, de elnézést kérek a gondatlanságért. De nem is az a lényeg, hanem az, hogy két éve vagyok országgyűlési képviselő, és nem telik úgy el ülésnap, hogy fideszes képviselők ne emlékeztetnének minket a 2000-es években a szocialista kormányok, mondjuk úgy, hogy megkérdőjelezhető döntéseire.

Nacsa Lőrinc képviselőtársam is élenjár ebben a 2000-es évek eseményeiből, amikor rendszeresen felhívja a figyelmet arra, hogy 2007-2009 folyamán a szocialista kormányok mennyi vasúti vonalat, szárnyvonalat szüntettek meg, ez egyébként közel ezer kilométer volt, döbbenetes nagyságú. És bár jó sok idő eltelt azóta, de annyi mégsem, hogy ezek a dolgok megszépüljenek, tehát ebben egyetértünk, hogy alapvetően a vidéken élő emberek közlekedését lehetetlenítette el és egyben keserítette meg ez a döntés annak idején.

De azért fölmerül itt egy kérdés, amit én most fel is teszek képviselő úrnak, illetőleg államtitkár úrnak: tekintettel arra, hogy tíz éve önök kormányoznak, ráadásul kettőharmados parlamenti felhatalmazással, többségben, miért nem állították vissza ezeket a vonalakat? - tehát amikor dübörög a gazdaság, amikor Magyarország jobban teljesít, amikor 2006-ban fideszes körökből olyan kijelentések kerültek napvilágra, ezek közül idéznék is egy párat, hogy a kitelepülések lakói végleg magukra maradnak a vasúti szolgáltatások nélkül.

(18.20)

Aztán: nálunk boldogabb országokban a párhuzamos szolgáltatások kiküszöbölését éppen ellenkező módon oldják meg, az autóbusz-közlekedést szüntetik meg, hogy a környezetkímélő vasútra tereljék a forgalmat. Aztán: ez példátlan egész Európában, a személyszállítás költségeit a jegyárak sehol nem fedezik.

Tehát ilyen nyilatkozatokkal kommentálták ezt a - még egyszer mondom - finoman fogalmazva is megkérdőjelezhető döntést, és érdekes, hogy eltelt már több mint tíz év. Tehát akkor fontosak voltak a környezetvédelmi szempontok ezek szerint, most nem fontosak. Tehát akkor megkérdőjelezték azt, hogy itt a személyszállítás bizonyos vonalakon nem lehet gazdaságos, és most, amikor dübörög a gazdaság, akkor viszont mégis sajnálják a pénzt ezekről a vonalokról. Akkor még számított önöknek a vidéken élő, falusi emberek közlekedése. Ezek szerint ma már nem számít?

Egy konkrét példát hozok ide: a MÁV 37. számú vasútvonalát, ez a Balatonszentgyörgy és Somogyszob között lévő vasúti szakasz, ami már immáron 127 éves. Itt 2009-ben szüntették meg a vasúti közlekedést, akkor is nagy volt egyébként a térségben a felháborodás. A személyszállítás azóta szünetel, tehervonatok járnak 20 - tehát még egyszer mondom: 20 - kilométer/órás sebességgel, annyira gyalázatos állapotban van ez a vasúti szakasz.

Tehát amikor egy Budapest-Belgrád vasútvonalra kilométerenként 6 milliárd forintot fognak, vagyis terveznek elkölteni, akkor például ilyen vasúti szakaszokon nem hogy visszaállítanák a személyközlekedést, hogy kedvezzenek a helyben élőknek, nem

hogy visszaállítanák a személyközlekedést, és felújítják ezt a vasúti sínpárt, hogy többen használják a helyi vállalkozók, a helyi cégek a teherfuvarozásra, hogy a roppant rettenetes állapotban lévő 68-as útról a teherforgalmat esetleg a vasúti pályára tudják terhelni, nem ezt csinálják, hanem elköltenek 6 milliárd forintot kilométerenként egy soha meg nem térülő vasúti beruházásra.

Persze, itt lehet szakmai érveket felvonultatni, de most látszólag, úgy gondolom, hogy ennél a törvényvitánál elmentünk politikai irányba, tehát akkor fölteszem a kérdést, és nagyon kérem, hogy erre válaszoljanak, mert ez nemcsak engem érdekel, hanem a somogyi embereket érdekli, a Marcali térségében élő embereket érdekli, akik számára már tizenegy éve nincsen megteremtve az, hogy újra vasúton közlekedjenek. Kedves fideszes és KDNP-s képviselőtársaim, miért nem állították vissza a személyközlekedést ezen a vasúti vonalon? Miért nem szánnak erre pénzt, amikor Magyarország erősödik, a gazdaság dübörög, Magyarország fejlődik? Látjuk, hogy vannak források különböző vasúti beruházásokra is. Miért nem újították fel a 37. számú, Balatonszentgyörgy-Somogyszob között közlekedő vasútvonalat?

Még egy dolog, annál is inkább, mert bizonyára tudják, júliusban Böhönye környékén borzalmas áradások voltak. Ezen a vasútvonalon egyébként teljesen alámosta a töltést a víz, ezen most már tehervonatok sem tudnak közlekedni. Szeretném felhívni az államtitkár úr figyelmét is arra, hogy legalább első körben a tehervonat-közlekedés álljon helyre, Böhönyétől Somogyszobig is tudjanak, illetőleg onnan tovább, az ország további pontjaira, dél felé, Horvátország felé is tudjanak közlekedni ezek a vasutak.

A somogyi emberek érdekében kérem, hogy ezt a vonalat újítsák föl, és lehetőség szerint minél hamarabb állítsák vissza a személyforgalmat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps az el-lenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Két kétperces felszólalásra jelentkező képviselő van; Nacsa Lőrinc képviselő úr közülük az első, KDNP. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Steinmetz Ádámnak válaszolva egy pillanatra csak: én azt gondolom, hogy amikor elemzünk egy helyzetet, pláne egy ilyen nagy kérdést, ami a magyarországi közlekedést, vasútvonalakat, a vasúti személyszállítást jellemzi, akkor érdemes elgondolkozni arról, hogy honnan kezdtük. Ön a szememre vetheti, hogy miért hozzuk föl a 2010 előtti időszakot itt rendszeresen, és én is ebben, azt mondja, hogy élen szoktam járni. Szerintem fontos megnézni, hogy honnan indultunk és hogy kerültünk ide, és milyen erőfeszítéseket tettünk onnan.

Tehát, képviselő úr, teljesen máshogy nézne ki ez a történet, ha nem a vasúttromboló korszak után kellett volna elkezdni az újjáépítést, hanem mondjuk,

legalább annyi pénzt vagy csak feleannyi pénzt költöttek volna a szocialisták a vasútépítésre, vasútfejlesztésre, amennyit mi fordítottunk erre az elmúlt tíz évben, akkor egészen máshogy nézne ki ez a történet.

Csak elmondom önnek, hogy 300 milliárdos adóssága volt a MÁV-nak, 1300 kilométeren zártak be 38 vasútvonalat, és 70 milliárd forintos megszorítással sújtották a vasutat. Ezzel szemben mi megváltottuk a MÁV-nak az adósságát, emeltük a vasúti dolgozók bérét, 1700 milliárd forintot fordítottunk vasútfejlesztésre, 660 kilométeren történt pályafelújítás - például a Kaposvár-Fonyód vonal az ön szűkebb pátriájában -, 440 kilométeren villamosítás történik, tehát nem igaz, hogy nem érvényesülnek a környezetvédelmi szempontok, és 200 kilométeren teljesen új nyomvonal épül.

Tehát itt nem állja meg a helyét az az állítás, hogy mi ne költenénk erre sok pénzt, ne fejlesztenénk folyamatosan, és hogy ne lennének fontosak a környezetvédelmi szempontok. Ezek mind-mind fontosak, és egy meghatározott ütemterv szerint folyamatosak. A kaposvári intermodális központot talán most ősszel fogják átadni, ha még nem adták át az államtitkár úrnak. Folyamatosan fejlődik az észak- és a dél-balatoni vasútvonal is, számos helyen egyébként a villamosítás is megtörténik. Tehát mind a környezetvédelmi szempontok, mind az ott élők szempontjai figyelembe vannak véve. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Pószán László képviselő úr, Fidesz!

DR. PÓSZÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak azt szeretném jelezni, hogy el szokta kerülni a figyelmet, nem tudom, miért, ezért szólok, jelenleg az országon belül zajlik egy igen nagy volumenű vasúti rekonstrukció és felújítás, ez a Záhony és Budapest közötti nagy pályarekonstrukció. Nem kis munka, évek óta halad, és nyilvánvalóan egyébként komoly összegbe is kerül.

A másik megjegyzésem pedig csak arra vonatkozik, ami a különböző vasúti pályákhoz kapcsolódóan idekíváncsozik, hogy az elmúlt tíz év során azért sok helyen a gyorsforgalmi úthálózat is úgy változott és úgy alakult, ami szükségessé teszi egyébként, hogy hol, mikor, milyen vonalak működtetése indokolt vagy éppen kevésbé indokolt. Ezt csak azért mondom, hogy akkor, amikor bezártak szárnyvonalakat, a helyzet ahhoz képest értelem szerűen sok vonatkozásban eltérő és másabb. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Varga Zoltán képviselő úr, DK!

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Csak hogy árnyaljuk egy picikét a képet, és kibontsuk az igazság egy másik ágát is, azért azt ne felejtjük el, hogy olyan jó állapotban vannak önök alatt a vasúti szárnyvonalak jelenleg is, minden győzelmi jelentés ellenére - és itt nyilván nem a Budapest-Belgrád vasútvonalra költött hihetetlen mennyiségű pénzre kell

gondolni -, hogy azért azt, gondolom, önök sem felejtik el, hogy Debrecen és Mátészalka között egy csigajelmezbe öltözött ember lefutotta a vonatot. Ezzel mindösszesen csak azt akarta jelezni, hogy milyen minőségű az a vasúti pálya. (Nacsa Lőrinc felé:) Hiába mutogat Nacsa képviselő úr, ez az igazság.

Tehát az a helyzet, hogy persze lehet itt visszamutogatni, tíz éve „elmúltnyolc évezni”, de valójában önöknek tíz éve volt arra, és gyakorlatilag egy felülről nyitott kassza, hiszen dőlt a pénz, konjunktúra volt, ahogy ezt nagyon sokan mondják, abban az időszakban, de önök ezt a pénzt gyakorlatilag ellopták, Mézsáros bendőjét tömték meg ezzel.

És még egyszer mondom: Debrecen és Mátészalka között alig egy-két évvel ezelőtt csigajelmezbe öltözött futók, fiatal srácok lefutották a vonatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Keresztes László Lóránt képviselő úr, LMP!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nacsa képviselő úrnak szeretném mondani, szeretném biztatni, hogy mindig nyugodtan fogalmazza meg a 2010 előtti kormányokkal kapcsolatos kritikákat. Én magam is meg szoktam tenni, szerintem ennek itt a helye.

Valóban vannak olyan, mondhatjuk, hogy a nemzeti érdekeknek az elárulását vagy nemzetárulást is kimerítő beruházások, mint például az M6-osnak a nyomvonalvezetése, ott gyakorlatilag majdhogynem a síkság területén az alagutaknak a kiépítése, s a többi, vagy éppen a koncessziós üzemeltetés, ami, mondhatjuk, hogy soha el nem évül, és gyakorlatilag olyan szintű bűn, amiről még egyébként sok év után is érdemes megemlékezni.

Én azt gondolom, hogy önök felzárkóztak a Budapest-Belgrád projekttel az ilyen bűnök sorához, amit gyakorlatilag mindig az önök fejére kell majd olvasni, és ezért, hogy úgy mondjam, a történelem ítélőszéke elé kell majd állniuk.

(18.30)

Magyarázza meg, képviselő úr, hogy miért titkosították ezeket a dokumentumokat! Mivel tudják magyarázni, hogy a magyar emberek pénzéből önök ezermilliárd forintot költenek el egy ilyen projektre, amiből, ahogy már említették képviselőtársaim, Mézsáros Lőrinc érdekeltségei 300 milliárd forinttal részesedhetnek? Ugye, ez már biztos. És főleg egy ilyen súlyos járványügyi helyzetben miért nem vonják vissza ezt a döntést, és miért nem fordítják ezt a hatalmas összeget, ami ismétlem, csak ebben és a jövő évben 175 ezer új munkahely megteremtésével egyenértékű, a magyar gazdaság fejlesztésére, munkahelyek megvédésére és új munkahelyek teremtésére?

A mellékvonalak kapcsán ugyan úgy tett, mintha válaszolna Steinmetz Ádám képviselő úrnak, de nem tette meg. Önök egyébként nagyon jogosan gyalázták

a Gyurcsány-Bajnai-kormányok vasútellenes és mellékvonal-ellenes politikáját. De miért nem tettek érdemi lépéseket? Néhány mellékvonalon tessék-lássék visszaállították a szolgáltatást, de mondhatjuk, hogy csak jelképesen, és ezeknek is egy jelentős részén már nincs személyszállítás. Önök gyalázatos, szakmaiatlan intézkedéssel ebben az évben 34 vasúti mellékvonal ellen indítottak támadást, köztük az egyik olyan vasúti mellékvonal ellen is, amely a legújabb, a nyolcvanas években kiépült vasúti mellékvonal, és erre nem tudnak semmiféle magyarázatot adni.

Azt gondolom, hogy jogos a visszamutogatás, ezeket a hibákat soha ne feledjük el, de számítsanak arra, hogy mindig is emlékeztetni fogjuk önöket azokra a gyalázatos intézkedésekre, amiket viszont már önök követtek el. Köszönöm.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem. Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, az előterjesztőt, hogy kíván-e reflektálni az elhangzottakra. *(Dr. Mosóczi László jelzésére:)* Öné a szó, parancsoljon!

DR. MOSÓCZI LÁSZLÓ innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Köszönöm az értékes támogató hozzászólásokat, és természetesen a kritikákat is, hiszen azokból tanul az ember. Reflektálnék a legfontosabb gondolatokra, felvetésekre.

A közlekedésbiztonság javítása mindenkinek célja, valamint a jogkövető magatartás kikényszerítése is. Ezek a törvényjavaslatok is sok esetben alapvetően erről szólnak.

Az utak állapota sok felszólalásban került elő. A 32 ezer kilométer hosszú magyar közúthálózatból 2010 óta 755 milliárd forint értékben több mint 6 ezer kilométert hoztunk rendbe, és hallottuk is, hogy évente folyamatosan növekszik a felújított szakaszok aránya. Ugyancsak az útprogram keretében 3200 milliárd forintos keretösszeggel 2024-ig komoly gyorsforgalmi főútvonali és egyéb fejlesztések várhatók, és azok az autópályák, amelyek az országhatárok irányába tartanak, amennyiben a szomszéd fogadókészség is megvan, elérik az országhatárokat. Örömmel tájékoztatok minden tisztelt hozzászólót, hogy az M6-os autópálya építése rövidesen kezdődik, hiszen a miniszterelnök úr megegyezett a horvát miniszterelnökkel, hogy a horvát oldalon is megépül a hiányzó pályaszakasz - hiszen az országhatárig elvezetni nem lett volna értelme önmagában egy autópályát -, az M60-as pedig tervezési stádiumban van.

Többször szóba kerültek az autópálya-használati díjak is. Az autópálya-használati díjak mértékét az európai uniós eurovignette irányelv szabályozza, amely bizonyos mértékeket, illetve maximumokat határoz meg. Magyarország ezeket természetesen betartja. Tehát az autópálya-használati díjaink korántsem tekinthetők az átlagosnál kirívóbbaknak. Az autópálya-

használati, illetve az úthasználati díjakból beszedett összeg teljes egészében a közlekedési közúthálózat üzemeltetésére, fejlesztésére fordítódik.

Ugyancsak fontos információ, hogy a Magyar Közút finanszírozása évről évre nő, és már elérte azt a mértéket, hogy minden feladatát, ami az útüzemeltetéssel kapcsolatban van, el tudja végezni. Korábban priorizálni kellett a feladatokat. Ez a kormány teremtette meg a finanszírozást ahhoz, hogy megfelelő mérnöki telepekkel, megfelelő gépekkel a közúthálózat üzemeltetése biztonságosan megtörténjen.

A vasúti közlekedéssel kapcsolatban még szóba került a tram-train rendszer. A tram-train rendszer, ahogy a nevében is benne van, azt jelenti, hogy ugyanaz a jármű hol villamos - Szegeden és Hódmezővásárhelyen -, hol pedig vonat a két város között. Az Európai Unió szigorúan szabályozza azt, hogy milyen pályahasználati engedélyek kellenek egy vasút-üzemeltető társaságnak, illetve hogy egy személyszállító társaság milyen biztonsági tanúsítványokkal, milyen engedélyekkel kell hogy rendelkezzen. Ez a jármű hol villamos - benne van a nevében is -, hol vonat. Nyilvánvalóan olyan engedélyekkel kell ellátni a járművet, amely mindkét követelményt kielégíti, mind a városi, mind a vasúti közlekedés feltételeit. Itt a szabályozás kizárólag erre irányul.

A kormány többször hangsúlyozta, hogy a magyar közösségi közlekedésben a vasúti hálózat a gerinc, ezért is történik a vasúti hálózat komoly összegekkel való fejlesztése. Most is folyamatban vannak beruházások. A közelmúltban adtuk át például a Budapest-Debrecen-Nyíregyháza-Záhony vonal Ebes és Debrecen közti ugyan rövid szakaszát, de ezzel már Budapest és Debrecen között elkészült a felújított pálya, illetve a napokban lett letéve a Püspökladány-Biharkeresztes közötti vasútvonal felújításának és villamosításának az alapköve. Tehát egy újabb fontos állomáshoz érkezünk.

Hazánk deklarált célja, hogy az európai logisztikában aktívan részt kívánunk venni, és az áruszállítás jelentős része vonattal történik Európán belül, Európáig viszont hajóval, és a kikötőkből az árunak el kell jutni a kontinens belsejébe, és mi szeretnénk ebben aktívan részt venni. Ezért is fejlesztjük azokat a transzeurópai hálózati elemeket, ahol komoly árufuvarozás várható.

Az egyes kocsival kapcsolatos megjegyzések szintén beleillenek abba a stratégiába, hogy a kormány a vasúti közlekedés támogatója, hiszen itt az árufuvarozásnak azt a szegmensét támogatja, amely veszteséges, amely egy-két kocsi kiszolgáltatását biztosítja annak érdekében, hogy minden árufuvarozásra alkalmas vasútvonalon annak, aki vasúton kíván árut továbbítani, erre lehetősége legyen. Miniszteri rendelet szabályozza mindazokat a feltételeket, amelyekkel az egyes kocsik támogatása igénybe vehető lesz.

Annak érdekében, hogy a hazai közösségi közlekedés menetrendje valóban összehangolt vasútközpontú legyen ráhordó funkciókkal, döntött úgy a kormány hónapokkal ezelőtt, hogy a Volánt és a MÁV-ot

közös irányítás alá helyezi. A Volán vagyongazdálkodója a MÁV Zrt. lesz. Ezzel biztosítható az, hogy olyan menetrendet kínáljon a két cég az utasok felé, amely valóban az utazási igények magas fokú kielégítését szolgálja. A magyar állam pedig minden évben a menetrend figyelembevételével köt szerződést a személyszállítási üzemeltetővel, és a kormány az ebben foglaltakat ki is fizeti, ezáltal azt a szolgáltatást, amit megrendel, ellentételezi.

Az oktatással kapcsolatban: valóban súlyos mindenhol a szakemberhiány, de már évekkel ezelőtt megkezdtuk azokat a lépéseket, hogy ezeket folyamatosan felszámoljuk, s nemcsak a szakképzésben, hanem mind a középfokú, mind a felsőfokú oktatásban. Ennek egy fontos mérföldköve lesz 2021. január 1-je, amikor a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen újra megnyílik a vasúti közlekedési tanácsék annak érdekében, hogy a vasutat kiváló mérnökökkel - mint ahogy a múltban is történt - újra el lehessen látni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tájékoztatom önöket, tisztelt Országgyűlés, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az Eötvös Loránd Kutatási Hálózatnál foglalkoztattak jogállásváltozásához szükséges egyes törvények módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13476. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Bódis József úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Megvárjuk türelemmel az államtitkári cserét. Köszöntjük Bódis professzor urat, államtitkár urat. Öné a szó, parancsoljon! Jó estét!

BÓDIS JÓZSEF innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! A kormány elkötelezett hazánk kutatási rendszerének megerősítésében, hatékonyságának növelésében, ezért a kutatás-fejlesztés és innováció új, átláthatóbb, ösztönző erejű, rugalmasabb irányítási és finanszírozási modelljének kialakítása történik Magyarországon. A megújulás részeként jött létre 2019. szeptember 1-jével az Eötvös Loránd Kutatási Hálózat.

(18.40)

Az alapkutatási hálózat melletti elkötelezettségünket fejezi ki, hogy 2020. április 14-én a kormány döntött arról, hogy az idei évben 11 milliárd forint többletforrást, a jövő évtől kezdve pedig beépülő jelleggel 22 milliárd forint többletforrást biztosít az ELKH működésére és fejlesztésére, amelynek eredményeként duplájára növekszik a kutatási hálózat

éves költségvetése, ennek jelentős része kutatói bérémelelésre fordítható. A működés támogatása mellett az intézményhálózat infrastrukturális fejlesztése tekintetében is elköteleződését fejezte ki a kormány, hiszen az Agrártudományi Kutatóközpont új martonvásári kutatási tömbje megvalósításának érdekében 12 milliárd forintot, a Kísérleti Orvostudományi Kutatóintézet új kutatóhálózata megvalósítása érdekében 8,2 milliárd forintot, a Csillagászati és Földtudományi Kutatóközpont új kutatóparkjának létrehozása érdekében 6,3 milliárd forintot, valamint a Wigner Fizikai Kutatóközpont rekonstrukciójára és fejlesztésére 10 milliárd forintot biztosít.

Tisztelt Ház! A jelen törvényjavaslat elsődleges célja, hogy a működést támogató forrásbővítéssel megeremeltetett lehetőség keretében, egyben az ELKH feladatainak hatékonyabb megvalósítása érdekében a kutatási hálózatban foglalkoztatott kutatók versenyképes bérrendezésére is sor kerüljön. A törvényjavaslat a jogállásváltozásból következő rugalmasabb foglalkoztatási szabályok eszközével teremti meg azt a lehetőséget, hogy a kutatási hálózat teljesítményét az egyéni motiváció eszközeivel is növelni lehessen a jövőben. Ezen intézkedés ugyanakkor elősegíti a kormány azon törekvését is, hogy Magyarország a kutatói bérek terén is versenyképes feltételeket biztosíthasson. A munka törvénykönyve szerinti jogviszony nagyobb szabadságot ad a munkáltató számára a bérek meghatározásában, ami a tehetséges kutatók megtartása és a kutatói utánpótlás támogatása mellett az adminisztrációs terhek jelentős csökkenésével is jár.

A törvényjavaslat a kutatói bér- és rendezés mellett a kutatók tekintetében alkalmazható további motivációs lehetőséget is megeremelt, hiszen a kiemelkedő tudományos eredményeket elérő kutatók részére az ELKH Titkárság forrásaiból tudományos ösztöndíjak, díjak, címek alapítását teszi lehetővé, továbbá az ELKH Titkársága a törvény hatálybalépését követően emellett díjkitűzést tehet, amelynek feltételeit és részletes rendjét maga rendezheti.

A törvényt módosítás emellett az Eötvös Loránd Kutatási Hálózatot alkotó kutatóhelyek központi költségvetésbe történő befizetési kötelezettség alóli mentesítését is támogatja, ha a tevékenységeik eredményét közfeladataik ellátására vagy azokat segítő beruházásokra fordítják, akkor a tárgyévét követő két éven belül felhasználhatják ezeket a forrásokat.

A törvényjavaslat rögzíti továbbá az ELKH Titkárságának azon lehetőségét, hogy feladatkörében véleményt nyilváníthasson a közfeladatahoz kapcsolódó kormányzati stratégiai tervdokumentumokról, és véleményezési jogot gyakorolhasson a közfeladattal érintő jogszabályok megalkotása és módosítása során.

A jelen törvényjavaslat biztosítja, hogy eggyel több személyt lehessen bevonni a Nemzeti Tudománypolitikai Tanács munkájába, ezáltal az ELKH számára törvényben nevesített képviselőt biztosít. Ezen túlmenően a törvényjavaslat a Nemzeti Tudománypolitikai Tanács tekintetében a hatályos szabályozás gyakorlati

tapasztalatok által indokolt egyszerűsítésére és pontosítására is javaslatot tesz. A kormány szándéka szerint ezzel is fokozatosan kifejezi és érvényre juttatja a magyar tudományos élet iránti bizalmat és megbecsülést.

Az ELKH által kidolgozott és a kormány által biztosított források kiegyensúlyozottá és kiszámíthatóvá teszik a kutatási hálózat működését, ami hozzájárul a kutatási hálózat versenyképességének növeléséhez. A kormány döntései megteremtették a feltételeit, a törvényjavaslat pedig megteremti a kereteit annak, hogy a kutatóhálózat eredmény- és teljesítményorientáltan szervezze meg működését. A költségvetés az alapkutatási természetéből adódóan hosszabb programciklusokra terjed ki.

A feltételek és a keretek megteremtésével az ELKH-nak lehetősége nyílik a kutatói kiválóság mérésére szolgáló objektív értékelési és minősítési rendszer kialakítására. A kiválóságot ösztönző rendszer bevezetése kiküszöbölheti a középszerűsége épülő báziselv visszahúzó hatásait, teret engedve a kutatási eredmények minél nagyobb mértékű hasznosításának. Ennek révén javulhat a tudásba fektetett tőke társadalmi megtérülése.

Tisztelt Országgyűlés! A jelen törvényjavaslat támogatni kívánja az ELKH azon törekvését, hogy saját kutatóhálózatának teljesítménye mind a hagyományos, mind az új szempontokat is figyelembe vevő kiválósági mutatók tekintetében jelentősen növekedhessen. Magyarország számára a globális kutatás-fejlesztési-innovációs versenyben kiemelkedően fontos, hogy az ELKH is elkötelezettségét fejezi ki amellet, hogy a kutatás-fejlesztési ökoszisztéma szereplői közötti együttműködés támogatásával ösztönözze a kutatói eredmények társadalmi-gazdasági hasznosulását. Mindezekhez elengedhetetlenek azok a lépések, amelyeket a jelen törvényjavaslat is tartalmaz, különös tekintettel a törvényjavaslat központi elemét képező bérrendezésre, amely a kormány szándékai szerint egyrészt ösztönzi a kutatás-fejlesztési teljesítményt, emellett támogatja a tehetséges kutatók megtartását, a kutatói utánpótlás biztosítását, illetve vonzóvá teszi a kutatói pályát a tehetséges fiatalok számára.

2010 óta megduplázódott Magyarországon a kutatás-fejlesztési ráfordítások összege, míg tíz évvel ezelőtt 1,14 százalék volt, addig 2018-ra már 1,53 százalékra nőtt a bruttó hazai termékhez képest a K+F ráfordítások aránya. Közös célunk ugyanis az, hogy Magyarország 2030-ra a jelentős innovátor nemzetek közé tartozhasson, csatlakozva az európai országok első harmadához.

Mindezekre tekintettel kérem a tisztelt Országgyűlést, a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjen. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalá-

sokra kerül sor, ezek közül a Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka, Pószán László képviselő úr szólhat elsőként. Parancsoljon!

DR. PÓSZÁN LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! A polgári kormány tudománypolitikájának, kutatási-fejlesztési-innovációs stratégiájának alapvető célja a hatékonyság növelése és a kiválóság támogatása. A tisztelt Ház által most tárgyalt törvényjavaslatban szereplő módosítások, változtatások e célok eléréséhez kívánnak hozzájárulni.

Magyarországon a tudományos teljesítmények körülbelül 40 százaléka az Eötvös Loránd Kutatási Hálózathoz köthető, ezért az ország kutatási-fejlesztési tevékenységének, teljesítményének erősítését e kutatói hálózat teljesítményének fokozásával lehet a leggyorsabban és a leghatékonyabban elérni, és ezzel együtt - szándékaink szerint - a K+F+innovációs rendszerben a szereplők közötti együttműködéseket erősíteni, az innovációkkal és találmányokkal, újításokkal, az úgynevezett magas hozzáadott érték növelésével a hazai gazdasági teljesítményeket gyarapítani.

Ennek érdekében az előtünk fekvő törvénymódosítás javaslatot tesz a kutatóhelyeknél foglalkoztattak jogviszonyának megváltoztatására. A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvényről a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvényre térne át a foglalkoztatotti jogviszony. Ez a jogállásváltozás lehetővé teszi a kutatók versenyképes bérrendezését, ahogyan erről az államtitkár úr is beszélt, mert a kutatóhelyeknél jelenleg érvényes közalkalmazotti jogállás a jogviszony különböző kérdéseit, feltételeit annyira részletesen szabályozza, hogy azoktól csak nagyon szűk körben lehet eltérni, és akkor is sokat kell bűvészkedni a különböző szabályozók között.

(18.50)

Az áttérés a munka törvénykönyvére, a munka-jogviszony nagyobb szabadságot ad a bérek alakítására, így az sokkal jobban köthető majd teljesítményi mutatókhoz, kiválósági értékekhez. A törvényjavaslatnak tehát az a célja, hogy a kutatási hálózat teljesítményének növelését az egyéni motiváció eszközével hatékonyan támogatni tudja.

A törvénymódosítás - azaz a közalkalmazottakról szóló törvényről a munka törvénykönyvére való korábbi áttérések tapasztalatait figyelembe véve - részletesen szól a jogállásváltozás körülményeiről. Egyértelműen leszögezi, hogy a jogállásváltozással érintett munkavállalók kutatóhelyénél megállapított munkabére nem lehet kevesebb annál, mint amekkora összegre az érintett illetményként 2020. december 31-éig jogosult volt, ideértve természetesen az alapillet-

ményt, alapilletmény-eltérítést, illetménykiegészítést, nyelvpótlékot, képzettségi pótlékot, címpótlékot, vezetők esetében a vezetői pótlékot.

A törvényjavaslat rögzíti, hogy a munkabér megállapításánál figyelembe kell venni a 2020. december 31-éig megvalósult, a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvény által kötelezően előírt átsorolást, a más munkakörbe történő helyezéshez kapcsolódó illetményváltozást, továbbá a szakmai cím visszavonásával vagy adományozásával összefüggő illetménymódosulást. A magasabb vezetők és vezetők vezetői megbízása esetén a munkaszerződés a közalkalmazotti jogviszony megszűnése időpontjában fennálló kinevezés tartalma szerint jön létre. A 2020. december 31-éig ki nem adott időarányos szabadságot meg kell váltani.

A törvényjavaslat arról is rendelkezik, hogy a jogállásváltozással létesített munkaviszony első évében még a közalkalmazotti jogállásról szóló törvénynek a munkáltatói felmentésre vonatkozó szabályait kell alkalmazni, és az első öt évben még a Kjt.-nek a jubileumi jutalomra vonatkozó szabályait is alkalmazni kell.

A kutatók jogállásának megváltozására vonatkozó javaslat elkészítésekor a kormány megvizsgálta, hogy a kutatóhelyekre, az ott foglalkoztatottakra vonatkozóan milyen folyamatok és tendenciák érvényesülnek ma Európában, az egyes országok milyen megoldásokat választanak tudományos teljesítményük növelésére. Anélkül, hogy részletesen belemennék az egyes országokba, engedjék meg, hogy rövid összefoglalót, összegzést tegyek. Európában egyre inkább mindenhol a határozott idejű kutatói szerződéseket preferálják. Ennek oka, hogy a kutatói kiválóság kiválasztása szempontjából a leghatékonyabbak a verseny, a folyamatos pályázás és a kutatói mobilitás, és ezzel szemben a közalkalmazotti lét a kutatói utánpótlás ellen ható hatásokat gyakorol.

Európa számos országában a kutatóhelyeken csak egy igen szűk tudományos elit már befutott kutatói körében, tudományos műhelyek, iskolák teremtése érdekében preferálják a határozott időtartamra szóló kinevezést. E kutatóhelyek stratégiájának homlokterében a kiemelkedő K+F projektek és az ehhez szükséges magas színvonalú infrastruktúra biztosítása áll. A mai modern rendszerekben a jelentős, kiemelkedő kutatási jövedelmek ezekben a nagy K+F projektekben való részvétel formájában realizálódnak, és kevésbé a fix kutatói javadalmazásból erednek.

Az Egyesült Királyságban az állami kutatóintézetekben ma egy vegyes rendszer van. A trend az - immár két évtizede ez a trend folytatódik vagy zajlik -, hogy folyamatosan csökken a közalkalmazottak száma, és az újonnan felvett kutatókat már nem közalkalmazotti szerződéssel alkalmazzák, hanem gyakorlatilag a munka törvénykönyve szerint. Ezzel párhuzamosan pedig csökkentik is az állami fenntartású kutatóintézetek számát. Ausztriában a kutatói foglalkoztatás nem közalkalmazotti jogviszony. Németországban is ehhez

hasonló a rendszerszerű szabályozás, határozatlan idejű szerződés alapján alkalmazzák a kutatókat, jellemzően abban az esetben, ha azok vezető pozíciókat töltenek be. Alapvetően a kutatók többségét projektekre veszik fel. Lengyelországban az egyetemi szféra oktatóit, kutatóit, az állami kutatóintézetek kutatóit egyaránt a munka törvénykönyve alapján foglalkoztatják, nem közalkalmazottak. Hollandia ebben az évben, tehát a 2020. évben változtatta meg a szabályozást, és a korábbi közalkalmazotti jogállás ez évtől már nem érvényes a kutatókra, áttértek ott is a munka törvénykönyvére. Jelenleg Magyarországon is a kutatókat többféle jogállás alapján foglalkoztatjuk. Az állami kutatóintézeteknél jelenleg a közalkalmazotti jogállásról szóló törvény, a felsőoktatási kutatóhelyeken a közalkalmazotti jogállásról szóló törvény és a munka törvénykönyve egyaránt előfordul, a vállalati szektorban pedig értelemszerűen a munka törvénykönyve.

A kutatási hálózat teljesítményének növelését a kormány a törvényjavaslatban szereplő egyéni motiváció eszközei mellett a kutatóhálózat költségvetési forrásainak jelentős bővítésével is igyekszik előmozdítani. Erről államtitkár úr már szólt, úgyhogy ezt nem ismételném meg. Ez részben jelent egy beépülő 22 milliárdos többletet, illetve infrastrukturális fejlesztési forrásokat. Csak megjegyzem, hogy összességében a különböző kutatóközpontok fejlesztésére vonatkozó tételek 36,5 milliárd forintot tesznek ki, tehát egyáltalán nem kis tételről van szó a már említett 22 milliárdon kívül.

Egyúttal a törvény szól a Nemzeti Tudománypolitikai Tanácsra vonatkozó szabályozás egyszerűsítéséről, valóban az összetételre vonatkozóan, a titkárság feladatkörére vonatkozóan és az irányító testületre vonatkozóan is tartalmaz néhány kitéltet, de alapvetően - ahogy ezt államtitkár úr hangsúlyozta - a gerincét, súlyát, súlypontját ennek a törvényjavaslatnak a kutatóhelyeken foglalkoztatottak jogállására vonatkozó változtatás teszi ki.

Azt gondolom, a törvényjavaslat annak a célnak, amely megfogalmazódik benne, hogy hogyan lehet a magyar kutatói és tudományos teljesítményeket erősíteni, ezeket hogyan lehet még jobban becsatornázni a gazdaság vérkeringésébe, egyértelműen megfelel, igazodik azokhoz a nemzetközi trendekhez, amelyeket látunk Európa más országaiban, olyan országokban, amelyek eddig is az innováció és a tudományos kutatás terén élen jártak. Úgyhogy e tekintetben nem valami egyedi megoldást alkalmaz Magyarország, hanem ezeket a példákat szem előtt tartva, ezeket az ismereteket megpróbálja helyi, hazai viszonyokra adaptálni, alkalmazni. Bízunk benne, hogy sikeres lesz. Kívánom, hogy ez így történjen, és kérem szépen, hogy a parlament majd támogassa a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Csányi Tamás képviselő úr, ő következhet. Parancsoljon!

CSÁNYI TAMÁS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mindannyian tisztában vannak azzal, hogy a Jobbik a kezdetektől fogva tiltakozott az MTA kutatóhálózatának az újonnan létrehozott Eötvös Loránd Kutatási Hálózatba való kiszervezése ellen. Ezt olyan okokból tettük, amelyeket, úgy tűnik, tisztelt fideszes képviselőtársaink és a kormány a mai napig nem fogtak fel. Az előttünk fekvő törvényjavaslatnak talán egyetlen pozitív hozadéka az, hogy a benne foglaltak tökéletesen példázják azokat a súlyos problémákat, amelyek miatt aggályosnak tartjuk a jelenlegi fideszes tudománypolitika ténykedését, ezért ennek kapcsán immár sokadjára megkíséreljük kifejtetni kritikánkat, lassan és tagoltan, hogy a kétharmad is megértse.

Melyek tehát azon alapvető problémák, amelyek alapján a néppárti Jobbik szerint az az irány, amit ez a törvényjavaslat is szolgál, tudás-, tudomány- és értelmiségellenes, és ily módon semmibe veszi az akadémiai szabadságot, amely az OECD által rendszeresen vizsgált szempontok magyarországi alakulása szerint is szintén súlyos károkat szenvedő egyetemi autonómia mellett a középkor óta sérthetetlen európai alapérték?

Röviden arról van szó, képviselőtársak, hogy a Fidesz nem tiszteli sem a tudósokat, sem a tudományt, sem úgy a tudást általában. Önök nem tisztelik a tudósokat, a tudomány művelőit, a kutatókat, mert a velük való széles körű egyeztetés nélkül hoznak meg minden döntést az ELKH-ről. Ennek egyik legsúlyosabb eleme pont ez a törvényjavaslat, mellyel a kutatóhálózat dolgozóitól önök elveszik a közalkalmazotti jogviszonyt, és kiszolgáltatják őket a munka törvénykönyve hatályának, mely ma Magyarországon egyet jelent a magyar munkavállalók tudásának a legelvetemültebb neoliberális elvek mentén való kiárusításával.

Több probléma is van ezzel. Az első az, hogy az ELKH dolgozóinak elsöprő többsége, 78 százaléka elutasítja a közalkalmazotti jogviszony elvesztését. Ennek indokaként amellet, hogy hiányolják az egyeztetést, egy másik fontos szempontot is megjelöltek az érintettek, mégpedig azt, hogy a kutatási tevékenység, a magyar tudomány színvonalas művelése igenis közszolgálat.

(19.00)

A közjót szolgálni pedig nem lehet olyan nyomás alatt, amilyen alá önök a munka törvénykönyvével helyezik ezeket a kiváló kutatókat. Miről is van szó pontosan? A törvényjavaslat indoklásában olyanokra hivatkoznak, mint a kutatási eredmények nagyobb arányú és hatékonyabb hasznosulása, vagy a teljesítményhez kötött feladatok ellátása esetén könnyebben

növelhető bérek. Mindez remekül hangzik, képviselőtársak, az önök tudománypolitikai kurzusa alatt azonban mindez nonszensz!

(Az ülés vezetését Jakab István, az Országgyűlés alelnöke veszi át.)

Nonszensz azért, mert a közalkalmazotti jogviszony hátrányait a közalkalmazotti bértábla általunk régóta szorgalmazott rendezésével, vagyis egyszerűen tisztességes, a közalkalmazottak által ellátott feladatokhoz méltó bérezéssel rendezni lehetne abból a közpénzből, ami manapság a fideszes oligarchák zsebében landol.

Továbbá nonszensz az érvelésük azért is, mert a már említett neoliberális elvek mentén önök kiárusítják a tudásunkat, kiárusítják a magyar tudományt. Önök nem tisztelik a tudományt, mert ezen piacosítási tendencia erősítésével olyan versenykényszert, frusztrációt és ezáltal egzisztenciális bizonytalanságot szabadítanak a kutatókra, melyek a nemzetközi trendek elemzésének tanúsága szerint is gyakran éppen hogy visszavetik a tudományos teljesítményt. Az is aggasztó számunkra, amilyen hozzáállás mentén önök értékelni akarják a tudományos teljesítményt. Hiába emlegetik az alapkutatások hasznosulásának növekvő lehetőségét, egy ilyen környezetben, ahol a tudományt az azonnali piaci haszon alá rendelik, a legjobb szándék ellenére is sérül az alapkutatás, hát még az önök szándékai mellett!

Az ugyanis, ahogy a kormány a tudományos élet irányításához viszonyul, egyértelműen mutatja a teljes politikai kontroll iránti vágyat. Ebben a törvényjavaslatban szó van a Nemzeti Tudománypolitikai Tanács tagjainak kinevezéséről, melynek esetében ugyanazt a kézi vezérlésre való szándékot tapasztalhatjuk, mint az SZFE-nél és másik hat, hasonló fenntartóváltáson átesett egyetemnél. Itt éppen az NTT elnöki tisztségét is betöltő miniszter javaslatára a miniszterelnök nevezi ki a tagokat, és majd nyilván meghallgathatjuk a kormányoldalról az érvet, hogy ettől még természetesen lehet szakmailag megalapozott döntést is hozni, de nagyon jól tudjuk, képviselőtársak, hogy ehelyett politikai érdekek alapján történnek majd a kinevezések.

Erre jó példa az NTT jelenlegi társelnöke, Günther Oettinger, aki a hivatalos indoklás ellenére, miszerint a nemzetközi tudományos kapcsolataink erősítése érdekében van rá szükség, azért került ide, mert a Fidesz összeszerelő üzemekre, rabszolgatörvényre és olcsó munkaerőre építő neoliberális gazdaságpolitikájának nemhogy falaz Nyugaton, hanem nyíltan beismeri annak áldásos hatásait a nyugati, főleg a német multikra nézve.

Egy másik példa a politikai kontrollra, amikor politikai alapon szól bele a minisztérium az OTKÁ-pályázatok elbírálásába, ami miatt jogos az aggodalom, hogy önök a tudományos teljesítményt is inkább párthűség alapján tervezik majd értékelni.

A magyar tudomány tiszteletéről és az ELKH-ről pedig még annyit, hogy az MTA kutatóintézeteinek elvétele után hiába született szándéknyilatkozat arról, hogy az intézetek az MTA névjegyét, úgymond brandjét használhatják, ha az MTA követelményeinek megfelelnek, és ennek nyomán hiába alakították meg az „MTA kiválósági intézet” címet és adták oda minden, az MTA-tól elszakított kutatóintézetnek, hogy a kutatóhálózat szorosán az MTA-hoz köthető nemzetközi hírneve a lehető legkevésbé sérüljön, most az ELKH-t mégis arra kötelezik, hogy bolsevik szellemben, a múltat végképp eltörölve, év végéig mindenhol távolítsák el az MTA nevét. A magyar tudomány nagyságát Széchenyi óta megtestestítő intézményről beszélünk, hölgyeim és uraim, aki nem tudná.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a törvényjavaslat és az elhangzottak egyértelműen bizonyítják, hogy a Fidesz nem tiszteli a tudást. Engedjék meg, hogy külön felhívjam a figyelmet arra, hogy a piacosítás különösen nagy veszélyt jelent a humán tudományokra, ugyanis a neoliberais elvek mentén folytatott, tudománypolitika által kreált, profitorientált, technokrata környezet gyakran nem képes értelmezni a humán tudományok hasznosságát. Gondoljunk csak arra, amikor az önkösönadrágos csinovnyikjai egyoldalú kisesszében kérik számon a szakmabeliektől, hogy mi értelme van egy levéltárnak. Segíték: nemcsak a humán tudományoknak, hanem minden tudománynak a megismerés, a gondolkodás az értelme, a mozgatórugója.

Én megértem azt, képviselőtársak, hogy önöknek fáj a gondolkodó ember léte, mert veszélyt jelent az egypárti hatalomgyakorlásukra. Hivatkoznak az indokolásban arra, hogy az előttünk fekvő intézkedésekkel csökkenteni szeretnék a kutatók pályaelhagyását és elvándorlását, valamint haza akarják csábítani a külföldön dolgozó magyar kutatókat is. Értjük mi, hogy önöknek a pénz minden, de az a helyzet, hogy a tudományt, a tudományt művelő embereket nem fogják megvenni egy látszólag előnyös jogállás-változtatással, főleg nem egy olyan országban, ahol a kormány semmibe veszi az Akadémia tekintélyét, lábbal tiporja az egyetemi autonómiát, és politikai alapon belenyúl szakmai pályázatokba - minden olyan európai alapérték, aminek a tudományos innováció köszönhető, veszélyben van.

A néppárti Jobbik ezen értékek mellett áll ki akkor, amikor az eddigi tudománypolitikai intézkedéseket bírálja; akkor, amikor Brenner Koloman képviselőtársam, az Országgyűlés alelnöke az akadémiai szabadságról és az egyetemi autonómiáról szóló Európa tanácsi jelentésében felhívja a figyelmet az általam is kifejtett aggasztó magyarországi tendenciákra; és akkor is a magyar tudomány védelme mellett állunk ki, amikor ezen törvényjavaslatot az előzményeihez hasonlóan nem támogatjuk. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP

képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Értjük, nem támogatják a béremelést. Semmi gond, majd a kutatóknak magyarázkodjanak.

Az Eötvös Loránd Kutatási Hálózat 2019. szeptember 1-jével jött létre. A létrehozáskor a cél egyértelmű volt: a modern, XXI. századi versenyképes, innovatív magyar kutatás-fejlesztés kialakítása, ösztönzése volt a cél. Az elmúlt több mint egy évben megtörtént az egyes kutatóhelyek működésének áttekintése és a fejlesztés irányainak kijelölése.

Mára mindenki számára nyilvánvalóvá vált, hogy egy ország sikerének, gazdasági növekedésének a kulcsa az innovációs képességében, a kutatás-fejlesztési rendszerek minőségében rejlik. Csak úgy nyerhetjük meg az előttünk álló évtizedekben, a legújabb ipari és digitális forradalom korszakában ezt a versenyt, ha kutatási hálózatunk nem elavult pénztemető, hanem versenyképes, innovációs szemléletű, amely a munkaerőpiaccal és a legújabb innovációs trendekkel összhangban van; gyorsan és hatékonyan tud reagálni a kihívásokra.

Magyarország kutatás-fejlesztési teljesítményének erősítését az ELKH teljesítményének fokozásával lehet a leghatékonyabban elérni, ezért az ELKH feladata és célkitűzése is, hogy saját kutatóhálózatának teljesítményét mind a hagyományos, mind az új szempontokat is figyelembe vevő kiválósági mutatók tekintetében jelentősen megnövelje. Ezt a célkitűzést a nemzeti kereszténydemokrata kormány jelentős mértékben támogatja anyagilag is.

A kormány döntésének következtében 2021-től beépülő jelleggel 22 milliárd forint többletforrás áll rendelkezésre az ELKH kutatóhely-hálózatának működtetésére és fejlesztésére. Ezzel több mint duplájára növekszik a kutatási hálózat éves költségvetése, amelynek jelentős része kutatói béremelésre fordítható. Ez soha nem látott mértékű támogatást jelent a magyarországi kutatás-fejlesztés történetében.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat elsődleges célja, hogy javaslatot tegyen a költségvetésiforrás-bővítés kapcsán a kutatási hálózatban foglalkoztatottak, lényegében a kutatók versenyképes bérrendezését is lehetővé tevő jogállás-változásra. A cél, hogy a sikeres nemzetközi, nyugat-európai mintákat is alapul véve versenyképes, a hatékonyságot és az egyéni motivációt is növelő, a kutatók számára a korábbiaknál kedvezőbb feltételek és bérek valósuljanak meg.

A bérrendezés az európai kutatói, valamint a hazai ipari bérekhez történő lépcsőzetes felzárkóztatás céljait szolgálja. A bérrendezésre egyrészt azért van szükség, hogy ösztönözze ezt a kutatás-fejlesztési teljesítményt, másrészt hogy támogassa a tehetséges kutatók megtartását, a kutatói utánpótlás biztosítását, illetve a kutatói pályát vonzóvá tegye a tehetséges fiatalok számára. Ezen célkitűzések elérése érdekében

szükség van egy rugalmas, a teljesítményt és a tehetőséget is díjazó bérezésre.

(19.10)

A jogállásváltozás várhatóan az adminisztrációs terhek jelentős csökkenésével is jár. A kutatói életpálya versenyképességének növelése és a bérek vásárlóerejének megőrzése érdekében további folyamatos béremelésre van szükség. Amikor itt az Országgyűlésben vitatkoztunk az Eötvös Loránd Kutatási Hálózat felállításáról, akkor pontosan ezt mondtuk mi, kormányparti képviselők, hogy ez egy nagy lépés, nagy felelősség, és fontos, hogy ez azzal járjon, hogy ezek a többletforrások aztán rendelkezésre álljanak, és ez a versenyképes béremelés, lépcsőzetes bérrendezés megvalósuljon. Itt van előttünk a törvényjavaslat.

A Fidesz-KDNP-kormány elkötelezett a hazai tudományfinanszírozás és kutatás-fejlesztés versenyképes támogatása mellett. Már 2018-ban több mint kétszer annyit költöttünk kutatás-fejlesztésre, mint az utolsó baloldali kormány 2010-ben. A 2020-as költségvetésben mindösszesen 43 milliárd forinttal több jut kutatás-fejlesztésre és innovációra. Ezenkívül a kormány további többletforrást is biztosít az Eötvös Loránd Kutatási Hálózat számára. Ez a 2020-as évben 11 milliárd forint, 2021-től kezdődően pedig beépülő jelleggel 22 milliárd forint központi költségvetési többletforrást jelent, így biztosított, hogy az ELKH 2022-ben és az azt követő években sem járhat soha rosszabbul.

Mindezen felül az intézmények infrastrukturális fejlesztéséhez a kormány további forrásokat is biztosít. Az Agrártudományi Kutatóközpont új martonvásári kutatási tömbje megvalósítása érdekében 12 milliárd forintot, a Kísérleti Orvostudományi Kutatóintézet új kutatóháza megvalósítása érdekében 8,2 milliárd forintot, a Csillagászati és Földtudományi Kutatóközpont új kutatóparkjának létrehozása érdekében 6,3 milliárd forintot, valamint a Wigner Fizikai Kutatóközpont rekonstrukciója és fejlesztése érdekében 10 milliárd forintot biztosít.

Ezek az infrastrukturális beruházások összesen tehát 36,5 milliárd forint plusz infrastrukturális fejlesztési forrásokat biztosítanak. Ilyen mértékű támogatás a tudományos és kutatás-fejlesztési szektornak még egyik korábbi ciklusban sem tudott megvalósulni, éppen ezért a béremelés és a fejlesztések érdekében a KDNP-frakció támogatja a javaslatot. Köszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hiller István képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja részéről, az Országgyűlés alelnökének. Parancsoljon, alelnök úr!

DR. HILLER ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Mindenekelőtt köszönöm szépen, hogy lehetővé tették, hogy felszólaljak.

Azon gondolkodom, tisztelt képviselők, hogy mennyit ér egy ilyen vita. Nem azért, mert elnök úrral együtt 11 képviselő vesz részt rajta, hiszen tekinthetjük ezt egy olyan szakmai vitának, ahol valóban inkább az ezzel a területtel foglalkozók vesznek részt, amelynek eredménye aztán majd szavazásban ölt testet. Vagy tekinthetjük valami egészen másnak, nem egyszerűen csak egy beterjesztett törvényjavaslatról a házszabály szerinti beszélgetésnek, nézetkülönbségnek, nézetütköztetésnek, hanem valami olyasminak, hogy valóban hogyan gondolkodunk mindarról, ami - biztos vagyok, ebben közös a véleményünk - az ország egyik, ha nem legmeghatározóbb kincse és erőforrása, tudniillik a tudás és a tudásba fektetett energia. Addig, amíg nem derül az ki, hogy a Mátra egy nagy egységes aranytömb, vagy hogy az Alföld egésze alatt nem többretegnyi olajmező húzódik, addig azt kell mondjam, hogy itt nem kormányparti megellenzéki vélemény van, hanem tisztában kell lenni azzal, hogy nekünk ez jutott. Megjegyzem, ebben egyáltalán nem valamiféle hierarchiafelállítást látok, sokkal inkább egy ténymegállapítást. A vitánkat, a véleményünket nyilván ez ugyanakkor kell hogy befolyásolja.

Az államtitkár úr feladatához híven előadta ennek a leírt törvénynek a tartalmát és a kormányparti képviselők hasonlóképpen értelemszerűen védtek, az ellenzék meg ezzel nem ért egyet. Elég unalmas ezt így felsorolni, ezért felszólalni felesleges - nem is tennem. Viszont annak a végiggondolása, hogy jót tesz-e az éppen regnáló kormány a magyar kutatással, annak végiggondolása, hogy valóban képesek vagyunk-e választáson innen és választáson túl közösen gondolkodni a magyar tudomány jövőjéről, ez megéri az esti ittlétet.

Én sem meggyőződést, sem hitet, sem lelket nem látok a tisztelt kormányparti előadásokban. Azt látom, hogy teljesítik a feladatot, abszolút precízen elmondják saját vélekedésüket, de én egy pillanatig nem látom, hogy önök ebben hisznek. Nem azért, mert egy vita akkor tükrözi a valódi és mély elkötelezettséget, ha valaki hangos szavakkal, gesztikulálással ordít, hanem mert egy idő után csak kialakul az emberben annyi tapasztalat házon belül és házon kívül, hogy látja, miért érdemes meghallgatni és úgy gondolni, hogy igen, ugyan nem érték egyet vele, de látom, tükröződik a hit, az, hogy ezért márpedig érdemes a csatatűzbe bemenni.

Semmilyen módon nem tudom elfogadni azt az érvelést, hogy ennek a törvénynek a leglényege, történetesen, hogy a közalkalmazotti státuszról kivonják a magyar kutatókat és ez a versenyképességet növeli, ez a két dolog kapcsolatban lenne egymással. Egyszerűen nem látom azt az érvelést, amely azt bizonyítaná számomra, hogy akár ellenzékiként fogadjam már el azt a gondolatot, hogy ha megszűnik a közalkalmazotti státusza az én történész kollégáimnak, fizikus ismerőseimnek, akkor felszabadulnak valami olyan béklyó alól, ami aztán az ő kutatási tevékenységüket, teljesítményüket, a globális tudományos versenyben való részvételüket még jobban fokozza. Egyszerűen

szerintem ez az érvelés a papírra leírt mondatokon kívül semmilyen, semmilyen tartalommal nem rendelkezik. Semmilyen módon nem látom azt bizonyítva, hogy amiről Pósnán elnök úr beszélt, különböző országok példái - megjegyzem, ennek az ellenpéldáját is természetesen sorozatba lehetne venni - a magyar kutatókat felszabadítja, és jobb teljesítményre nemcsak ösztönzi, hanem teremti meg nekik a lehetőséget. Mert tudniillik ez például azt jelentené, hogy az 1992 és 2020 közötti magyar tudományos teljesítmény valamiféle lefogott, valamiféle lefojtott teljesítmény. Mindaz, ami történt az elmúlt több mint negyed évszázadban számos tudományterületen, egyébként önök által is messze elismert módon, az éppen csak egy kis szerencsével történt, mert ez az egész rendszer igazából lefojtotta a tudást. Ez nem igaz. Ez egész egyszerűen nem igaz!

Más tekintetben nézzük az ösztönzőrendszert! Azt gondolom, hogy vannak olyan területei az életnek, ahol, ha előre megírjuk a szabályokat, sőt több pénzt helyezünk kilátásba, az kétségkívül növeli a teljesítményt. Kérem, helyezzük ezt most életszerűen ebbe a környezetbe, és ne úgy általánosságban mozogjunk! Az a furcsa, mondjuk, e tekintetben jó, hogy egyetemi világot látott, ismert embert, végül is mégiscsak egy nemzetközi hírű professzort, a Magyar Rektori Konferencia volt elnökét tisztelhetjük államtitkár úrban. A teremben egészen érdekes arány alakul ki, mert a jelenlévők közel egyharmada nemcsak történész végzettségű, hanem szakmáját űzi. Ezért a példát, kérem szépen, fogadják meg tőlem. Én saját eredeti szakmám leglényegének azt tartom, hogy valaki forrásalapon kritikai hozzáállással tudjon megfogalmazni egy tételt, egy gondolatot. Én volt, hogy heteken keresztül ültem a levéltárban és az a kutatási terület, amely valóban foglalkoztatott, az égedta világon semmilyen eredményt nem hozott. Semmit!

(19.20)

Pedig higgyék el, próbáltam a legtisztességesebben, tudásom legjavával elolvasni azokat a kora újkori gót betűs vagy latin, olasz szövegeket. Olvastam, olvastam, és az égegyadta világon semmi nem jött elő. Utána eltelt tíz nap, és a kutatás úgy hozta, hogy minden, minden előjött, és a következő tíz napban megírtam azt a tanulmányt, aminek szerencsére jó lett a nemzetközi fogadtatása. Csak azért hozom a személyes példát, hogy van, amit lehet szabályozni, van, amit nem.

Önök a legkülönbözőbb jogszabályokat hozhatják, vannak dolgok, amik akkor sem fognak előbb eszébe jutni az embernek, és ha nem hoznák, akkor is lehet, hogy eszébe jut. Önök drukkolhatnak velem együtt akár a tudomány, akár a művészet területén, de nem fog előbb egy jó festő szép és megható festményt produkálni az élet egy más területén, ha ilyen jogszabályokat hoznak, és semmilyen módon nem fogadom

el, hogy az, ami most van, az visszafogja ezt. Nem erről van szó.

Arról van szó, hogy ez az egész nem a tudományról szól. Arról van szó, hogy ez egy hatalomfelfogásról szól. Az az igazság, hogy mi most ennek a törvényjavaslatnak a címében a nagyszerű Eötvös Lorándról elnevezett kutatói hálózat dolgáról kellene hogy beszéljünk, de ez a törvény igazából nem a nagyszerű Eötvös Lorándról elnevezett kutatói hálózat dolgáról szól. Ez sokkal inkább az önök hatalomfelfogásáról szól, ami különböző területeken mutatkozik meg.

Amikor a közművelődésben dolgozók esetében volt erről szó, hogy hogyan lehet egy levéltáros munkáját versenyképesebbé tenni - akkor is itt vívtunk vitát -, azt sem értem egyébként, már akkor sem értettem, hogy ilyen paragrafusokkal hogy lehet egy könyvtáros vagy egy levéltáros munkáját versenyképesebbé tenni, de sokkal jobban összeköti ennek a két törvénynek a háttere mindazt, amit önök akarnak. Önök igazából azt akarják, hogy sokkal nagyobb hatalmuk legyen az egyes kutató és a magyar kutatás fölött, mint amennyi az én ízlésem szerint egy államnak, egy hatalomnak, egy kormánynak kellene hogy legyen.

Egyáltalán nem gondolom, hogy a teljesítményről szól. Nem hiszek abban, hogy attól lesz egyébként jobb, ahogy elmondtam, a kutatói teljesítmény Magyarországon, hogy ezt a törvényt behozták, mint ahogy tisztességesnek tűnő dolog, hogy több pénzt adnak kutatásra. De tessék már megmondani, hogy ebbe a rendszerbe miért nem tetszenek tudni több pénzt adni! Tehát mi akadályozza meg önöket abban, hogy ha már ekkora nagy a lelkük, és ilyen nagy a pénzes bugyruk, hogy akkor ebbe a rendszerbe adnak több pénzt, miért kell összekötni ezt a fajta modellváltást azzal, hogy több pénzt kapnak? Tudják miért?

Önök is tudják! Azért, mert azt gondolják, hogy így a kutatók meg a közvélemény sokkal könnyebben elfogadja azt, ami az önök hatalompolitikájának eleve célja, semmint, hogyha nem kapnának pénzt, merthogy lehet, hogy egyébként még a biztonságérzetüket is elveszítik, meg pénzt sem kapnak. Csak ez egy végtelenül cinikus - végtelenül cinikus! - hozzáállás.

Igazából az áll a gondolat mögött, hogy tudjuk, hogy ti ezt nem akarjátok, kutatók, azt is tudjuk, hogy egyébként a biztonságérzetet, a munkavállaló biztonságérzetét ez nemhogy veszélyezteti, hanem teljes egészében elvonja, de hogy ne legyetek annyira megbántva, adunk több pénzt. És nem azért látom, hogy több pénzt adnak, hogy egyébként úgymond versenyképes legyen a magyar kutatás, mert önök mindannyian tudják, és hogyha beszélgetünk, mindannyian egymásnak el is mondjuk, hogy a versenyképes kutatói bérektől ezzel a fizetésemeléssel együtt is olyan messze van a magyar kutatás finanszírozása, hogy csuda. Persze, ha nem adnák, még távolabb lenne, csak nem azzal indokolják a versenyképesség fokozását, hogy ez így megtörténik.

Én azt gondolom, hogy érdemes 2020 nagyjából év vége felé már gondolatokat meg álláspontokat leszögezni, és nemcsak arról beszélni, hogy az, amit önök tesznek, az a mi felfogásunk szerint nem jó, hanem egyre inkább arról is beszélni, hogy szerintem, szerintünk mi kellene. Én őszintén hiszek a kormányváltásban, és akarom is; aminek egyébként feltétlenül szükséges eleme, hogy önök ilyen törvényeket hozzanak, mert ez megkönnyíti a mi dolgunkat. Más tekintetben igenis el kell mondani, hogy mi hogyan gondoljuk.

Ezért, amennyit most a körülmények, durván másfél évvel a választás előtt lehetővé tesznek, és indokolnak, jelentsük ki, hogy az ellenzéki oldalon tudatos és előrehaladott gondolkodás van abban, hogy a magyar tudománypolitika egészében, ezen belül a magyar kutatóhálózat működésében, a kutatói, más tekintetben az oktatói szabadságot és autonómiát a megfelelő bérezéssel és valóban versenyképes előmenetellel összekössük.

Ezért azt kell leszögezmem, hogy megértettem, hogy mi van az önök törvényjavaslatában. Ezzel mi nem értünk egyet, de nem fogunk azzal megelégedni, hogy nem értünk egyet, hanem a megfelelő időben, részletekben is kifejtjük, hogy hogyan gondoljuk az autonómia, a tudományos kutatás és oktatás szabadságát és a színvonalas, valóban világszínvonalon működő és működtető rendszert.

Végezetül: még ugyan kevés tapasztalat áll rendelkezésre az Eötvös Lorándról elnevezett kutatói hálózat működése terén, de azért valljuk meg, ilyen fagyos, a mindenkori tudománypolitikával foglalkozó minisztérium és a Magyar Tudományos Akadémia közötti viszony még nem volt a rendszerváltás óta soha.

Más tekintetben semmilyen módon nem látom, nem belemenve most ebbe a régi vitába, hogy ha ezt nem hozzák létre, hanem a Magyar Tudományos Akadémia égisze alatt működik továbbra is ez a kutatóhálózat, bármilyen módon kevesebb, alacsonyabb színvonalú teljesítmény lenne. Ellenkezőleg: biztosíthatná más módon az autonómiát és a versenyképességet. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga Zoltán képviselő úrnak, DK-képviselőcsoport. Parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Hát, nehéz Hiller István után megszólalni, az a helyzet. Már csak azért is, mert én nem vagyok történelmes, sőt őszinte, beismerő vallomást teszek: végezetem ugyan egyetemet, de én egy melós vagyok.

Viszont én azt látom, hogy akik most itt ülünk, mi valójában nem a tudományról vagy a tudomány jövőjéről, vagy a tudományos életről vitázunk, hanem valami sokkal szörnyűbből: ez egy hitvita, amit én itt most látok, és megélek önökkel együtt.

Az a baj, hogy mi a magyar társadalom jövőjéről vitázunk. Az a baj, tisztelt kormánypartii képviselők, hogy ha önöknek ez lenne az egyetlen olyan törvényjavaslata, ami most itt van előttünk, akkor még akár azt is lehetne erre mondani, hogy van benne ráció. De az a baj, hogy ez egy a sok közül. Alapvetően nem is értem, hogy minek cizellálnak ennyire. Ezt meg lehetne oldani úgy is, hogy egy-egy levágott lófejet felszegeznek időnként az egyik egyetem kapujára, időnként az MTA kapujára, időnként a kulturális szféra kapujára vagy az SZFE-ére, vagy valakiére.

Tehát az a legnagyobb baj, tisztelt kormánypart, hogy azt látom, és valójában nemcsak én látom, hanem mindenki ezt látja lassan - én nem tudom, önök ezt hogy nem látják, hogy ezt mi látjuk -, hogy önök üldöznek mindent, ami művészet, ami gondolat, ami tudás.

(19.30)

És ha a mélyére nézünk, hogy miért üldöznek minden ilyesmit, akkor rá kell jönni, azért, mert ezt szabad, mert ezt nem tudják uralni, mert ezt nem tudják befolyásolni, mert nincs az a propagandahadjárat, az a százmilliárdos biznisz, amivel a szabad gondolatokat egyszerűen el lehet tiporni.

Az a baj, hogy ez közöttünk itt most egy nagyon erős hitvita. Egy olyan világnézeti vita, ami feloldhatatlan. Önök egy nemzetiszín mázzal leöntött, cukorszirupos, múltba révedő, bőfögő, lábszagú, rengő tokájú, urambátyám világot álmodtak meg maguknak. Tudják, ezzel nem lenne baj, ha ezt csak maguknak álmodták meg. De az a baj, hogy 10 millió magyarnak akarják ugyanezt. Az a baj, hogy azoknak az embereknek a torkán akarják ezt most leerőltetni, akik nem így gondolkodnak, akik a tudományban látják a jövőt, akik a gondolkodásban, a művészetben, és ez önöknek nagyon nem tetszik. S persze beszélhetnénk itt mindenről. Beszélhetnénk itt az Eötvös Loránd Kutatói Hálózatról, és arról, hogy akkor most önök ezt hogy is képzelik. Persze, beszéljünk róla. De valójában, amit látunk, egy hatalomgyakorlási szituáció. Önök egyszerűen nem tudják elképzelni azt, hogy létezhet olyan szabadság, amit önök nem tudnak uralni. Ez, a szónak nem a politikai, hanem a társadalmi értelmében a liberalizmus és az illiberalizmus közötti harc. De van egy rossz hírem, ezt önök nem tudják megnyerni. Ebben önök veszíteni fognak. Mindent el fognak veszíteni, mert nem lehet egy rámászcizmás, pántlikás, bokacsattogtató urambátyám világot jövőnek tekinteni. Lehet, hogy ez maguknak tetszik, lehet, hogy a maguk vezetőjének tetszik, de ez nem tetszik azoknak a fiataloknak, akiknek most önök a szabadságát próbálják bármilyen módon sárba tiporni.

Nem tudom, mi lesz akár egy év múlva vagy másfél múlva, kettő múlva a választásokon. Én csak azt tudom, hogy ha önöknek semmi más bűne nem lenne, mint amit itt most látunk, ami ebből a törvényjavaslatból kiolvasható, önöknek akkor is a történelem szemétdombján lenne a helye. Csak ott a baj - már

amennyiben ez bajnak tekinthető, de a magyar társadalom tekintetében mindenképpen -, hogy tíz éve önök szisztematikusan gyilkolnak mindent, ami a szabad gondolatot jellemzi és hordozza.

Ennek a dolognak egyszer vége lesz, és én nagyon bízom benne Hiller Istvánnal együtt, hogy ennek rövidesen vége lesz, mert ezt nem lehet sokáig így csinálni. Persze mi azt mondjuk a Demokratikus Koalícióban, hogy önök, az Orbán-kormány egyszerűen rátapostak a tudományra, a tudományos élet minden területére. De ugyanezt tették különben a kulturális élettel és a szakképzésben dolgozókkal is. Úgy csinálnak, mintha ez nem egy nagy dolog lenne. Ugyan már, hát átminősítik őket! De tudjuk, hogy ez mit jelent. Látjuk, hogy ez csak az első lépés, hogy ezt fogja követni majd a következő. Hogy ez semmi más különben, mint egy sunyi kis propaganda, egy álca, amivel a valós céljaikat próbálják elleplezni. Csak egy baj van, hogy átlátszóak már, mint egy ablaküveg. Ez a legnagyobb baj.

És mi most azt látjuk, igen, hogy a Magyar Tudományos Akadémia mellett az Eötvös Loránd Kutatási Hálózat esetében is majd a miniszterelnök kegyeltjei és kinevezettjei dönthetnek minden pénzről és a kutatások fő irányáról is, súlyosan sértve ezzel persze a kutatás befolyásolástól mentes, független szabadságát.

Ezért most - hogy mondjam szépen? - kérjük, követeljük, adják vissza a magyar tudományos életnek, a Magyar Tudományos Akadémiának az Országos Tudományos Kutatási Alapprogramot, és a kimagasló teljesítményű fiatal kutatók számára létrehozott Lendület-programot, a következő lépésben pedig a Magyar Tudományos Akadémia támogatott kutatóhelyeit, és biztosítsák a független, politikai befolyásolástól mentes működést. Vegyék már végre észre, hogy nem lehet ezt csinálni a végtelenségig, hogy itt ebben csak megbukni lehet, és önök ebbe bele fognak bukni!

Nem akarom szaporítani a szót, hiszen lassan fél nyolc elmúlt. Azt tudom mondani, egyszer nagyon fogják szégyellni magukat, hogy önök ezt próbálták tenni 10 millió magyarral, és 10 millió magyar pedig ki fogja nyitni előbb-utóbb a szemét, és azt fogja mondani, hogy köszönjük szépen, de magukból többet nem kérünk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Rektor Úr! Igen súlyos lett a hangulat, úgy érzem, itt az ülésteremben így az esti órákban. Súlyos szavak hangzottak el, de én azt hiszem, hogy Hiller István nagyon jól fogta meg. Egy fontos kérdést tett fel, és meg is válaszolta, hogy van értelme ezeknek a vitáknak,

van értelme kimondani ezeket a súlyos gondolatokat, és van értelme talán elindítani egy olyan gondolkodást, hogy valóban, ha távlatilag gondolkodunk, akár 2022-re, akár még hosszabb távon, milyen módon kell majd azt a sok mindent rendbe tenni, amit itt az elmúlt tíz évben, és hozzáteszem, amit az azt megelőző időszakban is tönkretettek a jelenlegi kormányerők és az azt megelőzők. Azt hiszem, hogy hosszasan beszélhetnénk arról, hogy mi mindent csináltak rosszul az elődök.

Azzal szeretném kezdeni - és semmiképpen nem szeretnék személyeskedni, államtitkár úr, kérem, ne értse félre, mind a ketten pécsiek vagyunk -, hogy azt gondolom, méltatlan az, hogy rektor úrnak, professzor úrnak kell államtitkárként ezeket a javaslatokat, a felsőoktatást és a tudományos életet érintő alapvető változásokat prezentálni és előadni. Nem méltó az ön előéletéhez, és... De be is fejezem. Tehát igazából nem akarom önt bántani, nyilván ön egy bizonyos helyzetben van, csak én azt gondolom, hogy ezt mindenképpen fontosnak tartottam elmondani, hogy nagyon rossz ezt így látni. De most ezzel ezt lezárom.

Egyetlenegy dologra szeretnék utalni, amiről még nem beszéltek képviselőtársaim. Az ülésnap elején volt egy néhány perces megemlékezés, ma van a magyar tudomány ünnepe. 1825-ben Széchenyi István gróf ezen a napon ajánlotta fel birtokainak egyéves jövedelmét azért, hogy a Magyar Tudós Társaságot meg lehessen alakítani. Széchenyi Istvánnak volt egy víziója ezzel, volt egy szándéka. Azt gondolom, hogy talán azért is fontos, hogy ezen a napon megemlékezzünk erről, ezen a napon bizony mondjuk ki azt, hogy ennek a kormánynak igazából nincs víziója, ennek a kormánynak valóban hatalomtechnikai céljai vannak.

Ha végiggondoljuk, hogy az elmúlt időszakban, az elmúlt évtizedekben vagy évszázadokban milyen eredményeket ért el a magyar tudomány, mi mindent köszönhetünk a mai napig a magyar tudósoknak, és körülnézünk a világban, hogy mi történik most körülöttünk, mi történik velünk, milyen kihívásokkal szembesülünk éppen a mai nap, mondjuk, a koronavírus-járvány kapcsán, akkor azt is hozzá kell tennünk, hogy soha még akkora szükség nem volt a tudósokra, a tudományos életre és a kiművelt emberfőre, mint most, amilyen kihívásokkal szembesülünk. Döbbenetes kihívással szembesülünk most a koronavírus-járvány kapcsán, igazából érdemi választ sehol a világon nem tudtak még erre adni, és nem tudjuk, hogy mikor lesz ennek a vége, hogyan és miképpen tudunk ezzel megbirkózni. Minden egyéb tekintetben is láthatjuk, hogy olyan kihívások előtt állunk, amik példátlanok, akár itt az éghajlatváltozás, a környezetpusztítás hatásai, vagy mindazok a globális problémák, amire még nem igazán tudjuk a választ megadni.

Ebben a helyzetben bizony azt kell látnunk, hogy a jelenlegi kormányzat gyakorlatilag támadást indított a tudományos élet ellen, támadást indított a felsőoktatás ellen, és olyan határokat lépett át, amit nem

lett volna szabad átlépni, és ennek rendkívül súlyos következményei lesznek.

(19.40)

Az elmúlt pár nap vitáiban is egyébként ez kicsúcsosodott, hogy önök miképpen gondolkodnak a magyar tudósokról, tudóstársadalomról és a tudományról. Egy példát hoztam itt, egy hónappal ezelőtt a pécsi virológus professzor, Jakab Ferenc egy nagyon szigorú prognózist adott, kijelentést tett, és megfogalmazta azt, hogy milyen intézkedéseket várna a koronavírus-járvány kapcsán a kormánytól, és erre az egyik államtitkár - igazából teljesen mindegy, nem akarom bántani azt a bizonyos államtitkárt - egy olyan flegma kijelentést tett az egyik reggeli televíziós műsorban, hogy á, voltak már ilyen riogatások.

Tehát azt gondolom, ez az egy felvetés és a válasz és kormányzati reakció is megmutatja, hogy miképpen gondolkodik ez a kormányzat, miképpen gondolkodik ez a hatalom a magyar tudósokról, azokról a tudósokról, akiknek egyébként a tudására, tapasztalására óriási szükség van ahhoz, hogy ebből a jelenlegi krízisből is kilábaljunk. Tehát egészen döbbenetesek ezek a folyamatok.

Konkrétan látva ezt a törvényjavaslatot, képviselőtársaim már elmondták, és nem akarom szaporítani a szót, semmi értelme nincs annak, semmi magyarázat nincs arra, hogy a közalkalmazotti státuszt elveszik a kutatóktól, akarataik ellenére. Ez egy ugyanolyan lépés, mint ahogy nekiálltak egy ilyen akadémiai reformnak, konkrétan az Akadémia tagjainak az akarata, szándéka ellenére, meggyalázták, megalázták ezt a köztestületet azzal, hogy így, konkrétan politikai diktátumokkal átnyomták ezt az akaratot és ezt a szándékot. Ez, én azt gondolom, olyan határ átlépése volt - és nem először az önök esetében -, ami példátlan. Én nagyon sok kritikát megfogalmazok itt akár csak a rendszerváltás utáni kormányok működése kapcsán, de valóban el kellett hogy jussunk odáig, hogy amit önök csinálnak az elmúlt időszakban, az valóban példátlan, és már szinte össze sem lehet hasonlítani egyetlen elődjükkel sem.

Nem tudom, államtitkár úr majd kísérletet tesz-e megmagyarázni vagy válaszokat adni azokra, amik itt megfogalmazódnak, hogy például mi értelme van elvenni a közalkalmazotti státuszt, mi értelme van azt a folyamatot erősíteni, ami a bizonytalanságot táplálja a tudományos élet iránt elkötelezett kutatók esetében. Látjuk azt, hogy rengetegen hagyták el a szakmát, rengetegen hagyták el az országot azért, mert alacsonyak, megalázóak az oktatói és kutatói bérek, és nagyon-nagyon sok a bizonytalanság. És most, ahogy látom, ezek a lépések is ezt a bizonytalanságot erősítik, ezek a diktátumok is ezt a bizonytalanságot erősítik. És én attól tartok, hogy a folyamatok is ugyanolyanok lesznek, ez megint csak a

pályaelhagyást és az elvándorlást fogja erősíteni. Valami magyarázatot próbáljon legalább adni rá, államtitkár úr, hogy mi indokolja ezt a lépést.

A hosszú évek alatt rengetegszer vitatkoztunk már, hogy megalázóan alacsonyak a felsőoktatásban dolgozó oktatóknak, illetve tudományos kutatásban dolgozók bérei, mondhatjuk, hogy egy tudományos fokozattal rendelkező adjunktus ma kevesebbet keres, mint egy árufeltöltő. És ezzel nem azt akarom mondani, hogy egy árufeltöltő keres túl sokat, hanem azt, hogy egyszerűen rendezetlen és megalázóan alacsony azoknak a bére, akik ezt hivatásként, sok-sok év felkészüléssel és tanulással választották, hogy ilyen módon szolgálhassák a nemzeti érdekeket. Miért történhetett ez, hogy tíz év kormányzás után - bármilyen kritikát is fogalmaznak meg az azt megelőző rezsimekkel kapcsolatban - egy ilyen helyzetben vannak a felsőoktatásban és a tudományos életben dolgozók? Mi értelme van, hogy most így állnak hozzá ehhez a javaslatához? És miért nem tudnak eljutni odáig, hogy az érintetteket érdemben, partnerként kezeljék, megtiszteljék, és olyan módon próbáljanak reformokat végrehajtani, ami megfelel az ő elvárásaiknak, igényeiknek és javaslataiknak?

Még egy kérdésem lenne államtitkár úrhoz, rektor úrhoz. Én már többször - felhasználva azt, amikor itt van az Országgyűlés plenáris ülésén - kérdeztem azt, hogy itt a járványügyi intézkedéseknek a sorában egy olyan tendencia is látható volt, hogy a megszorítások már nemcsak az önkormányzatokat, hanem az egyetemeket is érintették. Akkor adott is nekem némi információt államtitkár úr, hogy közel 20 milliárd forint elvonás érintette az egyetemeket. Én azt szeretném kérdezni, hogy ez az egyes intézményeket hogyan érintette. Ugye, a pécsi egyetemről beszéltünk, hogy itt közel 2 milliárd, 1,9 milliárdos elvonás volt. És én azt is szeretném kérdezni, hogy azóta a pécsi egyetem jelzett-e ezzel kapcsolatban bármi érdemelt a minisztérium felé, hogy milyen jellegű kihívásokat, problémákat jelent ez az elvonás. Itt a napokban volt egy hír, hogy körülbelül 5 milliárd forintos beruházási támogatást kapott a pécsi egyetem, de az is világos lehetett mindenkinek, hogy ezek korábbi döntések alapján elindult beruházások költségnövekedése miatti olyan kiegészítések, amelyek gyakorlatilag Mészáros Lőrinc kivitelező cégének a zsebébe kerülnek. Tehát ezek nem olyan források, amelyek bármilyen módon az egyetem napi működésében felhasználhatók lennének.

Tehát van-e érdemi konzultáció, kommunikáció akár a pécsi egyetem, akár az összes többi, elvonásokkal, megszorításokkal érintett egyetem között? És van-e bármiféle remény arra, hogy a kormány felülvizsgálja ezeket az intézkedéseket, és az elvont forrásokat visszaadja annak érdekében, hogy a működőképességét az egyetemeknek meg lehessen tartani, és hogy ne legyen szükség elbocsátásokra és egyéb drasztikus, megszorító jellegű intézkedésekre? Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A ve-zérszónoki felszólalások végére értünk. Most az első-ként felszólalásra jelentkezett független képviselőnek adom meg a szót. Felszólalásra következik Szabó Sza-bolcs képviselő úr. Parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képvi-selőtársaim! Ebben az egész eljárásban szerintem a legmegdöbbentőbb az, hogy már megint elfelejtették megkérdezni az érintett feleket, többek között az én kollégáimat is, akik ott dolgoznak az akadémiai kutatóintézetekben. Úgyhogy csak a jegyzőkönyv kedvé-ért, engedjék meg, hogy tolmácsoljam azt, hogy az ott dolgozók mit gondolnak erről a törvényjavaslatról.

„Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Mély keserűséggel és felháborodással értesültünk arról, hogy a parlament azon a napon emlékezik meg a magyar tudomány ünnepéről, amikor a kutatók közalkalmazotti státuszának elvételét is tárgyalja.

Ünneplésre nincs ok. A magyar tudomány ün-nepe helyett időszerűbb volna a magyar tudomány katasztrófájáról beszélni. Ennek csak egy eleme a kutatók státuszvesztése, totális és kíméletlen táma-dás zajlik a tudomány ellen már évek óta. Már lát-szanak a katasztrófális eredmények, de az úthenger nem tud megállni, és a járvánnyal kiegészülve foly-tatja a pusztítást.

Egy évtizede még nem sok embert érdekeltek a koronavírusok. A koronavírus-kutatás a jelenlegi rez-sim fogalmi szerint felesleges időtöltés, hobbi, pénzkidobás volt, hiszen busás haszon, látványos gyógyszeripari alkalmazás nem volt várható tőle. Csak a SARS- és a MERS-járványok értékelték fel a korábbi tudást, és mutattak rá, hogy a tudás nélkül sokkal súlyosabb következményei is lehettek volna a járványoknak. Az elmúlt évtized kutatásai aztán to-vább bővítették azt a tudást, amely most felbecsül-hetetlen jelentőségre tett szert.

Soha akkora szükség a tudományra nem volt, mint most, mégis a kormány folyamatosan és egyre erősebben támadja a tudományos és kulturális élet intézményi és egzisztenciális alapjait, ellehetetlenít-ve, hogy a kutatók a munkájukra koncentráljanak.

Nemcsak a kitűzött célok, de az alkalmazott mód-szerek is ötletszerűek. Palkovics miniszter ahhoz az emberhez hasonlít, aki menet közben próbálja meg-szerelni az autó fékjét. Az autó már teljes sebességgel ro-bog lefelé a lejtőn egy fal felé, de ő úgy gondolja, hogy működni fog a dolog. Reménye azonban alaptal-an. Nem sikerült megszerelnie sem a Színház- és Filmművészeti Egyetemet, sem a Corvinust, sem a MOME-t, sem a többi alapítványi fenntartásba kény-szerített egyetemet, ahol a közalkalmazotti státusztól is megfosztották az oktatókat. Nem látni az ígért nagyszerű eredményeket sem itt, sem a közgyűjtemé-nyek, múzeumok esetében, melyeknek szisztematikus pusztítása párhuzamosan zajlik.

A tudományos támogatások évtizedeken ke-resztül jól működő rendszerének, az OTKA-nak is

elveszett a reputációja az ITM tevékenysége követ-keztében.

A Magyar Orvosi Kamara esete is jól mutatja, mi-ért nem jó ötlet az érintettek megkérdezése nélkül barkácsolni, fúrni-farigcsálni a rendszert.

A kutatóintézeti hálózattal is ez történik. Egy-részt az Akadémiai Dolgozók Fórumának és a Tudo-mányos Dolgozók Demokratikus Szakszervezetének felmérésében a dolgozók nagy része egyértelműen ne-met mondott a státusz elvételére, mégpedig elvi ala-pon. Másrészt a törvénytervezetet a kutatóhálózatban reprezentatív szakszervezethez, a TDDSZ-hez infor-málisan, a kitűzött határidő után két órával juttatták el, és ráadásul még aznap este benyújtásra is került a javaslat.

Egészen megdöbbentőnek találjuk, hogy ebben a rendkívül nehéz és veszélyes helyzetben a parlament-nek nincs jobb dolga, mint hogy elfogadjon egy olyan törvényt, amely a kidolgozatlanságával újra a létbi-zonytalanságba taszítja a kutatóhálózat dolgozóit, a közalkalmazotti státuszhoz mérhető garanciákat egy-általán nem ad, a legkritikusabb hónapokban az ad-minisztratív terhek elképesztő mértékű növelésével erőforrásokat von el a tudományos munkától.

Minderre tekintettel a törvénytervezetet határo-zottan ellenezzük, és az az álláspontunk, hogy meg-szavazása a jelenlegi súlyos helyzetben, de hosszabb távon is további óriási károkat fog okozni a tuda-mánynak és ezzel az egész országnak. Üdvözlettel: Akadémiai Dolgozók Fóruma”

Ezt gondolják. Az a probléma ezzel, hogy államtit-kár úr megint úgy jön be egy törvényjavaslattal - ko-rábban már volt erre példa -, hogy nem történik meg az a szakmai és társadalmi egyeztetés, amelyre egyébként formálisan törvény is kötelezi önöket.

(19.50)

Tudom, hogy majd most is azt fogja mondani, hogy a kollégái végezték el az egyeztetést, csak megint nem végezték el. Tényleg, hogy van az, hogy a repre-zentatív szakszervezet nem kapja meg az anyagot, ami róluk szól? Én azt értem, hogy a Ligával egyszerűbb ezt megoldani, mert ők elsumákolják, csak ezt oda kellett volna adni a TVDSZ-nek, mert őket érinti. Én államtitkár úrtól nagyon kérném, hogy mondjon már erre valamit, hogy ez hogyan történt akkor, ha pont azzal a szakszervezettel nem sikerült ezt megbeszélni. Már ez az első probléma ezzel az előterjesztéssel. Nemhogy 54 percet nem kaptak, mint az MTA, nullát! Ez történt.

Másrészt azért itt egy ilyen érdekes bűvészmutat-vány zajlik, úgy van elővezetve ez a történet, hogy majd a béremelés ezután így megtörténik, és ez a fel-tétele. Az egy dolog, hogy aki ismeri a Kjt.-t, az ponto-san tudja, hogy ez nem igaz, hiszen a Kjt. a kutatóin-tézeti hálózatban dolgozók esetében a differenciálásra lehetőséget ad. Minden évben be kell számolni a tevé-kenységéről, teljesítményértékelést kell adni, azt

évente felül lehet vizsgálni, és ennek megfelelően pluszbért lehet adni. No pláne, maga az ELKH jelentette be október elején, hogy a Kjt. alapján július 1-jéig visszamenőleg átlag 30 százalékos béremelést ad differenciáltan a kutatóintézeti hálózat dolgozóinak, és a differenciálásról a kutatóintézeti hálózatok vezetői döntenek. Tehát a Kjt. lehetőséget ad béremelésre és a differenciálásra, amit ki is használ az ELKH, hiszen bejelentették, hogy ezt már a mostani törvényi szabályozás alapján megteszik, plusz még a fiataloknak még 20 százalék béremelést adnak.

Tehát az egyszerűen nem igaz, hogy aki erre a törvénymódosításra azt mondja, hogy nem, az a béremelésre mond nemet, mert ez nem igaz, ráadásul taxatív a törvényben egy dolog szerepel, hogy a jövőben a bér nem lehet alacsonyabb. Tehát Nacsa Lőrincnek mondom, ez van a javaslatban, tehát ne állítson olyat, hogy ebben szerepel a béremelés, mert nem szerepel. Plusz a jelenleg hatályban lévő törvény alapján adnak béremelést differenciáltan, tehát érdemes ezt egy picit alaposabban olvasgatni, és nem mondani olyat, ami ebben a törvényben nem szerepel.

Másrészt azért valljuk be őszintén, hogy az is egy érdekes érvelés, amit szintén egyébként Nacsa Lőrinc vezetett elő, hogy azért kellett átalakítani a kutatóintézeti hálózatot és elvenni az MTA-tól, hogy béremelés legyen, és hopp, íme, a törvényjavaslat, meglesz a béremelés. Csak jelezném: az, hogy a költségvetésbe az van beírva, hogy MTA plusz iksz milliárd, vagy hogy ELKH plusz iksz milliárd, ez egy pénzügytechnikai, egy ilyen költségvetés-technikai kérdés. Önmagában ezért nem kellett volna elvenni. Ne rángassa a fejét! Teljesen egyértelműen azt is meg lehetett volna csinálni, hogy az MTA-hoz, az ő költségvetési sorukba beírni ezt a többletet. Oda lehet, ráadásul még bérekhez is lehet kötni, akár meg lehet úgy csinálni, semmi nem tiltja, hogy a kutatóintézeti hálózat békeretét lehet vele megnövelni, semmi nem tiltotta volna. Tehát ez is egy olyan érvelés, ami tételelesen nem igaz. Tudom, hogy aki nem kutató, meg nem ismeri az MTA meg az ELKH működését, annak ez olyan jól hangozhat, csak a valóságban ez marha messze van az igazságtól. Azt kérem, hogy ezt a fajta érvelést legalább hagyjuk.

Az egy dolog, hogy nem kérdezik meg az ott dolgozókat. Ezt majd államtitkár úrral megbeszéljük, és remélem, hogy ő meg majd megbeszéli az ott dolgozókkal, de azért ilyesmiket tényleg kutatókkal szemben ne hozzunk már elő! Ha valakit felnőttek kellene tekinteni Magyarországon és kihagyni ebből a szokásos mellébeszélésből, az pont a kutatók közössége. Tehát őket nagyon nem kellene ebbe az irányba belevonni az ilyen típusú dezinformációs kampányba. Ez egy nagyon fontos dolog a számomra.

Őszintén szólva, a törvényjavaslat többi része, hogy díjat alapíthat az ELKH, meg hogy az egyébként szerintem funkciótlan Nemzeti Tudományos Tanácsot kibővítik az ELKH egy delegáltjával, csak hogy egy klasszikus idézetet mondjak Máraitól, nem szó szerint,

ezért elnézést, de valahogy úgy fogalmazott A szegények iskolájában, hogy ez körülbelül annyira lényeges és érdekes, mint ha geológusok vitáját hallgatnám arról, hogy a világóceánok szintje egy centiméterrel nőni vagy csökkenni fog. Mert nincs jelentősége, hogy díjat alapíthat-e a dolgozóinak az ELKH vagy sem. Egyébként jelzem, hogy ha az MTA keretén belül dolgozhatnának, akkor az MTA díjait például megkaphatnák, és akkor nincs ilyen probléma. Ez megint a kiszervezés hiányosságaira utal.

Visszatérnék a végén arra, amit Hiller István felvetett, lehet, hogy tényleg azon kellene gondolkodni, hogy hogyan lehetne jobban és hatékonyabban működtetni ezt az egész rendszert. Határozottan azt gondolom, hogy ebben az első lépés az lenne, hogy meg kellene kérdezni az ott dolgozókat. Nem véletlen kezdtem ezzel a hozzászólással.

Abban meg teljesen egyetértek Hiller Istvánnal, önmagában az, hogy a közalkalmazotti státuszukat elvonják a kutatóktól, az nem fog felszabadítani semmilyen pluszenergiát. Hogy az egyik általa felvetett példára utaljak, tételezzük föl, hogy a munka törvénykönyve alapján fogják alkalmazni az én geológus meg geográfus kutató barátaimat, ismerőseimet az ELKH kutatóintézetében. Attól nem fogják más-hogy értékelni valóban a Mátrát, és nem fogják kimutatni, hogy ott sokkal több arany van a valóságban. Mert nagyon régóta tudjuk, hogy ennek a hegységnek a fő tömege piroxénandezit, pontosan ismerjük a Lahóca-hegyi ércesedést, tudjuk, hogy ott tonnáknél másfél gramm arany van, ami sajnos gazdaságosan nem kitermelhető. Pontosán ismerjük, hogy Károlytárónál Gyöngyösoroszi felett szfaleritet, galenitet lehet bányászni, ott régen volt is bánya, flotátum is, hosszasan tudnék erről mesélni. Nem fognak több szfaleritet, galenitet meg aranyat kimutatni valóban önmagában azért, mert nem közalkalmazottak, hanem a munka törvénykönyve szerint dolgoznak. Annak viszont egyébként nagyon örültek volna már nagyon régóta az elmúlt tíz évben, ha egyébként a Kjt.-nek megfelelően a differenciált módon végrehajtott béremelést megkapták volna, mert egyébként most is vérlázítóan alacsony a fizetésük, és akkor most az egyetemi oktatókat még szóba sem hoztam, de az már egy másik tézisa, az a magyar kutatógarnitúra egy másik fiókja, ahova például én is tartozom.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. Engem az az egy érdekelne konkrétan, és legyen szíves, államtitkár úr, akkor tényleg erre válaszoljon, hogy hogy van az, hogy nem kérdezték meg az ott dolgozókat erről. Hogy van az, hogy a reprezentatív szakszervezet azután jut hozzá informálisan ehhez az anyaghoz, hogy lejár a véleményezési határidő? Ez engem nagyon érdekelne, mert például valószínűleg ön is rossz néven vette volna a pécsi egyetemi közösség tagjaként annak idején, ha elfogadnak egy dedikáltan a Pécsi Egyetemről szóló törvényt, amiről nem tud sem a szenátus, sem egy kari tanács, sem az ott dolgozók, nem tudják elmondani a véleményüket

arról, hogy mi történjen, mondjuk, a Pécsi Tudományegyetemmel. Feltételezem, meg lett volna ezen sértődve, szóval zokon vette volna. Ugyanígy zokon veszik ezek az emberek. Erre legyen szíves, válaszoljon! Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces felszólalásokra van lehetőség. Elsőként megadom a szót Pósan László képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoporthoz.

DR. PÓSAN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Elhangzott az, hogy a közalkalmazotti jogállás megszüntetése - azt hiszem, talán Csányi képviselő úr fogalmazott így -, az a kizsákmányolása a kutatóknak, és gyakorlatilag az államnak túl nagy hatalma lesz a kutatás fölött. Csak szeretném még egyszer felhívni a figyelmet arra, hogy ha ilyet állítanak, akkor nyilván ez igaz Németországra, igaz Hollandiára, igaz Ausztriára, igaz Lengyelországra, és így tovább. Mert én nem véletlenül hoztam azokat a példákat, hogy ezen országokban a tudományos kutatás - és nem soroltam fel mindegyiket - alapvetően munka törvénykönyve alapján történik, jól működik, eredményeket tud hozni. Ha ez önnek kizsákmányolás, akkor nyilván ezt a kritikát át kell majd adni ezen országok nagykövetei felé is, hogy szégyelljék el magukat úgy, ahogyan ön elvárja tőlünk.

Azt is mondta, hogy a humán tudományokra ez nagy veszélyt jelent. Én csak szeretném felhívni a figyelmét, hogy a Maxman Intézetben igen sok humán tudományt művelnek. A Maxman Intézet kutatóinak túlnyomó többsége, több mint 90 százaléka egyébként, határozott idejű, projektre felvett kutató, és nem pedig közalkalmazotti jogállásban ott tevékenykedő. De mondhatnám a Monumenta Germaniae Historicát, ez egy nagyon régi, évtizedek óta menő nagy projekt a német történettudományban, ott sem közalkalmazottak dolgoznak. Ezt csak azért szeretném jelezni, hogy jó, ha ezekkel tisztában vagyunk, még mielőtt olyan állításokat teszünk, ami persze politikai puffogatásnak jó, csak nem fedi a valót. Azt gondolom, hogy helyes, ha ezt tudjuk.

(20.00)

Hiller István azt mondta, hogy a versenyképességet nem fogja növelni az, hogyha a közalkalmazotti státusz megszűnik. Én szeretném hinni, hogy igen. Én csak egyetlenegy példát szeretnék ide felhozni, ami talán jó példának tűnik. A Debreceni Egyetem és a Richter közös együttműködésében sok esetben úgy lehet megvalósítani dolgokat, a mostani szabályozás szerint sajnálatos módon, hogy külön céget kell létrehozni. Én azt gondolom, hogy ez kifejezetten bonyolult. És ha a nemzetközi együttműködésre is gondolunk, amit az egyetemek, kutatóintézetek kötnének

vagy kötnének, akkor ez még inkább megbonyolítja a dolgokat. Amerikai tesztelesektől, kórházi tesztelesektől kezdve nukleáris medicinakon keresztül nagyon-nagyon sok minden van. Azt hiszem, hogy jó lenne megnézni az egyes területeket, hogy hol, mikor, mi indokolt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel több kétperces felszólaló nem jelentkezett, így megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, KDNP, normál időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Sok minden elhangzott itt az elmúlt egy órában, olyan szavak, mint hogy mi emberek, családok emberek a szemétdombra kell hogy kerüljünk, Varga képviselő úrtól, amik szerintem nem biztos, hogy ide a vitába valóak.

De önök tényleg azt gondolják, hogy egy, a mostani tudománypolitikáért felelős miniszternek, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagjának, egyetemi tanárnak az a kifejezett célja, hogy ő tönkrevágja a magyar tudományt, a magyar kutatókat elüldözze itthonról, hogy ezeket a hálózatokat egyébként a földig rombolja, és a helyüket sóval hintse be? Mert önök most ilyen vészmadárként egy ilyen apokaliptikus képet festettek le itt a felszólalásukban, mintha itt a végét jelentené ez a törvényjavaslat meg a korábban a témában elfogadott törvényjavaslatok a magyar kutatásoknak, hogy Palkovics miniszter úr nem szeretne alapkutatásokat, nem szeretne alkalmazott kutatásokat, nem szeretne versenyeredményeket, nem szeretne publikációkat, nem szeretne szabadalmakat, innovációkat, ő ezeket mind nem szeretné.

Azért nagyon humoros a példa, amit Szabó képviselő úr idehozott, a rohanó autóban a fék megszerelése, mert pont Palkovics miniszter... *(Szabó Szabolcs: Azt az akadémiai dolgozók mondták...! - Az elnök csenget.)* Én is meghallgattam önt.

ELNÖK: Képviselő úr, arra kérem önt, bármilyen késő van, eddig tisztességgel meghallgattuk egymást, azt gondolom, tegyük ezután is. Legyen kedves, ne haragudjon, szót adok, nyomjon gombot, és megkapja a lehetőséget! Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Azért humoros, mert Palkovics miniszter úr pont a fékekhez ért az egyik legjobban *(sic!)*, tehát lehet, hogy még ő meg is tudná szerelni a fékeket útközben, de ezt csak a humor kedvéért hozom ide a késői órán. De az, hogy önök azt állítják, hogy az erőforrást von el, ezt is ön mondta, erőforrást von el a területtől vagy a kutatói hálózattól a minisztérium, az, hogy egyébként ez az apokaliptikus kép, amit itt lefestenek, bármilyen módon igaz lenne...

Én is készültem Pósan képviselőtársamhoz hasonlóan nemzetközi példákkal. Akkor miért van az, hogy például Angliában, ami nem mondható, hogy

mondjam, kutató nélküli országnak és egyébként a tudomány teljes mellőzésével létező országnak, az Egyesült Királyságban folyamatosan azon dolgoznak, hogy minél kevesebb állami kutatóintézet legyen, hogy minél kevesebb közalkalmazotti státuszban. Ha valaki nyugdíjba megy, mindig munkaviszonnal; a munka törvénykönyve alapján feltöltött munkaviszonnal vesznek föl oda újabb kutatókat. Belgiumban ugyanúgy, a régiók finanszírozzák a kutatásokat, ők mondják meg a kutatási irányokat, és munkaviszonyban töltenek... A többit, Ausztriát, Németországot, Lengyelországot, Írországot, számtalan olyan országot, amely egyébként sok esetben sok tudományterületen, alkalmazott kutatásban előttünk is járhat, elmondták a képviselőtársaim.

Igaza van alelnök úrnak, van ilyen példa is, és van olyan példa is. De az nem mondható ki, hogy ebben a sok, egyébként innovatív és a tudományban is elől járó országban ez rosszul működne, vagy ez a rendszer eleve halálra lenne ítélve, vagy alapvetően nem is tudna működni, hiszen tény, hogy vannak erre is példák, tény, hogy vannak arra is példák; vagy éppen Csehország.

És például ott van Dánia, ahol közalkalmazottak, igen, van ellenpélda is. De nem jelenthető ki, hogy Ausztriától Csehországon keresztül az Egyesült Királyságon át Írországon, mindenhol rosszul működne azért, mert nem közalkalmazotti státuszban vannak. Ott is van egy előmeneteli rendszer, sőt egyébként van, ahol ténylegesen teljesítmény alapján - például egyébként talán az Egyesült Királyságban - vezetnek be innovációs pótlékokat. Nagyon sok helyen van nagyon sokféle példa a világban.

Ne mondják már azt, hogy az lenne a mi célunk, hogy ne legyen kutatóhálózat, vagy rosszul működjön a kutatóhálózat, hogy ne legyenek itt kutatók, hogy ne legyenek eredmények! Abszolút nem erről van szó. Egyébként pontosan arról szól ez a törvényjavaslat is, és pontosan arról szól a rendszer átalakítása, hogy ha van egy történész kutató, aki egyébként tíz napig nem jut előre, vagy fél évig nem jut előre a munkájában, az is ezt a munkát, ezt a kutatást egyébként ugyanolyan versenyképes bérért végezhesse majd el abban a lépcsőzetes elemében pár év múlva, ahogy mondjuk, a német kollégája vagy éppen az osztrák kollégája, vagy éppen az angol kollégája csinálja ezt.

Itt nem arról van szó, nem tudom, hogy kódex/perc kvótát határoz meg az ITM, hogy egyébként hány kódexet kell lefordítani hány perc alatt ólatinról nem tudom, milyen nyelvre, és egyébként hogyan működjön a teljesítmény ilyen módú értékelése. De abban már egyébként a tavalyi évben meg a tavaszi vitákon is mindannyian, a patkó mindkét oldalán megállapodtunk, hogy szükséges kimosztani a holtpontról az alap kutatásokat, az alkalmazott kutatásokat, hogy olyan irányba menjenek tovább, ami egyébként részben szolgálja és igenis szolgálja a magyar gazdaság érdekeit, és igenis szolgálja a magyar innovációt, és egyébként emellett pedig tartunk meg mindent, ami érték. Ez a rendszer nem arról szól, hogy mindent

lenyesegetünk a fatörzsről, mindenféle ágakat és mindenféle leveleket, és csak a fatörzs maradjon ott. Arról szól, hogy egyébként átültetjük ezt a fát, hogy sokkal több gyümölcsöt hozzon, hogy sokkal több virágot hozzon, hogy sokkal több termést hozzon, arról szól.

Az a teljesen világvége-hangulat, amit önök itt most lefestenek, egész egyszerűen nem igaz. Erre egyébként nemcsak miniszter úr személye a garancia, nemcsak a projektben, az átalakításban, a munkában, egyébként az ELKH irányító testületében részt vevő, nagyrészt akadémikus emberek a garancia, hanem az, hogy egyébként így tényleg azt szeretnénk elérni, hogy egy innovatívabb, egy versenyképesebb, egy XXI. századi, egy modernebb, egy jobban fizetett, egy erősebb kutatói hálózat jöjjön létre, ami egyébként a méltán világhírű magyar alap kutatásban, például matematikában méltán világhírű magyar tudósok örökségéhez méltó és azt tovább tudja vinni, mert most - mindannyian ebben egyetértettünk - az elmúlt 15-20 évben ez egy kicsit megrekedt. Tovább kellett lendíteni, kellett egy plusz lendület, ami továbbvigye. Ez a plusz lendületnek most a modellje.

És ha nem jön be 1, 2, 5, 8, 10 év múlva, és azt gondolom, hogy szerintem rövid táv az a másfél év, amit alelnök úr a '22-es választásig mondott, hogy egy ilyen modell bejáratódjon, lehet, hogy ennek több idő kell, hogy lássuk meg, hogy hogyan működik ez, hogy milyen eredményekkel működik, hogy milyen nemzetközi elismertséggel működik, hogy milyen publikációk, hogy milyen különböző szakmai sikerek keverednek ki ebből a rendszerből, de ki fogja állni szerintünk az idő próbáját. Ha nem, akkor természetesen lefolytatjuk majd azt a vitát, hogy mit lehetett volna másképp csinálni. Mi most azt gondoljuk, hogy ki fogja állni az idő próbáját, ezért támogatjuk a törvényjavaslatot, és ezért kérem önöket, hogy a világvége-hangulat helyett... Például a kérdések, amiket föltek, lehet, hogy legitim kérdések, de a világvége-hangulat semmiképpen nem indokolt. Köszönöm szépen. (Dr. Pósnán László tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Szabó Szabolcs képviselő úrnak, független képviselő. Parancsoljon, képviselő úr!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Elnézést, hogy az előbb egy kicsit elragadtattam magam. Csak az ember azt gondolná, hogy amikor a tudomány ügyéről beszélünk, akkor legalább olyan szól hozzá, aki egy egyszerű szöveget tud értelmezni. Elég világosan elmondtam, hogy felolvasom az ott dolgozók véleményét, majd el is mondtam, hogy aláírva: Akadémiai Dolgozók Fóruma. Tehát ezt az ott dolgozók mondták. Tehát ne azt mondja, hogy én világvége-hangulatot keltek! Az ott dolgozók pontosan ismerik Palkovics miniszter urat, tehát nem véletlen a finom utalás a fékre. Ezt mondtam, ne nézzük már gyerekeknek meg serdületlen kamaszoknak

az ott dolgozó, tudományos fokozattal rendelkező kollégákat!

Azt meg csak így a nagy térbe üzenem a frakciója felé, hogy majd beszéljék már meg, hogy lehetőleg, amikor tényleg ilyen témáról van szó, olyannal vitatkozzunk már, aki mondjuk, ért a tudományhoz, meg az se ártana, ha tudományos fokozattal rendelkezik. Pósan elnök úrral nagyon szívesen elvitatkozom, mert ő érti, rendelkezik tudományos fokozattal; nem egyezik a véleményünk, de ő nem szokott nagy butaságokat mondani legalább. Egy kis szerénységet! Ne legyen részt olyan vitában, amihez nem ért, és hagyja, hogy beszéljük meg a szakmai ügyeket államtitkár úrral, például válaszoljon arra, hogy miért nem egyeztetett a kollégákkal, akik ott dolgoznak az akadémiai kutatásintézetben. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hiller István alelnök úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Országgyűlés! Érdekes arról vitatkozni, amiben véleménykülönbség van közöttünk, és teljesen fölösleges olyan dolgokról vitatkozni, ami meg nem is téma.

(20.10)

Ténylegesen senki nem állítja, hogy bárki ebben az Országgyűlésben egyes képviselőként, képviselőcsoportként vagy éppen kormányzati személyként a magyar tudomány vagy kutatás - idézőjelben - életére tör. Nem ezt mondtam, nem ezt mondtuk. Azt mondtuk, hogy önöknek nincs igazuk. A kettő között nagy különbség van. Hadd hívjam föl a figyelmet, hogy ezt valóban csak két percben érdemes kifejtetni vagy egy külön vitanapon.

Az a problémám, hogy az oktatás és a kutatás egészére önöknek nem koherens a hozzáállásuk, hanem abból a szempontból lehet csak megvilágítani, hogy hogyan tudják a legjobban a saját érdekeiket érvényesíteni. Az állam szerepe ezért nem megfelelő, mert nem az állam szerepével van a baj, azzal van a baj, hogy ha úgy hozza az érdekük, akkor központosítanak eszeveszetten, egy másik alkalommal pedig teljesen kiszerveznek, miközben egy körről beszélnek.

Hogy világos legyen: a magyar közoktatásban végrehajtottak egy olyan központosítást, az államosításnak olyan mértékét, amilyen 1948-50 kivételével soha nem volt a magyar tanügyigazgatás történetében. A magyar felsőoktatás történetében meg most hoznak valami olyasmit, hogy kuratóriumoknak és részben alkuratóriumoknak adják át a jogok jó részét - szerencsére még nem mindent -, és azt mondják, hogy az állam ezért nem felelős. Majd elveszik az Akadémiától az intézethálózatot, az intézethálózat elvétele után pedig most elveszik a közalkalmazotti státuszt. Semmilyen módon nem koherens, ezzel van a vitám. Köszönöm szépen. *(Dr. Keresztes László Lóránt tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kettőperces felszólalásra megadom a szót Balczó Zoltán képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Elnök Úr! Köszönöm a szót. Szabó Szabolcs felszólalását én nemcsak érdeklődéssel hallgattam, hanem nagyon meggyőző volt számomra, de bizonyos értelemben Nacsa Lőrincet hadd védjem meg a következő tekintetében.

Magyarországon népképviselői országgyűlés van. Ez azt jelenti, hogy ha egészségügyi témákról van szó, ott nem orvosok szólalnak csak föl, hanem mindenki, aki valamilyen módon képviselővé vált. Tehát ha én, mondjuk, a felsőoktatásban 35 évet dolgoztam, akkor ahhoz hozzászólhatok, ehhez a témához nem, mert nincs tudományos fokozatom? Tehát itt Nacsa Lőrinc teljes joggal szólal föl. Az, hogy esetleg mit mond, az, hogy ön éles szavakkal vagy erőteljesen elítéli azt, vagy szembemegy, az teljesen rendben van, de a felszólalás joga is rendben van.

Ezek után Nacsa Lőrincet hadd szóljak. Azt szeretném elmondani, hogy mi a különbség azok között az országok között, amelyeket ön példaként említett, és Magyarország között. Azokban az országokban nincs egy olyan egypárti túlhatalom, amelyik az élet minden területén agresszíven kívánja érvényesíteni az érdekét, és mindenekelőtt mindent fölszámolni, ahol autonóm döntéshozatal van. Ez a különbség. Köszönöm. *(Szórványos taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Pósan László képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport, kettőperces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. PÓSAN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Én csak azt szeretném jelezni, hogy egyetértettem Balczó képviselő úrnak azon megnyilvánulásával, ami arról szól, hogy egy népképviselői országgyűlésben minden képviselő elmondhatja a véleményét. De ha ez így van, akkor a mondandójának a második részénél azt kell mondanom, hogy Magyarországon volt parlamenti választás, ez a parlamenti választás meg egy ilyen mandátumtöbbséget hozott létre; ez is a népképviselői országgyűlés velejárója.

Tehát ne azt mondja, hogy túlhatalma van vagy nincs valakinek! Lehet, hogy éppen aktuálisan Németországban most nincs, de lehet, hogy később lesz. Ezt nem tudjuk soha megmondani. Én csak azt szeretném jelezni önnek, hogy akkor, amikor egy parlamentaris keretek közötti vitát folytatunk, akkor a mondandónak e tekintetben mégiscsak teljes koherenciát illene követni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettőperces időkeretben megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm én is. Szeretném megköszönni Balczó képviselőtársamnak a mondatait. Ma is már többször összeszólalkoztunk és vitatkoztunk, de talán mindig próbáltuk ezt a kölcsönös tisztelet vagy a korrektség jegyében megtenni.

De legalább világossá vált, hogy Szabó Szabolcs demokráciaképe az, hogy ő mondja meg, hogy ki mihez szólalhat föl, és ő is biztos kizárólag a doktori díszszertációjának a témájában szólalt fel eddig az Országgyűlésben, semmi más ügyben nem nyilvánult meg, sem sajtótájékoztatókon.

Én értem, hogy a képviselő úrnak ez a demokráciafelfogása, mi mégsem ezt gondoljuk a magyar népképviselőtről és a magyar demokráciáról, hanem bárki, még az ön most újonnan megalakult képviselőcsoport-társai, akik soha nem teszik a tiszteletüket az Országgyűlésben, még ők is bejöhettek erre a vitára, és nekik is joguk van felszólalni, úgy, hogy egyébként hónapok óta nem járnak be a munkahelyükre. Köszönöm. (Dr. Pósn László tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Normál időkeretben kért szót Szabó Szabolcs képviselő úr, független képviselő. Parancsoljon, képviselő úr!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen a szót. Már másodszor kell azt mondanom, hogy figyeljenek, és Nacsa Lőrinc is figyeljen arra, amit mondok! Megpróbálok elismételni - nem olyan bonyolult megérteni.

Azt állítottam, vissza lehet a jegyzőkönyvből olvastatni - fel is olvastathatjuk, tényleg -, azt állítottam, nagyon jó volna, hogyha olyan szólna hozzá az ilyen vitákban, aki érti a tudomány működését meg az Akadémia működését, és hozzátettem, hogy egyébként meg nem ártana, ha mondjuk, tudományos fokozata is van. Én nem vontam kétségbe, hogy hozzászóljon, ezt nem tudom, honnan olvasta ki! Én azt kifogásoltam, hogy akkor ne szóljon hozzá, ha nem ért hozzá, ez ezt jelentette.

Tehát a magyar nyelv nem olyan bonyolult. Például az ELKH-ban van Bölcsészettudományi Kutatóközpont, ott vannak nyelvészek, nagyon szívesen elmagyarázzák önnek, hogy a magyar nyelv logikája az miként működik, és hogy mit jelentenek a mondatok meg a szavak. Tehát ne akarjon olyat állítani, amit nem mondtam! Legyen szíves, ismerkedjen meg a magyar tudományos életnek a működésével, és akkor nem fog olyanokat mondani, amit mondott! Ez egy zárójeles megjegyzés, megint visszautalnék.

Én nagyon örülnék egyébként, ha az államtitkár úr nem zárszóként szólna hozzá, hanem gombot nyomna és kérne szót, mert akkor utána tudnánk beszélgetni. Mert hogyha zárszóként mondja el...

ELNÖK: Képviselő úr, bízzuk ezt az államtitkár úrra!

SZABÓ SZABOLCS (független): Én kértem!

ELNÖK: Köszönöm.

SZABÓ SZABOLCS (független): Úgy kezdtem, hogy nagyon szépen kérem, de így is mondtam, még mielőtt valaki azt mondja, hogy én már államtitkárt is utasítok, hogy arra kérem az államtitkár urat. Akkor, nem tudom, már harmadszor mondom a „kérem”-et, tényleg nehogy valaki azt vegye ki, hogy én utasítom a professzor urat, hogy nyomjon gombot. Csak azért, mert hogyha zárszóként mondja el a válaszait, akkor utána már nem tudunk válaszolni. Zárszót utána is mondhat, csak akkor közben esetleg tudnánk még reagálni egymásra.

Tehát én továbbra is nagyon kíváncsi lennék arra, hogy hogy van az, hogy az ott dolgozó kutatók nem tudták véleményezni ezt az anyagot, utólag kapták meg. Tehát ezt szeretném most már tudni. Köszönöm szépen. (Szórványos taps az ellenzék sorai-ban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki felszólalni a napirendünk keretében. (Senki sem jelentkezik.) Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az államtitkár urat, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. (Jelzésre:) Igen. Államtitkár úr, öné a szó.

BÓDIS JÓZSEF innovációs és technológiai miniszteriumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azzal kell kezdenem, hogy köszönöm a hozzászólásokat és köszönöm a vitában kifejtett világos állásponatokat.

A hozzászólásoknak két fő vonulata volt, annak ellenére, hogy mondjuk, ez a törvényjavaslat igazából két programot hozott ide, az egyik a jogállásváltozás, a másik az ELKH képviselete a Nemzeti Tudománypolitikai Tanácsban. Azt gondolom, hogy mindenki elég világosan megfogalmazta a véleményét, ez ügyben nincsenek kételyeim, és köszönöm a pozitív hozzáállásokat és köszönöm a kritikákat is. Ugyanakkor van néhány általános dolog, amire muszáj reagálni, mert a legtöbb hozzászólásban megjelent.

Az egyik ilyen az akadémiai szabadság, egyetemi autonómia fogalomköre. Azt gondolom, hogy igazából ez egy kulcskérdés, és egyetértek azzal a képviselői véleménnyel, hogy a vita inkább ilyen hitvita volt sokszor, és nem feltétlenül szakmai. De ha a szakmaihoz megyünk vissza, akkor tisztáznunk kéne, hogy ki mit ért egyetemi meg akadémiai autonómia alatt.

(20.20)

Azt gondolom, hogy annak idején, amikor létrejöttek az egyetemek és fejlődtek, nagyon világos volt, hogy az egyetemi autonómia - ami egyben akadémiai is jelentett nyilván - akkor tudott igazából megvalósulni, ha az egyetemnek volt vagyona, tudott gazdálkodni, és mellette a tudományok művelése és átadása

folyt a különböző időszakokban. Az elmúlt évtizedekre visszatekintve a magyar egyetemeknek nem volt tulajdona. Amikor mi a modellváltásnak nekiálltunk, akkor a modellváltó egyetemek megkapták a tulajdonukat. Kétségtelen, hogy a történelmi időkben törzsvagyonuk is volt, konkrétan földek, szántók, erdők, de a mai világban nem biztos, hogy ez a feltétlenül járható út, de akár erről is lehet szó.

Amikor egyik oldalról kritizáljuk, hogy a köznevelésben egy nagy centralizációt hajtottunk végre, a másik oldalról nem vesszük észre, hogy amikor az állami fenntartású egyetemek alapítványi fenntartásúakká válnak, ez mégsem csak a centralizációról szól. Ez talán valami másról szól. Ez az én olvasatomban az akadémiai vagy az egyetemi autonómia kiteljesedése, vagy legalább lépés abba az irányba. Hogy ez a gyakorlatban hogy fog megvalósulni, azt majd az elkövetkezendő évek meg fogják mutatni. Egy biztos, azzal, hogy modellváltásokat hajtunk végre az egyetemek kapcsán, vagy most az ELKH kapcsán, nem azt jelenti, hogy most megcsináltuk, hátra dőlhetünk, és akkor itt a Kánaán, és már csak úgy tódulnak az eredmények akár oktatási, akár tudományos vonalon. Nem. Ha ezt sikerre akarjuk vinni, akkor az aktuális egyetemi polgároknak, a vezetőiknek, az ELKH-intézetek kutatóinak nagyon-nagyon keményen meg kell dolgozni. Tehát több munka, ehhez több forrás társul, mert ebben a félévben egy 11 milliárdos forrással több jut például az Eötvös Loránd Kutatási Hálózatnak. A következő évtől kezdve 22 milliárddal beépülő módon nő meg ez a forrás, amelynek jelentős részét bérre lehet és kell is fordítani. A 30 százalékos béremelés vagy bértömegemelés nem röpíti a kollégáinkat rögtön akár az európai, akár a világ K+F+I piacán túl magasra, de legalább elindultunk. Elindultunk, és ezt meg lehet becsülni.

Egyébként az is elhangzott, hogy tényleg egy óriási kihívás elé került mindenki a Covid-járvány kapcsán. Azt gondolom, hogy senki nem vágyott erre a kihívásra, és azt is hiszem, hogy a tavaszi járványt egészen jól megúsztuk és menedzseljük, s most nem tudjuk még, hogy mi vár ránk. Meggyőződésem, mindenféle nagyon fontos intézkedésre szükség lesz ahhoz, hogy ezt az ősz végét, telet átvészeljük, és talán majd tavasszal vagy a jövő év közepe táján elköszön tőlünk ez a vírus. De hátha meggondolja magát, és előbb elköszön.

De mit tud csinálni a tudományos közösség? A tudományos közösség a járvány magyarországi megjelenése előtt reagált erre a kihívásra, és nagyjából száz projektjavaslattal jelentkeztek, amiből huszon-egynéhányat befogadtunk, menedzselünk, és ma már kezelhető eredményei vannak. Mindig mondjuk, hogy a koronavírus ellen nincs specifikus gyógyszer, és ez igaz. Nincs vakcina, ez is igaz. Aztán lesz majd vakcina, de nem tudjuk, hogy az éppen mennyire fog védeni bennünket, bízunk benne, hogy egy időszakra majd fog védeni.

Viszont több olyan gyógyszerfejlesztés indult el, amely ma már a magyar emberek számára, akik a ko-

ronavírus-betegséget elkapták, rendelkezésre áll. A favipiravirt itt, az Eötvös Loránd Kutatási Hálózat egyik intézetében szintetizálták. Ma gyártásban van. Kétségtelen, hogy Japánból kaptunk egy adományt ugyanezzel a hatóanyaggal. Tudják, mi az igazi probléma azzal? Az adomány rendben van, de olyanok a mi szabályaink, hogy annak egy klinikai vizsgálatát el kell végezni, hogy adható-e a magyar betegeknek. A japánok kikötötték, hogy kontrollcsoport kell, tehát nemcsak a betegeknek adhatjuk, hanem másnál is le kell tesztelni, és ez nagyon beszűkíti a mozgásteret. De a magyar fejlesztés rendelkezésre áll.

Ugyanígy titkosan indult el az év elején a remdesivir gyártása. Az egy dolog, hogy a WHO vagy akárki más milyen véleményeket mond erről, egy biztos, hogy az aktuális helyzetben az aktuális betegnek hasznos szer, biztosan javít a helyzetén, s ma már tapasztalataink is vannak. De gondolják el, hogy a gyógyszerfejlesztés egy öt-tíz éves periódus. Kétségtelen, hogy ez a gyógyszer már ki volt találva, de attól még a gyártása, a gyártásra való előkészítése és a betegig való eljuttatása egy nagyon komoly fejlesztő tevékenység.

De ha a gyógyszert félreteszem, két és fél - mindjárt megmondom, miért fél - vakinafejlesztés indult el. Mi lassabban haladunk, más koncepcióval indult el ez a fejlesztés. A fél azért, mert ugyan vakcinatulajdonságokkal is fog rendelkezni, ha kész lesz, de egyben terápiás szer is. Ezért mondom, hogy nem feltétlenül vakinafogalom csak. De ezek elindultak, ebből kettő állatkísérletes kipróbálás alatt van, és valamikor készen lesz.

Azoknak a vakcináknak, amelyek a világban fejlesztés alatt állnak, illetve már kifejlesztették - ez most már több mint száz -, nem tudjuk, hogy mi lesz a hatásuk. Egész jókat hallunk az orosz vakcináról, bizonyos kínairól, az oxfordiról is jókat hallunk, de például azt is hallottuk, hogy egy nem várt mellékhatás miatt leállították egy időre, majd folytatták. Azt eláru- lom, hogy a mellékhatásnak semmi köze nem volt a vakcinához. De egy klinikai vizsgálat során minden szempontot értékelnek, és azonnal leáll egy időre, amíg nem tisztázzák. De megy tovább, és bízunk benne, hogy vagy az év végén, vagy a jövő év elején rendelkezésre áll.

Az év elején maszkbeszerzési problémáink voltak, és ma Magyarországon maszkgyártás van, kifejlesztettük a gyártósorokat. Van itt fertőtlenítőszer- gyártás és lélegeztetőgép-fejlesztés is. Két olyan lélegeztetőgép-fejlesztés történt pár hónap alatt, amelyek már gyártási fázisban vannak. Illetve egy olyan tömegelegetető rendszer fejlesztése történt meg, amire reméljük, hogy soha nem lesz szükség. De azért képzeljük el, hogy az egy olyan fejlesztés, ami a világ érdeklődését is kiváltotta. Mert amikor a beteg közelében van annak a szerkezetnek az az egysége, az már ugyanolyan, mint az egyedi lélegeztetőgép. Tehát az a tudományos közösség, amelynek érdekében mi forrásokat mozgósítunk, szabályozáshoz

nyúlunk, rendkívül jól reagált, fantasztikus módon letette a névjegyét.

Amikor vírusról beszélünk - s Jakab Ferenc professzor úrra is hivatkoztak itt -, nos, Jakab professzor úr a koronavírusnak köszönheti, hogy Pécssett elindult egy Virologiai Nemzeti Laboratórium. Mi ez, ha nem jó reagálás az élet kihívásaira, mi ez, ha nem jó válasz egy komoly kérdésre, és komoly válasz?

(20.30)

Ez a laboratórium - hogy mondjam? - nyolc éve állt, ott volt, rektorként nagyon sokat próbáltam tenni azért, hogy a köztudatba bekerüljön, nem igazán voltam sikeres; most a koronavírus ezt megtette. Ott van egy olyan csapat, amely az első koronavírus érkezését Magyarországra, tehát az útját is le tudta írni a vírus genetikai vizsgálatával - ez egy gyors reagálás, igen, én azt gondolom.

Az alapkérdés: jó-e az, hogy a közalkalmazotti státuszról a munka törvénykönyve által szabályozott jogviszonyba kerül valaki? Nyilvánvaló, tessenek mutatni egyetlen szakszervezetet, amely erre azt mondja, hogy nagyon jó! Hát, nincs. Egyébként a képviselő úrnak azt tudom válaszolni, hogy minden szükséges egyeztetést megtettünk, és ez le is van dokumentálva. Nem tudom, valami technikai hiba lehetett, amely az ön információját alátámaszthatja, de nekem itt van a lista, hogy kivel egyeztettünk, és megvan, hogy milyen véleményt mondtak. Nem volt egyetlen szakszervezet, amelyik támogatta volna, hogy a Kjt. megszűnjön, ez természetes, viszont mi nem abban gondolkodunk, hogy akárkit leigázzunk, lehetetlen helyzetbe hozunk, s a többi, hanem azt szeretnénk, hogyha az a tudományos közösség, amely napról napra komoly felfedezéseket tesz, a hasznosítás terén sikeresebb legyen. Minden strukturális és szabályozásbeli és forrásbeli változás ezt a célt szolgálja.

Versenyképes bérek és infrastruktúra. Azt gondolom, hogy ezen a vonalon is az első lépést tettük meg, de a további lépések pont abba vannak burkolva, hogy beépülő jelleggel 22 milliárddal nő az Eötvös Loránd Kutatási Hálózat büdzséje.

Előkerült az OTKA-kérdés. Igen, az OTKA-pályázatok elbírálásának kialakult rendje volt, és lesz is remélhetőleg. Az elbírálás során szerettük volna jobban érvényesíteni a tudományometriai paraméterek jelentőségét. Én az elmúlt pár évtizedben megmártóztam a tudomány világában, tehát tudom, hogy nem lehet abszolutizálni akár a publikációk számát, akár az impaktfaktorát, a citációt, de azért mégis egyfajta - hogy mondjam? - gondolkodást vagy megítélést kell hogy jelentsen. Akkor, amikor a pályázatok kiértékelése lezajlott, akkor 19 pályázat esetében láttunk eltérést a tudományometriai paraméterek és a végső döntés között. A konzultációk során - amelyeket sokan tagadnak, de megvoltak, a konzultációk során - ezek köre kilencre

ment le, és kilenc esetben valóban hozzányúltunk ahhoz, hogy egy Q4-es, tehát egy gyengébb tudományometriai paraméterekkel jellemezhető pályázat helyett egy Q2-est vagy Q1-est tettünk előre. Hadd mondjam el azt, és nyilván nem feltétlenül jó nevekről beszélni, és nem is akarok, de olyan, a világban is és Magyarországon is top kutatóknak számítók kerültek ki korábban a javaslatból, akik például a koronavírus-járvány kapcsán a koronavírus egyik tulajdonságát, egyfajta tulajdonságát tudták körvonalazni, bebizonyítani, ami a virulenciájával kapcsolatos. Nagyon top lapban tudták leközölni.

Nyilván akkor, amikor egy ilyen rendszerbe bárki bármilyen módon belenyúl, az kritikát vált ki, és a kritikára oda kell figyelni. Odafigyeltünk. A miniszter úr felkérésére az elmúlt - nem is tudom - hat hétben több alkalommal konzultáltam az Akadémia főtítkárával, hogy ezt a helyzetet orvosoljuk, és a továbbiakban ne alakuljon ki még így félreérthető helyzet se. Én abban bízom, hogy a közeljövőben meg tudunk egyezni. Az OTKA elbírálási rendszerében egészen más helyet szeretnénk biztosítani az Akadémiának önállóságban, autonómiában és magasságok tekintetében. Most ennyit mondhatok erről vagy ennyit tudok elmondani, mert nem akarom elkiabálni, a megegyezés előtti pillanatban vagyunk. Holnap délután fogok az Akadémia főtítkárával egy újabb találkozót, megbeszélést lefolytatni, bízom benne, hogy ott olyan megegyezés születik, amelyet már a nyilvánosság felé is vihetünk.

Hiller képviselő úr, alelnök úr, miniszter úr - bármilyen címet örömmel használok - a hozzászólásában arról beszélt, hogy amit mi teszünk, azt nem hittel tesszük, miközben más oldalról meg azt kaptuk, hogy ez egy hitvita; tudom, hogy a kettő nem ugyanaz, és nem is akarnám ezt a poént így ilyen értelemben leütöni. Én miben tudok hinni? És egyébként elfogadom a jóindulatukat, amikor a kritikájukat megfogalmazzák, de elmondom az én hitvallásomat ez ügyben. Én hiszek a felsőoktatási, egyáltalán az oktatási intézmények szabadságában, a kézi vezérlés mindig egy bonyolultabb szisztéma, bár abban nőtem fel, abban tudtam megküzdeni a magam világát vagy életét, és valamit talán el tudtam érni, és ebben nem az államtíkári pozíció számomra a legmagasabb ilyen értelemben. Én a tudományt ma is művelem, és nem azért, mert kell, hanem azért, mert egy más világba viszi el az embert a tudományos gondolkodás. Igen, nem lehet hazamenni, akár otthon, a dolgozószobába, akár a laboratóriumba, és akkor ott az ember töri a fejét, és majd kitalál valamit, az jön; vagy jön, vagy nem jön - jó, amikor jön. Ez a rugalmasabb rendszer ezt szeretné támogatni, ezt szeretné jobb egzisztenciával, jobb infrastruktúrával, magasabb fizetésekkel támogatni.

Nem gondolom, hogy egy kutató attól fog jobban kutatni, hogy közalkalmazott vagy a munka törvénykönyve által szabályozott jogviszonyban van, de talán attól igen, hogy nő a fizetése, más szinten tud a világ

tudományos versenyébe - mert azért ez egy verseny - bekapcsolódnai, és tud élni azokkal az egyébként nem lebecsülendő pályázati lehetőségekkel, amelyek akár itthon, akár mondjuk, uniós szinten is rendelkezésre állnak. Amiben mi magyarok nagyon gyengék vagyunk, az az uniós források elhozatala. Akkor, amikor a Horizon-pályázatból 0,6 százaléknyi forrást tudtunk elhozni, az a szégyen kategória. Én is szégyellem magam mint kutató, hogy ott nem tudtam sikeres lenni, de a kollégáinkat abba a helyzetbe kell hozni, és nemcsak forrás ügyében, hanem menedzsment és egyéb tekintetben is, hogy sikerrel pályázzanak, mert az Unióban sok forrás van, és nemcsak az, ami hivatalosan jár nekünk, hanem más úton is.

(20.40)

Akkor, amikor a Macron elnök által javasolt és létre is hozott európai egyetemi rendszerben most már tíz fölötti egyetemünk benne van, az számomra egy óriási siker volt; nem egyéni siker, hanem a rendszer környékén ügködő ember sikere, mert olyan közegebe, olyan hálózatba kerültek, amely magával is húzza az illető egyetemeket. Amikor nekem gondjaim voltak a pécsi egyetemen a csökkenő hallgatói létszám miatt, és a hiányunk ellenére 200 milliós alapot hoztunk létre - 4 milliárd körüli hiányunk volt, 2-4 között mozogtunk - a nemzetköziesítés céljából, életem legjobb vezetői döntése volt, mert amikor én '10-ben rektor lettem, akkor 1100-1200 külföldi hallgatóm volt, amikor '18-ban átadtam a rektorátust az utódoknak, négyezer-négyezer-háromszázvalamennyi hallgatóm volt. Nemcsak az egyetemi milió változott meg a sok külföldi hallgatótól, hanem a város milióje is. A belvárosban több idegen beszédet lehet hallani, mint magyarul. Nem, képviselő úr? *(Dr. Keresztes Lóránt László: Nem tudom, én kaposvári vagyok.)* Én most Pécsről beszélek.

No, tehát akkor, amikor az ember pozícióban van, bizonyos döntéseket, sokfajta döntést meg kell hozni. Nekem nagyon sok munkámba telt, hogy amikor 2010-ben az egyetemünk nem kapta meg a kutatóegyetemi címet, hat év munkával tudtuk megszerezni; nem az én munkámmal, de az én szervezésemben, az én menedzselésemben. Óriási dolog egy egyetem számára! Én abban bízom, hogy a most zajló - akár felsőoktatási, akár tudománypolitikai - változások jobb lehetőséget teremtenek a továbblépésre, a világban folyó versenyben való részvételre. Azzal a gondolattal nem értek egyet, hogy nem a versenyképesség a fontos a tudományban, de fontos, mert így mérnek bennünket. Nem biztos, hogy jó egyébként, de attól még így van. Ennek alapján tudunk bizonyos eredményeket elérni.

Általánosságban tekintve ezeket szerettem volna elmondani, de volt néhány konkrét kérdés, amire illik válaszolnom. Igazából én nem értem ezt a neoliberalis tudománypolitikát. Az biztos, hogy távol áll tőlünk, de én bízom benne, hogy amit csinálunk, az nem az. A hitvitáról beszéltem.

Hogy méltatlan dolog-e nekem itt lenni, nem tudom. Őszinte választ akarok adni rá. Szerintem nem méltatlan dolog ebben a Házban jelen lenni. Ez az ország Háza, gyönyörű épület, én nagyon szeretem ezt a Házat. Lehet, hogy nem méltó államtitkárnak lenni, de az élet úgy hozza, hogy vannak államtitkárok. Azt talán tudják, hogy azért én nem álltam ezért sorba, de meggyőztek, hogy tudok valami olyat tenni, valami szakmait, ami a rendszernek, amiből én jövök, segít. Én hiszek abban, hogy a modellváltás segít az egyetemi mozgástéren, a léten. Hiszek abban, hogy a pluszforrások segítik a jobb teljesítményt, és abban is hiszek, hogy ha az ember itt lehetőséget kap pár mondatot elmondani, az egy jó dolog. Én egy naiv lélek vagyok, lehet, hogy nincs igazam, de attól még, ha egyszer már erről szó volt, akkor elmondom.

A pécsi forrásokkal, egyáltalán a forráselvonással kapcsolatban, igen, nagyon hálás vagyok képviselő úrnak, hogy mindig felteszi ezt a kérdést, és akár idegesíthetne is vele, de nem, én ezért hálás vagyok. Hálás vagyok, mert Hiller alelnök úr biztos meg tudja mondani, hogy azért nem úgy van az, hogy ha valaki egy minisztériumban azt gondolja, hogy most ide-oda ilyen forrásokat adunk, akkor az már megy is. Volt egy naiv fázisa az én életemnek, amikor azt hittem, hogy csak ki kell találni, meg értelmesen meg kell indokolni, és már meg is tudjuk csinálni. Nem, ráadásul ez a koronavírusos dolog - és nem akarok erre mindent visszavetíteni - azért a gazdaságot is jelentősen érintette, és még nem tudjuk, hogy fogja érinteni.

Akkor, amikor ezt az alapot létrehozták, akkor azért hozták létre, hogy a gazdasági problémákat és minden mást is menedzseljünk. A tudományt elmondtam. Én azt gondolom, hogy az a most már inkább 4 milliárdos alap, amit mi arra a huszon-egynéhány projektre költöttünk, szerintem rendkívül módon megérte, viszont van egy újabb befektetés a jövőbe, amely az összes értelmes projektet tovább tudja vitetni a végső győzelemig.

A pécsi egyetemet is érintette az elvonás. Egyébként az első körben 23 milliárd körüli volt, amit viszonylag egy hét alatt le tudtunk hozni 14 körülire azzal, hogy a betegellátásban szerepet játszó intézmények a betegellátás oldaláról visszakapják ezt az elvonást. Azóta is dolgozunk azon, hogy az oktatási területet érintő elvonásokat visszapótoljuk. Jelen pillanatban nem tudom, hányadik változata készült el annak az előterjesztésnek, amellyel ezt szeretnénk orvosolni, de időközben különösen azok az intézmények, amelyek egyébként a betegellátásban és a vírusos betegek ellátásában is részt vettek, illetve a kutatásokban, más csatornákon jelentős forráshoz jutottak. A pécsi egyetem 5,7 milliárdos pluszforrása a korábban elindított „Modern városok” program keretében történő campusfejlesztésekről szól. Azt gondolom, azt be kell fejezni, és annak jó minőségben működnie kell.

A működési források visszapótlására azt tudom mondani nagyon egyenesen, hogy folyamatban van. Reméljük, sikerre tudjuk vinni. Ugyanakkor azt is hozzá kell tennem, hogy minden intézmény gazdasági

helyzetét monitorizáljuk, tehát tudjuk pontosan, hogy hol szorít a cipő, kinek milyen forrásra van szüksége, és csak a legszükségesebbeket fogalmaztuk meg. Bízom benne, hogy meg tudjuk oldani, annál is inkább, mert egyébként ezek az intézmények nagyon klassz teljesítménnyel tudták megoldani, hogy az első félévben emiatt, tehát a Covid miatt fél év nem vezett el senkinek. Bízunk abban is, hogy a szeptemberben elindult újabb akadémiai év átszervezésével... - mert minden intézmény átszervezte a maga oktatását, előrehozták a gyakorlatigényes képzéseket, hogy ha át kell állnunk egyik napról a másikra a távolléti oktatásra, akkor is sikerrel tudjuk az évet zárni. Azt gondolom, ez mindenkinek fontos. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Lejárt az idő? Akkor elnézést kérek, túlbeszéltem, elnök úr.

ELNÖK: Fájó szívvel mondom, államtitkár úr, de ha még esetleg van olyan nagyon fontos téma, ezt elnöki jogkörömnél fogva meg tudom tenni. Ne maradjon senkiben feszültség! Azt gondolom, ritka pillanat, amikor ebben a Házban ilyen őszintén és tisztán beszélnek.

(20.50)

BÓDIS JÓZSEF innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Egy dologra muszáj reagálni Palkovics miniszter úr kapcsán.

Én ledöbbsentem, amikor megtudtam, hogy neki mi volt az igazi nagy tudománya. Próbálom a legegyszerűbben megfogalmazni. Ő volt az elsők egyike a világban, Magyarországon biztosan, aki a fékek kapcsán nemcsak dobfékben meg tárcsafékben gondolkodott, hanem ebbe bevitte a komputert. Az a fejlesztés, amit ő a teherautókra és a kamionokra dolgozott ki, egy kollégája pedig a személygépkocsikra, forradalmasította a járművekben alkalmazott fékrendszert. Én például ennek a rendszernek köszönhetem, hogy amikor 140-es tempónál a jobb hátsó abroncsom levált, ez a rendszer biztonsággal megállította az autót. *(Csányi Tamás: Magyarországon nem lehet 130-nál többel!)* Azt mondtuk, hogy őszinte... *(Nacsá Lőrinc: Németországban volt!)* A lényeg az, hogy az ő tudománya, alkalmazott kutatása és fejlesztése a világban közlekedő autók és emberek biztonságát jelenti. Úgyhogy lehet őt kritizálni, én egyébként tisztelem.

Ezzel szeretném megköszönni mindenkinek a kritikáját, támogatását és segítségét. Köszönöm a figyelmüket. *(Nacsá Lőrinc tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr rendkívül hatásos, részletes, egyértelmű válaszait.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Elsőként megadom a szót Keresztes László Lóránt frakcióvezető úrnak: „Tisztelet a hősöknek!” címmel. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Engedje meg, hogy megköszönjem államtitkár úrnak a választ. Azt mindenképpen fontosnak tartom elmondani, hogy Palkovics miniszter úr tudományos teljesítményét szerintem ebben a Házban kritika nem érte és szerintem nem is fogja.

Rátérve a napirend utáni felszólalásra: 1956. november 4-én hajnali 4 órakor szovjet csapatok támadást indítottak Magyarország ellen a világos céllal, hogy leverjék a forradalmat; azt a forradalmat, amelyben a magyar emberek kiálltak a szabadságukért, felemelték a hangjukat és a fegyverüket az elnyomás ellen. A szovjetek ezer harcócsi bevonásával, 30 ezer katonával indították meg a támadást, a szovjet invázió nem kímélt senkit és semmit, kegyetlenül végiggázoltak ezen az országon.

A legnagyobb tisztelettel emlékezünk 1956 hőseire, azokra, akik még ilyen helyzetben is, sokszoros, százszoros, ezerszeres túlerővel szemben is bátran felvették a harcot. Engedjék meg, hogy külön emlékezzek egy olyan szabadságharcos csapatra, akiknek a nevét, hírét talán kevesen hallották még, de akik a legtovább őrizték a forradalom lángját. Őket most úgy hívjuk, hogy a Mecseki Láthatatlanok, és ők azok, akik a legtovább, három hétig még harcoltak a szovjet túlerővel szemben.

November 3-án a szovjet csapatok az óriási túlerővel különösebb ellenállás nélkül bevonultak Pécs városába. Ekkor a Pécs városának védelmével megbízott Csikó Kálmán felszólította a lakosokat, hogy ne szálljanak szembe az érkező szovjet csapatokkal, azonban egy maroknyi katona, bányász, munkás, diák úgy döntött, hogy mégis folytatják az ellenállást, és felhúzódtak a Mecsek-erdőbe, a Mecsek hegyeibe. A legteherbélyesebb létszám, ami a Mecseki Láthatatlanokra jellemző volt, az 600-800 fő volt. A hatalmas túlerővel szemben kitartóan harcoltak egészen addig, ameddig ezt megtehették. A Mecsek-kapunál sikerült kilőniük egy szovjet páncélost, majd később még több harcocsit is ártalmatlanítottak. November 5-én és 6-án komoly harcok dúltak a Magaslati úton, Pécsen, a szovjetek rommá lötték a Tettye Szállót, valamint a környező házakat. Nagyon sokan meghaltak és megsérültek. A pécsi mentők önfeláldozóan a kórházba szállították a sérülteket, ahol az elsőtétítés dacára gyertyafény mellett ápolták őket.

A tettyei harcok után a Dömörkapuhoz vonultak a forradalmárok, ahol dr. Horváth Géza, egy orvos vezetésével - a Gazda, ezen a néven említették őt - újjászervezték magukat. Ekkor körülbelül 300-an voltak. A csapatok katonai vezetésével Kubicza János századost bízták meg, aki a Ludovikán végzett, jól ismerte a Mecsek hegyeit és a második világháborúban szer-

zett tapasztalatai fontosak voltak a szabadságharcosok számára. Később Kubicza a visszaemlékezésében megemlíti a Mecseki Láthatatlanok három megfogalmazott pontját. Az Egyesült Nemzetek küszöbön álló, remélt és várt kedvező döntéséig kitartani és utána Pécs városát elfoglalni, a kormány által a világ közvéleménye elé terjesztett semlegességi nyilatkozatot végrehajtani. Felvenni az összeköttetést a Mecsek területén feltehetőleg működő más csoportokkal és a dunántúli ellenállási erőkkel, és kíméletlen gerillaharcossal megcáfolni a Kádár-féle szovjet bábormány hírverését, mely szerint minden rendben és nyugalomban van és az ellenforradalom fel van számolva. 11-én a szovjetek felfedezték a főhadiszállásukat, ekkor áthelyezték tevékenységüket a Kelet-Mecsekbe, Kisújbánya területére. November 14-én támadást indítottak a pécsváradai rendőrkapitányság ellen, ahol az egyik forradalmár, Márics Ottó, az Ottó-csoport vezetője életét vesztette. Végül a kilátástalan harcokban megfáradt és megfogyatkozott csapatból már a végén csak 58-an maradtak. November 22-én Bélavárnál 42 forradalmár lépte át a jugoszláv határt.

A megtorlás Pécsen sem maradt el, az elfogott forradalmárokat hosszú börtönbüntetésre ítélték a népi demokratikus államrend megdöntésére irányuló szervezkedés miatt. Petrus Józsefet, a „Márciusban Újra Kezdjük” mozgalom pécsi vezetőjét pedig halálra ítélték. Dr. Domján Mihály, aki részt vett a harcokban, így emlékezett igazán megrázó gondolatokkal a szörnyűségekre, amik akkor történtek. Szó szerinti idézet: „Az irtózatot tankágyúk tűzcsapását nem tudom elfelejteni. Nem tudom elfelejteni a gyertyánfa ágain fityegő felcsavarodott emberi beleket, ruhafoszványokat, közöttük véres melltartót is. Nem tudom elfelejteni azt a puhát, amire ráléptem a Misina-tető alatti erdő avarjába göngyölve, egy emberi kézfej volt, annak ujján karikagyűrű.”

Azt gondolom, hogy magyar országgyűlési képviselőkként tisztelettel kell emlékeznünk '56 hőseire, és engedjék meg, hogy pécsi, baranyai képviselőként külön tisztelettel emlékezzek a Mecseki Láthatatlanokra. Tisztelet a hősöknek! *(Balczó Zoltán tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Nehéz megszólalni, megértésüket kérem.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Balczó Zoltán képviselő úr, Jobbik képviselőcsoport: „A magyar-német gazdasági kapcsolatok - és ami mögötte van”. Öné a szó, képviselő úr.

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót. Kénytelen vagyok ilyen prózai témával folytatni. Egyébként jómagam a holnapi napra jelentkeztem be a november 4-ei nemzeti gyásznap kapcsán egy napirend utáni felszólalásra.

A magyar gazdaság nagyon erősen függ a német gazdaságtól, annak állapotától, konjunktúrájától vagy

visszaeséstől. Min alapulnak ezek? Nyilvánvalóan elsősorban azok a német, egyébként nemzetközi nagy cégek a meghatározók, amelyek Magyarországon megtelepedtek, mindenekelőtt az autógyárak, összeszerelő üzemek.

Ők jól jártak az Orbán-kormány gazdasági stratégiájával, 90 milliárd forint közvetett támogatást kaptak eddig, emelt infrastruktúra-fejlesztést és önkormányzati kedvezményeket. A német nagyvállalatok és az Orbán-kormány jó kapcsolatát jelzi az is, hogy a 2019-ben beszédett 303 milliárd forint társasági adóból a magyar állam 44 milliárdot adott vissza nekik direkt támogatásként, míg a magyar cégeknek csak 26 milliárd jutott.

(21.00)

Kölcsönös előnyökön és függőségeken alapuló kapcsolat jött létre, és ez olyan személyes szinten is megvalósul, amit a Direkt36 portál tényfeltáró írásában idéz, amikor egy korábbi magas rangú, fideszes, kormánypárti politikust idézett, hogy az EU Tanácsában gyakran képviseli közvetlenül Orbán Viktor a német gyártók érdekeit. Így volt ez a 2015-ös Volkswagen-dízelbotrány is.

Cserébe mit kapunk mi? Nyilván egy magasabb GDP-t, az autóipar közvetlenül 4,5 százalékát, a beszállítókkal együtt 10-12 százalékát adja a magyar GDP-nek, ami persze alapvetően statisztikai adat, és a profitkivétel miatt ez nem azt jelenti, hogy ez nálunk hasznosul. Kapunk munkahelyeket, igen, kapunk, és természetesen, ha ezek megszűnnének adott régiókban, ez nagyon nagy hátrány lenne, de hát ezek a munkahelyek az olcsóbb béren alapulnak és a munkajogi kiszolgáltatottságon. Az úgynevezett rabszolgatörvény, ez nyílt titok, gyakorlatilag a német autóipari felső vezetők kérésére jött létre, amivel dicsekszenek is.

De Orbán Viktor többet kap ezért cserébe. Egyrészt a klientúrájának a táplálását, mivel őket ajánlja a magyar kormány a nagy cégek partnereinek, és egyébként Orbán Viktor az Európai Unió jogos elvárásaival sokszor azért tud szembemenni, és azért tud olyan minősítéseket megtenni, hogy „kiosztottam nekik, európai parlamenti tagoknak kokit, sallert, a Bizottság rosszabbul működik, mint egy magyar vidéki kóceráj”. Az EU-pénzek felhasználása során elnézik a csalásokat, elnézik azt, hogy a veje 14 milliárd forintos összegű projektjével kapcsolatban egyértelműen olyan állást foglalt az OLAF, hogy azt az uniós forrásokból ki sem lehetett fizetni.

A konvergenciaprogramhoz a Tanács megfogalmazta, hogy a közbeszerzések terén rendszerszintű hiányosságok vannak, nincs határozott és szisztematikusan fellépés a magas szinten elkövetett korrupció üldözésére, nincs hatékony jogorvoslat az ügyészség határozataival szemben, amikor nem indul el büntetőeljárás.

Mindez elhangzik, de valójában következménye nincsen, mert ezek a nagy multinacionális német cégek a politikában hatalmas erővel rendelkeznek. Ott nem a kormány által eldöntött alapon lesznek gazdasági nagy szereplők és oligarchák, fordított a helyzet. Ott adott esetben a politikusok keresik a kegyeit az adott nagy cégeknek.

Nem véletlenül Angela Merkel itt, 2019-ben Sopronban, a tízéves évfordulón megdicsérte Orbán Viktort, hogy milyen nagyszerűen költi az EU-s pénzt. Igen, elkölti, hiszen Günther Oettinger elmondta annak idején, hogy ne vonjuk már meg ezektől az országoktól a pénzt, hiszen ezek visszajönnek Németországba; mi, mindent összevetve aktív haszonélvezők

vagyunk. Tehát ez az, ami a gazdasági kapcsolatok mögött megvan.

Egy új kormánynak természetesen fontos, hogy megmaradjanak a jó kapcsolatok, de olyan módon, hogy ne egy kivételezett réteg haszna legyen, hanem hozzájáruljon mindenki jólétéhez. Köszönöm szépen. *(Dr. Keresztes László Lóránt tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja ülését. **Az ülésnapot bezárom.**

(Az ülésnap 21 óra 03 perckor ért véget.)

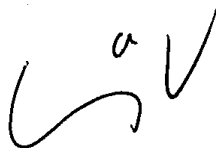
Földi László s. k.
jegyző

Dr. Steinmetz Ádám s. k.
jegyző

Dr. Varga László s. k.
jegyző

Dr. Vinnai Győző s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)